

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 21., 22. a 24. března 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Konopové a soudců JUDr. Luboše Vlasáka a Mgr. Kamily Elsnicové odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], Metrostav a.s., HOMA holding s.r.o., CETTUS a.s. a státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2019 sp. zn. 7 T 11/2015 a rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. b),d) tr. řádu se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.
- II. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalovaní

1. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], [anonymizováno]. [příjmení] 225,
2. [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa],
3. [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa]
4. [titul]. [jméno] [jméno], [datum narození], trvale bytem [adresa],
5. [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa],
6. [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], okres [okres],
7. [titul]. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa],
8. právnická osoba HOMA holding s.r.o., se sídlem [adresa], IČ 259 15 347, jednající osoba Mgr. [jméno] [příjmení],

9. právnická osoba CETTUS a.s., se sídlem [adresa], IČ 150 49 531, jednající osoba [titul]. [jméno] [příjmení],

jsou vinni, že

obž. [jméno] [příjmení] od 4. 10. 2008 do 21. 5. 2013 jako prokurista a od 21. 5. 2013 jako jednatel investora společnosti HOMA holding s.r.o., se sídlem [adresa], IČ 259 15 347, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] jako místopředseda představenstva CETTUS, a.s., obž. [jméno] [příjmení] a obž. [titul]. [jméno] [jméno] jako zaměstnanci společnosti CETTUS a.s., se sídlem [adresa], IČ 150 49 531, vykonávající technický dozor investora, [titul]. [jméno] [příjmení], jako oblastní ředitel pro Pardubický kraj společnosti Metrostav a.s., divize 9, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a.s., se sídlem [adresa], IČ 000 14 915, v postavení manažera projektu a stavbyvedoucího, a obž. [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a.s., se sídlem [adresa], IČ 000 14 915, v postavení stavbyvedoucího při realizaci stavby,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia [obec]“,

na základě společné dohody v úmyslu neoprávněně odčerpat finanční prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky na základě Smlouvy o poskytnutí dotace č. PU/0879/S ze dne 4. 5. 2011 uzavřené mezi Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem [adresa], IČ 750 82 721, a společností HOMA holding s.r.o. prostřednictvím realizace zakázky financované z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod pro období 2007 - 2013, a to z projektu,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia [obec]“, registrační číslo projektu CZ [číslo] 3.1.00 [číslo], v oblasti podpory 3.1. Rozvoj základní infrastruktury a doprovodných aktivit v oblasti cestovního ruchu, s celkovou maximální výší 43 097 607,30 Kč,

v rámci jednání obž. [příjmení] a obž. [příjmení] za společnost M, jakožto zhotovitele stavby, a obž. [příjmení] za společnost CETTUS, jakožto technického dozoru investora o požadavku investora společnosti HOMA Holding na,, vytěžení“ (odčerpání) finančních prostředků z dotace na uvedený projekt, v jejichž průběhu

- III. 20. 11. 2012 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] hovořil s obž. [titul]. [jméno] [příjmení], kterému sdělil, že by měli projednat společně s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] možnost zrušit mikropilotáž základů, což by znamenalo úsporu a je nutno s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] projednat, co se sdělí investorovi a dále se domluvit na jednotném vystupování, dále hovořil o tom, že na provedené mikropilotáži by zhotovitel měl zisk 300 000 Kč, pokud by však byla vyškrtuta, tak by neměli žádný zisk,
- IV. 5. 12. 2012 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zaslal obž. [titul]. [jméno] [příjmení] e-mailovou zprávu, ve které hovořil o možných úsporách, hovořil o nedostacích projektové dokumentace a uváděl, že v některých místech nejsou mikropiloty nutné, v jiných místech, kde nejsou projektovány, by nutné byly,
- V. dne 15. 1. 2013 v 16:09 hod. poslal [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] e-mail a žádal o sdělení, zda budou předstírat provedení mikropilotáže a budou ji fakturovat, nebo ji neprovedou a nebudou ji fakturovat s tím, že stanovisko potřebuje znát do 18. 1. 2013, následně pak obž. [titul]. [jméno] [příjmení] dne 16. 1. 2013 obdobné informace zasílal obž. [titul]. [jméno] [příjmení],
- VI. 16. 1. 2013 telefonoval obž. [titul]. [jméno] [příjmení] s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a obž. [titul]. [jméno] [příjmení], kdy hovořil o ceně za návoz vrtné soupravy s tím, že vrtná souprava zůstane několik dní na stavbě, kdy do stavebních deníků bude zapisováno, že provádějí vrty pro mikropilotáž a budou provádět fotodokumentaci, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] se zajímal, jak budou celou věc řešit z hlediska navážení materiálu a obž. [titul]. [jméno] [příjmení] mu bylo sděleno, že toto je zabezpečeno smluvně přes subdodavatele a že

obž. [titul]. [jméno] [příjmení] bude doručen protokol o provedení mikropilot, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] se ptal na mikropiloty, přičemž obž. [titul]. [jméno] [příjmení] mu sdělil, že se ve skutečnosti nebude žádný materiál navážet, dále obž. [titul]. [jméno] [příjmení] obž. [titul]. [jméno] [příjmení] sdělil, že mu nebude dokladovat subdodávky, např. dovoz betonu, že vše bude doloženo smlouvou, že mu bude stačit, když dostane od subdodavatele doklad o provedení mikropilot, k námitce obž. [titul]. [jméno] [příjmení], že nebudou mít zdokumentováno, že mikropiloty jsou a všichni tři se dohodnou, že se na patku dá hlava mikropiloty a ta se vyfotografuje, závěrem obž. [titul]. [jméno] [příjmení] spoluobžalovaným sdělil, že pro případ kontroly se mohou předložit smlouvy na mikropiloty, stavební deník, doklad o předání staveniště a protokol o provedení mikropilotáže, což bude dokládat, že mikropilotáž byla provedena dle projektu,

a poté, co bylo obž. [příjmení] za společnost M a Novým za společnost CETTUS a osobami jednajícími za investora společnost HOMA holding s.r.o., rozhodnuto, že v rozporu s projektovou dokumentací, na základě níž bylo investorovi Výborem Regionální rady soudržnosti NUTS II Severovýchod ke dni 22. 9. 2010 schváleno poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod za účelem realizace projektu „Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia Chrudim“ ve znění poskytovateli dotace Regionální radě regionu soudržnosti Severovýchod oznámeném obž. [jméno] [příjmení] nejpozději dne 19. 4. 2012, přičemž podrobný položkový rozpočet obž. [jméno] [příjmení] doručil poskytovateli dotace nejpozději dne 19. 12. 2012, a s vědomím, že realizace projektu dle uvedené projektové dokumentace je pro investora závazná, a že dle uvedené projektové dokumentace měly být investorem provedeny mikropiloty D200 mm u 11 základových patek čítající dle projektové dokumentace stavby celkem 43 kusů trubkových mikropilotů s hlavami v celkové hodnotě dle položkového rozpočtu projektu 1 244 628 Kč bez DPH (1 530 892,40 Kč s DPH), nebude uvedená mikropilotáž provedena, ale bude zhotovitelem investorovi fakturována,

- VII. v polovině ledna 2013 požádal obž. [titul]. [jméno] [příjmení] prokuristu společnosti Jihlavská vrtná s.r.o., se sídlem [adresa], [jméno] [příjmení] o přivezení vrtné soupravy a trubek na mikropiloty na stavbu hotelu Bohemia v Chrudimi, [ulice a číslo], a o provedení 4 účelových vrtů do hloubky šesti metrů a na základě této žádosti,
- VIII. dne 21. 1. 2013 zaměstnanec společnosti Jihlavská vrtná s.r.o. [jméno] [příjmení] na stavbu hotelu Bohemia v Chrudimi, [ulice a číslo], přivezl vrtnou soupravu a následně
- IX. dne 22. 1. 2013 se spolu s dalšími zaměstnanci uvedené společnosti A Křížem a [jméno] [příjmení] pokusili požadované čtyři účelové vrtly provést a ještě téhož dne uvedenou vrtnou soupravu i s trubkami na mikropiloty ze staveniště odvezli, přičemž obž. [titul]. [jméno] [příjmení] v průběhu vrtných prací pořídl prostřednictvím neztotožněné osoby fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže a takto pořízené fotografie zaslal dne 30. 1. 2013 a dne 31. 1. 2013 z blíže nezjištěného místa v ČR e-mailem pracovníkům technického dozoru investora obžalovaným [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], další fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže na stavbě hotelu Bohemia provedl dne 6. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení], kdy nafotil na místě stavební akce v [obec], [příjmení] nám. 900, fingoané a ve skutečnosti neprovedené mikropiloty, a následně, ač věděli, že projektem stanovená mikropilotáž nebyla provedena,
- X. dne 21. 1. 2013 na stavbě hotelu Bohemia na adrese [adresa], obž. [titul]. [jméno] [příjmení] ve stavebním deníku [číslo] na č.l. [číslo] zapsal nepravdivý zápis: „Návoz vrtné soupravy na mikropiloty, zahájení přípravných a vrtných prací na příčkách označených D/2 a E/2. Žádám TDI o kontrolu, převzetí a schválení mikropilot k betonáži, na osách D/2 a E/2“, přičemž tento nepravdivý zápis za technický dozor investora společnost CETTUS a.s., podepsal na stavbě hotelu Bohemia téhož dne obž. [jméno] [příjmení], následně

- XI. dne 22. 1. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot na sloupech C2-B2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že předmětné mikropiloty provedeny nebyly a současně obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele o převzetí mikropilot na osách C2-B2, následně
- XII. dne 23. 1. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] na stavbě hotelu Bohemia zapsal do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot A-Áx2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], téhož dne podepsali obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nepravdivý zápis zhotovitele ze dne 23. 1. 2013, kterým žádal o převzetí mikropilot na osách A-Áx2, dále
- XIII. dne 24. 1. 2013 zapsal na stavbě hotelu Bohemia obž. [titul]. [jméno] [příjmení] do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Mikropilotáž patek na osách 2/F a 2/G“, který podepsal téhož dne za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo a současně obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele, kterým žádali o převzetí provedených mikropilot a povolení k betonáži a zakrytí - [příjmení] 2/F a 2/G, ačkoli vrtná souprava se již na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo,
- XIV. dne 25. 1. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal na stavbě hotelu Bohemia v [obec], [ulice a číslo], do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot část osy 1 osy H2, odvoz mikropilotovací soupravy“, téhož dne podepsali tento zápis za zhotovitele společnost Metrostav a.s. obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], kterým žádá o převzetí mikropilot na ose H2, ačkoli se již vrtná souprava na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo, v návaznosti na předchozí události,
- dne 5. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] telefonoval obž. [titul]. [jméno] [příjmení] s tím, že hovořil s obž. [titul]. [jméno] [příjmení], který měl výhrady k mikropilotáži a stěžoval si na obž. [titul]. [jméno] [příjmení], obž. [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] informoval, že mu posílá návrh fakturace, a že při kontrolním dnu (5. 2. 2013) jednal s obžalovanými [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], aby s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] projednali, zda s fakturací budou ještě něco dělat, nebo zda již může fakturu vystavit, obž. [jméno] [příjmení] ho informoval, že investor již obdržel úvěr, a že s mikropiloty to bude v pořádku tak, jak chtěl,
- XV. dne 6. 2. 2013 ráno telefonoval obž. [titul]. [jméno] [příjmení] obž. [titul]. [jméno] [příjmení], že dne
- XVI. 2. 2013 bude na stavbě vše připravené, že se kluci mohou zastavit na stavbě a nafotit to, že bude vše přichystané,
- dne 6. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zaslal SMS obž. [titul]. [jméno] [příjmení] s textem:
- „Já vyzvedl mikropiloty fotak nafotil diru a mazu“,
- XVII. dne 6. 2. 2013 v odpoledních hodinách obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] telefonicky projednávali fakturaci prací za leden 2013, řešili otázku, zda budou k dispozici podklady a fotografie, přičemž [titul]. [jméno] [příjmení] sdělil, že všechno bude tak, jak [titul]. Nový chtěl, a obž. [titul] [jméno] [příjmení] odpověděl, že by nerad pouštěl fakturaci a nebylo to hotové, současně připomínal, že si nemusí říkat, jak veliké je to riziko,

obž. [titul]. [jméno] [příjmení] sliboval obž. [titul]. [jméno] [příjmení], že fotografie bude mít, ale nebude dokumentace skutečného provedení,

XVIII. dne 13. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [jméno], ačkoli věděl, že k provedení mikropilotáže nedošlo, zaslal e-mailem administrátorce uvedeného projektu [titul]. [jméno] [příjmení] z Regionální rozvojové agentury Pardubického kraje v [obec] slovní popis doposud provedených prací v hotelu Bohemia v [obec] v termínu do 8. 2. 2013, v němž mimo jiné nepravdivě uvedl, že byla provedena část mikropilotových podchytávek základových patek pod částí [číslo] v přehledu prováděných prací a v přehledu prováděných prací od 8. 2. 2013 nepravdivě uvedl, že dochází k dokončování mikropilotových podchytávek základových patek pod částí 1,

XIX. v přesně nezjištěný den v únoru 2013 obž. [titul]. [jméno] [jméno] na stavbě hotelu Bohemia na adrese [adresa], pořídil prostřednictvím Oleha Hrudakova pro potřebu případného doložení provedení mikropilotáže další účelově vytvořenou fotodokumentaci volně položených hlav fingovaných mikropilotů s betonem na nosných patkách hotelu Bohemia,

a dne 7. 3. 2013 vystavil blíže neustanovený pracovník společnosti Metrostav a.s. společnosti HOMA holding s.r.o. fakturu za provedené práce [číslo] na částku 8 649 585,48 Kč splatnou ke dni 8. 5. 2013 za období do 28. 2. 2013, jejíž součástí byl i Zjišťovací protokol [číslo] o provedených pracích, které podepsali za zhotovitele společnost Metrostav a.s. obž. [titul]. [jméno] [příjmení], za investora společnost HOMA holding s.r.o. obž. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [titul]. [jméno] [jméno], a dále i Rekapitulace finančního čerpání - fakturace 02/ 2013 ev. [číslo] kterou podepsali obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a obž. [titul]. [jméno] [jméno], přičemž touto fakturou bylo mimo jiné fakturováno i zhotovení 440 metrů mikropilot včetně hlav mikropilot v celkové částce 1 244 628 Kč bez DPH,

ačkoli obžalovaní věděli, že k provedení fakturované mikropilotáže nedošlo a jednali s vědomím, že uvedené nepravdivé doklady budou uplatněny při podání žádosti o čerpání dotace z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky, a museli být srozuměni i s tím, že v důsledku vylákání dotačních prostředků může dojít ke zrušení celého příspěvku z operačního programu z veřejných zdrojů,

následně obž. [jméno] [příjmení] dne 15. 4. 2013 předložil Úřadu Regionální rady soudržnosti Severovýchod se sídlem [adresa], zjednodušenou žádost o platbu [číslo] s dalšími podkladovými materiály, jimiž byly m. j. výše uvedené nepravdivé doklady, originály faktur a fotodokumentace zachycující údajný postup stavby,

přičemž způsobilé výdaje byly uplatněny ve výši 20 801 567,03 Kč a požadovaná částka dotace byla 12 480 940,21 Kč, a v případě proplacení takto uplatněných nákladů by poskytovatelům dotace způsobili škodu v celkové výši 12 480 940,21 Kč,

z toho rozpočtu Evropské unie zastoupenému Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v [obec], [ulice a číslo], škodu ve výši 10.608.799,18 Kč odpovídající 51% čerpané částky, a rozpočtu ČR zastoupenému rovněž Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v [obec], [ulice a číslo], ve výši 1.872.141,03 Kč odpovídající 9% čerpané částky, přičemž k vyplacení vyžádané platby ze strany Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod nedošlo,

tedy

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno]

Prudil, právnická osoba HOMA holding s.r.o., právnická osoba CETTUS a.s.

společným jednáním se dopustili jednání společensky škodlivého, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustili tím, že vyhotovili, použili a předložili nepravdivé doklady a v takových dokladech uvedli nepravdivé údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie v úmyslu tím umožnit nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobit takovým jednáním škodu velkého rozsahu, spáchali takový čin jako členové organizované skupiny, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

společným jednáním se dopustili jednání společensky škodlivého, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustili tím, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje v úmyslu způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu, čin spáchali jako členové organizované skupiny, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul] [jméno] [příjmení]

zosnovali a řídili jednání společensky škodlivé, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se pachatelé dopustili tím, že vyhotovili, použili a předložili nepravdivé doklady a v takových dokladech uvedli nepravdivé údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie v úmyslu tím umožnit nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a způsobit takovým jednáním škodu velkého rozsahu, spáchali takový čin jak členové organizované skupiny, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

zosnovali a řídili jednání společensky škodlivé, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se pachatelé dopustili tím, že v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje v úmyslu způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu, čin spáchali jako členové organizované skupiny, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], právnická osoba HOMA holding s.r.o., právnická osoba CETTUS a.s.,

ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

XX. pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 tr. zákoníku, ve znění zák. č. 333/2020 Sb.

XXI. pokus zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku, ve znění zák. č. 333/2020 Sb.

obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

XXII. pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 tr. zákoníku, ve znění zák. č. 333/2020 Sb.

XXIII. pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) tr. zákoníku, ve znění zák. č. 333/2020 Sb.

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na tři (3) léta.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti (5) let.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb po 1500 Kč, tedy v celkové výši 210.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti prokuristy na dobu čtyř (4) let.

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na dvě (2) léta

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří (3) let.

Obžalovaný [titul]. [jméno] [jméno]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na dvě (2) léta

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří (3) let.

obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na tři (3) léta.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř (4) let.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb po 1500 Kč, tedy v celkové výši 210.000 Kč.

obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na dvě (2) léta.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří (3) let.

obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na tři (3) léta.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti (5) let.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb po 1500 Kč, tedy v celkové výši 210.000 Kč.

obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení]

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na tři (3) léta.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti (5) let.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb po 1500 Kč, tedy v celkové výši 210.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti statutárního orgánu právnické osoby na dobu čtyř (4) let.

obž. právnická osoba HOMA holding s.r.o.

podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 68 odst. 1 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši 140 denních sazeb po 4200 Kč (588.000 Kč).

Podle § 22 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k trestu zákazu přijímání dotací a subvencí spočívajícímu v zákazu ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů, jakož i takové dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory přijímat na dobu 4 let.

obž. právnická osoba CETTUS a.s.

podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 68 odst. 1 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši 140 denních sazeb po 4200 Kč (588.000 Kč).

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu investorsko-inženýrské činnosti-technického dozoru investora v rámci zakázek financovaných byť částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, a v zákazu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory na dobu 4 let.

- XXIV. Podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], [datum narození], a obžalované právnické osoby Metrostav, a. s., a právnické osoby Metrostav Infrastructure, a. s., vrací soudu prvního stupně.
- XXV. Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaných zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2019 sp. zn. 7 T 11/2015 bylo rozhodnuto tak, že I. obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], společnost HOMA holding s.r.o., a společnost CETTUS, a.s., jsou vinní pokusem zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. c) tr. zákoníku, a pokusem zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 2, 5 písm. c) zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] pomocí dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke spáchání pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. c) tr. zákoníku a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 2, 5 písm. c) zákoníku a odsuzují se obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 2 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 2 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovaný [titul]. [jméno] [jméno] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 4

měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 4 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 2 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] podle § 260 odst. 4 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 let. Obž. HOMA holding s.r.o. podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití ustanovení § 18 odst. 1, 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k peněžitému trestu ve výši 150 denních sazeb po 2 000 Kč (300 000 Kč). Obž. CETTUS a.s. podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití ustanovení § 18 odst. 1, 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k peněžitému trestu ve výši 150 denních sazeb po 2 000 Kč (300 000 Kč). Pod bodem II. bylo rozhodnuto tak, že se obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 226 písm. b) tr. řádu a obžalovaná Metrostav,a.s., podle § 226 písm. c) tr. řádu za použití ustanovení § 8 odst. 5 z. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, zprošťují obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], sp. zn. VZV 17/ 2014, ze dne 26. 10. 2015, pro skutek, ve kterém obžaloba spatřovala pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 tr. zákoníku a pokus zločinu dotačního podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 2, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem (obžalovaný [příjmení] [příjmení]), nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný (Metrostav, a.s.).

2. Proti tomuto rozsudku podali všichni obžalovaní kromě obžalovaného [jméno] [příjmení] a státní zástupce odvolání.

3. Vrchní soud v Praze dne 21.2.2020 rozsudkem sp. zn. 4 To 11/2019 z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. b) d) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil, podle § 259 odst. 3 tr. řádu sám znovu rozhodl ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], HOMA holding s.r.o., a CETTUS a.s., tak, že obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] společnost HOMA holding s.r.o. společnost CETTUS a.s., byli uznáni vinnými pokusem zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 písm. a) tr. zákoníku, a pokusem zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] organizátorstvím dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a) 5 písm. a) tr. zákoníku, a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) tr. zákoníku, a byly jim za tyto trestné činy uloženy tresty, podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení], [datum narození], a společnosti Metrostav, a. s., vrácena soudu prvního stupně, a podle § 256 tr. řádu byla odvolání obžalovaných zamítnuta.

4. Krajský soud v Hradci Králové následně rozhodl rozsudkem pod sp. zn. 7 T 11/2015 dne 11.8.2020 ohledně obžalovaných [jméno] [příjmení] a společnosti Metrostav, a. s., tak, že je uznal vinnými - obžalovaného [příjmení] organizátorstvím dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pokusu

zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a) 5 písm. a) tr. zákoníku, a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) tr. zákoníku, a obžalovanou společností Metrostav, a. s. pokusem zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 písm. a) tr. zákoníku, a pokusem zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku, a uložil jim za to tresty.

5. Proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 2. 2020, sp. zn. 4 To 11/2019, podali obvinění [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], obviněná obchodní společnost CETTUS, a. s., a nejvyšší státní zástupce v neprospěch obviněných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], dovolání.

6. Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 13. 10. 2021 pod sp. zn. 5 Tdo 23/2021 tak, že podle § 265k odst. 1 tr. řádu se z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce a obviněných [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] ohledně těchto obviněných a podle § 265k odst. 2 za použití § 261 tr. řádu ohledně obviněných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a obviněných obchodních společností CETTUS, a. s., [příjmení] holding, spol. s r. o., a Metrostav, a. s., zrušuje v celém rozsahu rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 2. 2020, sp. zn. 4 To 11/2019. Podle § 265k odst. 2 tr. řádu se zrušují také další rozhodnutí obsahově navazující na zrušená rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, včetně rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 8. 2020, sp. zn. 7 T 11/2015. Podle § 265l odst. 1 tr. řádu se Vrchnímu soudu v Praze přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu se dovolání obviněných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a obviněné obchodní společnosti CETTUS, a. s., odmítají.

7. Důvodem pro zrušující rozhodnutí, jak vyplývá z jeho odůvodnění, je podle Nejvyššího soudu důvodně vytknutá vada napadeného rozsudku, resp. řízení jemu předcházejícího, spočívající v nesprávném obsazení senátu Vrchního soudu v Praze, jež měla podle názoru Nejvyššího soudu za následek porušení práva obviněných na zákonného soudce. Protože uvedenou vadu trestního řízení nebylo možné zhojit v dovolacím řízení, nezbylo Nejvyššímu soudu než zrušit napadený rozsudek za účelem konání nového odvolacího řízení v posuzované věci za dodržení veškerých procesních pravidel a zásad garantujících respektování základních práv a svobod obviněných v trestním řízení.

8. Kromě uvedeného nad rámec důvodu kasačního rozhodnutí Nejvyšší soud na jedné straně uvádí, že za dané procesní situace, kdy se věc znovu vrací do stadia odvolacího řízení k projednání všech řádných opravných prostředků obviněných i státního zástupce Krajského státního zastupitelství v [obec], je bezúčelné, aby se vypořádával s ostatními dovolacími námitkami obviněných nebo nejvyššího státního zástupce, nemůže ukládat vrchnímu soudu závazné pokyny k případnému doplnění řízení nebo k přijetí určitých právních názorů, na druhé straně však považuje za vhodné uvést své názory k některým dovolacím námitkám, resp. k závěrům napadeného rozsudku vrchního soudu, které označuje za zřejmé nedostatky. Za důvodnou námitku považuje Nejvyšší soud námitku dovolání státního zástupce spočívající v neúplnosti výroku o trestu u peněžitého trestu ukládaného obviněnému [titul]. [jméno] [příjmení], kde scházelo stanovení náhradního trestu odnětí svobody. Zároveň uvádí, že vzhledem k uložení peněžitých trestů více obviněným ve stejné výměře, má pochybnosti o dodržení zásady individualizace trestů. Za další důvodně vytkanou vadu považuje Nejvyšší soud státním zástupcem namítanou skutečnost, že se vrchní soud nevypořádal v napadeném rozsudku důsledně se všemi skutečnostmi, které předpokládá zákon v § 58 odst. 1 tr. zákoníku, nevylučuje však jeho opětovné užití s tím, že za vhodnější označuje v daném případě použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku. Upozorňuje dále na nepřesnost spočívající v tom, že ustanovení § 260 odst. 5 tr. zákoníku neobsahuje ani nikdy neobsahovalo písm. a), které se ve

výroku o vině i v odůvodnění rozsudku Vrchního soudu vyskytuje. Dále upozorňuje na potřebu konkretizovat, které znění ustanovení § 260 odst. 1 tr. zákoníku soud aplikuje s tím, že jelikož pozdější novelizovaná znění nebyla pro obviněné příznivější, přichází v úvahu posoudit skutek dle zákoníku účinného v době spáchání trestné činnosti, tj. ve znění účinném do 31. 5. 2015, resp. ve znění novely provedené zákonem č. 420/2011 Sb. Nicméně bude současně nezbytné respektovat ustanovení o časové působnosti trestního zákona podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku ve vztahu k nové úpravě provedené zákonem č. 333/2020 Sb., která mimo jiné změnila hlediska určení výše škody upravené v § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Tato nová právní úprava může mít podle Nejvyššího soudu nezanedbatelný vliv na výsledek rozhodnutí, úvahy související s touto změnou bude vhodné minimálně zahrnout do hodnocení okolností významných právě pro ukládání trestu obviněným, neboť v důsledku nové úpravy částky odpovídající způsobení škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, měla být její dolní hranice u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie překročena jen nepatrně. V tomto směru musí vrchní soud zvážit použití té právní úpravy, jejíž ustanovení posuzovaná jako celek, zajistí obviněným příznivější výsledek. Rovněž bude nutné zohlednit skutečnost, že délka trvání trestního řízení v posuzované věci, a tím i doba od spáchání skutku, se prodlouží opakováním odvolacího řízení, k čemuž obvinění žádnou měrou nepřispěli. Jde o přímo zákonem vyjmenovanou okolnost významnou pro ukládání trestu v § 39 odst. 3 tr. zákoníku, kterou bude třeba zvažovat při ukládání druhu i výše trestu v případě potvrzení či nového vyslovení viny obviněných. V této souvislosti považuje Nejvyšší soud za vhodné ještě upozornit na rozhodnutí č. 28/2020 Sb. rozh. tr., v němž byla řešena otázka použití ustanovení § 58 tr. zákoníku tam, kde soud shledá nízkou intenzitu naplnění zákonných znaků ve svém souhrnu a kvalitě, případně některou z polehčujících okolností (§ 41 tr. zákoníku) za naplněnou v takové intenzitě, že výrazně ovlivnila společenskou škodlivost daného případu a snížila ji pod obvyklou mez tak, že je namíste mírnější trestní postih, než jaký zákon obecně předpokládá. Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí rovněž připustil možnost mimořádného snížení trestu odnětí svobody tehdy, pokud pachatel byl uložen vedle trestu odnětí svobody další druh trestu, například peněžitý trest, který vhodně doplní působení zmírněného trestu odnětí svobody. O vhodnosti uložení majetkové sankce obviněným nemá Nejvyšší soud žádné pochybnosti, a pokud vrchní soud v rámci nového ukládání trestu všem obviněným bude náležitě respektovat soudcovskou individualizaci trestu včetně peněžitého trestu, jak je uvedeno pod bodem 72. tohoto usnesení, nelze vyloučit ani možné zmírnění trestu odnětí svobody obviněným, a to i bez omezení osobní svobody obviněných. Nicméně bude záležet na Vrchním soudu v Praze, aby se důsledně vypořádal se všemi skutečnostmi významnými pro ukládání druhu a výše trestu u každého z obviněných a svůj závěr pak přesvědčivě odůvodnil. Pokud se týká obviněnými namítané neočekávané změny právního názoru soudu druhého stupně na výši škodlivého následku u trestných činů dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr. zákoníku a poškozování finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku, nelze takovou situaci podle Nejvyššího soudu a priori zcela odmítnout, avšak v posuzované trestní věci by měl Vrchní soud v Praze ve svém novém rozhodnutí vysvětlit svou předcházející úvahu. Za současného stavu se Nejvyššímu soudu nejeví jako opodstatněná dovolací námitka proti odlišnému popisu skutku bez náležitého vyrozumění obviněných, čímž mělo dojít ke zkrácení jejich obhajoby. Jestliže obvinění byli současně s vyrozuměním o konání veřejného zasedání u odvolacího soudu předem upozorněni na změnu právní kvalifikace skutku, bylo možné logicky předpokládat, že taková změna bude spojena i s rozdílným popisem skutkových okolností tak, aby odrážely znaky skutkové podstaty příslušné právní kvalifikace. V takovém postupu vrchního soudu tedy nelze spatřovat nepředvídatelnost nebo dokonce zkrácení práva na obhajobu, neboť bylo právě její úlohou připravit strategii na v úvahu přicházející zpřísnění právního posouzení skutku a tomu přizpůsobit obranu obviněných předem, případně v průběhu veřejného zasedání, v němž mohlo dojít k objasnění případných nejasných otázek. Pokud jde o závěry o způsobené škodě, Nejvyšší soud upozorňuje na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2018, sp. zn. Tpjn 300 2017, uveřejněné pod [číslo] 2018 Sb. rozh. tr. Nejvyšší soud v něm přijal názor, podle něhož je-li při jednočinném souběhu

trestných činů dotačního podvodu a poškození finančních zájmů Evropské unie skutek spáchaný zčásti ke škodě Evropské unie a zčásti ke škodě jiného subjektu (zpravidla České republiky nebo územního samosprávného celku), je třeba pachateli klást za vinu v rámci § 212 tr. zákoníku celou způsobenou škodu (tj. součet obou dílčích částek), zatímco v rámci § 260 tr. zákoníku jen její dílčí část způsobenou ve vztahu k finančním prostředkům poskytovaným z fondů či rozpočtů Evropské unie. Myšleno je podle názoru Nejvyššího soudu přitom veškeré poskytované, eventuálně požadované plnění od dotačního orgánu, aniž by bylo nutné podrobněji odlišovat, zda se předložené nepravdivé doklady týkaly veškerého plnění nebo pouze jeho části (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1010/2019, nebo ze dne 25. 8. 2021, sp. zn. 5 Tdo 1251/2020). Za zcela nepřipadné na danou trestní věc považuje Nejvyšší soud odkazy obviněných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] a CETTUS na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2019, sp. zn. 5 Tdo 396/2019, ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. 5 Tdo 272/2019, a ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 3 Tdo 238/2019. V těchto rozhodnutích se totiž Nejvyšší soud otázkou výše škody u trestného činu podle § 260 tr. zákoníku věcně nezabýval, případně byly v těchto trestních věcech skutkové okolnosti posouzeny jako trestné činy podle § 260 odst. 2 tr. zákoníku a podle § 212 odst. 2 tr. zákoníku, šlo tudíž o odlišnou alternativu základních skutkových podstat trestných činů poškození finančních zájmů Evropské unie a dotačního podvodu, Přístup Nejvyššího soudu k výši škody způsobené trestnými činy dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku je zcela nezávislý na případném postupu dotačního orgánu, resp. rozsahu sankce, kterou by poskytovatel dotace udělil příjemci dotace za porušení rozpočtové kázně. Ostatně i z jinak sporného stanoviska [příjmení] [jméno], které bylo v rámci veřejného zasedání u vrchního soudu předloženo spolu s dalšími listinami stranám k nahlédnutí, podle Nejvyššího soudu vyplývá, že jeho odpovědi na otázky státního zástupce nelze použít k výkladu škody způsobené trestným činem (srov. str. 45 Příloh založených na č. l. 9743 a násl. tr. spisu). Nejvyšší soud konstatuje, že v trestním řízení se v případě citovaných skutkových podstat zjišťuje škoda jako znak přísněji trestných skutkových podstat trestného činu dotačního podvodu, u něhož se za škodu považuje celá částka uplatňovaná v konkrétní žádosti o proplacení podpory, resp. rozlišuje se pouze u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie ta dílčí část platby, která má vztah k unijním finančním prostředkům. Nejvyšší soud uvádí, že samotná žádost o platbu jako celek v posuzované věci obviněných zjevně pravdivá nebyla, byť jednotlivé doklady (faktury, fotodokumentace, zápisy technického dozoru investora apod.) mohly částečně odpovídat skutečně provedeným pracím na projektu. Okolnost, v jakém rozsahu byly přílohou žádosti o platbu nepravdivé údaje a k jaké konkrétní dílčí části požadované dotační podpory se vztahovaly, je podle Nejvyššího soudu možné zohlednit v rámci ukládaného trestu, jak již bylo naznačeno. Případné úvahy, ať již na podkladě reálných zjištění nebo pouze hypotetické, o způsobu potrestání za porušení rozpočtové kázně ve správním řízení jsou tudíž pro účely trestního řízení pouze okrajové, rozhodně však nemohou mít žádný význam při stanovení výše škody u skutkových podstat podle § 260 odst. 1, odst. 3, nebo odst. 4 písm. c) nebo odst. 5 tr. zákoníku a § 212 odst. 1, odst. 4, nebo odst. 5 písm. c), nebo odst. 6 písm. a) tr. zákoníku v aktuálním znění. V tomto ohledu je tedy možné přiznat opodstatnění části dovolací argumentace obviněného [titul]. [jméno] [příjmení], který mimo jiné tvrdil, že úvahy soudu o eventuálním odstoupení od smlouvy dotačním orgánem a o majetkových sankcích uložených poskytovatelem dotace jejímu příjemci byly v rámci určení výše škody nadbytečné. Podobně je tomu i u míry dosažení účelu dotace, na niž zase poukazovali jiní obvinění a jež je zásadní okolností pro naplnění znaků základních skutkových podstat podle § 212 odst. 2 a § 260 odst. 2 tr. zákoníku a nikoli podle § 212 odst. 1 a § 260 odst. 1 tr. zákoníku, samozřejmě vždy při naplnění škody jako okolnosti podmiňující použití přísnější trestní sazby, neboť k naplnění žádné ze základních skutkových podstat obou zločinů není vyžadováno způsobení škody.

9. V důsledku uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR se věc vrátila k Vrchnímu soudu v Praze ve fázi podaných odvolání státního zástupce a obžalovaných proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové a [ulice] soud musel proto

provést odvolací řízení znovu. Znovu tak projednával jak původní odvolání, tak jejich doplňky, podané některými obžalovanými po zrušení prvního rozsudku Vrchního soudu v Praze, a byl přitom zároveň vázán právními názory vyslovenými v citovaném usnesení NS ČR.

10. Obžalovaný [jméno] [příjmení] podal odvolání do protokolu ihned po vyhlášení rozsudku. V písemném odůvodnění prostřednictvím své obhájkyne uvádí, že odvolání namítá nesprávnost výroku o vině a o trestu, neboť podle něj neexistuje ucelený řetězec důkazů o jeho vině, soud měl rozhodovat v pochybnostech v jeho prospěch. Neměl žádný motiv, proč by se měl podílet na kamuflování prováděných prací. Svědci potvrdili, že technické stránce věci nerozuměl, spoléhal plně na odborníky a na dohodnutou spolupráci s technickým dozorem. Z žádného důkazu nevyplývalo nic o jakémkoliv jeho podílu na žalovaném jednání, i z odposlechů vyplývá, že spoluobžalovaní jej nerespektovali, snažili se ho odstranit či nahradit. Ani po vyhodnocení odposlechů nebyl obž. [příjmení] mezi podezřelými osobami, do případu byl zahrnut až na základě toho, že byl v obchodním rejstříku veden jako statutární orgán žadatele o dotaci. Odvolatel poukazuje na odposlech z 20.11.2012 z něhož vyplývá, že spoluobžalovaní [příjmení] s [titul]. [příjmení] se domlouvali na tom, co se bude přiznávat investorovi, jakou úsporu to znamená,“ aby všichni mluvili stejně“. Soud uznává obžalovaného vinným pouze na základě jeho pozice odpovědné osoby, přestože měl k dispozici technický dozor investora a jím schválené a podepsané dokumenty, uznává jej vinným za to, že po profesionálovi nekontroloval položku po položce. Obžalovaný potvrdil, že věděl o tom, že se na stavbě řešila otázka mikropilotáže, vnímal to pouze jako technickou záležitost, kterou bylo nutno v průběhu stavby vyřešit, neměl důvod věnovat tomu pozornost v takovém rozsahu, jak je mu přisuzováno. Nikdo ze svědků ani spoluobžalovaných neuvedl, že by obžalovaný [příjmení] věděl, že neprovedená mikropilotáž je zahrnuta do fakturace, kterou předkládal dotačnímu orgánu. Odvolatel poukazuje na složku dokumentů, kterou předkládal dotačnímu orgánu a prosí o zvážení, zda lze reálně předpokládat, že by ve své pozici laika procházel položku po položce na odsouhlasených dokumentech, když navíc šlo o jedinou částku navíc, která byla oproti celku naprosto zanedbatelná. Soud na jedné straně vycházel z názoru, že nebyla prokázána existence organizované skupiny, která by od počátku pojala úmysl podvést dotační orgán, na druhé straně uznal obžalovaného [příjmení] vinným za to, že činil pouze nutné administrativní kroky. Poukazuje i na výpověď spoluobžalovaných ing. [ulice], [příjmení], [titul]. [jméno], [titul]. [příjmení] a svědků [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení] a svědkyně [příjmení], která poukázala na to, že měla být [titul]. Novým obcházena, na hovory mezi [titul]. [příjmení] a svědkem [příjmení], a na obsah smluvního vztahu mezi společností CETTUS, a. s., a společností HOMA holding, a. s., a dovozuje, že byl prokázán bližší vztah mezi [titul]. Novým a osobami z Metrostavu, které se scházely odděleně od investora, a že nelze automaticky u obžalovaného [příjmení] dovodit, že věděl i o tom, že piloty nebudou nakonec provedeny, a že budou zahrnuty do fakturace. Této slabiny si podle odvolatele soud byl vědom, neboť se s jeho vinou dostatečně nevypořádal. Shledává rozpor uvedených důkazů se závěry soudu, soud provedl důkladné dokazování, ale důkazy vyhodnotil naprosto chybně, neboť podle něj jeho jednáním nebyla naplněna ani objektivní, a už vůbec ne subjektivní stránka. Navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a rozhodl tak, že se obžalovaný [příjmení] obžaloby zprošťuje.

11. V doplňku odvolání podaném poté, kdy Nejvyšší soud zrušil první rozsudek Vrchního soudu v Praze v této věci, obžalovaný [příjmení] opakuje, že se nepodílel na žádné kamufláži provedení mikropilotáže, nerozhodoval o tom, zda bude, či nebude provedena, pouze řešení této otázky vnímal, nebyl nikdy srozuměn s tím, že se z části podléhající dotaci budou na dotačním orgánu uplatňovat k proplacení náklady, které nebyly vynaloženy. Obsah provedených důkazů, a to především odposlechů, svědčí o tom, že část obviněných ze strany zhotovitele a technického dozoru investora si byla vědoma skutečnosti, že v případě, že by došlo ke krácení původně přislíbené dotace, investor by mohl od záměru provést rekonstrukci hotelu odstoupit, což by nebylo ve prospěch zhotovitele, a právě tato skutečnost vedla k zatajování změn, které by mohly

vést ke krácení dotace. Navíc okolnost, jak byly tyto změny stran mikropilotáže zatajovány a kamuflvány a především řešeny na uzavřených schůzkách zcela mimo běžná otevřená jednání (kontrolní dny, koordinační porady) pouze ve složení některých zástupců zhotovitele a technického dozoru investora svědčí o tom, že kamuflace a fakturace mikropilotáže byly činěny se záměrem získat finanční prostředky zcela mimo prováděné stavební práce a s těmito naložit dále tak, aby byl z nějakého důvodu, „uspokojen jakýsi nárok“ [jméno] [příjmení] a umořena ztráta, kterou by zhotovitel utrpěl, kdyby se naopak mikropilotáž, „oficiálně“ vypustila s ohledem na její dobré nacenění, jak sděloval pan [příjmení] v odposleších. Pokud nadepsaný soud ve svém prvním rozsudku ze dne 21.2.2021 opíral vinu pana [příjmení] o skutečnost, že tento byl přítomen u jednání, kde se řešila otázka provedení či neprovedení mikropilotáže, tak tuto skutečnost pan [příjmení] nikdy nepopíral, naopak, činil tak nesporným, tuto skutečnost vnímal, nevěnoval jí ovšem pozornost, Tuto skutečnost ostatně nepřímo potvrdili spoluobžalovaní, kdy uvedli, že pan [příjmení] byl účasten jednání o tom, zda mikropilotáž bude, či nebude provedena (jednání na podzim 2012), ovšem o tom, zda měl pan [příjmení] kompletní informace ostatní obvinění jen spekulovali, nikdy nikdo neoznačil, kdy, za jakých okolností, a především od koho měl pan [příjmení] získat konkrétní informaci, že mikropiloty nebudou provedeny, ale fakturovány. Fakt, že soud opřel vinu [příjmení] vedle těchto zcela vágních důkazů o odposlechy, které údajně svědčí o podvědomí [příjmení] o fakturaci neprovedených mikropilotů, je podle názoru odvolatele tristní, zejména s ohledem na konkrétní označené odposlechy, z nichž odvolatel části cituje a dovozuje, že z nich vyplývá, že část úhrady z mikropilotáže, která tvořila 40% a tudíž tu část, kterou hradil objednatel, chtěli [příjmení] a [příjmení] učinit jako realitu, protože investorovi kamufláž nemohli přiznat. Pokud by existovala jakákoliv dohoda, ve které by figuroval pan [příjmení] a potažmo objednatel stran kamufláže mikropilotáže, tak by těžko bylo nutné tuto komunikaci mezi [příjmení] a [příjmení] vést. Z dalších provedených odposlechů podle odvolatele jednoznačně vyplývá nevole ze strany zhotovitele zrušit mikropilotáž, neb jak výše uvedení uváděli, měli je dobře naceněné a v případě neprovedení by byli 300.000 Kč v mínusu. Za takové situace by podle odvolatele měl objednatel těžko jakýkoliv finanční profit z kamufláže mikropilotáže a jejího fakturování na dotační orgán, neb úsporu by měl naopak při jejím neprovedení a nefakturování (viz 40% platby z nákladů na mikropilotáž z výlučných prostředků objednatele). Jakékoliv dovozování viny těmito nepřímými a neuzavřenými důkazy je proto podle názoru odvolatele zcela v rozporu se zásadou in dubio pro reo.

12. K možné výši a podobě uloženého trestu pro případ, že bude odvolatel uznán vinným a nebude přisvědčeno jeho tvrzení a obhajobě, navrhuje za danou trestnou činnost mu uložit podle § 212 odst. 6, § 43 odst. 1 a § 58 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon bude podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Tento návrh činí v kontextu všech zákonných podmínek, které v daném případě nastaly, a to i v kontextu závěrů Nejvyššího soudu. K zákonným podmínkám § 58 odst. 1 trestního zákoníku uvádí, že v daném případě jsou podle jeho názoru zcela jednoznačně splněny zvláštní okolnosti případu, kdy obžalovaný po celou dobu trestního řízení vedl/vede řádný život, doba uplynulá od spáchání skutku je již více jak 9 let, délka trestního řízení více jak 8 let, jež zahrnovala 4 roky průtahů způsobených nezávisle na obžalovaném - 2 roky průtahů způsobených soudem prvního stupně, další, více jak 2 roky průtahů způsobených soudem druhého stupně, (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21.2.2020, vs., „opakované“ veřejné zasedání o odvolání nařízené na březen 2022); (nadto § 39 odst. 3 trestního zákoníku - při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu). Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody by bylo nepřiměřeně přísné. Lze dosáhnout nápravy - té již podle jeho názoru v podstatě bylo celkovou dobou i dosaženo. K otázce výše škody odvolatel uvádí, že byť se Nejvyšší soud vyjádřil k otázce výkladu výše způsobené škody, o níž již odvolatel nadále nehodlá spekulovat, stojí za vypíchnutí především další podpůrný názor Nejvyššího soudu stran výše a povahy potenciálně uloženého trestu, a to využít v tomto

konkrétním případě institutu mimořádného snížení ukládaného trestu kromě dalšího ke kompenzaci skutečností, že nepravdivé doklady se týkaly výrazně nižší peněžní sumy, než jakou tvořila celková výše dotační podpory určená k realizaci projektu Hotelu Bohemia [obec] (v tomto vyjádření se spíše opírá o § 58 odst. 5 tr. zákoníku). Byť se odvolatel rozhodně nechce pouštět do hlubších právních úvah, tak je zřejmé, že zrovna v daném konkrétním případě se rozvírají nůžky v linii trestní a v linii správního trestání. Zatímco dotační orgán hodnotí míru porušení podmínek dotační smlouvy, jak ostatně vypověděli svědci [příjmení], Krejčí, [příjmení], a tuto následně promítne do ukládané sankce, která ovšem nemusí notně znamenat povinnost vrátit celou poskytnutou dotaci, tak oproti tomu v trestním řízení se v případě daných skutkových podstat trestá, „přísněji“, kdy se zjišťuje škoda jako znak přísněji trestných skutkových podstat trestného činu dotačního podvodu, u něhož se za škodu považuje celá částka uplatněná v žádosti o proplacení dotace. Jako jistou, „kompenzací“ ve světle provedených důkazů je možné posoudit, v jakém rozsahu byly v příloze žádosti o platbu nepravdivé údaje, a toto je možné následně zohlednit v rámci ukládaného trestu. Pokud jde o peněžitý trest, odvolatel uvádí, že uložený peněžitý trest přijal, a i přes odklad výkonu rozhodnutí plně uhradil (viz. příloha), na podporu svého návrhu na uložený trest uvádí, že by přijal peněžitý trest i vyšší, než mu byl uložen, pokud by to soud považoval za nezbytné. Ostatně, jak se dlouhodobě vyjadřuje Nejvyšší soud, je možné zvažovat mimořádné snížení trestu odnětí svobody tehdy, pokud bude, „pachateli“ uložen vedle trestu odnětí svobody další druh trestu, tedy míněno i peněžitý trest, který uložený trest vhodně doplní. Ke svým aktuálním osobním poměrům odvolatel uvádí, že dne 1.9.2021 náhle zemřel jeho otec, odvolatel se nyní o to více každodenně stará o svou matku (73 let), a to jak po psychické stránce, tak po materiální a skutečné pomoci (maminka nemá k dispozici auto, neumí s internetovým bankovníctvím, neovládá internet), žije v dvoupodlažním rodinném domě se zahradou sama, ale není schopna ho obhospodařovat bez pomoci svého syna, veškeré smlouvy na energie a pojistky jsou uzavřeny proto na odvolatele. Po smrti otce se odvolatel bude do domu stěhovat, v současné době provádí svépomocí přestavbu přízemí domu pro maminku, s ohledem na její pohybové možnosti. Tento dům vlastní odvolatel na základě majetkového vypořádání se sestrou, z čehož mu vznikl i finanční závazek k jejímu vypořádání. Sestra žije trvale v Německu a přijede maminku navštívit třikrát do roka, z toho důvodu je veškerá péče na odvolateli. Odvolatel má syna [jméno] (16 let), který studuje druhým rokem na SPŠE [obec]. Žije s matkou ve stejném městě jako on, proto se vídají téměř každý den a nachází se nepochybně ve věku, kdy výchovnou a pomocnou ruku svého otce velmi potřebuje, tím více, když tomu tak je v tak velkém rozsahu po celou dobu. Odvolatel je ve stálém pracovním poměru u společnosti Eurogama s.r.o. jako ředitel, a to již od 2.1.2015. Náplní práce je sestavování plánu výroby, objednávání materiálu pro výrobu, příjem materiálu na základě vystavených objednávek, zadávání materiálu do výroby, kontrola přijatých faktur, vystavování dodacích listů, sestavování cenových nabídek, kalkulace cen nových výrobků. V příloze přikládá doklad o provedené úhradě peněžitého trestu a nákladů trestního řízení.

13. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení], který podal odvolání v zákonné lhůtě, prostřednictvím svého obhájce soudu prvního stupně vytýká, že z rozsudku není zřejmé, ze kterých důkazů a z jakého hodnocení dovodil závěr o konkrétní vině obžalovaného [titul]. [ulice]. Z e-mailu spoluobžalovaného [titul]. [příjmení] z 15.1.2013, z telefonátů z 16.1.2013, 5.2.2013 ani z 6.2.2013 nevyplývá, že by [titul]. Nový dával jakýkoliv pokyn, radu, či že by někoho v něčem utvrzoval, revize dokumentace z 11.2.2013 byla tou dokumentací, která měla být předána poskytovateli dotace, podle ní by byla zpracována dokumentace skutečného provedení stavby, pokud by k ní dostaly zúčastněné osoby příležitost. Na jejím základě by při finalizaci konečné faktury nemohlo dojít k proplacení nerealizované mikropilotáže z dotačních prostředků. [titul]. Novému ani společnosti CETTUS a. s. nebyly forma řešení proplácení zdrojů a jejich cyklus známy, nebylo to v jejich kompetenci. Na skutečnost, že fakturu na pilotáž zahrnul investor následně do žádosti o proplacení, neměli [titul]. Nový ani společnost CETTUS a. s. žádný vliv. Soud pominul, že z výpovědi [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyplynulo, že dotační orgán by případ považoval za porušení rozpočtové kázně a tuto položku by hodnotil jako nezpůsobilý výdaj a jako

takovou by ji sankcionoval. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině a trestu [titul]. [ulice] zrušil a aby rozhodl tak, že se obžalovaný podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby.

14. V samostatně podaném vyjádření k odvolání státního zástupce odvolatel uvádí, že stejně jako nalézací soud v napadeném rozsudku, ani státní zástupce v odvolání neuvádí, čím by forma účastenství, která je kladena obžalovanému za vinu, měla být prokázána. Státní zástupce trvá na úplném popisu skutku dle obžaloby, ačkoliv části týkající se záměny zdíciho materiálu ani změny ocelové konstrukce nebyly prokázány. Podle státního zástupce se měly stíhané osoby provinít proti dokumentaci, na základě níž byla podepsána smlouva o poskytnutí dotace, miní tím patrně dokumentaci z roku 2012, obžaloba však zároveň tvrdí, že obžalovaní jednali v rozporu s projektovou dokumentací, která byla podkladem pro podpis smlouvy v roce 2011, která se od první uvedené lišila. Použitý zdící materiál, jak potvrdili svědci [příjmení], [příjmení], [příjmení] a Krejčí, vůbec nespadá do kategorie jakýchkoliv změn, nesprávnost tvrzení obžaloby o údajné záměně zdících materiálů potvrdil i svědek [příjmení]. Prokázán nebyl ani údajný cenový rozdíl. Totéž platí i pro střešní ocelovou konstrukci. Ve výkazu výměr ani v položkovém rozpočtu není zmínka o technologii spojení ocelových prvků, bylo prokázáno, že jde o řešení náležející do dílenské dokumentace a je plně v kompetenci zhotovitele stavby. Státní zástupce podle odvolatele nebral v potaz ani názor odvolacího soudu, že by měl případně navrhnout konkrétní důkazy k výši škody. Nesprávně se státní zástupce podle odvolatele domáhá kvalifikace posuzovaného jednání jako jednání organizované skupiny, přičemž přehlíží, že obžalovaní vyvíjeli jen činnost, kterou vykonávají v rámci své pracovní činnosti na stavbě, a k níž jsou právními předpisy povinováni.

15. V doplnění odvolání podaném po zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze odvolatel uvádí, že především trvá na odvolání, které podal proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2019, sp. zn. 7 T 11/2015, a to včetně argumentace uvedené v dovolání, které podal proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 2. 2020, č. j. 4 To 11/2019.

16. Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2019, č. j. 7 T 11/2015 podle něj nevyplývá, o které důkazy opřel soud prvního stupně závěr o jeho vině, ani jakým způsobem hodnotil soud prvního stupně provedené důkazy jednotlivě a v jejich souvislostech. Tento rozsudek soudu prvního stupně je tak nepřezkoumatelný, a i odvolacímu soudu je vzhledem k tomu upřeno náležité přezkoumání tohoto rozsudku.

17. Navzdory respektu vůči všem judikатурním rozhodnutím zmíněným v řízení před soudem prvního stupně, v odvolacím řízení i v dovolacím řízení má odvolatel za to, že nebyla dostatečným způsobem zjištěna výše uvedené škody a především to, že by svým jednáním měl škodu způsobit. Z e-mailové zprávy spoluobžalovaného [titul]. [příjmení] ze dne 15. 1. 2013, dále také z telefonátů ze dne 16. 1. 2013, 5. 2. 2013 a 6. 2. 2013 rozhodně nelze dovodit žádný závěr o tom, že by to byl on, kdo dával jakýkoliv pokyn, radu či že bych někoho v něčem utvrzoval. Revize dokumentace ze dne 11. 2. 2013 byla tou dokumentací, která měla být předána poskytovateli dotace. Podle ní by byla zpracována dokumentace skutečného provedení stavby, a to za předpokladu, že by k tomu zúčastněné osoby měly možnost. Na jejím základě by pak při finalizaci konečné faktury nemohlo dojít k proplacení nerealizované mikropilotáže z dotačních prostředků. V předchozím odvolacím řízení bylo dokazování doplněno o stanovisko [příjmení] [jméno], které v bodě 81. usnesení ze dne 13. 10. 2021, č. j. 5 Tdo 23/2021-11766, hodnotí Nejvyšší soud ČR jako sporné, a uvádí, že jeho odpovědi na otázky státního zástupce nelze použít k výkladu škody způsobené trestným činem, a to i s odkazem na stranu 45 Příloh založených na č.l. 9743 a násl. trestního spisu. Již s ohledem na skutečnost, že [příjmení] [jméno] položil otázky státního zástupce, vyplývá, že i obžaloba měla před položením těchto otázek za to, že je třeba k prokázání výše škody toto stanovisko [příjmení] [jméno] opatřit, neboť dosavadní důkazy škodu a její výši neprokazují. Avšak dle zmíněného hodnocení ze strany NS ČR v bodě 81. usnesení ze dne 13. 10. 2021 vyplývá, že toto stanovisko nelze použít k výkladu škody způsobené trestným činem. Ani odvolatel, ani ostatní spoluobžalovaní nemohli [příjmení] [jméno] žádné otázky položit, a jestliže tak učinil pouze státní

zástupce a vzhledem k tomu, že při předchozím odvolacím jednání provedl odvolací soud důkaz tímto stanoviskem [příjmení] [jméno], má odvolatel za to, že by F. Sébert měl být případně vyslechnut tak, abych mohl on i ostatní obžalovaní položit tomuto zpracovateli stanoviska dotazy, a to i jiné nežli byly položeny ze strany státního zástupce, což by však příslušelo soudu prvního stupně, jemuž jako soudu nalézacímu náleží zjišťování skutkového stavu a hodnocení jednotlivých důkazů, s tím, že takovéto doplnění dokazování by pak přesáhlo zákonné možnosti k doplnění dokazování ze strany odvolacího soudu a mělo by být provedeno před soudem prvního stupně. To ostatně také platí, i pokud jde o zmiňované odposlechy, kde byly použity jako zájmové odposlechy jen ty, které označil takto státní zástupce, ale tyto zájmové odposlechy jsou vytrženy z kontextu odposlechnutí ostatních, kdy jen provedení důkazů všemi odposlechy může vést k náležitému a úplnému zjištění skutkového stavu a hodnocení provedených důkazů. Prováděním dalších odposlechnutí v odvolacím řízení by však podle názoru odvolatele opět bylo vykročeno ze zákonných možností odvolacího soudu, neboť úplné a správné zjištění skutkového stavu a hodnocení důkazů náleží soudu prvního stupně při hlavním líčení.

18. Odvolatel dále uvádí, že celá příprava, žádost o dotaci, podpisy smlouvy o dotaci, projekty, povolení, výběr původního zhotovitele i výběr administrátora dotace, byl proveden zcela v dispozici investora, a do tohoto procesu on nijak nezasahoval ani zasahovat nemohl. Rovněž mandátní smlouva na výkon dozorové činnosti žádné povinnosti k dotaci směřující neobsahovala. K veškerým úpravám projektu, a to včetně problematiky pilotů, byly poskytnuty všem relevantní informace, které vedly ke zcela konkrétní úpravě projektu, kde byly piloty vypuštěny, a také v řízení před soudem prvního stupně bylo ze strany stavebního úřadu potvrzeno, že vypuštění pilotů nebylo třeba řešit ve správním řízení. Veškerá administrace dotace i řešení změn bylo v dispozici investora a administrátora, tedy p. [příjmení]. Odvolatel neměl sebemenší vliv na zpracování a realizaci žádosti o proplacení dotace. Dosud v řízení nebyla pozornost vůbec soustředěna na skutečnost spočívající v realizaci předmětné stavby, přitom by bylo však zjištěno, že hotel byl zcela dostavěn, jedná se o naprosto funkční hotel v odpovídajícím stavebnětechnickém stavu. Zcela odmítá úvahy a v předchozím rozhodnutí uvedené právní posouzení jeho účasti jako organizátorství, neboť rozhodně nebyl v takovém postavení, že by mohl trestnou činnost organizovat, což je také vyloučeno i tím, že nebyl investorem, ale ani příjemcem dotace. Žádné takové důkazy v dosavadním řízení zjištěny nebyly a být ani zjištěny nemohly. I NS ČR ve svém zrušujícím usnesení ze dne 13. 10. 2021, a to v bodě 79. odůvodnění tohoto usnesení, uvádí, že v důsledku nové úpravy § 138 odst. 1 tr. zákoníku učiněné zákonem č. 333/2020 Sb., by mohlo dojít případně k překročení dolní hranice u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie jen nepatrně. Tato skutečnost má nejenom význam pro posuzování problematiky časové působnosti trestního zákoníku a ukládání trestu, jak zmiňuje v citovaném usnesení NS ČR, ale má také význam v tom, že bez náležitého zjištění škody nelze dospět k závěru o tom, zda byla ve vztahu k trestnému činu poškození finančních zájmů Evropské unie hranice škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku překročena jen nepatrně či vůbec takové hranice nedosáhla. Ve vztahu k již doplněnému dokazování při předchozím odvolacím řízení a dále také s ohledem na nutnost doplnění skutkových závěrů a dokazování v dalším řízení má odvolatel za to, že další doplnění dokazování v odvolacím řízení by znamenalo nahrazování činnosti soudu prvního stupně odvolacím soudem a bylo by tak v rozporu s ustanovením § 259 odst. 3, § 263 odst. 6, 7 tr. ř. Odvolatel navrhuje, aby odvolací soud, pokud jde o výrok o vině, zrušil rozsudek soudu prvního stupně dle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), e) tr. ř. a sám, aby dle § 259 odst. 3 tr. ř. rozhodl tak, že se odvolatel obžaloby zprošťuje dle § 226 písm. c) tr. ř., neboť nebylo prokázáno, že spáchal skutek, pro který je stíhán, anebo aby odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně dle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr. ř., a aby věc vrátil soudu prvního stupně dle § 259 odst. 1 tr. ř. k novému projednání a rozhodnutí.

19. Jeho odvolání však také směřuje do výroku o trestu, a to i s přihlédnutím k předchozímu rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 2. 2020, č. j. 4 To 11/2019, jímž mu byl uložen úhrnný

trest odnětí svobody ve výměře čtyř roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a jímž mu dále byl uložen peněžitý trest v celkové výši 200.000 Kč a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti statutárního orgánu právnické osoby na dobu čtyř let, kdy byl tento rozsudek odvolacího soudu zrušen usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 10. 2021, č. j. 5 Tdo 23/2021-11766.

20. I pro případ, že by odvolací soud ponechal výrok o vině v nezměněné podobě tak, jak rozhodl Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozsudku ze dne 21. 1. 2019, č. j. 7 T 11/2015-10032, nebo pro případ, že by odvolací soud rozhodl o jeho vině stejným výrokem jako ve svém rozsudku ze dne 21. 2. 2020, č. j. 4 To 11/2019, má odvolatel za to, že s přihlédnutím k obsahu odůvodnění usnesení NS ČR ze dne 13. 10. 2021, č. j. 5 Tdo 23/2021-11766, je na místě zohlednit především to, co uvedl v tomto směru dovolací soud v bodě 79. odůvodnění svého usnesení. Tedy je třeba rovněž posoudit konkrétní okolnosti, které mají být podkladem pro snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné sazby z toho hlediska, zda se týkají spáchání trestné činnosti (okolnosti případu) nebo jednotlivých osob pachatelů (poměry pachatele). Pokud jde o okolnosti případu, odkazuje odvolatel v tomto směru na své odvolání a toto jeho doplnění týkající se nejenom výroku o vině, ale i výroku o trestu. Jedná se především o to, že celá příprava, žádost o dotaci, podpisy smluv o dotaci, projekty, povolení, výběr původního zhotovitele i výběr administrátora dotace byl proveden zcela v gesci investora, aniž odvolatel do tohoto procesu zasahoval. Ani mandátní smlouva nestanovila žádné povinnosti k dotačnímu procesu a také veškeré změny projektu byly v dispozici investora a administrátora. Nijak nezasahoval a ani nemohl zasahovat do zpracování a realizace žádosti o proplacení dotace. Také sama skutečnost, že stavba hotelu byla v odpovídajícím stavebnětechnickém stavu ukončena, svědčí o výrazně nižší míře společenské škodlivosti, a všechny tyto okolnosti týkající se případu jsou důvodem k postupu dle § 58 tr. zákoníku. Pokud jde o poměry odvolatele jako pachatele, je třeba zdůraznit, že se žádným způsobem neobohatil na trestné činnosti, je osobou zcela bezúhonnou, dále je třeba vzít v úvahu, že délka řízení a hrozba uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody po celou dobu má negativní vliv na psychickou stránku jeho i jeho rodiny, o kterou pečuje. Rovněž nelze přehlédnout nepříznivé ekonomické dopady, které má pro něj a jeho rodinu situace ohledně společnosti CETTUS, a.s., která nemůže vyvíjet žádnou obchodní a ekonomickou činnost a směřuje k likvidaci. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody by tak pro něj a jeho rodinu bylo tragické a likvidační po všech stránkách.

21. Poukazuje také na závěry z výše citovaného usnesení NS ČR o tom, že v důsledku zákona č. 333/2020 Sb., došlo ke změně hledisek určení výše škody upravené v § 138 odst. 1 tr. zákoníku a tato nová právní úprava může mít i dle názoru NS ČR nezanedbatelný vliv na výsledek rozhodnutí, neboť v důsledku nové úpravy částky odpovídající způsobení škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, by dolní hranice u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie byla překročena jen nepatrně. Je třeba také zohlednit délku trvání trestního řízení a tím i doby od spáchání skutku, k čemuž žádným způsobem nepřispěl. Jde přitom o zákonem vyjmenovanou okolnost významnou pro ukládání trestu dle § 39 odst. 3 tr. zákoníku. V tomto směru také, stejně jako v bodě 79. odůvodnění svého usnesení dovolací soud, upozorňuje na rozhodnutí č. 28/2020 Sb. rozh. tr., v němž byla řešena komplexně otázka použití ustanovení § 58 tr. zákoníku tam, kde soud shledá nízkou intenzitu naplnění zákonných znaků ve svém souhrnu a kvalitě, případně některou z polehčujících okolností (§ 41 tr. zákoníku) za naplněnou v takové intenzitě, že výrazně ovlivnila společenskou škodlivost daného případu a snížila ji pod obvyklou mez tak, že je na místě mírnější trestní postih, než jaký zákon obecně předpokládá. V tomto naposledy citovaném rozhodnutí NS ČR také připustil možnost mimořádného snížení trestu odnětí svobody tehdy, pokud byl uložen pachateli vedle trestu odnětí svobody další druh trestu, například peněžitý trest, který vhodně doplní působení zmírněného trestu odnětí svobody. V daném případě byl odvolateli vedle trestu odnětí svobody uložen i peněžitý trest a trest zákazu činnosti. Právě kombinace podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, byť třeba na delší zkušební dobu, s ukládaným peněžitým trestem a trestem zákazu činnosti, za současného přihlédnutí k nižší míře

společenské škodlivosti a délce trestního řízení, splňuje v jeho případě všechny předpoklady pro uložení trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na delší zkušební dobu. Ostatně tak situaci hodnotí v bodě 79. na straně 33 svého usnesení ze dne 13. 10. 2021 i dovolací soud.

22. Pokud by tedy dovolací soud ponechal beze změny výrok o vině dle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 2. 2019, č. j. 7 T 11/2015-10032, nebo by dovolací soud rozhodl ve výroku o vině stejným způsobem jako ve svém rozsudku ze dne 21. 2. 2020, č. j. 4 To 11/2019, pokud jde o výrok o trestu odvolatel navrhuje, aby dovolací soud při současném zrušení výroku o vině i trestu odvolateli sám uložil trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon by podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let, za současného uložení peněžitého trestu v celkové výměře 200.000 Kč a trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu činnosti statutárního orgánu právnické osoby na dobu čtyř let.

23. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v odvolání podaném v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce napadá výroky o vině a o trestu rozsudku, které se ho týkají. Nesouhlasí se skutkovými zjištěními ani s právní kvalifikací jednání, které mu výroková část rozsudku klade za vinu, skutek nenaplnuje podle něj všechny zákonné znaky trestných činů. Pokud jde o problematiku mikropilotáže základových patek, odvolatel poukazuje na to, že projektová dokumentace byla nekvalitní, celý projekt od počátku vykazoval vady, nebyl proveden stavebně technický průzkum. Až po převzetí staveniště mohlo dojít k provedení dalších průzkumných vrtů a na základě toho mohlo být až v únoru 2013 kvalifikovaně rozhodnuto, že mikropiloty nejsou potřeba. V té době bylo již projednáno a formálně schváleno 10 změnových listů, bylo zřejmé, že další formální projednávání stavbu neúměrně prodlouží, případně úplně zastaví. Fakturovalo se proto, že objektivně nebylo možno řádně a včas projednat změnu, aniž by to ohrozilo termín dokončení stavby. Obžalovaní z CETTUSU a Metrostavu nechťeli nic zakrývat, byla proto vypracována 11.2.2013 revize projektové dokumentace, která odrážela reálný stav věci. Pokud by nedošlo k policejnímu zásahu, byly by všechny změny později projednány s dotačním orgánem a došlo by k vzájemnému započtení víceprací, méněprací, apod. O tom svědčí i to, že na mikropiloty byl v červnu 2013 Metrostavem vydán dobropis. Soud správně dospěl k závěru, že neprovedení mikropilotáže nebylo mezi obžalovanými předem dohodnuto, z odposlechů nevyplývá existence organizované skupiny. Je zřejmé, že [příjmení] se do telefonických hovorů, které by překračovaly jeho pracovní agendu, nezapojoval. Dotační orgán akceptoval případné následné vyčíslení provedených víceprací a možné pochybení řešil pouze na úrovni porušení pravidel rozpočtové kázně, tj. případným vrácením části poskytnuté dotace. Soud nesprávně nevzal v potaz posudek [titul]. [příjmení] předložený [titul]. [příjmení], který měl vyčíslit náklady, které byly vynaloženy do okamžiku, kdy došlo k upuštění od realizace mikropilot. Po jejich odečtení by bylo možno uvažovat max. o škodě 382.281,35 Kč. Soud také neřešil otázku podřízenosti v rámci pracovněprávních vztahů. Obžalovaný ve své funkci plnil pokyny zástupců investora, zhotovitele a svého zaměstnavatele. O mikropilotech nemohl rozhodnout, ani o tom, co bude a co nebude zapsáno do stavebního deníku. Obžalovaný [příjmení] nebyl také tím, kdo by činil zápisy pokaždé, nebyl tam každý den, a někdy podepisoval zápisy zpětně a ve spěchu. Svědci [titul]. [příjmení] a [příjmení] uvedli, že dotační orgán běžně akceptoval i změny proti původnímu projektu, i když nebyly nahlášeny včas, protože administrační proces byl zdoluhavý. Dotačním orgánem bylo v daném případě prokázáno, že dodatečně doložená změna by byla schválena a náklady by byly považovány za uznatelné výdaje. Odvolatel poukazuje na to, že nebylo prokázáno jeho povědomí o podstatě skutku. Byl zaměstnanec společnosti, která na stavbě vykonávala stavební dozor, v rámci toho plnil pouze pracovní úkoly uložené jeho nadřízenými. Nebyl seznámen s obsahem dotační smlouvy ani s podmínkami čerpání dotace. Vše se dozvěděl až v průběhu tohoto trestního řízení. Odvolatel poukazuje na skutkové podstaty trestných činů dle § 212 a 260 tr. zákoníku a uvádí, že dosud chybí judikatura vztahující se k trestnosti skutku poškozování finančních zájmů EU. Obhajobou [titul]. [příjmení] byla předložena na rozhodnutí německých soudů, z nichž vyplývá, že aby mohl být skutek posouzen jako podvodný, je zásadní a podstatné zjištění zda byl naplněn účel dotace.

Trestný čin je shledán pouze tam, kde byla dotace použita pro jiný účel, než k jakému byla určena. Jsou-li dotační prostředky použity v souladu s dotačním účelovým určením, škodou může být pouze částka, o kterou by bylo v důsledku případného dotačního podvodu vynaloženo více. Podle obžalovaného v daném případě byla účelem dotace rekonstrukce a zkvalitnění služeb hotelu Bohemia. Příjemce dotace měl v úmyslu dotační prostředky použít k tomuto účelu, a jednání investora a tím méně obžalovaného nemůže naplňovat skutkovou podstatu trestného činu dle podané obžaloby. V jednání obžalované lze podle něj spatřovat pouze porušení rozpočtové kázně, jímž ke vzniku škody nedošlo. Obžalovaný proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a aby jej podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil. Pokud by soud uznal skutková zjištění a právní kvalifikaci v napadeném rozsudku správnou, žádá obžalovaný o přezkum a změnu rozsudku ohledně trestu, neboť uložený trest považuje s ohledem na tresty uložené spoluobžalovaným za zjevně nepřiměřený.

24. Obžalovaný [titul]. [jméno] [jméno] v odvolání podaném v zákonné lhůtě směřujícím proti výrokům o vině i o trestu napadá skutková zjištění soudu i právní kvalifikaci, neboť jednání popsané v napadeném rozsudku nenaplnuje podle něj všechny znaky skutkových podstat trestných činů. Odvolatel se ztotožňuje s argumentací, která Krajský soud vedla k pominutí skutkových zjištění ohledně zděicích materiálů a ocelové střešní konstrukce. Souhlasí rovněž se závěrem, že z provedených důkazů včetně odposlechů nevyplyvá, že by byla prokázána existence organizované skupiny. Obžalovaný [jméno] se navíc do telefonických hovorů, které by překračovaly běžnou pracovní agendu, nijak nezapojoval. Pokud jde o skutek soudem posouzený jako pokus zločinu dle § 260 a 212 tr. zákoníku, jako stěžejní se podle odvolatele jevila skutečnost, zda náklady, jež byly vynaloženy v souvislosti se změnami, by bylo možno považovat za výdaje, jež by byly proplaceny z prostředků dotace a rozpočtu. Obžalovaní poukazovali na to, že dne 11.2.2013 byla vypracována revize projektové dokumentace, která odrážela reálný stav a mikropilotáž neobsahovala. To považuje odvolatel za důkaz, že následně by byly učiněny kroky směřující k tomu, aby změna byla dotačnímu orgánu ohlášena dodatečně a aby byla řádně administrativně zpracována. Zda by byly náklady spojené s touto změnou dotačním orgánem uznány jako výdaje způsobilé či nezpůsobilé, bylo dle názoru obžalovaného prokázáno již v rámci prvního hlavního líčení výpověďmi svědků-pracovníků dotačního orgánu. Na podporu svého tvrzení odvolatel cituje z výpovědí svědků [titul]. [příjmení], [příjmení] a Krejčí. Za nelogický považuje závěr soudu, že by finanční prostředky z dotace mohl investor použít libovolným způsobem, neboť pokud by náklady vynaložené se stavbou byly nakonec menší, musel by investor příslušnou část dotace naopak vrátit. Obdobně jako obžalovaný [příjmení] dále odvolatel namítá, že soud se rovněž nevypořádal s důkazy svědčícími o tom, že v případě mikropilot šlo o tzv. agregovanou položku, která v sobě zahrnovala i další činnosti související s mikropiloty, přičemž velká část těchto činností byla ve skutečnosti realizována. Po jejich odečtení by bylo možno uvažovat max. o škodě 382.281,35 Kč. V odůvodnění soud neuvedl, proč k důkazům prokazujícím tuto skutečnost nepřihlédl. Odvolatel také namítá, že nebylo prokázáno jeho povědomí o podstatě skutků, byl řadovým zaměstnancem společnosti CETTUS, a. s., která vykonávala technický dozor, obdobně jako obžalovaný [příjmení], jeho postavení bylo dáno předpisy, mandátní smlouvou a vztahem podřízenosti a nadřízenosti ve společnosti, nejednal za základě vlastního rozhodnutí, nebyl obeznámen s obsahem dotační smlouvy ani s důsledky vyplývajících z jejího nedodržení. Není mu proto zřejmé, na podkladě čeho dospěl soud k závěru, že nesl spolu s [titul]. [příjmení] oproti ostatním obžalovaným ([titul]. Prudilovi, [příjmení]) větší odpovědnost a proč dostal přísnější trest. Odvolatel má za to, že nebylo prokázáno, že by svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestných činů, které jsou mu kladeny za vinu, proto navrhuje, aby [ulice] soud napadené rozhodnutí zrušil a nově rozhodl tak, že jej podle § 226 písm. b) tr. řádu zproští obžaloby. Pokud by odvolací soud považoval skutková zjištění a právní závěry soudu za správné, navrhuje, aby byl zrušen výrok o trestu a aby mu byl uložen trest mírnější.

25. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení], který podal odvolání do protokolu, v jeho odůvodnění prostřednictvím svého obhájce uvádí, že napadá rozsudek ve výroku o vině i ve výroku o trestu. Nalézací soud podle něj dospěl ke skutkovým zjištěním, která nevyplývají z provedených důkazů, resp. jsou s nimi v rozporu. Skutkovým zjištěním podle jeho názoru neodpovídá zvolená právní kvalifikace. Podle popisu skutku mělo jednání odvolatele spočívat v tom, že měl třikrát telefonicky hovořit, dvakrát s [titul]. [příjmení] a jednou s [příjmení] a Novým, a ve dvou případech měl obdržet emailovou zprávu, kterou měl v jednom případě přeposlat [titul]. Novému. Nalézací soud přitom skutková zjištění týkající se komunikace odvolatele podle jeho názoru interpretuje nesprávně tak, že obžalovaný měl být nějakým hybatelem skutkového dění, obžalovaný však ve skutečnosti tím, že pouze pasivně obdržel nějakou informaci, byl o některých skutečnostech pouze informován, čímž se nemohl dopustit pomoci jinému ke spáchání trestného činu formou rady nebo utvrzování, jak soud uzavřel, to by vyžadovalo aktivní jednání. Z inkriminovaných hovorů nevyplývalo, že by se následně mělo uskutečnit konkrétní jednání dalších spoluobžalovaných, které soud zjistil a které hodnotil jako trestné. [příjmení] se až na jeden případ uskutečnily v době, která simulované mikropilotáži předcházela. Skutková zjištění jsou oproti provedeným důkazům proti odvolateli tendenční. Jednání, které je popsáno ve skutkové větě navíc podle odvolatele neodpovídá skutkovým podstatným pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke spáchání pokusu zločinu poškození finančních zájmů EU dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1,4 písm. c) tr. zákoníku a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 212 odst. 2,5 písm. c) tr. zákoníku, vyplývá z něj pouze to, že odvolatel byl buď adresátem komunikace vedené ostatními obžalovanými, nebo že byl přítomen jejich jednání, a takové jednání není trestněprávně relevantní. Z provedených důkazů podle odvolatele nevyplývá, že by se jakkoliv podílel na rozhodovacích procesech vztahujících se k realizaci stavby, ani k otázce mikropilotáže. Takovou pravomoc neměl ani s ohledem na své pracovní zařazení, nebyl nadřízeným [titul]. [příjmení] a už vůbec ne obžalovaného [titul]. [ulice]. Uložený trest, který je oproti trestům uloženým dalším spoluobžalovaným nejpřísnější, podle odvolatele navíc neodpovídá zvolené právní kvalifikaci jako jednání pomocníka dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť účastenství je méně závažnou formou trestní součinnosti a účastenství ve formě pomoci je zároveň nejméně závažnou formou účastenství. S ohledem na uvedené odvolatel navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b), c), e) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a aby věc vrátil Krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Při ústním přednesu odvolání ve veřejném zasedání obhájce modifikoval návrh tak, aby soud sám ve věci rozhodl, že se obžalovaný obžaloby zprošťuje.

26. V doplnku odvolání podaném po zrušení prvního rozsudku Vrchního soudu v Praze odvolatel zdůrazňuje, že setrvává na své obhajobě a argumentaci, jak ji uplatňoval po celou dosavadní dobu trestního řízení, a to jak v hlavním líčení, tak v rámci podaného odvolání a v neposlední řadě také v rámci svého dovolání. V obecné rovině obžalovaný rozsudku soudu prvního stupně vytýká, jakým způsobem soud hodnotil důkazy a nesprávnou právní kvalifikaci. Vzhledem k tomu, že se věc vrací před odvolací soud poté, co bylo jeho předchozí zrušeno dovolacím soudem, vyjádří se obžalovaný rovněž k některým závěrům, k nimž dospěl jak odvolací soud v jeho zrušeném rozsudku, tak Nejvyšší soud v jeho zrušujícím usnesení. Obžalovaný napadenému rozsudku nadále vytýká nesprávné právní posouzení spočívající ve vztahu k němu zejména v tom, že se měl na trestné činnosti dopouštět jako pomocník ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Provedené důkazy podle jeho názoru odpovídají tomu, co uváděl, tedy, že ve fázi realizace projektu neměl vzhledem ke svému funkčnímu a organizačnímu zařazení ve společnosti Metrostav a.s. žádné pravomoci o čemkoliv rozhodovat, tím spíše potom neměl žádné kompetence rozhodovat o konkrétních technických otázkách týkajících se vlastní realizace stavby. Pokud byl do komunikace mezi osobami odpovídajícími za společnost Metrostav a.s. za realizaci stavby na straně jedné a technickým dozorem investora respektive investorem na straně druhé zatažen, stalo se tak vždy z podnětu těchto osob, případně byl pasivním příjemcem informací. Vzhledem ke svému zařazení neměl žádné pravomoci ani odpovědnost ve vztahu k fakturaci díla prováděného společností Metrostav a.s. a přípravě podkladů pro fakturaci. Z provedených důkazů vyplývá nanejvýš jeho

pasivní a okrajová role Žádný z provedených důkazů podle něj nesvědčí ani pro závěr, že by at' už sám nebo spolu s obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] zosnoval a řídil činnost dalších osob, která měla směřovat k dokonání trestné činnosti. V této souvislosti obžalovaný popírá existenci jakékoliv předchozí společné dohody o vyvedení finančních prostředků z realizovaného projektu. Z provedených důkazů vyplývá pouze to, že investor měl zájem na tom, aby došlo při realizaci díla k úspoře, avšak tento jeho zájem byl odmítnut jako nereálný. Jakékoliv jednání ostatních obžalovaných v tomto směru (simulace provádění prací s úmyslem vylákat dotační prostředky) a spojitost s neprovedenými mikropilotami vyvrací v hlavním líčení prokázaná příprava dokumentace skutečného provedení stavby, v níž již nebyly mikropiloty zahrnuty, a rovněž relativně intenzivní činnost osob odpovídajících za realizaci stavby v rámci její přípravy a posouzení, zda je či není nutné mikropiloty realizovat (viz. zejména opakované statické posouzení). Podstatnou otázkou, s níž se bude muset odvolací soud podle názoru odvolatele vypořádat, je posouzení otázky škody. Soud prvního stupně dospěl k tomu (bod 365 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně), že jednáním obžalovaných by v případě proplacení žádosti investora - společnosti HOMA holding s.r.o. o proplacení dotace, která zahrnovala položku mikropilotů, poskytovatelům dotace vznikla škoda ve výši celkem 746 776,80 Kč bez DPH (918 535,44 Kč s DPH), z toho rozpočtu Evropské unie zastoupenému Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod ve výši 634 760,28 Kč bez DPH (780 754,28 Kč s DPH) odpovídající 51% čerpané částky, a rozpočtu České republiky zastoupenému rovněž Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod ve výši 112 016,52 Kč bez DPH (137 780,28 Kč s DPH) odpovídající 9% čerpané částky. Naproti tomu odvolací soud v nejvyšším soudem zrušeném rozsudku dospěl k závěru, že za škodu způsobenou pokusy trestných činů, pro které byli obžalovaní odsouzeni, je třeba považovat celou finanční částku 12 480 940,21 Kč požadovanou ve zjednodušené žádosti žadatele společnosti HOMA holding s.r.o. o platbu ze dne 15.4.2013, jejíž součástí byla i položka mikropilotů, k proplacení. Nejvyšší soud se ve svém usnesení otázce škody věnuje poměrně okrajově, když v bodě 81 odůvodnění svého rozhodnutí uvádí: „Oproti tomu v trestním řízení se v případě citovaných skutkových podstat zjišťuje škoda jako znak přísněji trestných skutkových podstat trestného činu dotačního podvodu, u něhož se za škodu považuje celá částka uplatňovaná v konkrétní žádosti o proplacení podpory, resp. rozlišuje se pouze u trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie ta dílčí část platby, která má vztah k unijním finančním prostředkům.“ S takovým závěrem odvolatel nesouhlasí a v následující pasáži odvolání rozvádí své argumenty pro to. Poukazuje na skutečnost, že inkriminovaná žádost společnosti HOMA holding s.r.o. o proplacení dotace z 15.4.2013 ve skutečnosti zahrnovala 3 měsíční faktury vystavené společností Metrostav a.s., a to faktury za měsíce leden, únor a březen 2013. Přitom ve skutečnosti neprovedené mikropiloty byly zahrnuty jen ve faktuře za měsíc únor 2013. Škoda jako znak skutkové podstaty trestného činu dotačního podvodu i trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie musí být pokryta zaviněním pachatele. V základní skutkové podstatě úmyslem v kvalifikované formě alespoň nedbalostí. Pokud by měly soudy za prokázaný úmysl osob jednajících za zhotovitele neprovést mikropiloty, které by přesto byly objednateli fakturovány k proplacení, potom tento jejich úmysl již nepokrývá vztah mezi žadatelem a poskytovatelem dotace. Jinými slovy ani za předpokladu, že by bylo prokázáno, že někteří obžalovaní jednali s úmyslem proplatit z poskytnutých dotačních prostředků ve skutečnosti neprovedené mikropiloty, nelze podle názoru odvolatele automaticky bez dalšího klást všem obžalovaným za vinu, že tato dílčí položka byla žadatelem o dotaci zahrnuta do souhrnné žádosti o proplacení zahrnující fakturaci prací za další dva měsíce, u nichž nebylo zjištěno nic závažného. Odvolatel má za to, že závěr přijatý nejvyšším soudem by z pohledu obžalovaného vedl k nesprávným závěrům, že posouzení výše škody by bylo fakticky odvislé od toho, jakým způsobem je žadatelem žádáno o proplacení dotace. Názor vyslovený Nejvyšším soudem by vedl až k absurdnímu závěru, kdy byla-li požadována v žádosti o proplacení částka například 100 mil. Kč, přičemž v této žádosti by byly zahrnuty neprovedené nebo v rozporu s dotací provedené práce za 100 tisíc Kč, tak by škodou byla celá částka uvedená v žádosti o proplacení tedy celých 100 mil. Kč. Disproporce v uvedeném

případu je zcela zjevná, přitom podle názoru přijatého Nejvyšším soudem v jeho zrušujícím usnesení by tato skutečnost mohla být zohledněna toliko v rámci úvah o ukládání trestů, nikoliv v rámci právní kvalifikace. O tom, že tato otázka nebyla jednoznačně hodnocena ani státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v [obec], ani vrchním soudem v souvislosti s rozsudkem odvolacího soudu, svědčí podle odvolatele až úporná snaha státního zástupce, reflektovaná vrchním soudem, prokázat, že škoda by byla v posuzovaném případě celá přislíbená dotace. K potvrzení takového závěru měla sloužit komunikace vedená mezi dozorovým státním zástupcem a panem [příjmení] [jméno] Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí podle názoru odvolatele odmítl závěry, které z tohoto důkazu dovozuje jak dozorový státní zástupce, tak vrchní soud. Dle přesvědčení obžalovaného Nejvyšší soud dokonce zcela odmítl použitelnost takového důkazu, když stanovisko pana [příjmení] [jméno] považuje za Jinak sporné" (bod 81 odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu). Pokud by však měl vrchní soud v úmyslu provádět opětovně dokazování touto komunikací, trvá obžalovaný na osobním slyšení pana [příjmení] [jméno]. Odvolatel má za to, že se nejvyšší soud uvedeným závěrem odchýlil v posouzení této otázky od své dřívější rozhodovací praxe (například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21.3.2018, sp.zn. 3 Tdo 238/2018, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.3.2019, sp.zn. 5 Tdo 272/2019, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15.5.2019, sp.zn. 5 Tdo 396/2019).

27. Bez ohledu na výše uvedené námitky směřující proti závěru o vině odvolání obžalovaného směřuje rovněž proti výroku o uloženém trestu, když má nadále o za to, že odporuje zásadám pro ukládání trestu, byl-li mu uložen trest nejprísnejší, ačkoli bylo jeho jednání soudem prvního stupně kvalifikováno jako jednání pomocníka, tedy ve formě méně závažné trestní součinnosti. Za nepřiměřeně přísný konkrétním okolnostem případu, osobě obžalovaného a době, která uplynula od jednání, které je mu kladeno za vinu, je potom třeba hodnotit trest uložený obžalovanému rozsudkem odvolacího soudu. Z hlediska úvah o případných trestech poukazuje na to, že Nejvyšší soud připustil, že s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu lze i v případě uznání viny uvažovat za použití ustanovení § 58 tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu a uložení trestů odnětí svobody s podmíněným odkladem. Odvolatel zdůrazňuje, že i v případě závěru o jeho vině by měl vrchní soud vzít v úvahu, že jeho jednání by bylo možné nejvýše jako jednání účastníka na pokusu trestného činu, k jehož dokončení nedošlo, že jeho podíl na tvrzené trestné činnosti byl spíše okrajový, že jednání i v případě uznání názoru Nejvyššího soudu mohlo směřovat ke způsobení škody u obou dotčených skutkových podstat jen nevýrazně překračující hranici škody velkého rozsahu, že nepravdivé údaje uvedené v žádosti o proplacení se týkaly výrazně menší části požadované částky k proplacení, v neposlední řadě i že rekonstrukce objektu byla téměř dokončena. Pokud jde o osobu obžalovaného a jeho poměry, je třeba připomenout, že po celou dobu, kdy je proti němu vedeno trestní řízení vede řádný život, je osobou dosud soudně netrestanou. Od 1.1.2020 je v plném starobním důchodu s důchodem ve výši cca 30 tisíc Kč. Nevlastní žádnou nemovitost, je majitelem osobního automobilu starého 7 let. Žádné jiné významné majetkové hodnoty nevlastní. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem by tak v případě uznání viny považoval obžalovaný za přiměřený trest, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.1.2019, č.j. 7 T 11/2015-10032, tedy úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, jehož výkon by byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let v kombinaci s peněžitým trestem, který mu byl uložen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21.2.2020, sp.zn. 4 To 11/2019, ve výměře 400 denních sazeb po 500 Kč, tedy v celkové výši 200 000 Kč.

28. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení], který podal odvolání v zákonné lhůtě, prostřednictvím své obhájkyne pod bodem 1) namítá rozpor mezi závěrem nalézacího soudu, že obžalovaný nejednal s úmyslem poškodit jakýkoliv zákonem chráněný zájem ani způsobit škodu (v odst. 293 rozsudku) a mezi tím, že jej uznal vinným dvěma úmyslnými trestnými činy, jejichž zákonným znakem je i způsobení škody. S ohledem na závěr o úmyslu obžalovaného nepřipadá posouzení jeho jednání jako úmyslného trestného činu v úvahu, ale může jít maximálně o jednání nedbalostní.

Obžalovaný uvádí, že šlo o jeho první zkušenost s dotačními prostředky, nebyl schopen rozeznat jakékoliv možné trestněprávní následky. Neoznámení neprovedení mikropilotů mělo být pouze provizorním dočasným, byť nevhodným řešením. Pokud by měl zájem na zakrytí neprovedení mikropilotáže, nezasazoval by se o následné vypracování projektové dokumentace, která měla být následně předložena stavebnímu i dotačnímu úřadu. S ohledem na uvedený závěr o úmyslu obžalovaného měl soud obžalovaného zprostit obžaloby. Pod bodem 2) odvolatel uvádí, že soud založil své závěry na nepochopení toho, co bylo v posuzovaném případě účelem dotace, tj., „Rozšíření kapacit...“, obžalovaný peníze v žádném případě nehodlal použít k jakémukoliv jinému účelu. Účel dotace nelze vykládat restriktivně, jak činí státní zástupce a soud prvního stupně. Pokud by v jednání odvolatele vůbec bylo možno něco spatřovat, pak max. porušení rozpočtové kázně ve smyslu čl. XVII Smlouvy o poskytnutí dotace. Odvolatel poukazuje na ust. § 22 zák. č. 250/2000 Sb. a na výpověď [titul]. [příjmení], který potvrdil, že v rozsahu, v němž příjemce dotaci vrátil, platí, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně. Ten také uvedl, že i vrácené části dotace by bylo možno investorovi znovu poskytnout např. formou zápočtu. Postup OČTŘ je tak v rozporu se zásadou subsidiarity trestní represe. Stíhaný skutek nebyl tak společensky škodlivý. Pokud jde o vyčíslení škody, obžalovaný odkázal subsidiárně na německou judikaturu, a má za to, že by mělo jít o jednotnou aplikaci harmonizované právní úpravy EU. Podle ní je případný podvod spatřován pouze tam, kde byla dotace použita pro jiný účel než k jakému byla určena, ani samotné porušení rozpočtových pravidel pak nevede ke škodě a nelze je považovat za trestné. Úmysl užít dotační prostředky k jinému účelu však nebyl podle názoru dovolatele prokázán. Pod bodem 3 odvolatel vznáší námitky týkající se závěrů o mikropilotáži. Uvádí, že ani doplnění dokazování přehráváním odposlechů, které má odvolatel stále za nezákonné, a výsledky několika svědků, nepřineslo žádná nová zjištění, naopak se znovu potvrdilo tvrzení obžalovaného, že až do poslední chvíle nebylo jasné, zda piloty budou či nebudou realizovány. Odvolatel poukazuje na konkrétní provedené odposlechy, které podle něj vyvracejí nesprávné tvrzení státního zástupce o předchozí dohodě. [příjmení] v hovoru z 4.2.2013 dokonce hovoří o nezbytnosti vyhotovení dodatku ke smlouvě o dílu, kde se bude konstatovat, že se piloty nerealizovaly. Obdobně jako další odvolatelé poukazuje na dokumentaci s názvem R1 z února 2013, která potvrzuje že situace týkající se mikropilotáže nebyla považována za definitivní. Skutečnost, že podle této dokumentace by byla provedena finální kontrola, zda dotační prostředky byly poskytnuty v souladu s pravidly, potvrdili 10.11.2016 i svědek [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení]. Odvolatel poukazuje na odposlechy a svědecké výpovědi, z nichž vyplývá, že rozhodnutí ohledně pilotů padlo až v únoru 2013, a že motivem k rozhodnutí o dočasném předstírání provedení pilotů bylo zoufalství nad neschopností [titul]. Krejčí, pracovnice RRA Pardubického kraje, která projekt výrazně zpomalovala a ohrožovala termín jeho dokončení. Oporu v dokazování nemá podle odvolatele ani závěr soudu v bodě 365, že náklady vynaložené v souvislosti s vypuštěním mikropilotáže by byly považovány za nezpůsobilý výdaj. Tento závěr nemá oporu v provedeném dokazování, což odvolatel dovozuje z výpovědi [titul]. [příjmení], který měl uvést, že nešlo ani o porušení rozpočtové kázně, když ještě nedošlo k žádosti o dotaci, ale jednalo se pouze o metodické pochybení. V případě porušení rozpočtové kázně se podle [titul]. [příjmení] vrací jen sporná část. Odvolatel dále poukazuje na to, že se jedná o agregovanou položku, z níž více než 50% bylo provedeno. Poukazuje znovu na znalecký posudek [titul]. [příjmení], z něhož vyplynuly náklady, které byly vynaloženy v souvislosti s mikropiloty. Odvolatel v této souvislosti nesouhlasí ani se stanoviskem odvolacího soudu, který stejně jako soud prvního stupně vychází podle něj z předpokladu, že náklady souvisely pouze se zjišťováním, zda mikropilotáž realizovat či nikoliv, což však neodpovídá skutečnosti. Odvolatel se znovu dovolává výpovědi [titul]. [příjmení], který vypovídal o toleranci pozdějšího nahlášení změn, a který nevyloučil ani možnost zápočtu víceprací proti méněpracím a naopak, v rámci žádosti o závěrečné proplacení. Odvolatel v souvislosti s tím namítá nesprávný závěr o výši škody a v návaznosti na to nesprávnou právní kvalifikaci, a nepřiměřený trest. Pod bodem 4 se odvolatel ve vztahu k otázce vyčíslení škody zabývá předchozími závěry odvolacího soudu, který státnímu zástupci uložil doplnit dokazování, avšak ten podle odvolatele neunesl důkazní břemeno a žádné důkazy nepředložil. I vzhledem

k tomu lze uzavřít, že žádná škoda nebyla prokázána, což ostatně ve vztahu k ocelové konstrukci potvrdil i státní zástupce. Se závěrem soudu, že škoda nevznikla ve vztahu se zdícím materiálem, se odvolatel ztotožňuje. Ke škodě v souvislosti s nerealizací mikropilotů pak mohlo dojít pouze v případě, že by dotační prostředky byly vyplaceny, že by se týkaly neprovedené části agregované položky a nebyly by započteny oproti vícepracím, a vyplacené prostředky by byly použity na jiný než smlouvou o dotaci určený účel. V části 5 odvolatel znovu podrobně opakuje svůj názor na údajnou nezákonnost ve věci porízených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu. Namítá, že usnesení Nejvyššího soudu, o jehož závěry se odvolací soud při posuzování odposlechů v této trestní věci opíral, bylo přijato později, než došlo k namítaným vadám, které podle odvolatele spočívají v systematickém porušování právních předpisů. Státní zástupce podle odvolatele v návrhu na vydání příkazu k odposlechu uváděl nepravdivá ryze účelová tvrzení, která dva soudci Okresního soudu zcela mechanicky v řádu minut včetně překlepů převzali. Odvolatel opakuje, že veškeré poznatky a podezření, které vedly k zahájení trestního stíhání odvolatele, vzešly z dezinterpretace jediného v rozporu se zákonem porízeného odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu v jiné trestní věci. Znovu vysvětluje, proč podle něj předmětný příkaz nesplňuje ani elementární požadavky zákonem na něj kladené. Dále uvádí, že popis skutku odkazuje na údajnou dohodu o, úsporách 9 mil. Kč, ke které prokazatelně nedošlo, což potvrzuje i žalobce ve svém odvolání proti původnímu rozsudku, i znalecký posudek fonoskopický PhDr. [jméno] [příjmení], a dále odůvodňuje svůj názor na nezákonnost odposlechů. Má za to, že odkazy na další rozhodnutí, z nichž řada ovšem byla rovněž vyhlášena později než v říjnu 2012, by v duchu své logiky neměla být pro posouzení věci podstatná. Odvolatel znovu podrobně rozebírá své názory na, „teorii plodů z otráveného stromu“ podle níž by podle jeho názoru celé trestní řízení v této trestní věci, založené na zmíněném odposlechu, mělo být považováno za nezákonné. V souvislosti s tím uvádí, že jestliže obžalovaní jsou souzeni v podstatě za formální pochybení, měla by být stejně posuzována i formální správnost orgánů činných v trestním řízení. Pod bodem 6 vznáší odvolatel námitky proti závěru o přičitatelnosti jeho jednání vůči společnosti M. Obžalovaný nevykonával řídicí funkci, jeho pravomoci byly omezené ad hoc k předmětnému projektu, spočívaly v technické koordinaci a administraci stavby, měl za úkol dohlédnout na to, aby stavba byla provedena podle projektu, neměl na starosti smluvní či personální řízení projektu, neuzavřel smlouvu na danou zakázku a nemohl ji ani měnit, neměl rozhodovací ani kontrolní pravomoci, jak má na smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) ZTOPO, které za vedoucího pracovníka považuje pouze osobu, která má významný vliv na chod celé společnosti (osoby z TOP managementu) na její řízení a fungování. Obžalovaný byl řadovým zaměstnancem velké společnosti a snažil se svému zaměstnavateli prokázat své schopnosti v této pozici, v důsledku jistě nerozvážnosti a horlivosti i nad rámec jemu svěřených pravomocí. Odvolatel proto závěrem navrhuje, aby odvolací soud ve smyslu § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že se obžalovaný [příjmení] obžaloby zprošťuje, případně aby podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a trestní stíhání obžalovaného zastavil, nebo aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání.

29. V doplňku odvolání odvolatel prostřednictvím obhájkyne podrobně reaguje na odvolání státního zástupce. V první části polemizuje s argumentací státního zástupce ohledně závěru o naplnění znaku, „organizované zločinecké skupiny“. Uvádí, že státní zástupce zjevně zaměňuje pojmy, „organizované zločinecké skupiny“ ve smyslu § 361 tr. zákoníku a, „organizované skupiny“, představující kvalifikovanou skutkovou podstatu žalovaných trestných činů, přičemž pro první z uvedených nebylo zahájeno trestní stíhání ani podána obžaloba. Stran nenaplnění znaků se ztotožňuje se soudem prvního stupně. Jestliže státní zástupce poukazuje na odposlechy z 19. a 24.10. 2012, stěžejní hovor z [číslo] byl prokazatelně nesprávně přepsán, což bylo prokázáno znaleckým posudkem PhDr. [jméno] [příjmení], šlo o umělou konstrukci státního zástupce, jak již bylo namítáno v předchozím podání. Poukazuje na časový nesoulad mezi předmětným hovorem a tím, že rozhodnutí o neprovedení mikropilotů padlo až v únoru 2013, dále na to, že konkrétní způsob montáže ocelové konstrukce nebyl projektovou dokumentací dán a nešlo o úsporu finančních prostředků, a na to, že specifikace konkrétní značky tvárnic nesměla být v projektové

dokumentaci uvedena, čehož si byl státní zástupce vědom. Uvádí, že následně se zjistilo, že investorovi nechybí 9 mil. Kč, ale cca polovina této částky, a na předmětnou část interiérů a gastrotechniky byla připravena samostatná nedotovaná smlouva, což bylo v průběhu řízení prokázáno. V hovoru z [číslo] pak [titul]. [příjmení] uvádí, že nelze nalézt úspory, a následně hovoří o úsporách v části, která nebyla předmětem dotace. Tento hovor podle odvolatele prokazuje, že žádná dohoda o odčerpání finančních prostředků z dotací neexistovala. Z hovoru z [číslo] podle odvolatele vyplývá, že investor zjistil, že si nebude moci dovolit vybavení hotelu v takové kvalitě či rozsahu, jak si představoval, a že bude možná chtít smlouvat o cenu díla mimo dotovanou část. Jestliže státní zástupce poukazuje na hovor z 13.2.2013 mezi [titul]. [příjmení] a [titul]. Zadákem a na odposlechy ze dne 31.1.2013 mezi [titul]. [příjmení] a [jméno] [příjmení], z daných hovorů podle názoru odvolatele vůbec nebylo zřejmé, že by z nich vyplýval úmysl obžalovaných odčerpat z dotací finanční prostředky. [příjmení] se netýkaly snahy ušetřit na dotačních prostředcích. Z účelové interpretace hovoru z [číslo] vyplývá tvrzení státního zástupce, že mělo jít o nezákonnou záměnu zdíciho materiálu, jde o zcela zřejmou deformaci důkazu, neboť odvolatel zde měl na mysli změnu materiálu, nikoliv značky, a uvádí, že taková záměna materiálu by neprošla. Z uvedeného hovoru naopak tedy vyplývá striktní dodržování projektu ze strany odvolatele. I další hovor z téhož dne státní zástupce dezinterpretoval, zkreslený je i jeho přepis. Odvolatel poukazuje na zvukový záznam v čase [číslo]. Odvolatel poukazuje i na další pasáže, v nichž státní zástupce nedůvodně z pojmu „úspora“ dovozuje snahu krátit dotace. Za nesprávný považuje také poukaz státního zástupce na údajnou nevalnou firemní kulturu, když dovozuje, že obžalovaný se s [titul]. Zadákem bavil o využití navezeného materiálu k vlastní stavbě či stavbě [titul]. Prudila, ačkoliv šlo evidentně o vtípkování. Odvolatel má za to, že jde o zcela neprofesionální jednání státního zástupce. Odvolatel dále namítá i další nesprávnou interpretaci pořízených odposlechů státním zástupcem, státní zástupce podle něj vychází z nepřesných přepisů hovorů, vytržených z kontextu. Uzavírá, že správné jednoznačné závěry o neexistenci organizované skupiny shrnul nalézací soud v bodech [číslo] rozsudku kde se vypořádá i s připomínkami odvolacího soudu. V bodě 2 k záměně zdíciho materiálu opakuje, že považuje za omyl státního zástupce, že projektová dokumentace určovala jedinou možnou značku, a to Ytong, a to i na základě rozměrů. Považuje za nepochybně prokázané, že fyzikální vlastnosti obou typů tvárnic byly srovnatelné a byly proto vzájemně nahraditelné. Nejednalo se v žádném případě o změnu zdíciho materiálu, nebylo třeba vyhotovovat změnový list. Tvrzení státního zástupce vyplývá z jeho nesprávné interpretace pořízených odposlechů. Argumenty státního zástupce, že ve stavebním deníku není přesně uvedeno, jaká značka tvárnic byla použita, jsou irelevantní, není to podle odvolatele důležité, nelze na tom shledat nic konspirativního. Odvolatel uvádí, že z pohledu dotačního orgánu je nerozhodné, zda se zhotoviteli podařilo položku realizovat za cenu vyšší nebo nižší ve srovnání s cenou uvedenou ve výkazu výměr. [titul]. [příjmení] i [titul]. Krejčí potvrdily, že kontrolu reálné ceny položky neprovádějí, je-li dodržen schválený rozpočet, není rozhodné, za jakou cenu je konkrétní položka realizována. Jestliže státní zástupce poukazuje na výpověď svědka [příjmení], jde o deformaci důkazu, svědek se vyjadřoval pouze obecně. V bodě 3 odvolatel rovněž uvádí, že jde o záměrnou mystifikaci státního zástupce, neboť ani v tomto případě nešlo o změnu či záměnu oproti schválenému projektu ani proti položkovému rozpočtu stavby. Nebylo proto potřeba vystavovat změnový list. Soud to v odstavcích 363 a 364 správně vyhodnotil. Údajná statická část projektové dokumentace ověřená stavebním úřadem neexistovala, pro stavební úřad nebyl tento detail důležitý, potvrdil to i svědek [titul]. [příjmení]. Předmětná úprava technologického postupu byla předmětem dílenské dokumentace, což potvrdili i [titul]. Liška, [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] 10.11.2016. Státní zástupce vychází z výpovědi [titul]. [příjmení] před zahájením trestního stíhání, který neměl úplnou projektovou dokumentaci, není známo, jakou dokumentaci měl vlastně k dispozici. Poukazuje na to, že důvody pro volbu jiného technologického postupu byly pragmatické a dovolává se zásady „in dubio pro reo“. V bodě 4 k mikropilotáži odkazuje na odvolání. V bodě 5 k následku nesouhlasí s názorem státního zástupce, že v případě konstrukce a tvárnic šlo o změny, které bylo nutno hlásit. Názor státního zástupce, že jakékoliv uvedení

nepravdivého údaje by mělo mít za následek výpověď smlouvy, není pravdivý, svědek [příjmení] uvedl, že k porušení rozpočtové kázně dochází v 50 % případů, smlouva se většinou nevypovídá, v souladu se zásadou proporcionality se obvykle vrací jen část poskytnuté dotace týkající se neprovedených prací nebo prací provedených jinak. Z vyjádření EK, které opakovaně vyžadoval státní zástupce, vyplynulo, že zdůrazňovala důležitost proporcionality, na kterou hledí optikou rozsahu nesrovnalosti. Tvzení státního zástupce, že z vyjádření vyplývá, že by bylo došlo v daném případě k opravě nákladů ve výši 100%, není pravdivé, je tomu podle odvolatele naopak. Pokud se státní zástupce dovolává Metodiky finančních toků, jde o nezávazný dokument, a ani státní zástupce neuvádí, co konkrétního z něj dovozuje. Ani z Nařízení Rady ES [číslo] ze dne 11.7.2006 nevyplývají žádné konkrétní rozhodné skutečnosti pro posuzovaný případ. V bodě 6 ke zprošťujícímu výroku odvolatel zpochybňuje znovu názor, že [titul]. [příjmení] měl vedoucí postavení či že vykonával řídicí činnost ve smyslu ZTOPO. Polemizuje znovu se závěry státního zástupce o nedostatečné firemní kultuře Metrostavu, státní zástupce podle něj nepravdivě interpretoval odposlechy, když z žertu mezi kolegy vytvořil významnou důkazní skutečnost. V bodě 7 k trestům uvádí, že se neztotožňuje s žádným trestem, ale k námitce státního zástupce uvádí, že zákon ani judikatura neukládají, že by zkušební doba musela být delší než výměra uloženého trestu. K odvolání přikládá znalecký posudek z oboru Kriministika odvětví kriminalistická audioexpertiza-fonoskopie PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., který je součástí spisu.

30. V dalším doplňku odvolání, sepsaném po zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 21.2.2020 Nejvyšším soudem, dne 4.3.2022, odvolatel pod bodem I. –zásada právní jistoty, právní závěry, které musí být respektovány- odkazuje nejprve na své původní odvolací námítky, poukazuje dále na některé závěry rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, které v rozporu s názorem Vrchního soudu v Praze považuje za správné a dále uvádí, že Vrchní soud v Praze by měl při rozhodování respektovat také své předchozí závěry ohledně výše způsobené škody, které odůvodnil ve svém usnesení z 15.3.2018, přičemž poukázal i na stanovisko Nejvyššího soudu ve zrušujícím usnesení, který úvahy Vrchního soudu v Praze ve zrušeném rozsudku ohledně vykladu škody označil za nepoužitelné a nesprávné. Pod bodem II.-neexistence dohody na odčerpání dotačních prostředků prezentuje odvolatel vlastní závěry a vede polemiku se závěry státního zástupce ohledně hodnocení odposlechů telefonických hovorů. Pod bodem III.-Námítky obžalovaného proti závěrům odvolacího soudu ve zrušeném rozhodnutí VS [číslo] odvolatel polemizuje se závěry Vrchního soudu v Praze na hodnocení odposlechů a uvádí, že tím, že [ulice] soud ve zrušeném rozsudku modifikoval skutek, porušil podle jeho názoru zásadu obžalovací, neboť nezachoval totožnost skutku, a to ani totožnost jednání, ani totožnost následku. Poukazuje přitom na závěr VS v [obec], který oproti obžalobě, která vycházela z údajné dohody obžalovaných neoprávněně odčerpat finanční prostředky ve výši 9 mil. Kč, uvedl, že obžalovaní měli jednat na základě požadavku investora na vytěžení finančních prostředků z dotace v co nejvyšší možné výši a považuje tento závěr za rozporný se závěrem, že obžalovaní považovali představu investora na možnou úsporu v projektu za nereálnou. Znovu opakuje své závěry z předchozího doplňku odvolání ohledně důvodu, proč nebyly realizovány mikropiloty a dovolává se zásady in dubio pro reo při interpretaci odposlechů. Za porušení ustanovení § 263 odst. 7 tr. řádu odvolatel považuje, že se [ulice] soud při hodnocení důkazů odchýlil od hodnocení většiny důkazů provedených soudem prvního stupně pouze na základě toho, že sám provedl k důkazu několik odposlechů, a odchýlně tak hodnotil řadu důkazů včetně výslechů svědků, které sám neprovedl, a cituje judikaturu soudů týkající se hodnotících oprávnění soudu druhého stupně. Pod bodem IV. –škoda a její výše- odvolatel napadá úvahy a závěry VS ve zrušeném rozsudku týkající se způsobené škody, opakuje, že by se měl soud držet svého původního stanoviska na tuto otázku, poukazuje na rozhodovací praxi soudů ohledně výše škody v obdobných případech, zejména na některé dosud neuveřejněné rozsudky a usnesení, dále, obdobně jako ve svých dřívějších podáních, na zahraniční judikaturu a literaturu, a uvádí, že VS se od uvedené judikatury odchýlil, aniž by jakkoliv vysvětlil, jaké důvody jej k tomu vedly. Tím [ulice] soud podle názoru odvolatele porušil jeho právo na spravedlivý proces. V souvislosti se závěry o existenci či neexistenci organizované skupiny a o úmyslu obžalovaného

odvolatel opakovaně poukazuje na změnu projektové dokumentace z února 2013, kterou navrhuje znovu provést k důkazu, a v této souvislosti poukazuje i na výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení] ohledně napravitelnosti posuzované situace. Znovu odvolatel opakuje i své námitky týkající se toho, že mikropilotáž byla agregovanou položkou a odkazuje na znalecký posudek Ign. [příjmení] a soudu prvního stupně ohledně prokazatelně vynaložených nákladů. Ohledně stanovení škody se odvolatel dále dovolává zásady in dubio pro reo. Pod bodem V.-Neexistence organizované skupiny- se odvolatel dovolává závěrů napadeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové a polemizuje se závěrem Vrchního soudu v [obec]. Pod bodem VI.-Mikropiloty odvolatel opakuje, že podle něj nebyla prokázána příčinná souvislost mezi dohodou o úsporách a mezi nerealizací mikropilotů. Pod bodem VII.-Neexistence úmyslu spáchat trestný čin odvolatel v podstatě opakuje své předchozí námitky v tomto ohledu, uvádí, že v jeho případě byly naplněny znaky negativního skutkového omylu i když připouští, že zvolené řešení bylo krajně nevhodné, jakkoliv jej v dané době nepovažoval za trestné. V bodě VIII.-subsidiarita trestní represe odvolatel namítá, že soudy nesprávně neaplikovaly na posuzovaný případ ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Pod bodem IX.-nezákonnost odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu odvolatel opakuje některé již dříve vznášené argumenty. V bodě X-Druh a výměra případného trestu odvolatel uvádí, že Nejvyšší soud se ve svém zrušujícím usnesení vyhradil proti nesprávnému tvrzení státního zástupce o ohledně nemožnosti aplikace ust. § 58 tr. zákoníku a poukázal na to, že nelze vyloučit ani zmírnění trestu bez omezení osobní svobody obviněných, poukázal na skutečnost, že nepravdivé doklady se týkaly výrazně nižší částky než jakou tvořila celková výše dotační podpory a že se v mezidobí změnila zákonná hranice škody velkého rozsahu, že se jednalo pouze o pokus trestného činu, a že délka trvání řízení se prodloužila opakováním odvolacího řízení, k němuž obžalovaní nijak nepřispěli, a má za to, že Nejvyšší soud vyzývá soud odvolací k tomu, že je povinen respektovat jeho závěry v uvedeném ohledu. Dále poukazuje na skutečnosti, které podle jeho názoru odvolací soud ve zrušeném rozhodnutí dostatečně nezohlednil včetně toho, že odvolací soud nepřihlédl podle něj ani k právní úpravě na úrovni EU a k tomu, že česká právní úprava je podle něj mnohem přísnější, než jak předpokládala Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a navazující legislativa EU, na jejímž podkladě byla tato právní úprava do trestního zákoníku začleněna, a na skutečnost, že nebyla podle jeho názoru důsledně zohledněna zásada proporcionality. Konstrukci, na jejímž základě kladlo rozhodnutí Vrchního soudu obžalovanému za vinu způsobení fiktivní škody v částce 12 mil. Kč považuje odvolatel za bezprecedentní nespravedlnost, a to i právě ve srovnání s mírou represe za obdobné skutky v sousedních vyspělých státech EU, kupř. v SRN. V bodě XI.-neexistence vedoucího postavení obžalovaného ve smyslu TOPOZ, nepřičitatelnost jednání obžalovaného obžalované Metrostav, a. s. polemizuje odvolatel s popsáním závěry Vrchního soudu o jeho vedoucím postavení a o přičitatelnosti jeho jednání obžalované společnosti Metrostav, a. s. Pod bodem XII. odvolatel navrhuje, aby byly před odvolacím soudem k důkazu provedeny

31. znalecký posudek [číslo] I/ 2016 ze dne 25. 3. 2016, vypracovaný PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., (přikládal k prvnímu odvolání na čl. [číslo])

32. znalecký posudek [číslo] III/2016 ze dne 19. 9. 2016, vypracovaný PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D.,

33. odposlech ze dne 24. 10. 2012 v čase 9:4 1:41 hod. mezi obž. [titul]. Novým a obž. [titul]. [příjmení];

34. odposlech ze dne 25. 10. 2012 v čase 10:25:38 mezi obž. [titul]. [příjmení] a obž. [titul]. [příjmení];

35. změnový list [číslo] kterým došlo ke zrušení některých částí wellness, které nebyly předmětem dotace (konkrétně se jednalo např. o tepidarium, ochlazovací bazének či whirlpool);

36. odposlech ze dne 19. 10. 2012 z 13.04 hod. mezi [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení];

37. Změna projektové dokumentace R1 z února 2013 (z 11. 2. 2013);

38. znalecký posudek [číslo] ze dne 4. 11. 2016 vyhotovený [titul]. [jméno] [příjmení], soudním znalcem pro obor stavebnictví - odvětví stavby obytné a průmyslové a pro obor ekonomika - odvětví ceny a odhady - specializace oceňování stavebních prací a rozpočtování

39. Pod bodem XIII. odvolatel podotýká, že si je své chyby vědom, avšak vzhledem k výše uvedenému trvá na svém návrhu na zproštění obžaloby a navrhuje, aby odvolací soud ve smyslu § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl tak, že se obžalovaný obžaloby zproští, případně, aby Vrchní soud v Praze podle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu napadený Rozsudek KSHK [číslo] v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání. Pro případ, pokud by [ulice] soud opětovně rozhodl o vině obžalovaného, obžalovaný navrhuje, aby soud zvážil jeho potrestání v souladu s doporučením NS a byl mu v tomto směru uložen peněžitý trest, např. v celkové výměře 200.000 Kč, případně v kombinaci s podmíněným trestem odnětí svobody, čímž by bylo (i v kombinaci mj. s délkou tohoto trestního řízení) dosaženo účelu trestu, kterým bude obžalovaný dostatečně poučen tak, aby se do budoucna vyvaroval podobného jednání, pro které je proti němu vedeno toto trestní stíhání. Jde o nalezení nejvhodnějšího a spravedlivého případného trestu, který by motivoval k nápravě a k co nejlepšímu a nejrychlejšímu plnění zařazení zpět do společnosti. Nepodmíněný trest by naopak ohrozil sociální existenci obžalovaného a měl by negativní důsledky zejména také pro jeho rodinu. V takovém směru lze proto za nejvhodnější považovat takový návrh případného trestu, kterým by obžalovaný na okraj společnosti vytlačen vůbec nebyl, ale zůstal pro společnost, včetně své rodiny, přínosným, pracoval, staral se, platil daně, atd., když konkrétní dopady tohoto trestního stíhání a případného trestu a jeho případnou míru by obžalovaný rád zhodnotil i ve svém případném konečném návrhu.

40. Obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] v odvolání, které podal v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce, nejprve shodně jako obžalovaný [příjmení] ve svém odvolání shrnuje závěry nalézacího soudu, s nimiž souhlasí. Namítá, že soud se nezabýval námitkou obžalovaného o nezákonnosti trestního stíhání, poukazuje na odposlechy, které považuje za nezákonné, a na chybně interpretované. Nesprávné jsou podle odvolatele závěry soudu o subjektivní stránce - soud zjistil, že nejednal úmyslně, mohlo jít maximálně o nedbalost a nemohou mu tedy být kladeny za vinu úmyslné trestné činy. Z odposlechu je zřejmé, že jednal pouze na základě pokynů jiných osob, vůči řešení mikropilotů měl jako jediný vážné výhrady, bránil se tomu - poukazuje na odposlech z 4.2.2013 14,26 mezi ním a [příjmení], z 5.2.2013 v 11,08 mezi [příjmení] a [příjmení] a z 6.2.2013 14,11 mezi ním a [příjmení]. Nebyl si vědom toho, že by činil něco, co by mohlo být považováno za trestné, k tomu poukazuje na hovor z 31.5.2013 21,32 hod. v době, kdy policie prohledávala staveniště a na další hovor s nějakou ženou z 8,52. Tyto hovory podle jeho názoru zcela vylučují jeho vinu úmyslnými trestné činy. Poukazuje na to, že v době, kdy činil nepravdivý zápis do stavebního deníku, nebylo ještě rozhodnuto, zda se mikropiloty budou realizovat či nikoliv. Nepředpokládal, že nesprávným zápisem ve stavebním deníku, který považoval za provizorní řešení situace, se dopouští pokusu trestného činu, nevěděl ani, že to bude použito pro fakturaci. Soud se nezabýval účelem dotace a tím, že dotační prostředky měly být použity výlučně k určenému účelu, neboť účelem dle smlouvy byla rekonstrukce. Mohlo jít o účast na porušení rozpočtové kázně, ne však o naplnění skutkové podstaty trestného činu, podle svědka [příjmení] když nedošlo k vyplacení, mohlo jít maximálně o metodické pochybení. Dále se vyjadřuje obdobně jako obžalovaný [příjmení] pokud jde o agregovanou položku a o vynaložené náklady, které se netýkaly jen vrtu, ale i dalších prací kolem, že soud nezohlednil posudek [titul]. [příjmení]. Obdobně jako ostatní obžalovaní poukazuje i na to, že soud nevzal v potaz změnu projektové dokumentace z února 2013. Shodně argumenty včetně poukazu na rozhodnutí německých soudů uplatňuje i ke škodě. Namítá rovněž subsidiaritu trestní represe. Shodně argumentuje ohledně mikropilotů, a uvádí, že podle svědků [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] mělo jít o chybu, kterou šlo dodatečně napravit. Shodně namítá i ohledně vyčíslení škody a toho, že státní zástupce neunesl důkazní břemeno. Z opatrnosti odvolatel uvádí, že nebyl osobou ve vedoucím postavení. Navrhuje, aby

napadený rozsudek byl zrušen a aby byl zproštěn, alternativně aby trestní stíhání bylo dle § 257 odst. 1 písm. c) tr. řádu zastaveno, nebo aby věc byla vrácena soudu prvního stupně.

41. V doplnění odvolání reaguje obž. [příjmení] prostřednictvím svého obhájce na odvolání státního zástupce textem, který je obsahově až na zcela kosmetické změny shodný (včetně vnitřního členění), jako stejně nazvané podání obžalovaného [příjmení] (viz výše).

42. Obžalovaná právnická osoba HOMA holding, s. r. o., v odvolání, které podala v zákonné lhůtě, namítá, že za nesprávný považuje závěr o vině obžalovaného [příjmení], tento závěr postrádá zavinění. Nálezací soud uvádí, že obžalovaný [příjmení] věděl, že mikropilotáž nebude provedena a přesto požádal o platbu m. j. za provedení mikropilotáže. To, že věděl, že je tam fakturovaná mikropilotáž, však neuvedl žádný svědek. Žádný důkaz neprokázal, že by se podílel na předstírání jejího provedení. Z důkazů podle odvolatelky vyplývá, že obžalovaný [příjmení] technickým věcem nerozuměl, řešil uživatelské otázky. Věděl jen o tom, že existoval problém a že se řešil. Jeho vědomí nebylo prokázáno, on i § 2 odst. 1 tr. zákoníku ve vztahu k nové úpravě provedené zákonem č. 333/2020 Sb. 1991 proto měli být zproštěni. S ohledem na to navrhuje, aby byl napadený rozsudek změněn tak, že obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná HOMA holding s. r. o. se zprošťují obžaloby.

43. Obžalovaná právnická osoba CETTUS, a. s. v odvolání podaném v zákonné lhůtě nesouhlasí s tím, že soud rozhodl o vině obžalovaných v souvislosti s neprovedením mikropilotáže, nebyl prokázán žádný úmysl spáchat trestný čin dotačního podvodu či poškozování zájmů EU. Všichni pracovníci CETTUS měli čistě technickou roli, nikdy neměli v kompetenci zasahovat do finančních a smluvních záležitostí mezi stavebníkem a dalšími stranami. CETTUS se na dotaci nijak nepodílela, pracovníkům nebylo známo, jak jsou podklady dále zpracovávány, jejich činnost financoval stavebník, neměli kapacitu prověřovat a zjišťovat okolnosti týkající se dotací. Nebyl prokázán úmysl použití dotací na jiný než určený účel. Poukazuje na praxi dodatečného schvalování změn a sankcionování jako porušení rozpočtové kázně. Nesouhlasí s přičitatelností jednání statutárního orgánu [titul] [ulice], obžalovaný [příjmení] měl být podle ní zproštěn, neboť nově provedenými důkazy nebyly zjištěny ohledně něj žádné nové skutečnosti. V obžalobě absentují tvrzení o přičitatelnosti jednání obžalovaných [příjmení] a [jméno], zaměstnanců společnosti, cituje z ust. § 8 ZTOPO a uvádí, že nebylo prokázáno, že by trestné činy byly spáchány v zájmu obžalované společnosti, čin byl naopak v rozporu se zájmy CETTUS, a. s., která z něj nemohla mít žádný prospěch ani výhodu, a společnost neměla v předmětu činnosti nic, co by souviselo s dotacemi, pracovníci byli odměňováni v rámci pevné sazby, neměli žádné benefity. Neprokázalo se žádné pochybení společnosti v rámci její činnosti-vůči stavebnímu úřadu, orgánům bezpečnosti, zdraví či životnímu prostředí. Nebylo prokázáno, že by zaměstnanci byli k protiprávnímu jednání úkolováni orgány právnické osoby, v rozsudku chybí úvahy v tomto směru. V řízení nebylo podle obžalované prokázáno splnění podmínek dle § 8 odst. 2 písm. b) ZTOPO, důkazy a tvrzení v tomto smyslu zcela absentují. Pokud jde o zproštění dle § 8 odst. 5 ZTOPO, obžalovaná předložila soudu řadu listin, jimiž mělo být prokázáno, že činila veškerá nadstandardní opatření ve vztahu ke školení zaměstnanců, nelze od ní požadovat taková opatření, jako u velké společnosti M, proto lze podle ní konstatovat, že vynaložila veškeré úsilí, aby spáchání činu zaměstnanců zabránila. Nad rámec výše uvedených námitek namítá obžalovaná i nepřiměřenost jí uloženého trestu. Konstatuje, že již samotné stíhání a jeho medializace měly na společnost negativní dopad, část služeb poskytnutých společnosti HOMA holding jí dodneška nebyla zaplacená, musela zásadně změnit rozsah činnosti a přeorientovat se na jiné klienty mimo veřejný sektor a mimo veřejné zakázky, přišla o většinu stálých zákazníků, stav blízky krachu trval více než rok, došlo k částečnému rozpadu pracovního kolektivu. Žádný trest není přiměřený. Navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a aby byla v plném rozsahu dle § 226 písm. b) nebo c) tr. řádu zproštěna obžaloby.

44. V doplnku odvolání podaném po zrušení rozsudku VS v [obec] Nejvyšším soudem odvolatelka uvádí, že trvá na svém původním odvolání a dále je přesvědčena, že [ulice] soud v předcházejícím řízení, došel k nesprávným právním a skutkovým závěrům o existenci dohody obžalovaných na

odčerpání či vylákání dotačních prostředků a o výši škody. Závěr o dohodě mezi obžalovanými není dle obžalované společnosti pravdivý a je v extrémním rozporu s provedenými důkazy, zejména řadou důkazů provedených před soudem prvního stupně. Odvolací soud nemohl na podkladě několika telefonických hovorů vytržených z kontextu zcela změnit hodnocení skutkového stavu provedené soudem prvního stupně, jež své rozhodnutí založil na celé řadě dalších důkazů, které hodnotil ve vzájemných souvislostech.

45. [ulice] soud dospěl ve svém rozsudku podle ní zcela překvapivě k jinému stanovení výše škody, než k jakému dospěl sám ve svém předcházejícím rozhodnutí. [ulice] soud tedy nerespektoval svůj dříve vyslovený právní názor na věc, přestože byl svým rozhodnutím vázán. Vázanost soudu svým předchozím rozhodnutím vyplývá z práva na spravedlivý proces a byla judikována, viz například rozhodnutí Ústavního soudu II ÚS 1688/10-1 ze dne 9.10.2012. Způsob stanovení škody v Rozsudku VS2 pak považuje obžalovaná bez dalšího za nesprávný, nelogický a nezákonný, přičemž v podrobnostech odkazuje obžalovaná na svou argumentaci v podaném dovolání.

46. Odvolatelka považuje dále za nesprávný závěr Vrchního soudu v otázce existence organizované skupiny a v tomto směru se plně ztotožňuje s rozsáhlou argumentací a námitkami vznesenými ze strany obhajoby [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení], jak jsou obsaženy v jejich písemných podáních - odvoláních a doplněních odvolání. Tato podání obhajoby obsahují precizní rozbor uvedených zásadních právních otázek s odkazem na příslušnou judikaturu, přičemž správné posouzení těchto otázek Vrchním soudem má význam pro všechny obžalované.

47. Konkrétně pak ve vztahu společnosti CETTUS a.s. odvolací soud vedle peněžitého trestu uložil společnosti též trest zákazu činnosti, a to v následující podobě: „trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu investorsko-inženýrské činnosti technického dozoru investora v rámci zakázek financovaných byt' částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, a v zákazu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory na dobu 6 let.

48. Odvolatel cituje, že podle § 20 odst. 1 TOPOZ může soud uložit právnické osobě trest zákazu činnosti, byl-li trestný čin spáchán v souvislosti s touto činností. Toto ustanovení normuje požadavek, aby zakázaná činnosti měla souvislosti s činností, při které mělo dojít k protiprávnímu jednání. Cílem je tedy dočasně vyřadit právnickou osobu z možnosti vykonávat určitou činnost, jejíž výkon právnické osobě umožnil nebo usnadnil spáchání trestné činu. Právnické osobě tedy nelze zakázat činnost, kterou v souvislosti se spáchaným trestným činem vůbec nevykonávala.

49. Tomuto požadavku podle odvolatele nedostojí druhá část uloženého trestu v podobě zákazu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory.

50. Obžalovaná totiž v souvislosti se skutkem, který je mu kladen za vinu, nepřipravovala ani nevyhotovovala žádné specifické dotační dokumenty pro poskytovatele dotace (dotační žádost, žádosti o čerpání dotace atp.), ani se nepodílela na přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace. Nejenže tyto činnosti byly pro investora prováděny až na základě dodatku [číslo] k mandátní smlouvě, který byl uzavřen až poté, kdy mělo dojít k jednání, které je obžalované v Rozsudku VS2 kladeno za vinu, ale žádné takové činnosti nejsou obsaženy ani v popisu skutku v Rozsudku VS2, pokud jimi neměl Vrchní soud v Praze na mysli činnosti v podobě vyhotovování fotografií z provádění díla, zápisy do stavebního deníku či podpisy na zjišťovacích protokolech. Tyto činnosti totiž spadají do standardního okruhu činností, které vykonává prakticky každý

technický dozor investora, a nelze je tak považovat za žádným způsobem specifické, a považovat je tak za činnosti prováděné v souvislosti s dotací, o jejíž čerpání investor žádal.

51. Odvolatelka v souladu s původním odvoláním trvá na své nevině. Shledá-li však odvolací soud obžalovanou opětovně vinnou, žádá, aby soud při ukládání peněžitého trestu vyšel ze zásad uvedených v § 14 odst. 1 TOPOZ a zohlednil následující skutečnosti:

52. skutečnost, že nevznikla žádná škoda

53. doba, která uplynula od zahájení trestního stíhání

54. nepravdivé doklady týkající se mikropilotáže předložené v souvislosti s žádostí o proplacení dotace tvořily pouze 1,73 % celé dotace

55. obžalované nebyly nikdy známy formy řešení proplácení zdrojů a jejich časové údaje a nebylo to ani v její kompetenci; obžalovaná neměla žádnou možnost ovlivnit skutečnost, že fakturu za mikropilotáž investor zahrnul do žádosti o proplacení dotace, potažmo jaké další práce či faktury do té žádosti dále zahrnul

56. zohlednění novely ust. § 138 odst. 1 trestního zákoníku, kterým došlo v době po vydání Rozsudku VS2 k úpravám částek definujícím jednotlivé hranice škody

57. z hlediska vývojové fáze trestného činu se mohlo jednat toliko o pokus trestného činu, tento nebyl dokonán, škoda nevznikla

58. současné poměry obžalované společnosti

59. Odvolatelka připomíná, že již byla povinna vykonat peněžitý trest uložený jí Rozsudkem VS2, neboť tento zůstal vůči obžalované pravomocný a vykonatelný až do vydání kasačního rozhodnutí Nejvyššího soudu. Výkon peněžitého trestu znamenal pro společnost zásadní finanční zátěž a společnost musela sjednat k úhradě finančního trestu splátkový kalendář, aby tento byla schopna uhradit. Uložený peněžitý trest spojený se zákazem činnosti byl přesto pro společnost fakticky likvidačním trestem a společnost po vydání Rozsudku VS2 směřuje nenávratně ke svému zániku. Obžalovaná má v úmyslu svou činnost ukončit řádně a bez jakýchkoliv dluhů, což je zcela jistě ve veřejném zájmu. Z tohoto důvodu není namístě jakékoliv další trestání obžalované. Samotné vedení trestního řízení bylo pro společnost trestem dostatečným. Společnost má v současné době pouze jednoho zaměstnance a dokončuje poslední dvě zakázky.

60. Ač si je odvolatelka vědoma přechodního vývoje trestního řízení, přesto v první řadě setrvává na svém odvolání a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že obžalovaná se v plném rozsahu dle § 226 písm. b) tr. řádu, event. dle § 226 písm. c) tr. řádu zprošťuje obžaloby.

61. Pro případ, že by soud opětovně rozhodl o vině obžalované, ať už formou potvrzení rozsudku prvního stupně nebo svým novým rozhodnutím, obžalovaná navrhuje, aby soud vyšel ze závěrů Nejvyššího soudu a přihlédl k aktuální majetkové situaci a uložil obžalované přiměřený peněžitý trest do výše 300.000 Kč a případně rovněž zákaz výkonu činnosti technického dozoru investora v rámci zakázek financovaných byť částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory.

62. Obžalovaná právnická osoba METROSTAV, a. s., která byla zproštěna obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu, podala v zákonné lhůtě odvolání proti všem výrokům, které se jí týkají, neboť má za to, že trestný čin se vůbec nestal, nesprávný je podle ní závěr o postavení [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení], a nesprávný je závěr o její trestní odpovědnosti. Měla být zproštěna podle § 226 písm. a), případně b). tr. řádu.

63. V doplnění odvolání obžalovaná právnická osoba podrobně rozebírá svůj názor na to, že ani obžalovaný [příjmení], ani obžalovaný [příjmení] neměli postavení řídicího pracovníka, soud nezkoumal, zda jednali v zájmu nebo v rámci činnosti obžalované společnosti. Má za to, že

nemohlo jít o jednání v jejím zájmu, protože peníze pro Metrostav plynuly od investora, ten byl závislý na dotacích. Soud přitom považuje za prokázané, že obžalovaní neměli v úmyslu sebe nebo jiného obohatit, mohlo jít maximálně o jednání ve prospěch investora a ku škodě obžalované, jde tedy o exces a trestní odpovědnost obžalované nepřipadá v úvahu. Dle § 8 odst 1 písm. b) je právnická osoba odpovědná, spáchala-li trestný čin v rámci její činnosti nebo v jejím zájmu osoba ve vedoucím postavení, která u právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost. Odvolatelka uvádí, že cílem změny ZTOPO, která vložila, „osobu ve vedoucím postavení“ bylo zúžit rozsah odpovědnosti právnických osob do běžných mezí, tedy vyloučit aplikaci na osoby, které jsou zmocněné k dílčí řídicí činnosti, ale nevykonávají podstatný vliv na jednání, řízení a fungování této právnické osoby. Za takové osoby nelze považovat členy středního a nižšího managementu, natož řadové zaměstnance, mělo by jít o osobu fakticky v obdobném postavení, jako má člen statutárního orgánu právnické osoby. Obžalovaní [příjmení] ani [příjmení] nebyli vedoucími zaměstnanci ve smyslu § 11 ZP, není to ten, kdo byl ad hoc krátkodobě pověřen řízením dílčího pracovního procesu. Obžalovaný [příjmení] jako stavbyvedoucí byl pověřen ad hoc funkcí vedoucího projektu, šlo o jeden z mnoha projektů v regionu, byl podřízen, nad ním bylo celkem 6 dalších stupňů řízení. Zůstával stále stavbyvedoucí, zodpovídal za realizaci projektu, neuzavíral smlouvu na projekt, smlouvu o dílo, ani smlouvy se subdodavateli, je osobou zodpovědnou z hlediska veřejnoprávního, stavebního zákona a dalších za tu stavbu, pravomoc rozhodovat o projektu mělo vedení divize, měl finanční kompetence v řádech tisícikorun, nikoho neřídil, nikoho nekontroloval, byl zařazen formálně na třetí stupeň řízení v organizačním řádu. U obžalovaného [příjmení] soud pomýlí, že neměl žádné kompetence ve vztahu k pracovníkům, kteří pracovali na stavbě či v rámci projektu, ani v rámci své funkce, „oblastního ředitele“, měl nad sebou dalších pět úrovní řízení, byl podřízen vedení divize, nebyl v jejím vedení. Pravomoc měl pouze ve vztahu k přípravě a získávání zakázek, nikoli k realizaci, byl pouze řadovým zaměstnancem, jeho jednání v jeho funkci nemohlo průběh projektu nijak ovlivnit, byl zařazen do tzv. druhého stupně řízení, kde byl ale v podřízené pozici. Ve vyjádření k odvolání státního zástupce se odvolatelka ztotožňuje se soudem, že vynaložila veškeré úsilí. Polemizuje se státním zástupcem, který vychází z interní metodiky NSZ, což je interní dokument a i k obecně požadovanému 3 stupňovému systému opatření se zde uvádí, že každá právnická osoba nemusí nutně vykazovat všechny jmenované instrumenty. Zákon minimálně standard nedefinuje, je třeba posuzovat to individuálně. Odvolatel poukazuje na to, že v inkriminované době zákon ZTOPO, které byl účinný od 1.1.2012, neobsahoval možnost zproštění se trestní odpovědnosti právnických osob, ta byla zavedena až novelou účinnou od 1.12.2016 a teprve poté se začaly formovat požadavky a podmínky aplikační praxe. I v té době však společnost měla zavedený systém opatření za účelem předejití deliktárnímu jednání zaměstnanců, na který je nutno pohlížet optikou té doby. Odvolatel má s ohledem na argumentaci státního zástupce za to, že se nezabýval obsahem výpovědí JUDr. [příjmení] a [titul]. [příjmení], na které poukazyval, a které hodnotil v rozporu s realitou, soud vyšel z jejich konzistentních a souladných výpovědí, jímž odpovídaly listinné důkazy i výpovědi fyzických osob obžalovaných. K odhalení došlo mimořádnou kontrolou v souvislosti se zahájeným policejním prověřováním, což bylo dáno rychlým sledem událostí, neoprávněně vystavená faktura by stejně jako jiná případná pochybení byla odhalena při standardním běhu událostí prostřednictvím účtu stavby, po prvním čtvrtletí od spuštění projektu nebo nejpozději na konci projektu. To by muselo být promítnuto do úpravy projektu a bylo by to vyúčtováno. K žádnému obohacení obžalované dojít nemohlo. Státní zástupce neuvádí, proč to nepovažuje za dostatečné. Není zřejmé, z čeho státní zástupce usuzuje, že obhajoba obžalované se měla měnit. Odvolatel poukazuje dále na výpověď ing. [příjmení], z níž soud také vyšel, a kterou státní zástupce pominul. Poukazuje také na listinné důkazy předložené v posledním hlavním líčení, z nichž vyplývá, že obžalovaná má interní opatření, která dostatečně a efektivně zajišťují kontrolu, v podobě interních i externích auditů, individuálně v rámci kontroly zaměstnanců nadřízenými a u staveb prostřednictvím účtu staveb a tzv. čtvrtletního vytýkáčského řízení. Bylo prokázano, že při standardním průběhu by vada byla odhalena hned při prvním vytýkáčském řízení, které by bylo v rámci projektu nebýt zákroku policie

provedeno. V daném případě plánované vytýkácí řízení nebylo realizováno, protože v březnu 2013 došlo nečekaně ke změně na pozici ekonomického ředitele. Bylo by se to zjistilo později porovnáním nákladů a výnosů, měsíčně má ekonomický náměstek divize účet stavby, považuje za prokázané, že by se pochybení bylo zjistilo, poukazuje na to, že změna by byla promítnuta do úpravy projektu, aby byla by vyúčtována nejpozději v závěru stavby. Poukazuje také na to, že kontrola nemůže být prováděna každodenně. Zákon ZTOPO nevyžaduje pro exkulpaci sankční mechanismy, spíše má jít o předcházení, potrestání je předpokládáno v trestním řízení. I tak byla sankční opatření prokázána. Bylo prokázáno, že obžalovaná provedla kontrolu projektu, ohledně něhož proběhla policejní prohlídka, nařídila mimořádný audit, nebyly zjištěny špatně nastavené systémy ve společnosti, mohlo jít maximálně o individuální exces zaměstnanců, v době, kdy bylo zahájeno trestní stíhání konkrétních osob, bylo zrušeno oblastní ředitelství pro východočeský region na divizi 9, projekty podřízeny přímo pod ředitele divize, zvýšen odborný dohled a kontrola v nově zřízených útvech. Dále v rámci zákoníku práce provedla obžalovaná opatření vůči konkrétním zaměstnancům. Jestliže chce státní zástupce ještě víc, popírá podle odvolatelky zásadu presumpce neviny. Převedla je na pozice, kde nemohli přijít do kontaktu s dotacemi, resp. s projekty dotovanými z veřejných prostředků případně s veřejnými zakázkami. Mzdové ztráty v souvislosti s přerážením činily u [příjmení] 40%, u [příjmení] a Prudila 30%. Nelze souhlasit se státním zástupcem, že nešlo o sankci. Obžalovaná také okamžitě dne 14.6.2013 stornovala předmětnou fakturu a následně byl ukončen projekt, tím bylo zamezeno škodlivému následku. Z předtím realizované policejní prohlídky ve dnech 29 a 31. 5. nebylo zřejmé, zda se pochybení má týkat zaměstnanců obžalované, problém tedy indikovali sami a sami udělali vše, co mohli. Trestní stíhání fyzických osob bylo zahájeno až v červenci 2014, jejich reakce tedy byla rychlá. K argumentaci státního zástupce firemní kulturou odvolatelka uvádí, že nemohli vědět o individuálních pochybeních, excesům předem nelze zabránit.

64. Státní zástupce ihned po vyhlášení napadeného rozsudku podal odvolání v neprospěch obžalovaných, kteří byli uznáni vinnými, proti výrokům o vině i o trestech, a v zákonné lhůtě podal odvolání i proti oběma zprošťujícím výrokům. V písemném odůvodnění odvolání především namítl, že soud prvního stupně dostatečně nezohlednil závěry odvolacího soudu, konkrétně nevyhodnotil řádně odposlechy, všechny důkazy relevantní pro stanovení výše škody, zejména nezohlednil státním zástupcem předloženou zprávu Evropské komise a právní předpisy relevantní pro závěry o škodě, nevyhodnotil nutnost hlášení změn, jejich schválení ze strany poskytovatele dotace a způsobilost nákladů k proplacení, nevzal v potaz prospěch v podobě urychlení stavby, nehodnotil listiny zabývající se fyzikálními a cenovými rozdíly ve zdícím materiálu a nedostatečně hodnotil podmínky trestní odpovědnosti právnických osob, a proto ve světle usnesení odvolacího soudu nemohl dospět ke správným skutkovým a právním závěrům. Pokud jde o organizovanou skupinu (státní zástupce uvádí ad organizovaná zločinecká skupina), soud podle odvolatele v první řadě nedostatečně hodnotil odposlechy realizované v rámci přípravného řízení. Primární úmysl obžalovaných je prokazován především odposlechy ze dne 19.10.2012 a 24.10.2012, z nichž podle odvolatele jasně vyplývá počáteční úmysl financovat projekt včetně investic do projektu nezařazených (interiéry) a investic do položek chybně vyprojektovaných z prostředků nezákonně uspořené z původně způsobilých nákladů a prvotní kvantifikovaný odhad týkající se částky 9 mil. Kč. Odvolatel poukazuje na to, že chyby v projektu jsou nezpůsobilými výdaji a nelze je proto financovat z dotačních prostředků. Uvádí, že trestnou činnost nelze realizovat bez dohody zúčastněných obžalovaných, která je doložena zápisy z koordinačních porad a emailovou komunikací, postavení všech obžalovaných fyzických osob je zřejmé z důkazů, úmysl odčerpát neoprávněně prostředky a to jak na základě neprovedení mikropilotáže, tak z ocelové konstrukce a ze stavařiny od DOMEK, je podle odvolatele zřejmý zejména z odposlechu hovoru [titul]. [příjmení] a [titul] Zadáka z 13.2.2013, nutnost hlásit změnu materiálu vyplývá z předpisů- z Příručky i z výpovědí pracovníků RRS, Soud ignoruje také rozpory mezi zápisy z koordinačních porad a kontrolních dnů, i skutečnost, že RRA byly poskytovány pouze ty druhé. Koordinovanost vyplývá také z účelových zápisů do stavebních deníků. Poukazuje také na množství dalších

konkrétních hovorů z období od října 2012 do února 2013 mezi obžalovanými [příjmení], [příjmení], Novým, [příjmení], Prudilem i na hovory, které vedli s dalšími osobami, a jejich obsah pokud jde o organizovanou skupinu, které nalézací soud vůbec nehodnotil ani samostatně, ani v souvislosti se zajištěnou emailovou komunikací dalšími listinnými důkazy a výpověďmi obžalovaných a svědků. Poukazuje na to, že ačkoliv zájmy investora a jeho technického dozoru by neměly být shodné se zájmy zhotovitele, z provedeného dokazování vyplynulo, že pokud jde o neohlášení provedených změn, postupovali obžalovaní ve vztahu k poskytovateli dotace ve shodě. Soud podle odvolatele nerozebíral ani znaky organizované skupiny ve světle judikatury a jeho negativní závěry o nenaplnění znaku organizované skupiny považuje proto za nedostatečně odůvodněné, zatímco podle jeho názoru byly tyto znaky výše uvedenými důkazy prokázány. Odvolatel dále namítá, že nalézací soud opět nehodnotil provedené důkazy dostatečně, ani pokud jde o záměnu zdíciho materiálu, tuto hodnotil pouze z pohledu kvality resp. souladu s projektovou dokumentací, přičemž dospěl k nesprávnému závěru o souladu. Nevysvětlil, oč opírá svůj závěr, že oba zdící materiály splňovaly podmínky stanovené v projektové dokumentaci, a opakuje, že v obžalobě není jediný doklad o cenových relacích zdících materiálů, k čemuž odvolatel poukazuje na důkazy, z nichž vyplývají ceny, za něž byly uvedené materiály odebrány subdodavatelem společností DOMEČ, s. r. o., a uvádí, že skutečnost, že Porfix byl pro danou stavbu levnější, potvrdil i svědek [titul]. [příjmení]. Soud pominul citované ustanovení příručky pro zadavatele a příjemce [příjmení] [jméno], z něhož vyplývají podmínky, za nichž je nutno hlásit změny materiálů a výrobků. Soud podle odvolatele nijak nekomentoval, že byl zdokumentován konspirativní postup. Odvolatel dále poukazuje na konkrétní odposlechy, z nichž vyplývají kvalitativní i cenové rozdíly, a uvádí, že většina obžalovaných doznává, že si záměny materiálu byla vědoma a i v jejich případech lze podle odvolatele v jejich postupu spatřovat záměr neoprávněně čerpat finanční prostředky EU a státního rozpočtu. Podle odvolatele jde konkrétně o obžalované [titul] [ulice], [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno]. Nedostatečně se nalézací soud podle odvolatele vypořádal i s podstatou žalované trestné činnosti spočívající ve změně ocelové konstrukce ve smyslu znaleckého posudku [titul]. Lišky. Soud pominul, že za změnu ji označují i obžalovaní, je tak označena v zápisech koordinačních porad, které nebyly poskytovány poskytovateli dotace, že došlo ke změně statického výpočtu. Poukazuje na Příručku pro zadavatele a příjemce [příjmení] [jméno], podle níž i tato změna měla být ohlášena změnovým listem, aby náklady na ni mohly být uznatelné, k čemuž nedošlo. Nalézací soud podle odvolatele při hodnocení výpovědi [titul]. [příjmení] opět přisvědčil obhajobě, podle jehož vlastní výpovědi podstatou jeho zkoumání byly změny oproti projektové dokumentaci, aniž by dostatečně analyzoval svědkovu výpověď. Odvolatel poukazuje na to, že jednání o změně konstrukce se podle zápisů z koordinačních porad účastnili všichni obžalovaní, projednávané změny si vyžádaly změnu statického výpočtu, který je součástí dokumentace pro provádění stavby, s ohledem na výpověď svědka [příjmení] a na odposlech hovoru mezi obžalovaným [příjmení] a svědkyní [příjmení], byla změna změnovým listem nutná. Že mělo jít o úsporu vyplývá z odposlechu z 13.2.2013 v 18,42 mezi obžalovaným [příjmení] a Zadákem. Z metodických materiálů a z odposlechu hovoru obžalovaného [příjmení] a svědkyně [příjmení] lze dospět jednoznačně k závěru, že náklady na montáž byly bez změnového listu nezpůsobilý výdaj. Odvolatel poukazuje na vyjádření ing. [jméno] a na materiály zhotovitele konstrukce, z nichž je podle něj patrný charakter změny. Odvolatel konečně poukazuje na to, že nalézací soud nedostatečně zohlednil závěry odvolacího soudu a při hodnocení důkazů nepostupoval v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, když hodnotil pouze část důkazů, část důkazů zcela opomenul nebo důkazy nehodnotil ve vzájemném vztahu. K následku odvolatel v první řadě konstatuje, že ve všech třech případech (mikropilotáže, zdíciho materiálu a způsobu montáže ocelové konstrukce) měla být poskytovateli dotace ohlášena změna, nebyla, v žádosti byly tak uvedeny nepravdivé údaje, čímž byly naplněny skutkové podstaty žalovaných trestných činů a vznikly nesrovnalosti ve smyslu kapitoly [číslo]. Příručky. Specifický režim mají podle odvolatele nesrovnalosti spočívající v podezření ze spáchání trestného činu, jejichž bezprostředním následkem je v případě nevyplacené dotace také pozastavení výplaty dotace a ve finále dle kapitoly [číslo].

odstoupení od veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace, čemuž odpovídá i Smlouva o poskytnutí dotace ze dne 9.5.2011 a výpověď [titul]. [příjmení]. Následek v podobě odstoupení od smlouvy by podle výpovědi svědků z RRRS SV nastal nejpozději po odsouzení trestním soudem. Z pohledu škody poukazuje odvolatel dále na judikaturu týkající se souběhu tr. činů dle § 260 a § 212 tr. zákoníku, podle níž v případě jednočinného souběhu těchto dvou trestných činů škodu způsobenou trestným činem dle § 260 tr. je část finančních prostředků, který měla být hrazena z příslušného fondu EU, zatímco škoda způsobená trestným činem dle § 212 tr. zákoníku zahrnuje jak finanční prostředky z fondu EU, tak ze státního rozpočtu. Dále poukazuje na judikát NS 8 Tdo 440/2009 který popisuje podvodné jednání spočívající v nabízení výrobků či zboží, jemuž prodávající přiznává vlastnosti či funkce, které nemá, neodpovídá požadovaným technickým parametrům a nemůže buď vůbec, nebo řádně sloužit k účelu, jemuž je určeno, cílem nabídky není primárně vlastní obchodní činnosti pachatele, ale naopak jde jen o klamavé zastírání jeho snahy vylákat finanční prostředky a způsobit škodu. Odvolatel konečně poukazuje na vyjádření EK, podle něhož pokud by nedošlo k vnitrostátní nápravě, došlo by k opravě nákladů projektu ze strany Evropské komise ve výši 100%, a s ohledem na to, že v posuzovaném případě se zejména s ohledem na provedené odposlechy jednalo o systematické vyvádění evropských prostředků v rozporu s předpisy na jiný účel, a na to, že povědomost o uvedeném následku vyplývá z provedených odposlechů. V tomto ohledu se proto odvolatel zcela neztotožňuje se závěry rozhodnutí odvolacího soudu. Pokud jde o námitky proti výroku o zproštění obžalovaného [příjmení], jeho trestná činnost podle názoru odvolatele zahrnovala zejména dohody, pokyny a souhlasy s neprovedením a fingováním mikropilotáže, a byla zachycena zejména odposlechy, jejichž záznamy nalézací soud nově provedl, avšak nevyhodnotil, které jsou podporovány dalšími, zejména listinnými důkazy, a to zápisy z kontrolních dní, z koordinačních porad, z e-mailové komunikace a z výpovědí obžalovaných a svědků. Z uvedených důkazů dle odvolatele vyplývá, že obžalovaný [příjmení] fakticky jednal a vystupoval ve vztahu ke generálnímu dodavateli stavby i k technickému dozoru investora při kontrolních dnech, výběrových řízeních, i na koordinačních poradách jménem společnosti HOMA holding, s. r. o., jeho rozhodovací pravomoc byla v rámci realizace projektu významnější než pravomoc obž. [příjmení]. Byl členem dozorčí rady společnosti EXCALIBUR ARMY CZ, a. s., která je jediným společníkem společnosti EXCALIBUR ARMY CZ, s. r. o., která částečně zajišťovala financování předmětné akce formou úvěru, a z jeho účasti na koordinačních poradách a kontrolních dnech a dle výpovědi spoluobžalovaných zejména z TDI za investora rozhodoval o realizaci předmětných změn. Byl členem komise pro otevírání obálek a podle svědků byl povolán na pomoc obž. [příjmení] s realizací projektu. Z výpovědi svědkyně [příjmení] vyplynulo, že to byl obžalovaný [příjmení], kdo chránil zájmy investora v rámci realizace projektu, tedy [jméno] [příjmení]. Tato výpověď koresponduje s obsahy provedených odposlechů, zejm. osob obžalovaných [titul]. [příjmení], [titul]. [ulice] a [titul]. [příjmení]. Nalézací soud některé důkazy svědčící o vině obž. [příjmení] opomenul, další nehodnotil v souvislostech. Co se týče zprošťujícího výroku ohledně právnické osoby Metrostav, a. s., neztotožňuje se odvolatel se závěry soudu o zbavení se trestní odpovědnosti dle § 8 odst. 5 TOPO, neboť z výpovědi zástupců Metrostavu JUDr. [příjmení] a svědka [příjmení] je podle něj patrné, že nebyly nastaveny mechanismy tak, aby byly způsobilé odhalit páchanou trestnou činnost, a nejsou účinně využívány sankční mechanismy, neboť čekání na výsledek trestního řízení se jeví jako zcela nedostatečné. Ačkoliv je zřejmé, že došlo k vyfakturování nerealizovaných mikropilotů, nebylo toho podvodné a neetické chování ze strany zaměstnavatele, které bylo v rozporu s vnitřními předpisy Metrostavu, podle názoru odvolatele nijak sankcionováno. Odvolatel poukazuje na konkrétní pasáže výpovědi zástupce Metrostavu JUDr. [příjmení], s nimiž se soud nijak nevypořádal, z nichž m. j. cituje, že,, zjištěné jednání nebylo v souladu s etickým kodexem, který neobsahoval konkrétní sankce za jeho porušení“, a že,, v té době to kontrolními mechanismy zjištěno nebylo, u tohoto projektu kontrola neproběhla, protože neproběhla v kvartálu, protože se nedostal do nějakého systému, kdyby ten projekt doběhl do konce, na konci by se určitě nesrovnalosti zjistily, pokud by nebyly do té doby odstraněny“, „u té mikropilotáže by se to možná v detailu nezjistilo, ale u ostatních věcí, které jsou

zjistitelné pouhým okem a zkušeností stavařů nebo kontroly by se to zjistilo“. Odvolatel dále cituje další pasáže z druhé výpovědi téže osoby a pasáže z výsledku svědka [titul]. [příjmení] a dovozuje, že je patrné, že obhajoba společnosti M co do účinnosti jejích kontrolních mechanismů a co do skutečného postavení jejích obžalovaných zaměstnanců je účelová, přijatá opatření nemohou být efektivní, když absentují efektivní kontrolní a především sankční systémy. V případě obžalované právnické osoby Metrostav lze podle odvolatele narazit na rozpor psané a nepsané firemní kultury, existoval i okruh osob, které byly o trestné činnosti zpraveny, ačkoliv jejich jednání nebylo shledáno trestně právně relevantním, jak vyplývá z odposlechů hovorů [titul]. Zadáka a [titul]. [příjmení]. Firemní kulturu podle odvolatele dokladuje kromě telefonické komunikace obžalovaných také komunikace mezi obž. [příjmení] a [titul]. Zadákem, nízká efektivita administrativních opatření Metrostavu a. s. je podle odvolatele doložena i počtem trestních stíhání, která jsou v ČR proti této právnické osobě vedena. Za zcela neodůvodněný označuje odvolatel závěr soudu, že obžalovaná společnost M kontrolovala, zda a jaké práce byly provedeny. Obhajobu o provedené kontrole považuje odvolatel za účelovou a opatření spočívající v přerazení obžalovaných na jiné pozice pouze za preventivní opatření. K tvrzenému stornování fakturace mikropilotáže došlo podle názoru odvolatele až na základě trestního řízení, a ani čtvrt roku po fingování prací, které byly fingovány k druhé polovině ledna 2013 a faktura k proplacení dotace byla předložena 15.4.2013, nedošlo v rozporu s vnitřními předpisy Metrostavu k záchytu této skutečnosti, ačkoliv kontrola takových prací je časově limitována. Závěr nalézacího soudu, že opatření Metrostavu byla dostatečně účinná, ačkoliv s určitou časovou prodlevou, je proto podle názoru odvolatele neodůvodněný. I pokud Metrostav učinil preventivní opatření, detekční opatření nebyla dostatečná a represivní absentovala zcela. Odvolatel poukazuje dále na to, že úvahy o přičitatelnosti jednání obžalovaným společností CETTUS, a. s. a HOMA holding, s. r. o., nalézací soud vůbec nepřipojil. Konečně odvolatel uvádí, že s ohledem na nesprávnou právní kvalifikaci nemohou jako nepřiměřeně mírné obstát ani uložené tresty. Nedůvodnou shledává odvolatel i právní kvalifikaci účastenství ve formě pomoci u obžalovaných [titul]. [ulice] a [titul]. [příjmení], u nichž se s ohledem na provedené odposlechy přímo nabízí otázka, proč nebyli posouzeni jako organizátoři. Z uvedených důvodů odvolatel navrhuje, aby odvolací soud z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b), c) r. řádu napadený rozsudek ve vztahu ke všem obžalovaným zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil Krajskému soudu v Hradci Králové k novému rozhodnutí. Při ústním přednesu ve veřejném zasedání modifikoval svůj návrh tak, že navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a ve vztahu k obžalovaným, kteří byli uznáni vinnými, aby sám znovu rozhodl v intencích jeho odvolání, věc ve vztahu k obžalovaným [příjmení] a společnosti M aby vrátil Krajskému soudu.

65. Po zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze před nařízením nového projednání podaných odvolání zaslal státní zástupce VSZ v [obec] příslušnému senátu VS v [obec] vyjádření k obžalované právnické osobě Metrostav, a. s., a k jí ovládané nově založené právnické osobě Metrostav Infrastructure, a.s., na kterou mohla podle jeho názoru přejít trestní odpovědnost právnické osoby Metrostav, a. s., ve smyslu § 10 TOPOZ, a důkazní návrhy, jimiž chce tento předpoklad doložit. V tomto vyjádření uvádí, že dne 01.09.2020 byla ve sbírce listin obchodního rejstříku vedené ohledně společnosti Metrostav Infrastructure, a.s., IČ: 24204005, se sídlem [adresa], [PSČ] [obec a číslo] (dále jen, „MI“) Městským soudem v Praze, oddíl B vložka [číslo] založena listina značka B 17819/SL28/MSPH. Jedná se o stejnopis notářského zápisu sepsaného dne 25.08.2020 notářem Mgr. [jméno] [příjmení] pod č. NZ 453/ 2020, N 321/2020, který je opatřen zaručeným elektronickým podpisem Mgr. [jméno] [příjmení], notářské kandidátky pověřené jmenováním notářem. Z listiny vyplývá, že dne 25.08.2020 uzavřely obžalovaná společnost Metrostav, a.s. (dále jen, „Metrostav“) jako převodce a společnost MI jako nabyvatel smlouvu o prodeji části závodu, již převedla obžalovaná společnost M na společnost MI vlastnické právo k části závodu obžalované společnosti M představované, částí organizačního útvaru společnosti M nazývaného, „Divize 4“. Uvedená smlouva měla být v okamžiku vyhotovení zápisu již účinná, přičemž vlastnické právo k dané části závodu měla společnost MI nabýt v den zveřejnění

údaje o uložení předmětného dokumentu do sbírky listin rejstříkového soudu vztahující se k [příjmení]; k tomuto vložení došlo dle obchodního rejstříku dne 01.09.2020. Zvýše uvedeného podle státního zástupce vyplývá, že s účinností ke dni 01.09.2020 (srov. § 2180 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění; dále jen, „OZ“) došlo k převodu části obchodního závodu obžalované společnosti M na společnost MI. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti MI vyplývá, že MI je 100 % dceřiná společnost obžalované společnosti M. Z veřejných evidencí (obchodní rejstřík, živnostenský rejstřík) dále vyplývá, že společnost MI se původně jmenovala MVE Stětí, a.s. (zkratka pro, „malá vodní elektrárna Stětí“) a byla založena v roce 2012, že nejpozději od roku 2016 nevykonávala tato společnost žádnou hospodářsky relevantní činnost, když z účetních závěrek za roky 2016 - 2018 (účetní závěrka za rok 2019 není ve sbírce listin založena) vyplývá, že společnost neměla v zásadě žádný obrát; srov. závěrky za roky 2016 (B 17819/SL16/MSPH; čistý obrát 2 tis. Kč), 2017 (B 17819/SL19/MSPH; čistý obrát 1 tis. Kč) a 2018 (B 17819/SL22/MSPH; čistý obrát 0 Kč); z uvedených závěrek vyplývá, že majetek společnosti spočíval v peněžních prostředcích (cca. 3,5 mil. Kč) držených na účtu, že dne 30.03.2020 rozhodla obžalovaná společnost M v pozici jediného akcionáře MI o výrazné změně stanov společnosti; mj. došlo ke změně obchodní firmy (z MVE Stětí, a.s. na Metrostav Infrastructure, a.s.), rozšíření orgánů společnosti a úpravě jejich působnosti (tak, aby tato pravidla odpovídala velké provozní společnosti) a výrazném rozšíření předmětů podnikání společnosti; o tomto rozhodnutí byl sepsán Mgr. [jméno] [příjmení], notářskou kandidátkou jednajícím jménem notáře JUDr. [jméno] [příjmení] notářský zápis NZ 681/ 2020, N 416/2020. Tento zápis je založen ve sbírce listin rejstříkového soudu pod zn. B 17819/SL27/MSPH, že v návaznosti na to pak MI ohlásila řadu vázaných a řemeslných živností (ve dnech 06.04.2020, 24.06.2020 a 27.08.2020) a získala tři koncesované živnosti (11.09.2020 a 10.11.2020), a že dne 25.08.2020 (s účinností k 01.09.2020) došlo k výše uvedenému převodu části obchodního závodu obžalované společnosti M na společnost MI.

66. Státní zástupce v souvislosti s tím poukazuje na to, že proti společnosti M aktuálně probíhají čtyři trestní řízení, a to před KS v [obec] (4 T 42/2016), KS v [obec] pobočka v Liberci (56 T 3/2017, před KS v [obec] pobočka v Pardubicích (62 T 5/2018) a toto trestní řízení vedené u Vrchního soudu v Praze znovu po zrušení rozsudku Nejvyšším soudem ČR, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 7 T 11/2015, v nichž ve všech hrozí obžalované společnosti M řada trestů podle § 15 a násl. zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v platném znění (dále jen, „TOPO“) především pak peněžité tresty (§ 18 TOPO) a dále pak trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži (§ 21 TOPO).

67. Státní zástupce cituje § 10 odst. 1 TOPO podle něhož, „Trestní odpovědnost právnické osoby přechází na všechny její právní nástupce.“, přičemž co se týče výkladu pojmu, „právní nástupce“, odkazují na závěry obsažené v rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. II. ÚS 840/14, kde Ústavní soud m. j. uvádí, že jakkoliv není namístě interpretovat ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. způsobem, že by bylo aplikovatelné na všechny případy singulární sukcese, není současně možné přehlížet, jestliže ačkoliv prodej podniku (resp. závodu) z hlediska teorie spadá pod případy singulární sukcese, vykazuje jisté (materiální) znaky blízké se sukcesi universální, jinými slovy řečeno, že by bylo proti smyslu samotné právní úpravy trestní odpovědnosti právnických osob, pakliže by případná trestněprávní sankce nemohla dopadat na společnost, na niž by byl převeden celý podnik (závod) trestně stíhané (a posléze i odsouzené) obchodní společnosti. Taková interpretace ustanovení § 10 odst 1 zákona č. 418/2011 Sb. by nevyhnutelně vedla k tomu, že by k faktické beztrestnosti jakékoliv obchodní společnosti stačilo, aby případně převedla svůj podnik (závod), resp. jeho bonitní část na nově vzniklou (či jinou již existující) obchodní společnost“. Poukazuje dále na to, že jím citovaná komentářová literatura se shoduje na tom, že i převod části závodu může mít za následek přechod trestní odpovědnost ve smyslu §10 odst 1, a to právě s ohledem na smysl a účel předmětného ustanovení, kdy za pomoci teleologického výkladu předmětného ustanovení by se za právního nástupce ve smyslu §10 odst. 1 měl považovat i takový

nástupce při singulárním nástupnictví, ke kterému dojde na základě právního jednání způsobilého umožnit právnické osobě vyloučit její trestní odpovědnost nebo se vyhnout uložení trestu či ho ztížit.“ S ohledem na uvedené má státní zástupce za to, že v důsledku výše popsaných skutkových okolností (převod části závodu) tak na společnost MI přešla trestní odpovědnost obžalované společnosti M mj. ve vztahu ke skutkům, které jsou předmětem trestního stíhání v této trestní věci.

68. V další pasáži svého podání se státní zástupce zabývá otázkou Procesního nástupnictví společnosti MI. Uvádí, že TOPO neobsahuje pravidla, která by upravovala, jak má orgán činný v trestním řízení rozhodující v dané procesní fázi (policejní orgán resp. státní zástupce v přípravném řízení, popř. soud po podání obžaloby) postupovat, pokud dojde k přechodu trestní odpovědnosti na další subjekt po zahájení trestního stíhání, což však podle něj neznamená, že by zákon procesní nástupnictví nepřipouštěl či dokonce vylučoval. Poukazuje v této souvislosti např. na ustanovení § 45 odst. 3 tr. řádu upravujícího nástupnictví po poškozeném, které rovněž neobsahuje výslovnou úpravu postupu orgánů činných v trestním řízení v případě, že k právnímu nástupnictví dojde, přesto je však možnost procesního nástupnictví všeobecně akceptována s tím, že soud (popř. jiný příslušný orgán činný v trestním řízení) v řízení bez dalšího jedná s (hmotně-) právním nástupcem. Za této situace má za to, že k procesnímu nástupnictví dochází automaticky s přechodem trestní odpovědnosti a společnost MI se v okamžiku účinků převodu části obchodního závodu (tedy dne 01.09.2020) stala účastníkem (stranou) tohoto řízení, jakožto další obžalovaná osoba vedle obžalované společnosti M. Uvádí, že procesní nástupnictví ve výše popsaném smyslu je jedinou možností, jak procesně vyřešit přechod trestní odpovědnosti v situaci, kdy proti dané právnické osobě již bylo zahájeno trestní řízení. Druhá teoreticky v úvahu přicházející alternativa (zahájení nového - samostatného - trestního stíhání proti právnímu nástupci; zde společnosti MI) je podle něj vyloučená, neboť nelze vést dvě trestní řízení o téže skutku téže právnické osoby. Trestní odpovědnost právního nástupce se odvozuje od trestní odpovědnosti právního předchůdce - právní nástupce je trestněprávně odpovědný za jednání svého právního předchůdce. Nejedná se o žádnou formu spolupachatelství, ale nadále o individuální pachatelství jednoho pachatele, za které odpovídají dvě osoby (právní předchůdce a právní nástupce). V tomto běžícím trestním řízení je posuzována mj. otázka, zda se společnost M dopustila jednání popsaného ve skutkové větě obžaloby a zda je toto jednání trestným činem. Nad rámec uvedeného poukazuje státní zástupce na výše citované rozhodnutí Ústavního soudu České republiky, který v něm dovodil přechod trestní odpovědnosti v případě převodu obchodního závodu ze „smyslu samotné právní úpravy trestní odpovědnosti právnických osob“. Hlavním argumentem Ústavního soudu byla nutnost vykládat TOPO tak, aby nedošlo k vyprázdňení trestní odpovědnosti právnických osob tím, že by bylo právnickým osobám umožněno se této odpovědnosti vyhýbat převodem obchodního závodu. Tuto logiku je podle státního zástupce nutno aplikovat nejen ve vztahu k hmotněprávním následkům převodu (části) obchodního závodu, ale i ve vztahu k otázce procesního nástupnictví právnické osoby. Pokud zákon (ve světle rozhodovací praxe Ústavního soudu i komentářové literatury) sice počítá s přechodem trestní odpovědnosti na právního nástupce - nabyvatele části obchodního závodu - avšak toto (hmotně-) právní nástupnictví by nevedlo k nástupnictví procesnímu, účel zákona by byl zmařen. Bylo by např. možné, aby právnická osoba opakovaně krátce před pravomocným ukončením trestního řízení donekonečna převáděla svůj závod na další osoby, a tím by se stalo nemožným tuto právnickou osobu efektivně potrestat (příčemž takovýto postup by nevyhnutelně vedl k promlčení trestní odpovědnosti). Takovému postupu by nebylo možno zabránit ani nástroji upravenými v trestním řádu, konkrétně zajišťovacími instrumenty. Žádné ustanovení trestního řádu neumožňuje provést zajištění (ve smyslu omezení v nakládání) obchodního závodu stíhané právnické osoby za popsaným účelem, jak státní zástupce dále konkrétně objasňuje. Je nutno poukázat na to, že obžalované společnosti M hrozí kromě peněžitých trestů i tresty další, především pak trest podle § 21 TOPO (zákaz plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži). Tento trest je přitom pro obžalovanou společnost M (pro kterou činí veřejné zakázky významnou část obrátu) nejcitelnější. Doposud zjištěné okolnosti ohledně převodu části závodu popsané výše, stejně tak i název nástupnické

společnosti (Metrostav Infrastructure) a její hospodářské zaměření (dle své internetové prezentace na [webová adresa] je společnost dodavatelem, „významných infrastrukturních staveb v oboru dopravního stavitelství.“, tedy staveb, které jsou zadávány téměř výlučně formou veřejných zakázek) nasvědčují tomu, že jednání obžalované společnosti M může být vedeno snahou se vyhnout právě tomuto trestu. Tomu podle státního zástupce nasvědčuje i zvolený způsob právního nástupnictví (převod části závodu), který umožňuje, aby jako součást převáděné části obchodního závodu přešly i celé dosavadní smluvní vztahy ze smluv o dílo (včetně smluv uzavřených na základě veřejných zakázek). Právě ty jsou s ohledem na úpravu obsaženou v zákoně 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek, v platném znění, zásadní. Uvedený zákon upravuje mj. otázku kvalifikace uchazečů o veřejné zakázky, přičemž jedním ze standardních požadavků je dokládání tzv. referencí (§ 79 odst. 1 ve spojení § 79 odst. 2 písm. a) citovaného zákona). Zvolený způsob převodu umožňuje, aby se společnost MI v rámci veřejných zakázek kvalifikovala s poukazem na reference obžalované společnosti M bez toho, že by jí z účasti v zadávacím řízení diskvalifikoval případný trest podle 21 TOPO (za předpokladu, že společnosti MI nebude odpovídající trest uložen dle pravidel podle § 10 odst. 2 TOPO). V této souvislosti státní zástupce poukazuje i na skutečnost, že (jak vyplynulo z dosavadního dokazování), divize obžalované společnosti M jakožto části závodu fungují jako zásadně samostatné hospodářské jednotky.

69. Ani okolnost, že se společnost MI stala účastníkem řízení až v jeho pozdější fázi, nevede dle názoru státního zástupce ke krácení jejích procesních (obhajovacích) práv ve smyslu čl. 40 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv nebo čl. 8 a 9 směrnici (EU) 2016/343, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem. V úvahu je totiž nutno vzít specifickou povahu právnických osob. Právnícké osoby jsou právní fikcí a fyzicky neexistují (na rozdíl od osob fyzických). Státní zástupce poukazuje na komentář k § 10 TOPO v němž se m. j. uvádí, že, „Zatímco trestně stíhaná fyzická osoba se nemůže nijak změnit a až do své smrti zůstane totožnou osobou, osoba právnícká jakožto uměle vytvořený právní útvar může kdykoliv v průběhu své existence až do svého zániku procházet řadou právních změn a majetkových dispozic, které mohou být vedeny úmyslem vyhnout se trestní odpovědnosti.“

70. Pokud dochází k převodu jmění právnícké osoby jako celku, nebo vymezené části tohoto celku, přechází tím sama podstata této právnícké osoby. V případě takového (trestněprávně relevantního ve smyslu § 10 odst. 1 TOPO) přechodu tak platí, že se právní nástupce dosavadního řízení účastnil, neboť do něj přešla určitá část právnícké osoby (právního předchůdce), která se řízení účastnila. Nelze tedy hovořit o krácení procesních práv popsanych výše. Pro posouzení zachování práva na obhajobu je totiž zásadní, že (zda) byl výkon těchto práv umožněn právnímu předchůdci. Lze poukázat i na to, že k přechodu trestní odpovědnosti dochází zásadně na základě právních skutečností, jejichž součástí je projev vůle právního nástupce. Je tedy věcí právního nástupce, aby se před tím, než (dobrovolně) vstoupí do této pozice, posoudil, do jaké míry a v jaké kvalitě jeho právní předchůdce vykonával v řízení právo na obhajobu. Tím, že se rozhodne do pozice právního nástupce vstoupit, akceptuje stav řízení a dosavadní výkon obhajoby ze strany jeho právního předchůdce. Z odůvodnění směrnice (EU) 2016/343, kterou se posilují některé aspekty presumpce neviny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem m. j. vyplývá, že potřeba i úroveň ochrany některých aspektů presumpce neviny se u fyzických a právnických osob liší. Pokud jde o fyzické osoby, zachycuje tuto ochranu ustálená judikatura Evropského soudu pro lidská práva Soudní dvůr však uznal, že některá práva vyplývající z presumpce neviny nepřislušejí právníckým osobám stejným způsobem jako osobám fyzickým. V souvislosti s právem na obhajobu poukazuje státní zástupce i na to, že pokud by mělo být zahájeno nové řízení proti právnímu nástupci (zde [příjmení]), nemohl by se soud v tomto novém řízení ve výroku o vině odchýlit od rozhodnutí vydaného v řízení proti právnímu předchůdci (zde obžalovaná společnost M), neboť předmětem posouzení v obou řízeních by byla táž otázka (zda se daného skutku dopustil právní předchůdce, a zda je tento skutek trestným činem) a není možné připustit, aby soudy o téže

otázce rozhodly ve dvou řízeních jinak. Právo na obhajobu by tak bylo zcela iluzorní, neboť sebelepší obhajoba by nemohla vést k jinému (příznivějšímu) rozhodnutí ve věci. Přejít trestněprávní odpovědnosti tedy nevede k tomu, že by právnímu nástupci (který se řízení doposud účastnil v rámci svého právního předchůdce) poskytl možnost znovu zopakovat již proběhlé trestní řízení (resp. jeho doposud proběhlou část) a znovu (a případně jinak či snad jaksi lépe) využít své právo na obhajobu. Procesní nástupce má možnost se v rámci trestního řízení hájit způsobem odpovídajícím jeho procesní fázi a především argumentovat ve vztahu k rozsahu přechodu trestní odpovědnosti ve smyslu § 10 odst. 2 TOPO, zejména pak ohledně druhu a výměry trestu, který by mu (v případě, že soudy dospějí k závěru, že jeho právní předchůdce se trestného činu dopustil) měl být uložen.

71. Co se týče výroku o trestu, ten musí být založen na zásadách vyplývajících z § 10 odst. 2 TOPO; dle tohoto ustanovení platí: „Přešla-li trestní odpovědnost podle odstavce 1 na více právních nástupců právnické osoby, přihlédne soud při rozhodování o druhu a výměře trestu nebo ochranného opatření i k tomu, v jakém rozsahu na každého z nich přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného trestného činu, případně i k tomu, v jakém rozsahu kterýkoli z nich pokračuje v činnosti, v souvislosti s níž byl spáchán trestný čin.“ Z podkladů, které má státní zástupce aktuálně k dispozici (viz odst. 2-4 výše) nelze bez dalšího dovodit, v jakém rozsahu převod činnosti proběhl. Je však podle něj zjevné, že společnost MI pokračuje v širokém spektru činností, které prováděla obžalovaná společnost M; srov. nové živnosti společnosti MI, které získala v průběhu roku 2020, šlo o živnosti projektová činnost ve výstavbě, opravy ostatních dopravních prostředků a pracovních strojů, opravy silničních vozidel, klempířství a oprava karoserií, výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení, výkon zeměměřických činností, poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, zednictví, montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení, podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady, zámečnictví, nástrojářství, technicko-organizační činnost v oblasti požární ochrany, silniční motorová doprava, montáž, opravy, revize a zkoušky zdvihačích zařízení, provádění trhačích prací a distribuce pohonných hmot. Uvedené živnosti umožňují podle státního zástupce společnosti MI převzít v podstatném rozsahu kompletní činnost obžalované společnosti M.

72. S ohledem na výše uvedené okolnosti státní zástupce navrhuje, aby soud provedl dokazování k existenci přechodu trestní odpovědnosti na společnost MI a začal jednat se společností MI jako s další obžalovanou osobou, především aby jí nadále umožnil se v řízení hájit a činit procesní úkony způsobem odpovídajícím aktuální procesní fázi a rozsahu, v jakém na ni přešlo procesní postavení obžalované právnické osoby v rámci přechodu trestní odpovědnosti z obžalované společnosti M, především aby jí doručil opis obžaloby a výše uvedeného rozsudku nalézacího soudu a poučil ji o jejích procesních právech. Zároveň soudu předkládá následující listiny:

- kopii stejnopisu notářského zápisu sepsaného dne 25.08.2020 notářem Mgr. [jméno] [příjmení] pod č. NZ 453/ 2020, N 321/2020 (opatřena ze sbírky listin);

- přehled listin založených ve sbírce listin vedené Městským soudem v Praze v oddíle B, vložka [číslo];

- kopii stejnopisu notářského zápisu sepsaného Mgr. [jméno] [příjmení], notářskou kandidátkou jednající jménem notáře JUDr. [jméno] [příjmení], pod. č. NZ 681/ 2020, N 416/2020 (opatřena ze sbírky listin);

- účetní závěrky společnosti MI za roky 2016 - 2018 (opatřeny ze sbírky listin);

- úplný výpis společnosti MI z obchodního rejstříku;

- úplný výpis společnosti MI z živnostenského rejstříku;

a navrhuje těmito listinami doplnit dokazování v rámci odvolacího řízení.

73. V příloze postupuje další listiny, u nichž navrhuje jejich založení do spisu ve shora uvedené trestní věci a současně navrhuje jejich předložení stranám k nahlédnutí postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu, a to v souvislosti s dokazováním přechodu trestní odpovědnosti v rámci singulární sukcese mezi obžalovanými společnostmi Metrostav a. s. a Metrostav Infrastructure a. s., konkrétně

- Oznámení o převodu části podniku adresované SŽ ze dne 1. 9. 2020
 - Oznámení o převodu části podniku adresované Kraji ze dne 1. 9. 2020
 - Dohodu v souvislosti s převodem části závodu mezi MS, MI a ŘSD ze dne 30. 9. 2020
 - Krycí list zakázky, JI/128 [obec] - obchvat' spolu s doloženými referencemi ze dne 2. 9. 2020
 - Přípis právního zástupce spol. EURO VIA CS,a.s. vč. příloh ze dne 19. 10. 2021
 - Přípis právního zástupce spol. EURO VIA CS,a.s., ze dne 12. 11. 2021
 - Přípis právního zástupce spol. EUROVIA CS,a.s., ze dne 11. 11. 2021 vč. příloh,
- a navrhuje těmito listinami doplnit dokazování v rámci odvolacího řízení.

74. Na zaslání uvedeného podání a na předvolání k nařízenému veřejnému zasedání zareagovala společnost Metrostav Infrastructure, a. s., vyjádřením ze dne 19. 1. 2022. V něm uvádí, že předvolání k Vrchnímu soudu v Praze a připojené poučení jsou vůbec prvním úkonem, který vůči společnosti Metrostav Infrastructure a.s. v tomto trestním řízení orgány činné v trestním řízení učinily. Vůči společnosti Metrostav Infrastructure a.s. totiž nebylo zahájeno trestní stíhání, nebyla podána obžaloba, ani rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 7 T 11/2015 ji ani v náznaku (natož v enunicátu) nezmiňují. Vzhledem k tomu, že společnost Metrostav Infrastructure a.s. považuje tento procesní postup za zjevně nezákonný, ba dokonce protiústavní, dovoluje si ohradit se proti tomuto procesnímu postupu tímto vyjádřením.

75. Společnost Metrostav Infrastructure a.s., vzhledem k naříkané protiústavnosti, podala prostřednictvím JUDr. PhDr. [jméno] [příjmení] Ph.D., advokáta, k Ústavnímu soudu ústavní stížnost proti jinému zásahu veřejné moci, kterou zasílá v příloze. Nemá-li postupem Vrchního soudu v Praze dojít k závažným a těžko napravitelným škodám na straně společnosti Metrostav Infrastructure a.s., žádá společnost Metrostav Infrastructure a.s., aby Vrchní soud v Praze nečinil dále v této trestní věci žádné další procesní kroky, tedy zejména aby odročil nařízené veřejné zasedání o odvolání, případně aby společnost Metrostav Infrastructure a.s. a zcela logicky taktéž i společnost Metrostav, a.s. vyloučil k samostatnému projednání, a to až do rozhodnutí Ústavního soudu o zmíněné ústavní stížnosti.

76. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. je přesvědčena, že na její straně nejsou ani splněny hmotněprávní podmínky pro přechod trestní odpovědnosti a podává proto následující vyjádření k vyjádření JUDr. [jméno] [příjmení], státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], ze dne 3. 1. 2022, č. j. VZV 17/2014 – [číslo]. Má za to, že Vrchní soud v Praze svým postupem porušil zásadu zákonnosti, když společnost Metrostav Infrastructure a.s. předvolal k veřejnému zasedání o odvolání, sice nikoli výslovně jako obžalovanou, avšak z poučení, které ji bylo doručeno, je znatelné, že je s ní v řízení jednáno jako s obžalovanou. Vůči společnosti Metrostav Infrastructure a.s. v tomto trestním řízení však dosud nebyly činěny takové procesní úkony, které by zakládaly oprávnění orgánů činných v trestním řízení jednat s ní jako s obžalovanou. Předně nebylo proti ní zahájeno trestní stíhání, ani nebyla podána obžaloba. Poukazuje na zásady trestního řízení, v němž dle § 2 odst. 1 trestního řádu nikdo nemůže být stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví tento zákon, trestní stíhání obviněného se zahajuje postupem podle § 160 trestního řádu, konkrétně usnesením, proti kterému má obviněný právo stížnosti. Řízení před soudem se pak podle § 180 odst. 1 trestního řádu koná jen na podkladě obžaloby nebo návrhu na potrestání, které podává a před soudem zastupuje státní zástupce, nebo na podkladě návrhu na schválení dohody o vině a trestu, který podává státní zástupce. Pouze o skutku uvedeném

v žalobním návrhu pak může soud podle § 220 odst. 2 trestního řádu rozhodnout. Skutek je přitom vymezen nejen jednáním, následkem a příčinou souvislostí mezi nimi, ale též osobami, které měly skutek spáchat. Uvedené rozdělení procesních rolí mezi jednotlivé orgány činné v trestním řízení (soud a státního zástupce) je přitom projevem další ze zásad tuzemského trestního řízení, konkrétně zásady obžalovací, která je rovněž uvedena mezi základními zásadami trestního řízení v § 2 odst. 8 trestního řádu. Podle § 2 odst. 1 ZTOPO se pak na řízení proti právnické osobě použije subsidiárně trestní řád, pokud nestanoví ZTOPO jinak, anebo to povaha věci nevylučuje. Vzhledem k tomu, že ZTOPO neupravuje zvláštní procesní postup zahájení trestního stíhání právnické osoby, ani postavení stíhané právnické osoby před soud, ani to evidentně nevylučuje povaha věci, nelze jinak než uzavřít, že se v případě právnických osob postupuje v tomto směru stejně jako v případě osob fyzických. S ohledem na shora uvedené nelze v žádném případě akceptovat názor, že procesní, „vtažení“ právního nástupce nastává ex lege na základě ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO. Ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO je totiž ustanovením výlučně hmotněprávním, což vyplývá z jeho obsahu a také ze systematiky ZTOPO. Ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO je obsaženo v hmotněprávní části citovaného zákona, v části druhé zákonodárcem nazvané, „Základy trestní odpovědnosti právnických osob“. Procesní ustanovení začínají až od Části čtvrté ZTOPO označené jako, „Zvláštní ustanovení o řízení proti právnickým osobám“, fakticky ustanovení § 29 ZTOPO a následující.

77. Hmotněprávní povaha § 10 odst. 1 ZTOPO plyne podle jejího názoru předně z výkladu jazykového. ZTOPO hovoří o přechodu trestní odpovědnosti, kterou se rozumí povinnost pachatele trestného činu nést trestní sankce. Pojem trestní odpovědnosti je spojen se základním trestněprávním vztahem, tj. vztahem mezi pachatelem trestného činu a státem, který je vztahem hmotněprávním. Tento vztah však není možné ztotožňovat se základním trestněprocesním vztahem, tedy vztahem mezi orgány činnými v trestním řízení a osobou, proti níž se trestní řízení vede. Ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO nehovoří o přechodu procesního postavení, ani přechodu procesních práv a povinností, a ani ve vztahu k trestně odpovědné právnické osobě, ani jejímu právnímu nástupci nepoužívá procesněprávní terminologii. I historický výklad potvrzuje, že ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO je ustanovením hmotněprávním, neboť o něm takto výslovně hovoří důvodová zpráva k ZTOPO, konkrétně část k § 32 ZTOPO: „Ustanovení navazuje na hmotněprávní ustanovení tohoto zákona o nástupnictví, které se týká změn nebo zrušení právnické osoby z hlediska trestní odpovědnosti.“

78. Intervenujícím státním zástupcem naznačený teleologický výklad předmětného ustanovení není podle ní možné akceptovat. Ani teleologický výklad totiž není možné zcela odtrhnout od ostatních výkladových metod, neboť v takovém případě se již nejedná o výklad, ale o subjektivní hledání účelu, který konvenuje tomu, kdo takovou právní normu vykládá. Ve vztahu k absenci specifické procesní úpravy zahájení trestního stíhání právního nástupce je tedy třeba konstatovat, že se jedná o typickou teleologickou mezeru v zákoně, kterou není možné překlenout analogií (v podrobnostech viz příložená ústavní stížnost), natož ji vyplňovat kreativním výkladem, o který se pokusil intervenující státní zástupce, ale je třeba, aby byla tato mezera odpovídajícím způsobem zaplněna zákonodárcem. Rozhodně nelze argumentovat ani tak, že procesní nástupnictví nastává automaticky, z povahy věci jakož logický důsledek přechodu trestní odpovědnosti v rovině hmotněprávní. Automatické, „vtažení“ právního nástupce do soudního řízení není možné dokonce ani v řízení civilním. V něm platí, že soud usnesením rozhoduje o procesním nástupnictví postupem podle § 107a občanského soudního řádu. V rámci daného rozhodnutí soud zkoumá mimo jiné, zda se jedná o skutečnost, která je způsobilá mít za následek přechod projednávaného práva či povinnosti. Proti usnesení dle § 107a občanského soudního řádu je přípustné odvolání, a dokonce i mimořádný opravný prostředek. Pokud se tedy v rámci občanského soudního řízení určitý subjekt může proti svému, „vtažení“ do řízení v pozici žalovaného bránit opravným prostředkem, je zcela nemyslitelné, aby byl této možnosti zcela zbaven v řízení trestním, které představuje neporovnatelně zásadnější zásah do jeho práv.

79. Domnívá se proto, že jelikož neexistuje speciální úprava zahájení trestního stíhání právního nástupce stíhané právnické osoby, nelze uzavřít jinak než, že v souladu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretencí musí být stíhání právního nástupce formálně zahájeno postupem podle § 160 trestního řádu a pro postavení právního nástupce před soud je třeba postupovat podle § 180 odst. 1 trestního řádu. K tomu ve vztahu ke společnosti Metrostav Infrastructure a.s. nedošlo, a tedy je třeba jakýkoliv jiný postup označit za rozporný se zásadou zákonnosti. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. je tedy s ohledem na shora uvedené přesvědčena, že je v rozporu s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a v rozporu s § 2 odst. 1 trestního řádu stíhána jiným způsobem, než stanoví zákon. Uvedený postup zkracuje společnost Metrostav Infrastructure a.s. zejména na jejím právu na obhajobu, a to nejen ve vztahu k zahájení trestního stíhání, které se zahajuje usnesením, proti kterému jsou obvinění oprávněni brojit stížnostmi, a dále ve vztahu k obhajobě při úkonech přípravného řízení, ale zejména ve vztahu k dokazování, jehož těžiště leží v hlavním líčení.

80. „Vtažením“ společnosti Metrostav Infrastructure a.s. do řízení ve fázi odvolacího řízení je podle jejího názoru dále porušena zásada dvojinstančnosti. Společnost Metrostav Infrastructure a.s., uvádí, že činit skutkové závěry je zásadně doménou nalézacího soudu, a to bez ohledu na to, zda se jedná o skutkové závěry ve věci samé, či jen v otázce tvrzeného přechodu právní odpovědnosti a jejího rozsahu. Odvolací soud je podle § 263 odst. 7 trestního řádu oprávněn skutková zjištění toliko měnit či doplňovat. V tomto řízení však byla, dle obsahu poučení, před Vrchním soudem v Praze otevřena zcela nová otázka (otázka přechodu trestní odpovědnosti na právního nástupce), která nebyla v řízení před soudem prvního stupně vůbec řešena a která si bude vyžadovat poměrně rozsáhlého dokazování. Otvírání takové zcela nové skutkové otázky přesahuje rámec odvolacího řízení, a tedy by měla být řešena výlučně před soudem nalézacím. Její posouzení by pak v souladu se zásadou dvojinstančnosti podléhalo přezkumu odvolacího soudu. Tato zásada, respektive právo každého, dát přezkoumat výrok o vině nebo trestu soudem vyššího stupně, je přitom výslovně zakotveno v čl. 2 Protokolu [číslo] k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. navíc není v tomto názoru ohledně porušení zásady dvojinstančnosti osamocená. I Vrchní státní zastupitelství v Praze si je vědomo toho, že předvoláním MI k veřejnému zasedání u odvolacího soudu a vydáním meritorního rozhodnutí vůči ní znamená odepření dvojinstančnosti řízení. Konkrétně Vrchní státní zastupitelství v Praze ve svém vyjádření ze dne 18.1.2022 v řízení vedeném u Ústavního soudu pod sp. zn. IV. ÚS 2707/2021, „Na okraj lze podotknout, že formálně správnější by za popsanych okolností byl takový postup odvolacího soudu, kdy by před meritorním (kasačním) rozhodnutím nařídil veřejné zasedání, na které by předvolal ve smyslu § 233 odst. 1 tr.ř. Metrostav a stěžovatelku (a vyrozuměl státního zástupce), a na kterém by provedl odpovídající důkazy a posoudil, zda bude se stěžovatelkou jednat jako s obžalovanou (a doručí jí tedy kasační usnesení nikoliv jen z procesní opatrnosti, ale jako najisto postavenému účastníku řízení). Na druhou stranu by ale tímto postupem byla stěžovatelka připravena o opravný prostředek, když proti odpovídajícím závěrům soudu prvního stupně bude moci případně brojit v rámci odvolání do meritorního rozhodnutí“.

81. V této souvislosti společnost Metrostav Infrastructure a.s. považuje za vhodné poznamenat, že Vrchním státním zastupitelstvím v [obec] navrhovaný postup neodpovídá zásadám trestního procesu tak, jak vyplývají z trestního řádu. Jak již bylo vyličené shora, skutkové závěry jsou totiž zásadně doménou nalézacího soudu. O to více je pak zarážející v tomto konkrétním případě v této otázce si již Vrchního soudu v Praze dokonce již učinil předběžný závěr. Z poučení přitom není nijak patrné, z čeho Vrchní soud v Praze dovozuje, že by měla na společnost Metrostav Infrastructure a.s. přejít trestní odpovědnost společnosti Metrostav a.s., vyjma toho, že Vrchní soud v Praze v poučení zmiňuje převod části závodu na společnost Metrostav Infrastructure a.s., konkrétně části organizačního útvaru společnosti Metrostav a.s. nazývaného, „Divize 4“. Převod obchodního závodu je přitom případem singulární sukcese, a nejedná se tedy o případ přeměny ve smyslu § 32 odst. 11 ZTOPO. Doposud přitom nebylo přesvědčivě judikováno, že by s případy

singulární sukcese měl být spojen přechod trestní odpovědnosti na právního nástupce podle § 10 odst. 1 ZTOPO. Část právní nauky přitom zastávala názor, že k přechodu trestní odpovědnosti podle § 10 odst. 1 ZTOPO může dojít jen v případech univerzální sukcese, tedy v případech přeměn dle § 32 odst. 11 ZTOPO. Přechod trestní odpovědnosti na právního nástupce v souvislosti s převodem bonitní části závodu připustil až Ústavní soud ČR v usnesení ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 840/14, přičemž zatím se jedná o rozhodnutí ojedinělé a se sporným judikатурním přesahem (vzhledem k tomu, že jde o usnesení o odmítnutí ústavní stížnosti pro zjevnou neopodstatněnost). Zejména však z tohoto usnesení plynou poměrně restriktivní podmínky, při nichž lze připustit přechod trestní odpovědnosti v případech singulární sukcese. Tyto podmínky budou podrobně rozebrány dále v tomto vyjádření a ze strany společnosti Metrostav Infrastructure a.s. budou též sneseny argumenty a navrženy důkazy, ze kterých plyne jednoznačný závěr, že tyto podmínky nejsou vzhledem k rozsahu a dalším okolnostem předmětné transakce v tomto konkrétním případě ani zdaleka naplněny.

82. Vrchní soud v Praze si ovšem v otázce přechodu trestní odpovědnosti na společnost Metrostav Infrastructure a.s. již dle svých slov učinil předběžný právní názor. Učinil tak přitom výlučně na podkladě informací ve vyjádření intervenujícího státního zástupce, popřípadě na základě informací ze sbírky listin obchodního rejstříku. Před tím než učinil tento předběžný závěr, nevedl k této otázce vůbec žádné dokazování. Podle § 220 odst. 2 trestního řádu přitom smí svá rozhodnutí opírat o důkazy, které strany provedly, na které sám doplnit. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. navíc neměla ani možnost se před předvoláním k veřejnému zasedání, tedy před pokusem o její vtažení / jejím vtažením do tohoto trestního řízení, k těmto informacím jakkoliv vyjádřit. Odvolací soud si tedy vytvořil předběžný závěr v rozporu se zásadou, že má být slyšena i druhá strana. Na základě tohoto předběžného závěru pak Vrchní soud v Praze činní zcela zásadní procesní kroky, které mohou mít závažný dopad do práv společnosti Metrostav Infrastructure a.s., neboť jde o procesní kroky srovnatelné se zahájením trestní stíhání, byť jim chybí jakákoliv trestním řádem předvídaná forma i možnost obrany proti nim. Závažnost důsledků takové vtažování do trestního řízení je navíc o to závažnější, že je společnost Metrostav Infrastructure a.s. vtažována do pokročilé fáze trestního řízení, v níž se navíc na rozdíl od zahájení trestního stíhání neuplatní zásada neveřejnosti. Uvedeným postupem Vrchního soudu v Praze je tedy podle jejího názoru zásadním způsobem zasahováno do práva společnosti Metrostav Infrastructure a.s. na obhajobu, a rovněž je porušována zásada rovnosti zbraní.

83. Jelikož společnosti Metrostav Infrastructure a.s. nebylo umožněno vyjádřit se k tvrzenému přechodu trestní odpovědnosti před předvoláním k veřejnému zasedání, činí tak nyní. Jednou ze základních zásad trestního práva hmotného je zásada individuální trestní odpovědnosti, z níž plyne, že za trestný čin odpovídá a trestní sankce s ním spojené nese výlučně pachatel trestného činu. Tuto zásadu prolamuje v první řadě samotná existence trestní odpovědnosti právnických osob. Přechod trestní odpovědnosti na právního nástupce jde v tomto směru ještě dál, kdy trestně odpovědným činí právního nástupce trestně odpovědné právnické osoby. Zcela v rozporu se zásadou odpovědnosti za zavinění přechází trestní odpovědnost na právního nástupce objektivně, tedy bez nutnosti existence zavinění na straně právního nástupce. Konkrétní právní úprava tohoto institutu v § 10 odst. 1 ZTOPO stanoví, že trestní odpovědnost právnické osoby přechází na všechny její právní nástupce. Právní nauka se přitom z počátku klonila převážně k závěru, že právním nástupce je ve smyslu tohoto ustanovení myšlen toliko univerzální právní nástupce, a tedy že je pod ust. § 10 odst. 1 ZTOPO možno subsumovat pouze případy tzv. přeměn, jejichž typy pro účely tohoto zákona zákonodárce taxativně vypočítává v § 32 odst. 11 ZTOPO. Jak již bylo naznačeno výše, tyto závěry právní nauky však byly částečně modifikovány na základě usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 840/14, v němž Ústavní soud připustil, že v určitých, konkrétních případech singulární sukcese je přechod trestní odpovědnosti na singulárního právního nástupce možný. Konkrétně je vymezil následovně: „V návaznosti na tam uvedené skutečnosti tak postačí - stěžovatelce případně na vysvětlenou - zopakovat a zdůraznit

následující. Jakkoli je možno stěžovatele přisvědčit, že není namístě interpretovat ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. způsobem, že by bylo aplikovatelné na všechny případy singulární sukcese, není současně možné přehlížet, že ačkoliv prodej podniku (resp. závodu) z hlediska teorie spadá pod případy singulární sukcese, vykazuje jisté (materiální) znaky blížíící se sukcesi universální. Jinými slovy řečeno, bylo by vskutku proti smyslu samotné právní úpravy trestní odpovědnosti právnických osob, pakliže by případná trestněprávní sankce nemohla dopadat na společnost, na niž by byl převeden celý podnik (závod) trestně stíhané (a posléze i odsouzené) obchodní společnosti. Stěžovatelkou dovolávaná interpretace ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. by tak nevyhnutelně vedla k tomu, že by k faktické beztrestnosti jakékoliv obchodní společnosti stačilo, aby případně převedla svůj podnik (závod), resp. jeho bonitní část na nově vzniklou (či jinou již existující) obchodní společnost.“

84. Ústavní soud tedy podle ní jednoznačně potvrdil, že § 10 odst. 1 ZTOPO není obecně aplikovatelný na případy singulární sukcese, a že jeho použití je u převodu závodu nebo jeho části přípustné pouze tam, kde je z trestně stíhané právnické osoby vyveden celý podnik, popřípadě veškerá jeho bonitní část, ve stíhané právnické osobě nezbude nic, popřípadě jen aktiva nebonitní či bezcenná, a stíhaná právnická osoba tímto dosáhne, „faktické beztrestnosti“.

85. Na základě výše uvedeného je tedy jasné, že ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO se neuplatní vůči jakémukoli právnímu nástupci. Aplikace vůči singulárnímu nástupci (tedy někomu, kdo nepřevzal všechna práva a povinnosti) může nastat pouze v případě, kdy se jedná o převod závodu, v jehož rámci dojde k tak masivnímu převodu aktiv, který se fakticky rovná efektu univerzálního nástupnictví. Smyslem a účelem ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO je znemožnit vyhnutí se trestu, nikoli zajištění řetězení trestní odpovědnosti.

86. Společnost MI dovozuje, že orgány činné v trestním řízení budou muset nejprve učinit závěr o tom, zda byla převodem trestně stíhaná právnická osoba vyprázdněna vyvedením bonitní části závodu a zda je cílem takového převodu vyhýbání se trestní odpovědnosti. Dojdou-li pak k závěru, že je při extenzivním výkladu § 10 odst. 1 ZTOPO možné konkrétní singulární právní nástupnictví subsumovat pod toto ustanovení, mohou přistoupit k dalšímu kroku, tj. posoudit, zda v souladu s pravidly uvedenými v § 10 odst. 2 ZTOPO vůbec přichází v úvahu uložení jakékoliv trestu nabyvateli (části) závodu, jak bylo podrobně vysvětleno již shora. Posoudit, zda má být s konkrétní osobou (zejména s nabyvatelem závodu) jednáno jako s právním nástupcem trestně stíhané právnické osoby, bude přitom možno pouze na základě řádně opatřených důkazů, které budou dostatečným podkladem pro závěr, že takový nabyvatel závodu je skutečně právním nástupcem ve smyslu § 10 odst. 1 ZTOPO. Soudě dle důkazních návrhů intervenujícího státního zástupce, JUDr. [jméno] [příjmení], a poučení Vrchního soudu v Praze, má společnost Metrostav Infrastructure a.s. za to, že Vrchní soud v Praze takovými důkazy nedisponoval, přesto již předběžný závěr o právním nástupnictví společnosti Metrostav Infrastructure a.s. učinil.

87. Společnost Metrostav Infrastructure a.s. k nabytí části závodu v podobě části Divize 4 konstatuje, že na základě této skutečnosti je čistě singulárním právním nástupcem obžalované společnosti Metrostav a.s., převzala pouze část jmění (tedy aktiv a pasiv) obžalované společnosti Metrostav a.s. Společnost MI v důsledku převodu části závodu získala zázemí a kapacity pro působení na určitém specificky vymezeném trhu stavebních prací - infrastrukturní projekty v silničním dopravním stavitelství. Naprostá většina podnikatelské činnosti obžalované a s ní související provozní a výrobní zázemí na ni nepřešla a společnost MI materiálně nedisponuje prostředky k tomu, aby vykonávala činnost v tak širokém rozsahu (co do oborového zaměření), ve kterém ji vykonává obžalovaná. Převod části závodu nevedl k podstatné změně dosavadní struktury závodu ani podstatné změně podnikatelské činnosti obžalované společnosti Metrostav a.s., což vyplývá již z notářského zápisu ze dne 25.8.2020, NZ 435/ 2020, N 321/2020, který předložil Vrchnímu soud v Praze k důkazu sám státní zástupce již v prosinci 2020. Převod závodu totiž nebyl dle § 421 odst. 2 písm. m) zákona o obchodních korporacích schvalován valnou hromadou společnosti Metrostav a.s., přičemž notář v notářském zápisu k tomuto konstatoval, že souhlasné

prohlášení o uzavření smlouvy o převodu části závodu a o nabytí vlastnického práva k části závodu stěžovatelkou je v souladu s právními předpisy, splňuje všechny náležitosti a podmínky a byly při něm splněny všechny formality. Rozsah aktivit obžalované společnosti Metrostav a.s. na trhu stavebních prací se vzhledem k rozsahu převedeného jmění důsledkem převodu části závodu podstatně nezměnil a naprosto převažující část dosavadních činností zůstala zachována v rámci jejího závodu (viz odst. 41. a následující tohoto vyjádření). Obžalovaná společnost Metrostav a.s. dokonce nadále podniká i na stejném specifickém trhu stavebních prací jako společnost MI.

88. Jakkoli byl předmětem převodu části závodu funkční soubor podnikatelských aktiv - část Divize 4 zaměřená na silniční stavby, podstatné jsou v prvé řadě proporce toho souboru ve vztahu k celkovým aktivům obžalované společnosti Metrostav a.s. a rovněž rozsah činnosti, která v rámci transakce přešla. Zde společnost MI uvádí, že na ni přešlo méně, než 10 % celkových aktiv obžalované společnosti Metrostav a.s., a že předmětem převodu byla část závodu, která produkovala méně, než 10 % celkového obrátu obžalované společnosti Metrostav a.s.

89. Dovožovat, že společnost MI na trhu převezme fakticky postavení obžalované, je zcela liché. Shoda podnikatelských oprávnění zde o ničem nevypovídá. Reálný rozsah činnosti společnosti MI na trhu je determinován rozsahem přelého majetku a personálu; ten zahrnuje aktiva používaná původní Divizí 4 pro realizaci zakázek v oblasti infrastrukturního a silničního stavitelství, nikoli pro jiné oblasti. Dále je podstatné, že na společnost MI nebyly převedeny činnosti a aktivity pro většinu segmentů trhu veřejných zakázek. Tak jako v rámci obžalované zůstává cca 90 % aktiv, zůstává v rámci obžalované také převažující část referenční báze, která je základním předpokladem pro účast v zadávacích řízeních. Společnost MI nedisponuje referencemi například pro oblasti bytové výstavby a občanské vybavenosti, vodohospodářské stavby, výstavbu energetické infrastruktury, rekonstrukce historických budov a další, neboť tyto reference, spolu s výrobním zázemím pro tyto oblasti zůstaly obžalované společnosti Metrostav a.s. a na společnost MI nepřešly. Jak již bylo navíc zmíněno výše, i sama obžalovaná společnost Metrostav a.s., působí stále prostřednictvím svých divizí v segmentu dopravních staveb.

90. Jinými slovy, v rámci obžalované zůstala zachována rozhodující a zcela převažující část hmotných aktiv i aktiv nehmotných (know-how, reference) umožňujících vstup na trh veřejných zakázek. V rámci obžalované společnosti Metrostav a.s. je tedy zachována bonitní část umožňující působit na trhu veřejných zakázek. Společnost MI nemůže a nebude moci v oblasti stavebních prací zadávaných prostřednictvím veřejných zakázek působit (pokud jde o oborovou specializaci) v rozsahu srovnatelném s obžalovanou společností Metrostav a.s. Na trhu veřejných zakázek rozhodně nezaujala postavení srovnatelné s obžalovanou Metrostav a.s. Vzhledem k tomu, že převažující část referencí zůstala obžalované společnosti Metrostav a.s., pokud by byl společnosti Metrostav a.s. pravomocně uložen trest zákazu plnění veřejných zakázek, pak bude tedy reálně vykonán. V této souvislosti je tedy třeba uzavřít, že převodem závodu na společnost Metrostav Infrastructure a.s. nedochází k obcházení jakéhokoli případně v budoucnu uloženého trestu, a to ať už zákazového, tak peněžitého, ve vztahu k němuž to konstatuje i intervenující státní zástupce.

91. Společnost MI se profiluje a bude profilovat jako oborově specificky zaměřená společnost. Již v rámci závodu obžalované měla jako část organizační složky specifické postavení dané jednak oborovou specializací a rovněž obchodní a organizační autonomií. Tato skutečnost byla klíčovým důvodem pro realizaci převodu části závodu. Intervenující státní zástupce zaslal Vrchnímu soud v Praze přílohou svého vyjádření z 3. 1. 2022 listiny, ze kterých dovozuje, že je namístě jednat se společností Metrostav Infrastructure a.s. jakožto s právním nástupcem obžalované společnosti Metrostav a.s., neboť v souvislosti s převodem části závodu přešla práva a povinnost ze smluv týkající se převáděné části závodu, části Divize 4, výrobního a personálního zázemí, zdrojů a s nimi souvisejícím know-how, což společnosti Metrostav Infrastructure a.s. umožňuje dále pokračovat v činnosti související s převáděnou částí závodu, tj. pokračovat jak v plnění stávajících smluv, tak prokazovat technickou kvalifikaci referenčními zakázkami převáděné části závodu v budoucích výběrových řízeních. Uvedené skutečnosti jsou ovšem zcela běžně spojeny s převodem části

závodu a nelze výlučně na jejich základě dojít k závěru, že je společnost Metrostav Infrastructure a.s. právním nástupcem ve smyslu § 10 odst. 1 ZTOPO.

92. V rámci převodu části závodu na společnost MI přešla část závodu, která byla součástí organizačního útvaru obžalované společnosti Metrostav a.s. nazývaného „Divize 4“ zabývající se infrastrukturními projekty především v silničním dopravním stavitelství. Divize 4 byla oborově i organizačně zcela jasně vymezenou složkou v rámci závodu obžalované společnosti Metrostav a.s. (jedna z celkem osmi divizí). Na rozdíl od ostatních „universálních stavebních“ divizí obžalované společnosti Metrostav a.s., které působí a působily na mnoha segmentech stavebního trhu, pak byla Divize 4 dlouhodobě vysoce specializovaná zejména na infrastrukturní projekty v silničním dopravním stavitelství.

93. Uvedené skutečnosti, zejména organizační autonomie a významná specializace, jsou důležité z hlediska posouzení vztahu mezi činnostmi, v souvislosti s níž mělo dojít k údajnému jednání, pro něž byla na společnost Metrostav a.s. podána obžaloba, a činností, jež byla převedena na společnost Metrostav Infrastructure a.s. (§ 10 odst. 2 ZTOPO). Společnost Metrostav a.s. je totiž v této trestní věci obžalovaná v souvislosti se zakázkami realizovanými výlučně Divizí 9. Tyto zakázky se přitom týkaly zcela jiného segmentu, než jsou silniční stavby, konkrétně šlo o zakázku na stavební práce spočívající v dostavbě a rekonstrukci ubytovacího zařízení. Pro realizaci zakázek v těchto různých segmentech jsou přitom třeba podstatně jiné znalosti i jiné technické zázemí. Specifická povaha staveb dopravní infrastruktury vede k tomu, že i jiné stavební společnosti působící na českém trhu tuto činnost „vydělují“ do samostatných právních entit, jak již bylo zmíněno shora.

94. V souvislosti s výše uvedeným je pak konečně třeba zdůraznit, že žádné z trestních stíhání vedených v současnosti proti obžalované společnosti Metrostav a.s. se netýkalo aktiv a specifických činností, které byly převedeny v rámci převodu části závodu, jak již bylo zmíněno shora. To znamená, že vedle toho, že je převáděna (v poměru k celku) pouze malá část závodu, jedná se rovněž o část, která s projednávanými skutky neměla co do činění. Za takové situace je tedy uplatňování případné trestní odpovědnosti vůči společnosti Metrostav Infrastructure a.s. již na první pohled bezúčelné, stejně tak její účast na trestním řízení.

95. Je nutné odmítnout jako zcela nepodloženou i spekulaci státního zástupce, který pod bodem 29. svého vyjádření na základě nově získaných živnostenských oprávnění společnosti MI, dovozuje, že společnost MI hodlá fakticky převzít podstatnou část podnikatelské činnosti obžalované společnosti Metrostav a.s. Primárně okruh nově získaných živností odpovídá striktně stávajícím potřebám společnosti MI - tj. zcela identickým potřebám, které měla část Divize 4 společnosti Metrostav a.s. odpovídající převedené části obchodního závodu před realizací předmětné transakce (potřebám působení na trhu infrastrukturních silničních dopravních staveb), a tudíž je zcela pochopitelné, že společnost MI potřebuje identická veřejnoprávní oprávnění po nabytí předmětné části obchodního závodu společnosti Metrostav a.s., kterou nyní provozuje. Tento okruh živnostenských oprávnění navíc neposkytuje žádnou informaci o budoucím směřování aktivit společnosti MI. V této souvislosti je pak rovněž nutné zdůraznit, že státní zástupce ve svém vyjádření nezmínil žádný důkaz či indicii, která by svědčila o tom, že by se společnost Metrostav a.s. hodlala zbavovat ve prospěch společnosti MI jakékoliv své činnosti (samozřejmě vyjma těch, jejichž výkon společnost MI převzala v souvislosti s převodem části obchodního závodu společnosti Metrostav a.s.). Pro úplnost je pak vhodné doplnit, že i když rozšíření předmětu podnikání společnosti MI na jaře 2020 bylo jednou z nutných podmínek pro efektivní provedení předmětného převodu části obchodního závodu společnosti Metrostav a.s. společnost MI a pro možnost jeho dalšího rozvoje, již před realizací této transakce společnost MI začala samostatně působit v rámci relevantního trhu infrastrukturního silničního stavitelství, kdy již v této době (před nabytím části závodu) v rámci tohoto segmentu získala několik veřejných zakázek - např. zakázku na vybudování silničního obchvatu [obec]. Není proto ani pravda, že společnost MI byla před transakcí zcela „spící“ společností.

96. Na základě výše uvedeného je tedy možno uzavřít, že převod části závodu společnosti Metrostav a.s. na společnost MI, nenaplnuje žádné usnesením Ústavního soudu ČR ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 840/14, specifikované charakteristiky singulární sukcese (převod bonitní části, jehož důsledkem je dosažení faktické beztrestnosti), která jediné může vést k přechodu trestní odpovědnosti na právního nástupce ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 ZTOPO. Vzhledem k chybějící souvislosti mezi převedenou činností a činností, v souvislosti s níž mělo dojít k údajné trestné činnosti, a kritérii pro ukládání trestu právnímu nástupci podle § 10 odst. 2 ZTOPO, není dále namístě dovozovat trestní odpovědnost společnosti Metrostav Infrastructure a.s., neboť nepřichází v úvahu uložení jakýchkoliv trestní sankcí jakožto důsledku trestní odpovědnosti, a tedy dovozování trestní odpovědnosti zcela postrádá smysl, stejně jako účast společnosti Metrostav Infrastructure a.s. na tomto trestním řízení v pozici obžalované.

97. Za důkazy k prokázání těchto skutečností označuje [příjmení]

-) notářský zápis ze dne 25.8.2020, NZ 435/ 2020, N 321/2020 (již patrně součástí spisu), zejména pak specifikací převáděné části závodu na str. 1 dole;

-) aktuálním výpis z obchodního rejstříku společnosti MI (již patrně součástí spisu);

-) úplný výpis z obchodního rejstříku obžalované společnosti Metrostav a.s. ze dne 4.1.

98. Jak již společnost Metrostav Infrastructure a.s. na úvod tohoto vyjádření zmínila, navrhuje Vrchnímu soudu v Praze, aby odročil nařízené veřejné zasedání o odvolání za účelem posečkání na rozhodnutí Ústavního soudu o její ústavní stížnosti proti jinému zásahu ze strany Vrchního soudu v Praze vtažením společnosti Metrostav Infrastructure a.s. do odvolacího řízení. Případné pravomocné rozhodnutí o uložení trestu společnosti Metrostav Infrastructure a.s. může tuto společnost významně a nenapravitelně poškodit, na čemž by pramálo změnilo případné pozdější kasační rozhodnutí takového rozhodnutí Nejvyššího nebo Ústavního soudu. Nadto společnost Metrostav Infrastructure a.s. navrhuje, i s ohledem na ekonomii řízení, aby byla v souladu s ustavením § 23 odst. 1 TR jak společnost Metrostav Infrastructure a.s., tak i společnost Metrostav a.s., ze společného řízení vyloučena. V případě, že by tomuto návrhu bylo vyhověno, společnost M Infrastructure s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby případné veřejné zasedání, jehož předmětem by bylo pouze dokazování, zda k přechodu trestní odpovědnosti ze společnosti Metrostav a.s. na společnost Metrostav Infrastructure a.s. došlo či nikoliv nebylo nařizováno do rozhodnutí Ústavního soudu v řízení vedeném pod sp. zn. IV.ÚS 436/22. Eventuálně společnost Metrostav Infrastructure a.s. navrhuje Vrchnímu soudu v Praze, aby závěry ohledně jejího právního nástupnictví sám přehodnotil ve světle argumentů vznesených společností Metrostav Infrastructure a.s. v tomto vyjádření, a zrušil předvolání společnosti Metrostav Infrastructure a.s. dále ji nepředvolával, neboť není právním nástupce ve smyslu § 10 odst. 1 ZTOPO obžalované společnosti Metrostav a. s.

99. Vyjádření k postavení společnosti M Infrastructure v tomto trestním řízení podala dne 16.3.2022 také obžalovaná právnická osoba Metrostav, a. s. Uvádí, že tvrzení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec] z Návrhu, že převodem části závodu obžalované na MI automaticky přešla trestní odpovědnost obžalované na MI podle § 10 odst. 1 ZTOPO nemůže podle jejího názoru obstát. Státní zástupce podle obsahu Návrhu konkrétní okolnosti převodu části závodu obžalované nezkoumal, netvrdí je a ani je žádnými relevantními důkazy neprokazuje. Posouzení povahy, rozsahu a důvodů obžalovanou realizované transakce v podobě převodu části jejího závodu na společnost MI, je klíčové pro závěr o přechodu její trestní odpovědnosti na společnost MI. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob s přechodem trestní odpovědnosti v případě singulárních sukcesí v žádném svém ustanovení nepočítá. Možnost dovodit přechod trestní odpovědnosti v případě převodu závodu nebo jeho části dovodil až Ústavní soud v usnesení ze dne sp. zn. II. ÚS 840/14. Na toto usnesení se sice státní zástupce v Návrhu odkazuje, mantinely a předpoklady pro kladný závěr o přechodu trestní odpovědnosti na právního nástupce (nabyvatele závodu nebo jeho části) v případě převodu závodu nebo jeho části ale podle názoru

obžalované vůbec nezkoumá ani nehodnotí. V usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 840/14 vyslovený právní názor lze subsumovat do teze, že převod závodu nebo jeho části je zákonem aprobovaným způsobem změny práv a právních vztahů i v případě právnické osoby, s níž je vedeno trestní řízení, za určitých okolností nicméně může mít za následek přechod trestní odpovědnosti na nabyvatele obchodního závodu podle § 10 odst. 1 ZTOPO. Ústavní soud v odkazovaném usnesení tyto závěry vyslovil s tím, že aby k přechodu trestní odpovědnosti podle § 10 odst. 1 ZTOPO došlo, musí jít o převod celého podniku (závodu) společnosti, s níž je vedeno trestní řízení nebo o převod jeho bonitní části na nově vzniklou (či jinou již existující) obchodní společnost a zároveň tato transakce musí znamenat ohrožení případného výkonu trestní sankce u stíhané společnosti převodce, resp. transakce nesmí být vedena snahou o vyhnutí se důsledkům trestního stíhání a případně uložené sankce. Z citovaného usnesení Ústavního soudu ČR tedy nepochybně vyplývá závěr, že ne každý převod závodu (ani každá singulární sukcese) případně trestně odpovědné právnické osoby musí znamenat automaticky přechod trestní odpovědnosti podle § 10 odst. 1 ZTOPO na jejího právního nástupce (nabyvatele obchodního závodu). Už v tomto směru je tedy podle názoru obžalované závěr státního zástupce v Návrhu nesprávný a v rozporu s předmětným usnesením Ústavního soudu.

100. Z usnesení Ústavního soudu ČR je podle názoru obžalované zřejmé, že k aplikaci ust. § 10 odst. 1 ZTOPO na převod části závodu by mělo docházet tehdy, má-li jeho použití zabránit tomu, aby na základě převodu závodu zůstala ze stíhané právnické osoby pouze tzv. „prázdna schránka“, bez jakéhokoli majetkového substrátu postižitelného trestněprávní sankcí. Nemůže však být smyslem právní úpravy fakticky bránit jakýmkoli, byť i dílčím, organizačním opatřením v rámci podnikatelských uskupení, jejichž smyslem je racionalizace organizačního uspořádání skupiny, která neovlivní možnost potrestání stíhané právnické osoby. Z usnesení Ústavního soudu je pak také patrné, že takovýmto změnám bráněno být nemá.

101. V případě převodu části závodu na společnost MI nejsou dány zákonné ani judikatorní (usnesením Ústavního soudu ze dne 23.3.2016, sp. zn. II. ÚS 840/14) předpoklady pro závěr o přechodu trestní odpovědnosti obžalované na společnost MI podle § 10 odst. 1 ZTOPO.

102. Obžalovaná na společnost MI nepřevedla „bonitní část“ obchodního závodu obžalované ani nedošlo k „vyprázdnění“ obžalované ve snaze vyhnout se případné trestní odpovědnosti nebo dopadům uloženého trestu (obojí ve smyslu usnesení Ústavního soudu ze dne 23.3.2016, sp. zn. II. ÚS 840/14). Předmětem transakce byla pouze část Divize 4 převedená obžalovanou smlouvou o převodu části závodu na MI (dále též jako „převedený závod“). Uvedenou část závodu nelze ve smyslu závěrů usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 840/14 hodnotit jako převod celého závodu či jeho bonitní části. To je zcela zřejmé z hospodářských výsledků obžalované v letech před a po předmětné transakci (tj. v období let 2017-2020), na které obžalovaná poukazuje a které dokládá.

103. Aktiva obchodního závodu obžalované, jehož část byla převedena na MI, představovala za uvedené období pouze 9,4 % celkových aktiv obžalované. I po převodu části závodu tak zůstávají obžalované aktiva ve výši 90,6% z celkové hodnoty aktiv před provedením transakce. Nedošlo k podstatné změně struktury závodu obžalované.

104. Většina rozsahu dosavadní hospodářské činnosti obžalované se transakce v podobě převodu části závodu (Divize 4 obžalované) nijak nedotkla. Na společnost MI nebyly převedeny žádné činnosti a aktivity pro většinovou část trhu stavebních činností a veřejných zakázek. Obžalované také zůstala s 90% aktiv i převažující část referencí, které jsou jedním ze základních předpokladů pro účast v zadávacích řízeních. Převod části závodu obžalované na společnost MI se nijak nedotkl stavební činnosti v oblasti občanské výstavby, bytové výstavby, průmyslové výstavby, výstavby dálkových a místních vedení, vodohospodářských staveb, podzemního hloubení, podzemního ražení. Převedena nebyla ostatně ani celá původní stavební činnost Divize 4 obžalované. Posuzovanou transakcí nedošlo ani k podstatné změně zaměření obchodní činnosti obžalované.

Obžalovaná nadále podniká i ve stejné oblasti stavební činnosti jako je ta, kterou převodem části obchodního závodu zčásti převedla na společnost MI. Obžalovaná se také nadále ve všech oblastech své stavební činnosti, včetně silničního stavitelství účastní veřejných zadávacích řízení. K tomu srov. např. příkládanou Statistiku podaných nabídek a zasmluvněných zakázek od 1.9.2020 pro oblast silničních dopravních staveb a Přehled podaných veřejných nabídek za Metrostav pro období 9. 2020 - 15.1.2021, z nichž je zřejmé, že v této (na společnost MI zčásti převedené) oblasti stavitelství obžalovaná po převodu části závodu (Divize 4) na společnost MI neztratila svou referenční bázi a účastní se veřejných zadávacích řízení. Objem stavebních prací obžalované z veřejných zadávacích řízení podstatně převyšuje objem privátních zakázek obžalované. Výše uvedené jednoznačně vyplývá také ze souhrnných číselných ukazatelů ve vztahu k smluvně zajištěnému objemu stavební činnosti obžalované v letech 2019 [číslo] (k tomu srov. příložený Přehled smluvně zajištěných externích objemů stavebních prací v letech 2019 [číslo]). V rámci obžalované tedy zůstala zachována rozhodující a naprosto převažující část hmotných aktiv i aktiv nehmotných umožňujících stavební činnost obžalované a účast obžalované na veřejných zakázkách. Společnost MI v žádném směru nenahradila obžalovanou a po převodu části závodu obžalované nezaujala a nemůže zaujmout na trhu stavebních činností ani v rámci veřejných zakázek její postavení.

105. Převod části závodu na MI (tedy část Divize 4 Metrostav a.s.) proto není ve smyslu usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 840/14, možné hodnotit jako převod, který znamená vyprázdnění formou vyvedení bonitních aktiv do jiného subjektu. Předmětná část závodu, resp. její převod bonitu obžalované jako celku neovlivňují, neboť ve vztahu k celku se jedná o pouhý zlomek jmění žalované. Převedená část závodu navíc není zatížena jakýmkoliv podezřením z protiprávního jednání (jak bude dále rozvedeno). Je také třeba zdůraznit, že převod části obchodního závodu obžalované na MI měl úplatnou povahu, přičemž hodnota této části závodu obžalované byla určena znaleckým posudkem.

106. Obžalovaná dále zdůrazňuje, že stavební činnost, resp. jmění související se stavební činností, které bylo na společnost MI převedeno smlouvou o převodu části obchodního závodu, nijak nesouvisí se stavební činností, resp. sektorem stavební činnosti, na níž se váže trestní odpovědnost obžalované posuzovaná v tomto (nebo jakémkoliv jiném) trestním řízení obžalované.

107. Obžalovaná nadto podle obžaloby ani soudu prvního stupně trestnou činností nezískala žádné výhody, užitky nebo výnosy, ani z tohoto pohledu tedy tyto nemohly přejít na společnost MI. Společnost MI také v žádném směru nepokračuje v činnosti, v souvislosti, s níž měl být obžalovanou spáchán v tomto řízení řešený údajný trestný čin. Ukládání trestu společnosti MI v této situaci je třeba (bez ohledu na absenci předpokladů po přechodu trestní odpovědnosti podle § 10 odst. 1 ZTOPO) vyhodnotit jako zcela bezúčelné, pročez je za těchto okolností zcela zbytečná i účast společnosti MI na tomto trestním řízení.

108. Cílem obžalované spojeným s převodem části závodu (Divize 4) na společnost MI nebylo obejítí (žádného druhu) možného trestu, a to ani těch, jejichž uložení naznačuje státní zástupce ve svém Návrhu. Domněnky státního zástupce jsou zcela nesprávné a nepodložené. Důvody převodu závodu na společnost MI byly výlučně obchodně-strategické povahy a s tímto, ani jinými trestními řízeními vedenými proti obžalované, v žádném směru nesouvisely. Prodej části obchodního závodu obžalované (představující část Divize 4) byl součástí strategických úvah již v minulosti na přelomu let 2008 a 2009 Operace byla nicméně odložena v důsledku nastupující krize a následně nepříznivého vývoje na trhu stavebních prací v dalších letech. Po stabilizaci v tomto segmentu se Divize 4 rozrostla a dosáhla svých limitů z hlediska efektivity řízení, organizační struktury a možnosti dalšího rozvoje. Proto bylo vhodné a nutné strategickou operaci dokončit, k čemuž se obžalovaná rozhodla v r. 2020.

109. Ke koncernovému uspořádání, běžnému pro všechny velké ekonomické subjekty, přechází obžalovaná postupně již od roku 2000, a to jak formou nákupu nových společností, tak i

odštěpováním specifických činností do dceřiných společností obžalované. V minulosti vznikly takovýmto způsobem společnosti Metrostav Development a.s., IČ 28440412, Metrostav Facility s.r.o., IČ 25731424, Metrostav stavebniny, s.r.o., IČ 45788430, které se následně úspěšně etablovaly na trhu. Vyčlenění specifických činností není v rámci koncernu obžalované ničím novým nebo neobvyklým. Konkurence v tomto segmentu na trhu ČR působí téměř vždy samostatnými právními subjekty, tedy jde o stejný model, jako je běžný u konkurence. Např. v rámci skupiny EUROVIA takto figuruje společnost Stavby silnic a železnic, s.r.o., IČ 28543815. Součástí převáděné části závodu byly pouze některé, nikoliv všechny specifické aktivity Divize 4 na trhu v ČR, zahraniční zakázky zůstaly součástí MTS. Divize 4 obžalované, jejíž část byla jako část závodu obžalované na MI převedena, se zabývala a zabývá prováděním silničních staveb. Jedná se o specifickou činnost, v souvislosti s níž (jak již bylo výše uvedeno) není vedeno s obžalovanou žádné trestní řízení. Státní zástupce v Návrhu netvrdí ani nedokládá žádnou konkrétní souvislost převáděné části obchodního závodu obžalované s údajnou trestnou činností obžalované a probíhajícími trestními řízeními obžalované.

110. Obžalovaná převodem části svého závodu na MI nezkrátila práva poškozené, ani nezmenšila možnost uložení, resp. vymožení případně ukládaného peněžitého trestu (§ 18 ZTOPO), pokud by byla v tomto nebo jiném trestním řízení uznána vinnou z tvrzené trestné činnosti. Aktiva obžalované, ani její bonita se převodem části závodu (jak bylo podrobně rozvedeno výše) nijak podstatně nezměnila. I po převodu části závodu obžalované byla zachována finanční stabilita společnosti i výkonnost společnosti v porovnání s předcházejícími roky.

111. Zcela nesprávné domněnky státního zástupce o důvodech převodu části závodu obžalované na MI vychází z okruhu zapsaných živnostenských oprávnění [příjmení]. To má však zcela minimální vypovídací hodnotu o konkrétní povaze vykonávané nebo plánované činnosti. Budoucí činnost MI analyzuje státní zástupce na základě webové prezentace této společnosti, nezabývá se povahou činností, v souvislosti s nimiž jsou s obžalovanou vedena trestní řízení, a zejména toto trestní řízení, neboť je pro něj dostatečným spojovatelem v zásadě skutečnost, že (některé) tyto činnosti jsou realizovány jakožto veřejné zakázky. To však o povaze dotčených činností vypovídá pramálo. Pokud by státní zástupce tyto činnosti důkladněji analyzoval, musel by zjistit, že převedená část obchodního závodu obžalované nemá žádnou souvislost s činnostmi, v souvislosti s nimiž jsou proti obžalované vedena veškerá trestní řízení.

112. Státní zástupce se ve svém vyjádření nezabývá tím, zda obžalovaná učinila v souvislosti s převodem části svého obchodního závodu takovou dispozici, která by jí do budoucna zabránila vykonávat podnikatelskou činnost podobnou té, na níž byla zaměřena část převáděného závodu nebo na níž se bude zaměřovat MI. Obžalovaná svou činnost, ani své zapsané živnosti, po převodu nebo v souvislosti s převodem části svého obchodního závodu na MI nezúžila ani neomezila, a tedy jí nic nebrání, aby nadále obdobnou činnost sama vykonávala. A samozřejmě (jak je zřejmé i z výše uvedených ukazatelů a označených důkazů) ji i nadále vykonává, neboť převažující část výrobního zázemí zůstala obžalované. Ostatně nic podobného není v případě obžalované ani fakticky možné. Většina dceřiných společností obžalované logicky má obdobný nebo stejný předmět činnosti jako obžalovaná a z obdobného zaměření jejich činnosti tedy nelze ničeho dovozovat, neboť tyto nejsou s to dát odpověď na otázku, jaké konkrétní činnosti se bude konkrétní společnost věnovat. Tak například pod předmět podnikání, provádění staveb, jejich změn a odstraňování" lze subsumovat stavební činnosti od výstavby individuálních rodinných domů až po výstavbu významných infrastrukturních staveb, přičemž je zjevné, že se jedná o diametrálně odlišné typy stavebních činností.

113. Vzhledem ke všem výše rozvedeným ekonomickým ukazatelům je zcela zřejmé, že pokud by obžalované skutečně byl ukládán některý z trestů v podobě peněžitého trestu, trestu zákazu činnosti, trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži, trestu zákazu přijímání dotací a subvencí nebo trest uveřejnění rozsudku, každý z těchto trestů včetně trestu

zákazu činnosti nebo trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži by reálně mohl být na obžalované vykonán.

114. Účelem transakce v podobě převodu části závodu obžalované na společnost MI nebyla a nemohla být snaha obžalované vyhnout se důsledkům případně ukládaného trestu a tvrzení státního zástupce z Návrhu je i v tomto směru zcela nesprávné a nepodložené.

115. Obžalovaná v další pasáži nadto zpochybňuje přiměřenost doposud jí státním zástupcem navrhovaných trestů, a to jak rozbořem údajné trestné činnosti, kladené jí za vinu, tak poukazem na účel či funkci trestu. Obžalované i po převodu části závodu může být uložen v souladu s § 15 za použití § 14 ZTOPO trest či ochranné opatření bez toho, že by jeho účel byl převodem závodu zmařen. Při respektování účelu ukládání trestů a základních zásad a podmínek jejich ukládání však nelze v případě obžalované uložení druhu trestu v podobě zákazu činnosti nebo zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži považovat za souladný se zásadami ukládání trestu jak dle § 14 ZTOPO tak § 37 a § 38 TZ.

116. Obdobně jako společnost MI, a. s., i obžalovaná společnost Metrostav, a.s., na základě obdobných úvah dovozuje, že obstát nemůže ani argumentace v Návrhu ve vztahu k procesnímu nástupnictví MI a podobě jejího „vstupu“ do trestního řízení v této trestní věci obžalované. Závěr, že ke vstupu společnosti MI došlo automaticky s tvrzeným přechodem trestní odpovědnosti na společnost MI není ani podle jejího názoru správný a souladný se základními zásadami trestního řízení. Výklad státního zástupce by také podle jejího názoru zcela nepřipustně zakládal rozdíl v přístupu k právníkům osobám, na které nabytím závodu trestně odpovědné právnické osoby přešla trestní odpovědnost podle § 10 odst. 1 ZTOPO v přípravném řízení a na něž trestní odpovědnost podle tohoto ustanovení přešla až v řízení před soudem (což ovšem není podle názoru obžalované tento případ). Shodně uvádí, že státním zástupcem navrhovanému postupu vstupu MI do trestního řízení obžalované, výslovně brání základní zásady trestního řízení, zejména zásada obžalovací a některá ustanovení trestního řádu, upravující trestní stíhání před soudem.

117. Vrchní soud v Praze v důsledku shora uvedeného zrušujícího usnesení Nejvyššího soudu znovu přezkoumal z podnětu podaných odvolání zákonnost a odůvodněnost odvoláními napadených výroků rozsudku z hlediska vytykánych vad, přihlížel přitom i k vadám, které nebyly odvoláními vytykány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána, a dospěl pokud jde o řízení a pokud jde o skutková zjištění k následujícím, v podstatě shodným závěrům, jako při předchozím přezkumu:

118. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly zjištěny vady, které by měly vliv na správnost či zákonnost napadeného rozsudku. Zákonná ustanovení, která mají zabezpečit právo obviněných na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla dodržena. Důvodné neshledal odvolací soud opakované námitky odvolání některých obžalovaných proti údajné nezákonnosti odposlechů telefonických hovorů, zčásti pořízených v jiné trestní věci, ani související námitky, že v důsledku nezákonných odposlechů má být podle odvolatelů nezákonně rovněž celé trestní řízení v této věci, s nimiž se odvolací soud vypořádal v rámci svého usnesení 4 To 45/2017 z 15. března 2018, na které v tomto ohledu znovu zcela odkazuje.

119. Za opodstatněnou nepovažuje odvolací soud námitku vznesenou obhájcem obžalovaného [titul]. [příjmení], podle níž formulace skutkových zjištění v usnesení o zahájení trestního stíhání, následně převzatá do obžaloby a do napadeného rozsudku, nezahrnuje znaky skutkových podstat žalovaných trestných činů. Jakkoliv lze popis skutku, který výslovně obsahuje citaci celé řady důkazů, považovat za nadbytečně obsáhlý a v důsledku toho za poměrně nepřehledný, skutková zjištění uvedená ve výroku napadeného rozsudku všechny znaky skutkových podstat trestných činů, které jsou ve skutku spatřovány, obsahují.

120. Opodstatněné neshledal odvolací soud ani v doplňcích odvolání nově vznášené procesní námitky spočívající v tom, že odvolací soud není oprávněn měnit skutková zjištění napadeného rozsudku pouze na základě provedení části důkazů, či že změnou skutkových zjištění, kterou odvolací soud provedl, došlo k porušení totožnosti skutku formulovaného v obžalobě. Odvolací soud, stejně jako v předchozím řízení, postupoval striktně ve smyslu § 259 odst. 3 tr. řádu, když k důkazu opětovně přehrál pro skutková zjištění podstatné odposlechy telefonických hovorů a předložil opětovně i některé důkazy listinné, které předtím k důkazu provedl i nalézací soud, aniž by se jejich obsahem podrobně zabýval, a vyvodil z nich potřebné skutkové závěry, zejména pokud jde o v obžalobě tvrzenou předběžnou dohodu obžalovaných, jejich vzájemné vztahy, a o úmysl, s nímž jednali. Uvedené důkazy odvolací soud následně hodnotil nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech i v souvislosti s obsahem veškerých dalších ve věci nalézacím soudem provedených a hodnocených důkazů, tak, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu a ust. § 263 odst. 6 a 7 tr. řádu, a změny v popisu skutku, které na tomto podkladě učinil, se nijak nedotkly ani podstatné části v obžalobě popsaného jednání, ani následku, a většinou představovaly spíše návrat k podobě skutku podle podané obžaloby oproti výroku napadeného rozsudku, když pouze namísto „dohody o neoprávněném odčerpání finančních prostředků ve výši nejméně 9 mil. Kč“ tvrzené obžalobou dospěl odvolací soud k závěru o tom, že se obžalovaní, dohodli na neoprávněném odčerpání finančních prostředků“ bez předem domluveného rozsahu, v rámci dvou odstavců doplnil z odposlechů vyplývající konkrétní jednání obžalovaných [příjmení], [ulice] a [příjmení], z něhož jsou patrné nejen úmysly, ale také vztahy mezi těmito obžalovanými, významné pro posouzení, zda obžalovaní jednali či nejednali jako členové organizované skupiny, a v popisu skutku ponechal bez významnějších změn jednání spočívající v předstírání zhotovení mikropilotů a fakturaci za ně, ačkoliv ve skutečnosti ke zhotovení nedošlo, zatímco ve shodě s napadeným rozsudkem vypustil části jednání týkající se záměny svařované ocelové konstrukce za konstrukci montovanou a záměny stavebního materiálu.

121. Důvodné neshledal odvolací soud ani námitky v doplňcích odvolání některých obžalovaných spočívající v tom, že pokud chtěl soud provádět k důkazu stanovisko [příjmení] [jméno], ředitele Evropské komise, Generálního ředitelství pro regionální a městskou politiku, Ředitelství auditů v Bruselu, měl uvedenou osobu předvolat jako svědka, ani námitky, že uvedený důkaz považoval Nejvyšší soud za procesně nepoužitelný. Nejvyšší soud ve svém usnesení uvedl, že i z jinak sporného stanoviska [příjmení] [jméno] vyplývá, že je podle jeho názoru nelze použít k výkladu škody způsobené trestným činem, přičemž neuvádí, co jej vede k závěru o tom, že jde o stanovisko „jinak sporné“, avšak je zřejmé, že se vyjadřuje k obsahu důkazu, který sám neprovedl, a takovým hodnocením není odvolací soud vázán. Jestliže svědek je podle zákona osobou, která má povinnost vypovídat o tom co je mu známo o trestné činu a o pachateli nebo o okolnostech důležitých pro trestní řízení (§97 tr. řádu), a dle teorie je osobou, která má vypovídat o skutečnostech, které vnímala svými smysly, tedy viděla, slyšela, bezprostředně vnímala, apod., nepřipadal výslech uvedené osoby jako svědka v posuzované trestní věci v úvahu, neboť, jak bude objasněno níže, šlo v tomto případě o podání vysvětlujícího stanoviska k postupu orgánů EU v případech dotačních podvodů obecně, a z obsahu vyjádření v souladu s tím vyplývá, že se dotýčný funkcionář vyjadřoval obecně, bez znalosti konkrétních okolností předmětné trestné činnosti. Toto vyjádření pak považoval odvolací soud za určité vodítko pro úvahy o tom, jak by poskytovatel dotace v posuzovaném případě pohlížel na škodu způsobenou posuzovaným trestným činem, pokud by byl dokonán, a hodnotil je jako listinný důkaz v souvislosti s řadou dalších důkazů včetně výslechů svědků z řad pracovníků poskytovatele dotace a s dokumenty týkajícími se předmětné dotace, jak bude vysvětleno níže. Výsledky uvedeného dokazování ovšem v současném řízení nejsou pro závěry odvolacího soudu podstatné vzhledem k jednoznačnému stanovisku Nejvyššího soudu k výkladu škody ve smyslu ust. § 212 odst. 1, 6 a § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, které Nejvyšší soud zaujal ve svém usnesení, a jímž je naopak odvolací soud v této trestní věci vázán.

122. Opodstatněné neshledal odvolací soud konečně ani procesní námitky k veřejnému zasedání předvolané společnosti Metrostav Infrastructure, a. s., ohledně níž bylo třeba posoudit, zda u ní došlo či nedošlo k přechodu trestněprávní odpovědnosti obžalované právnické osoby Metrostav, a. s., ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (TOPOZ). Jestliže dotčená právnická osoba namítala, že tímto postupem byla poškozena na svých právech, odvolací soud považoval naopak vůči dotčené právnické osobě za ve smyslu zachování jejích práv nejšetrnější (a současně za procesně nejhospodárnější), posoudit rozhodné skutečnosti v rámci dokazování v průběhu nařízeného veřejného zasedání o odvolání obžalované právnické osoby Metrostav, a. s., před nímž informoval dotčenou právnickou osobu jak o stavu trestního řízení, tak o návrhu státního zástupce. Návrh státního zástupce soud dotčené právnické osobě předem poslal, aby se mohla k v něm obsažené argumentaci vyjádřit, zároveň jí zaslal opisy rozhodných procesních dokumentů ve vztahu k jejímu právnímu předchůdci-obžalované právnické osobě Metrostav, a. s., a poskytl jí zároveň preventivně poučení odpovídající postavení obžalované právnické osoby. V průběhu dokazování ve veřejném zasedání pak provedl i listinné důkazy, na jejichž podkladě uvedenou otázku přechodu trestní odpovědnosti právnické osoby následně posuzoval, což umožnilo dotčené právnické osobě nejširší možné uplatnění jejích práv včetně možnosti ke všem rozhodným skutečnostem se před soudem prostřednictvím svého zmocněnce, ale i prostřednictvím svých obhájců, vyjádřit, oproti situaci, kdy by předmětnou otázku soud posuzoval kupř. v rámci odděleně vedeného neveřejného zasedání.

123. Pokud jde o dokazování, odvolací soud dospěl k závěru, že na rozdíl od řízení, které předcházelo prvnímu rozsudku v této trestní věci, nalézací soud pokud jde o část žalovaného skutku, již uznal obžalované vinnými, v opakovaném hlavním líčení již provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci podle § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy hodnotil v podstatných ohledech v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, takže skutková zjištění, k nimž dospěl v odsuzující části napadeného rozsudku, spočívající v tom, že

124. že obž. [jméno] [příjmení] od 4. 10. 2008 do 21. 5. 2013 prokurista a od 21. 5. 2013 jednatel investora společnosti HOMA holding s.r.o., se sídlem [adresa], IČ 259 15 347, obž. [titul]. [jméno] [příjmení], místopředseda představenstva CETTUS, a.s., obž. [jméno] [příjmení] a obž. [titul]. [jméno] [jméno] jako zaměstnanci společnosti CETTUS a.s., se sídlem [adresa], IČ 150 49 531, vykonávající technický dozor investora, [titul]. [jméno] [příjmení], oblastní ředitel pro Pardubický kraj společnosti Metrostav a.s., divize 9, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a.s., se sídlem [adresa], IČ 000 14 915, v postavení manažera projektu a stavbyvedoucího, a obž. [titul]. [jméno] [příjmení] jako zaměstnanec zhotovitele stavby společnosti Metrostav a.s., se sídlem [adresa], IČ 000 14 915, v postavení stavbyvedoucího při realizaci stavby,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia [obec]“, v úmyslu neoprávněně odčerpat finanční prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky na základě Smlouvy o poskytnutí dotace č. PU/0879/S ze dne 4. 5. 2011 uzavřené mezi Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem [adresa], IČ 750 82 721, a společností HOMA holding s.r.o. prostřednictvím realizace zakázky financované z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod pro období 2007 - 2013, a to z projektu,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia [obec]“, registrační číslo projektu CZ [číslo] 3.1.00 [číslo], v oblasti podpory 3.1. Rozvoj základní infrastruktury a doprovodných aktivit v oblasti cestovního ruchu, s celkovou maximální výší 43 097 607,30 Kč, poté, co bylo rozhodnuto, že v rozporu s projektovou dokumentací, na základě níž bylo investorovi Výborem Regionální rady soudržnosti NUTS II Severovýchod ke dni 22. 9. 2010 schváleno poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod za účelem realizace projektu,, Rozšíření kapacit a zkvalitnění služeb Hotelu Bohemia [obec]“ ve znění poskytovateli dotace Regionální radě regionu soudržnosti Severovýchod oznámeném obž. [jméno] [příjmení] nejpozději dne 19. 4. 2012, přičemž podrobný položkový rozpočet obž. [jméno] [příjmení] doručil poskytovateli dotace nejpozději dne 19. 12. 2012, a s vědomím, že realizace

projektu dle uvedené projektové dokumentace je pro investora závazná, a že dle uvedené projektové dokumentace měly být investorem provedeny mikropiloty D200 mm u 11 základových patek čítající dle projektové dokumentace stavby celkem 43 kusů trubkových mikropilotů s hlavami v celkové hodnotě dle položkového rozpočtu projektu 1 244 628 Kč bez DPH (1 530 892,40 Kč s DPH),

20. 11. 2012 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] hovoří s obž. [titul]. [jméno] [příjmení], kterému sděluje, že by měli projednat společně s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] možnost zrušit mikropilotáž základů, což by znamenalo úsporu a je nutno s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] projednat, co se sdělí investorovi a dále se domluvit na jednotném vystupování, dále hovoří o tom, že na provedené mikropilotáži by zhotovitel měl zisk 300 000 Kč, pokud by však byla vyškrtuta, tak by neměli žádný zisk,

5. 12. 2012 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zasílá obž. [titul]. [jméno] [příjmení] e-mailovou zprávu, ve které hovoří o možných úsporách, hovoří o nedostacích projektové dokumentace a uvádí, že v některých místech nejsou mikropiloty nutné, v jiných místech, kde nejsou projektovány, by nutné byly,

dne 15. 1. 2013 v 16:09 hod. posílá [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] e-mail a žádá o sdělení, zda budou předstírat provedení mikropilotáže a budou ji fakturovat, nebo ji neprovedenou a nebudou ji fakturovat s tím, že stanovisko potřebuje znát do 18. 1. 2013, následně pak obž. [titul]. [jméno] [příjmení] dne 16. 1. 2013 obdobné informace zasílá obž. [titul]. [jméno] [příjmení],

16. 1. 2013 telefonují obž. [titul]. [jméno] [příjmení] s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a obž. [titul]. [jméno] [příjmení], kdy hovoří o ceně za návoz vrtné soupravy s tím, že vrtná souprava zůstane několik dní na stavbě, kdy do stavebních deníků bude zapisováno, že provádějí vrty pro mikropilotáž a budou provádět fotodokumentaci, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] se zajímá, jak budou celou věc řešit z hlediska navážení materiálu a obž. [titul]. [jméno] [příjmení] je mu sděleno, že toto je zabezpečeno smluvně přes subdodavatele a že obž. [titul]. [jméno] [příjmení] bude doručen protokol o provedení mikropilot, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] se ptá na mikropiloty, přičemž obž. [titul]. [jméno] [příjmení] mu sděluje, že se ve skutečnosti nebude žádný materiál navážet, dále obž. [titul]. [jméno] [příjmení] obž. [titul]. [jméno] [příjmení] sděluje, že mu nebude dokladovat subdodávky, např. dovoz betonu, že vše bude doloženo smlouvou, že mu bude stačit, když dostane od subdodavatele doklad o provedení mikropilot, k námitce obž. [titul]. [jméno] [příjmení], že nebudou mít zdokumentováno, že mikropiloty jsou a všichni tři se dohodnou, že se na patku dá hlava mikropiloty a ta se vyfotografuje, závěrem obž. [titul]. [jméno] [příjmení] spoluobžalovaným sděluje, že pro případ kontroly se mohou předložit smlouvy na mikropiloty, stavební deník, doklad o předání staveniště a protokol o provedení mikropilotáže, což bude dokládat, že mikropilotáž byla provedena dle projektu,

-) v polovině ledna 2013 požádal obž. [titul]. [jméno] [příjmení] prokuristu společnosti Jihlavská vrtná s.r.o., se sídlem [adresa], [jméno] [příjmení] o přivezení vrtné soupravy a trubek na mikropiloty na stavbu hotelu Bohemia v [obec], [ulice a číslo], a o provedení 4 účelových vrtů do hloubky šesti metrů a na základě této žádosti,

-) dne 21. 1. 2013 zaměstnanec společnosti Jihlavská vrtná s.r.o. [jméno] [příjmení] na stavbu hotelu Bohemia v [obec], [ulice a číslo], přivezl vrtnou soupravu a následně

-) dne 22. 1. 2013 se spolu s dalšími zaměstnanci uvedené společnosti A Křížem a [jméno] [příjmení] pokusili požadované čtyři účelové vrty provést a ještě téhož dne uvedenou vrtnou soupravu i s trubkami na mikropiloty ze staveniště odvezli, přičemž obž. [titul]. [jméno] [příjmení] v průběhu vrtných prací pořídil prostřednictvím neztotožněné osoby fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže a takto pořízené fotografie zaslal dne 30. 1. 2013 a dne 31. 1. 2013 z blíže nezjištěného místa v ČR e-mailem pracovníkům technického dozoru investora obžalovaným

[jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], další fotodokumentaci údajného provádění mikropilotáže na stavbě hotelu Bohemia provedl dne 6. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení], kdy nafotil na místě stavební akce v [obec], [příjmení] nám. 900, fingoané a ve skutečnosti neprovedené mikropiloty, a následně, ač věděli, že projektem stanovená mikropilotáž nebyla provedena,

-) dne 21. 1. 2013 na stavbě hotelu Bohemia na adrese [adresa], obž. [titul]. [jméno] [příjmení] ve stavebním deníku [číslo] na č.l. [číslo] zapsal nepravdivý zápis: „Návoz vrtné soupravy na mikropiloty, zahájení přípravných a vrtných prací na příchách označených D/2 a E/2. Žádám TDI o kontrolu, převzetí a schválení mikropilot k betonáži, na osách D/2 a E/2“, přičemž tento nepravdivý zápis za technický dozor investora společnost CETTUS a.s., podepsal na stavbě hotelu Bohemia téhož dne obž. [jméno] [příjmení], následně

-) dne 22. 1. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot na sloupech C2-B2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že předmětné mikropiloty provedeny nebyly a současně obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele o převzetí mikropilot na osách C2-B2, následně

-) dne 23. 1. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] na stavbě hotelu Bohemia zapsal do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot A-Áx2“, přičemž tento nepravdivý zápis téhož dne podepsal za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], téhož dne podepsali obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nepravdivý zápis zhotovitele ze dne 23. 1. 2013, kterým žádal o převzetí mikropilot na osách A-Áx2, dále

-) dne 24. 1. 2013 zapsal na stavbě hotelu Bohemia obž. [titul]. [jméno] [příjmení] do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Mikropilotáž patek na osách 2/F a 2/G“, který podepsal téhož dne za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo a současně obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podepsali nepravdivý zápis zhotovitele, kterým žádá o převzetí provedených mikropilot a povolení k betonáži a zakrytí - [příjmení] 2/F a 2/G, ačkoli vrtná souprava se již na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo,

-) dne 25. 1. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zapsal na stavbě hotelu Bohemia v [obec], [ulice a číslo], do stavebního deníku na č.l. [číslo] nepravdivý zápis: „Provádění mikropilot část osy 1 osy H2, odvoz mikropilotovací soupravy“, téhož dne podepsali tento zápis za zhotovitele společnost Metrostav a.s. obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CETTUS a.s. obž. [jméno] [příjmení], kterým žádá o převzetí mikropilot na ose H2, ačkoli se již vrtná souprava na stavbě nenacházela a ačkoli věděli, že k provedení předmětných mikropilotů nedošlo, v návaznosti na předchozí události,

-) dne 5. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] telefonuje obž. [titul]. [jméno] [příjmení] s tím, že hovořil s obž. [titul]. [jméno] [příjmení], který měl výhrady k mikropilotáži a stěžoval si na obž. [titul]. [jméno] [příjmení], obž. [titul]. [jméno] [příjmení] [titul]. [jméno] [příjmení] informuje, že mu posílá návrh fakturace, a že při kontrolním dnu (5. 2. 2013) jednal s obžalovanými [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], aby s obž. [titul]. [jméno] [příjmení] projednali, zda s fakturací budou ještě něco dělat, nebo zda již může fakturu vystavit, obž. [jméno] [příjmení] ho informuje, že investor již

obdržel úvěr, a že s mikropiloty to bude v pořádku tak, jak chtěl,

-) dne 6. 2. 2013 ráno telefonuje obž. [titul]. [jméno] [příjmení] obž. [titul]. [jméno] [příjmení], že dne

1. 2. 2013 bude na stavbě vše připravené, že se kluci mohou zastavit na stavbě a nafotit to, že bude vše přichystané,

-) dne 6. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [příjmení] zasílá SMS obž. [titul]. [jméno] [příjmení] s textem:,,
Ja

vyzvedl mikropiloty fotak nafotil diru a mazu“,

-) dne 6. 2. 2013 v odpoledních hodinách obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] telefonicky projednávají fakturaci prací za leden 2013, řeší otázku, zda budou k dispozici podklady a fotografie, přičemž obž. [titul] [jméno] [příjmení] sděluje, že všechno bude tak, jak chtěl, že by nerad vyhotovoval fakturaci a nebylo to hotové, současně připomíná, že si nemusí říkat, jak veliké je to riziko, obž. [titul]. [jméno] [příjmení] slibuje obž. [titul]. [jméno] [příjmení], že fotografie bude mít, ale nebude dokumentace skutečného provedení,

-) dne 13. 2. 2013 obž. [titul]. [jméno] [jméno], ačkoli věděl, že k provedení mikropilotáže nedošlo, zaslal e-mailem administrátorce uvedeného projektu [titul]. [jméno] [příjmení] z Regionální rozvojové agentury Pardubického kraje v [obec] slovní popis doposud provedených prací v hotelu Bohemia v [obec] v termínu do 8. 2. 2013, v němž mimo jiné nepravdivě uvedl, že byla provedena část mikropilotových podchytávek základových patek pod částí [číslo] v přehledu prováděných prací a v přehledu prováděných prací od 8. 2. 2013 nepravdivě uvedl, že dochází k dokončování mikropilotových podchytávek základových patek pod částí 1,

-) v přesně nezjištěný den v únoru 2013 obž. [titul]. [jméno] [jméno] na stavbě hotelu Bohemia na adrese [adresa], pořídil prostřednictvím Oleha Hrudakova pro potřebu případného doložení provedení mikropilotáže další účelově vytvořenou fotodokumentaci volně položených hlav fingovaných mikropilotů s betonem na nosných patkách hotelu Bohemia,

-) dne 7. 3. 2013 vystavil blíže neustanovený pracovník společnosti Metrostav a.s. společnosti HOMA holding s.r.o. fakturu za provedené práce [číslo] na částku 8 649 585,48 Kč splatnou ke dni 8. 5. 2013 za období do 28. 2. 2013, jejíž součástí byl i Zjišťovací protokol [číslo] o provedených pracích, které podepsali za zhotovitele společnost Metrostav a.s. obž. [titul]. [jméno] [příjmení], za investora společnost HOMA holding s.r.o. obž. [jméno] [příjmení] a za technický dozor investora společnost CEITUS a.s. obž. [titul]. [jméno] [jméno], a dále i Rekapitulace finančního čerpání - fakturace 02/ 2013 ev. [číslo] kterou podepsali obž. [titul]. [jméno] [příjmení] a obž. [titul]. [jméno] [jméno], přičemž touto fakturou bylo mimo jiné fakturováno i zhotovení 440 metrů mikropilot včetně hlav mikropilot v celkové částce 244 628 Kč bez DPH, ačkoli věděli, že k provedení fakturované mikropilotáže nedošlo a s vědomím, že na podkladě těchto nepravdivých dokladů budou čerpány peněžní prostředky z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky, a že v důsledku takto vylákaných dotačních prostředků jsou dány důvody pro zrušení celého příspěvku z operačního programu z veřejných zdrojů a následně obž. [jméno] [příjmení] dne 15. 4. 2013 předložil Úřadu Regionální rady soudržnosti Severovýchod se sídlem [adresa], s žádostí o platbu číslo žádosti [číslo], a s datem finalizace žádosti o platbu dne 15. 4. 2013, a to mimo jiné originály faktur a fotodokumentace zachycující postup staveb, přičemž způsobilé výdaje byly uplatněny ve výši 20 801 567,03 Kč bez DPH, tedy 25 196 896 Kč s DPH, přičemž v takto uplatněných způsobilých výdajích byla obsažena i částka 1 244 628 Kč bez DPH, tedy 1 530 892,40 Kč s DPH jako náklady vynaložené na mikropilotáž a v případě proplacení takto uplatněných nákladů na mikropilotáž by poskytovatelům dotace způsobili škodu v celkové výši 746 776,80 Kč bez DPH (918 535,44 Kč s DPH), z toho rozpočtu Evropské unie zastoupenému Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v [obec], [ulice a číslo], ve výši 634 760,28 Kč bez DPH (780 754,28 Kč s DPH) odpovídající 51% čerpané částky, a rozpočtu ČR zastoupenému rovněž Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod se sídlem v [obec], [ulice a číslo], ve výši 112 016,52 Kč bez DPH (137 780,28 Kč s DPH) odpovídající 9% čerpané částky, přičemž k vyplacení vyžádané platby ze strany Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod nedošlo,

lze již v podstatných směrech považovat za odpovídající obsahu provedeného dokazování.

125. Opodstatněné však shledal odvolací soud námitky odvolání státního zástupce, že nalézací soud nehodnotil dostatečně obsah k důkazu provedených odposlechů telefonických hovorů a některých dalších důkazů, a v důsledku toho nejsou uvedena skutková zjištění ve výroku napadeného rozsudku úplná, a to zejména pokud jde o závěr o společné dohodě spolupachatelů, což následně vedlo nalézací soud k neopodstatněnému závěru, že nešlo o organizovanou skupinu. Přisvědčit lze státnímu zástupci i v tom, že obsahu provedených odposlechů neodpovídá závěr soudu o motivaci obžalovaných a o postavení obžalovaných [příjmení] a [ulice], které nalézací soud posoudil jako „pomocníky“, přestože jejich role byla závažnější. Opodstatněné shledal odvolací soud dále námitky státního zástupce směřující proti závěru nalézacího soudu o výši způsobené škody. Vytýkané nedostatky skutkových zjištění ovšem nepovažoval a nadále nepovažuje odvolací soud za natolik zásadní, aby bylo nutno jen v jejich důsledku znovu vracet věc soudu prvního stupně, a odvolací soud dospěl k závěru, že je možno je odstranit na podkladě opětovného provedení a částečného vyhodnocení důkazů v rámci odvolacího řízení, jak bude rozvedeno níže. Důvodné shledal odvolací soud do určité míry i námitky odvolání státního zástupce proti hodnocení důkazů, které vedlo soud prvního stupně k tomu, že z popisu skutku vypustil části týkající se záměny zdíciho materiálu a ocelové konstrukce, přesto se však přiklonil k možnosti ponechat skutková zjištění bez uvedených částí, jak bude rovněž vysvětleno níže.

126. Lze shrnout, že skutková zjištění, popsaná ve výroku o vině napadeného rozsudku, zahrnují většinu obžalovaných, a týkají se neoprávněné fakturace za mikropilotáž, jejíž provedení bylo obžalovanými předstíráno, a která nebyla ve skutečnosti provedena, která byla zahrnuta do podané žádosti o čerpání dotace. Tato skutková zjištění dovozuje soud, jak uvádí především v odst. 5 odůvodnění, opodstatněné v první řadě z výpovědí obžalovaných fyzických osob, které až na obžalovaného [příjmení] svou vědomou účast na fingování neprovedené mikropilotáže doznávaly. V některých případech (a to i pokud jde o obžalovaného [příjmení]) se uvedení obžalovaní také usvědčovali navzájem. Vinu těchto obžalovaných soud dále správně dovozuje z řady dalších důkazů, jimiž jsou zápisy z koordinačních porad, zápisy do stavebního deníku, e-mailová korespondence, pořízená fotodokumentace, změnové listy, smlouva o dotaci, žádost o proplacení dotace, a obsah provedených odposlechů telefonických hovorů specifikovaných ve výrokové části rozsudku. Je skutečností, že hodnocení uvedených důkazů v odůvodnění rozsudku není podrobné, ale i tento nedostatek lze napravit tím, že odvolací soud ve svém odůvodnění obsah důkazů, které soud prvního stupně správně vyhodnotil, podrobněji rozvede.

127. Jak bylo uvedeno, obžalovaní sami s výjimkou obžalovaného [příjmení] vědomí o tom, že je v dokumentaci a na stavbě předstírána mikropilotáž, ačkoliv není provedena, a že tato dokumentace poslouží jako podklad k žádosti o proplacení dotace, v zásadě nepopírali, a jejich obhajoba je u většiny z nich založena na tom, že takto jednali v nouzi jen proto, aby zabránili zastavení stavby v důsledku zdlouhavého administrativního procesu, a že předpokládali, že uvedený podle nich pouze formální nedostatek bude nejpozději po skončení stavby napraven, změna bude dotačním orgánem ohlášena a dotační prostředky následně poslouží k financování jiné položky, která bude podle dotačního orgánu způsobila k financování z dotačních prostředků.

128. Tato obhajoba obžalovaných však byla provedenými důkazy spolehlivě vyvrácena. V odst. 365 odůvodnění nalézací soud správně uzavřel, že obžalovaní si byli vědomi toho, že neprovedení mikropilotáže je změnou oproti schválené projektové dokumentaci, a že taková změna měla být řešena cestou změnových listů. Správně soud také na základě výše uvedených důkazů dospěl k závěru, že se obžalovaní vědomě ve vzájemné spolupráci podíleli na zastírání skutečnosti, že mikropilotáž se neprovádí, a to jak předběžnými dohodami zaznamenanými v telefonátech a emailech (obžalovaní Mottl, Nový, [příjmení], [příjmení]), tak faktickým předstíráním mikropilotáže na stavbě (obžalovaní Hlaváč a [příjmení]), vyhotovováním nepravdivých dokladů svědčících o provádění mikropilotáže, jak v podobě zápisů do stavebního deníku, tak pořizováním fotodokumentace, pro jejíž pořízení byla vědomě předstírána práce na mikropilotáži a další

dokumentace potřebné pro fakturaci a následné podání žádosti o proplacení dotace (obžalovaní Hlaváč, Prudil, [jméno], [příjmení]), a že si tedy logicky museli být vědomi i toho, že uvedené nepravdivé podklady budou součástí žádosti o proplacení dotace. Soud dále správně uvedl, že pokud by uvedená změna byla řádně ohlášena, byly by i náklady, které byly doposud v souvislosti s mikropilotáží vynaloženy, považovány za nezpůsobilý výdaj, a nebyly by investorovi proplaceny. Tato skutečnost vyplynula jak z důkazu provedených dokumentů upravujících pravidla dotace, tak z výpovědí svědků z řad zaměstnanců dotačního orgánu - Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod (RRRS SV), kteří potvrdili, že změny spočívající v nedostatecích projektu, které bylo možno předvídat předem, nebyly považovány za způsobilý výdaj. Pokud jde o závěr nalézacího soudu, že si nezpůsobilosti uplatňovaných údajů obžalovaní museli být vědomi, soud jej odůvodňuje předchozími zkušenostmi se schvalováním změnových listů. K námitkám některých obžalovaných, že s podmínkami dotace neměli nic společného, a že je neznali, je možno poukázat na obsah provedených odposlechů, které nalézací soud podrobně nehodnotil, ale které následně k důkazu znovu provedl odvolací soud, na výpovědi svědků [titul]. [příjmení] z RRRS SV a [titul]. Krejčí z Regionální rozvojové agentury Pardubického kraje (RRA), z nichž lze dovodit, že všichni obžalovaní (včetně obžalovaných [příjmení], [jméno] a [příjmení]) byli postupně zasvěceni do předběžně pojatého záměru fakturovat a následně uplatnit u dotačního orgánu nevyhotovenou mikropilotáž, a současně předstírat, že byla vyhotovena, a logicky lze dovodit, že všichni obžalovaní, kteří se osobně podíleli na zastírání neprovedení mikropilotáže, a kteří se všichni, byť někteří nepřímo prostřednictvím podepisování nepravdivých dokumentů, podíleli na poskytování nepravdivých údajů dotačnímu orgánu, museli být přinejmenším srozuměni s tím, že smyslem tohoto jednání je neoprávněné zahrnutí neprovedené mikropilotáže do žádosti o proplacení dotace. Obhajoba obžalovaných, že měli v úmyslu neprovedení mikropilotáže oznámit dotačnímu orgánu dodatečně, se jeví jako nevěrohodná i vzhledem k jejich osobní účasti na kamufláži mikropilotů, která vyžadovala určité náklady, a která by se v případě, že by měli v úmyslu neprovedení mikropilotů ohlásit dodatečně, jevila naprosto zbytečná.

129. Pokud jde o obžalovaného [příjmení], který se na skutku podle výroku rozsudku podílel společně s ostatními obžalovanými tím, že podepsal Zjišťovací protokol [číslo] o provedených pracích, který byl součástí faktury, již byly m. j. fakturovány neprovedené mikropiloty, ačkoli stejně jako ostatní obžalovaní věděl, že k provedení fakturované mikropilotáže nedošlo a s vědomím, že na podkladě těchto nepravdivých dokladů budou čerpány peněžní prostředky z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky, a následně dne 15. 4. 2013 předložil Úřadu Regionální rady soudržnosti Severovýchod se sídlem [adresa], s žádostí o platbu číslo žádosti [číslo], v níž byla obsažena i částka 1 244 628 Kč bez DPH, tedy 1 530 892,40 Kč s DPH jako náklady vynaložené na mikropilotáž, nalézací soud odůvodňuje jeho vědomí v odstavci 365 na základě závěru, že z předchozích jednání se zhotovitelem, technickým dozorem investora a projektanty tento obžalovaný věděl, že mikropilotáž nebyla provedena. Tuto obecnou argumentaci soudu prvního stupně lze na základě důkazů, které soud provedl a obecně hodnotil v jiných pasážích rozsudku, doplnit zcela konkrétně takto:

130. Skutečnost, že o nerealizaci mikropilotáže byl informován i obžalovaný [příjmení], potvrdil ve své výpovědi spoluobžalovaný Nový (čl. 7836-37), obžalovaný [příjmení], který m. j. potvrdil, že o nerealizaci mikropilotáže věděl, a zápis o tom, že proběhla, přesto potvrdil, a dále uvedl, že za investora jednal o všem, co řešili, a to především s panem [příjmení] ([číslo]), i obžalovaný [jméno], který m. j. vypověděl, že jednání o tom, zda mikropiloty budou provedeny či nebudou, která byla vedena od podzimu 2012, se účastnil za investora i pan [příjmení] a obžalovaný předpokládá, že informaci o konečném rozhodnutí měl (čl. 7905). Z provedených výsledků pracovníků RRRS SV (svědek Hoffman, svědkyně [příjmení]) i z výsledku svědkyně [příjmení] z RRA shodně vyplynulo, že obžalovaný [příjmení] byl hlavní osobou, která s nimi aktivně jednala o všech záležitostech týkajících se dotace, jednání probíhala zcela konkrétně a detailně. Důkazy, jimiž bylo vědomí tohoto obžalovaného v souvislosti s ostatními uvedenými důkazy prokázáno, jsou pochopitelně i soudem

obecně zmíněné zápisy z kontrolních dnů a z koordinačních porad, podle nichž se obžalovaný [příjmení] osobně účastnil i jednání, na nichž se otázka realizace či nerealizace mikropilotů řešila. Vědomí obžalovaného [příjmení] o podstatě jednání, které je mu kladeno za vinu (o jednání v úmyslu neoprávněně odčerpat finanční prostředky poskytované z rozpočtu Evropské unie a ze státního rozpočtu České republiky na základě Smlouvy o poskytnutí dotace č. PU/0879/S ze dne 4. 5. 2011) lze ovšem dovozovat i z obsahu odposlechů některých telefonických hovorů, v nichž se o obžalovaném [příjmení] a o jeho představě o možnosti „vytěžit“ peníze z projektu zmiňují spoluobžalovaní [příjmení], Nový a [příjmení], které soud k důkazu provedl, i když je konkrétně nevyhodnotil, jak již bylo uvedeno, a které opětovně k důkazu provedl odvolací soud, aby mohl na jejich podkladě skutková zjištění nalézacího soudu doplnit. Lze poukázat kupř. na hovor obžalovaných [příjmení] a [ulice] z [číslo] 9,41 hod., obžalovaných [příjmení] a [příjmení] z 25.10. 10 hod., či na hovor obžalovaných [příjmení] a [příjmení] z 15.1. 16 hod., z něhož vyplývá zcela konkrétní vědomost obžalovaného [příjmení] o požadované, úspore“ z položky mikropilot. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, kterou namítá obžalovaný [příjmení] ve svém odvolání, že z hovoru z 20.11. 2012 mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení] je zřejmé, že se tito obžalovaní domlouvali, že ze zamýšlené, úspory“ na mikropilotech budou po dohodě s obžalovaným [příjmení] investorovi přiznávat jen část, aby ze zbývajících částí pokryli svůj zisk. Tato skutečnost ostatně vyplývá i právě z hovoru z [číslo], kdy [příjmení] říká, že [příjmení] to podával tak, že buď ušetří 600, nebo nemusí mít nic, vrátí se to a nebude se to fakturovat. Nelze proto považovat za důvodné námitky obžalovaného [příjmení], že jeho role byla pouze formální, a že mu obsah předkládané žádosti pokud jde o mikropiloty, nebyl znám, protože šlo o jednu z mnoha položek na jedné z mnoha listin, jejichž obsah nezkoumal.

131. Důvodné neshledal odvolací soud ani námitky odvolání obžalovaného [příjmení], že z provedených odposlechů nevyplývalo, že by obžalovaný měl být nějakým hybatelem skutkového dění, ale maximálně to, že pasivně obdržel nějakou informaci, byl o některých skutečnostech pouze informován, čímž se nemohl dopustit pomoci jinému ke spáchání trestného činu formou rady nebo utvrzování, jak soud uzavřel. Obžalovaný dále namítal i to, že z inkriminovaných hovorů nevyplývalo, že by se následně mělo uskutečnit konkrétní jednání dalších spoluobžalovaných, které soud zjistil a které hodnotil jako trestné, že by se jakkoliv podílel na rozhodovacích procesech vztahujících se k realizaci stavby, ani k otázce mikropilotáže, a že takovou pravomoc neměl ani s ohledem na své pracovní zařazení. Z odposlechů telefonických hovorů uvedených ve výroku napadeného rozsudku v souvislosti se všemi dalšími důkazy, ať již se-maily, dalšími důkazy listinnými, nebo svědeckými výpověďmi a výpověďmi spoluobžalovaných, bylo spolehlivě prokázáno, že ačkoliv obžalovaný [titul]. [příjmení] skutečně s ohledem na své pracovní zařazení neměl formální pravomoci ve vztahu k realizaci stavby a k osobám spoluobžalovaných, kteří se na ní podíleli, reálně v posuzovaném případě figuroval jako neformální nejvyšší řídicí autorita za Metrostav, a společně s obžalovaným [příjmení] se domlouval a organizoval i konkrétní posuzovanou trestnou činnost, která se prokazatelně uskutečnila nerealizací a následnou fakturací nerealizovaných mikropilotů. Tato role obžalovaného, která je obdobně jako role obžalovaného [příjmení] ve skutkových zjištěních soudu ve výroku rozsudku dostatečně popsána, je ještě zřetelněji zřejmá po vyhodnocení všech k důkazu provedených odposlechů, které nalézací soud v rozsudku konkrétně nevyhodnotil, a jejichž obsah je zmiňován níže, z nichž je zřejmé, že se obžalovaný zásadním způsobem podílel i na počátečních dohodách o požadavku investora „vytěžit“ peníze z projektu, které byly následně realizovány právě fingováním a fakturací neprovedené mikropilotáže.

132. Důvodné neshledal odvolací soud ani obdobné námitky obžalovaného [příjmení], spočívající v tom, že z rozsudku není zřejmé, ze kterých důkazů a z jakého hodnocení dovodil závěr o konkrétní vině obžalovaného [příjmení]. Jak již bylo uvedeno, nalézací soud v odst. 5 rozsudku poukazuje na okruh důkazů, jimiž je vina obžalovaných spolehlivě prokázána a skutečnost, že o záměru mikropilotáž neprovést věděli i obžalovaní [příjmení] a [příjmení], dovozuje v odst. 366

s odkazem na obsah telefonických hovorů, a tento závěr považuje odvolací soud za správný, i když, jak už bylo uvedeno, v odůvodnění chybí konkrétní vyhodnocení skutečností z odposlechů vyplývajících, v důsledku čehož pak soud nesprávně posoudil účast těchto obžalovaných na žalovaném jednání, pouze“ jako pomoc k žalovaným trestným činům, jak bude rozvedeno dále.

133. Přisvědčit nelze ani námitkám, že [titul]. Novému ani společnosti CETTUS, a. s., nebyly forma řešení proplácení zdrojů a jejich cyklus známy, že to nebylo v jejich kompetenci. Vědomost obžalovaného o dotační problematice je zřejmá jak z odposlechů telefonických hovorů, tak z dalších důkazů, účast [titul]. [ulice] na jednání s poskytovateli dotace vyplývá jak z jeho vlastní výpovědi, tak z výpovědi pracovníka RRRS SV [titul]. [příjmení], z výpovědi svědkyně [titul]. Krejčí, pracovnice RRA čl. 8631 an. m. j. nejen že vyplývá jednání s [titul]. Novým od roku 2012, ale i to, že po čase zjistila, že [titul]. Nový s [titul]. [příjmení] ji začali obcházet. Obdobně bylo provedenými odposlechy (byť nebyly nalézacím soudem konkrétně vyhodnoceny) i dalšími důkazy včetně výpovědi pracovníků RRRS SV a RRA prokázáno, že obžalovaní [jméno] a [příjmení] se na zastírání neprovedení mikropilotáže rovněž osobně a vědomě podíleli v souladu s pokyny obž. [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] podle vlastní výpovědi věděl o tom, že neprovedené mikropiloty budou fakturovány, odůvodnil to časovým presem, uvedl že v kontaktu s dotačními pracovníky byl jeho kolega [jméno], z telefonátu ze 7. 2. 2013 je patrné, že byl obžalovaným [příjmení] informován o problému s mikropiloty a že byl stejně jako ostatní spoluobžalovaní zasvěcen do potřeby krýt kamufláž ohledně mikropilotů, obžalovaný [jméno] byl v kontaktu se svědkem [příjmení] z RRRS SV i se svědkyní [příjmení] z RRA (která zpracovávala dotační tituly a pomáhala s administrací dotace), a je tudíž podle názoru odvolacího soudu vyloučeno, že by si nebyli vědomi toho, že smyslem zastírání neprovedení mikropilotáže je skutečnost utajit to před dotačním orgánem, který bude následně proplácet dotaci. Obstát tudíž nemohou ani námitky obžalovaných [titul]. [jméno] a [příjmení], že dělali jen svou práci, s dotacemi neměli zkušenosti, o dotačních podmínkách jim nebylo nic známo, že netušili, že nevykonané práce, jejichž zhotovení předstírali, nebudou fakturovány, apod. Uvedené námitky jsou ostatně v rozporu s obhajobou obžalovaných, že na předstírání a fakturaci neprovedené mikropilotáže se obžalovaní dohodli z důvodu obavy, že by se v důsledku zdlouhavého administrativního procesu spojeného s dotací zpozdila, případně zastavila stavba, což bylo proti zájmu investora.

134. Důvodné neshledal odvolací soud ani námitky odvolání obžalovaného [titul]. Prudila, že z odposlechů je zřejmé, že jednal pouze na základě pokynů jiných osob, že vůči způsobu řešení mikropilotů měl jako jediný vážné výhrady, bránil se tomu, a zároveň že si nebyl si vědom toho, že by činil něco, co by mohlo být považováno za trestné, s poukazem na hovor z 31.5.2013 21,32 hod. v době, kdy policie prohledávala staveniště a na další hovor s nějakou ženou z 8,52, které podle něj zcela vylučují jeho vinu pro úmyslné trestné činy. Z telefonických hovorů včetně těch, které odvolací soud k důkazu opětovně přehrál, je patrný nesouhlas tohoto obžalovaného nikoliv s faktem, že má být předstíráno vyhotovení mikropilotáže, ale s požadavky spoluobžalovaného [ulice] na míru kamufláže (kupř. hovory z 6.2.2013), z hovoru obžalovaného [příjmení] s obžalovaným [příjmení] ze dne 4.2.2013 naopak zcela bez pochybností vyplývá vědomí obžalovaného [příjmení] o tom, že finanční prostředky získané v souvislosti s předstíráním provedení mikropilotů budou mít obžalovaní z poloviny, pro sebe“. Tuto vědomost nemůže nijak zpochybnit překvapení obžalovaného ze zásahu policie na stavbě vyplývající z telefonických hovorů z konce května 2013, na které obžalovaný poukazuje.

135. Pokud jde o závěry nalézacího soudu o vině obžalovaných právnických osob HOMA holding, s. r. o., a CETTUS, a. s., opíraly se v první řadě o závěry o vině obžalovaných fyzických osob, konkrétně obžalovaných [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [jméno], které, jak bylo již řečeno, považuje odvolací soud za správné, a vycházely z podmínek ustanovení § 7 a 8 zákona zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (ZTOPO). Nalézací soud se jimi zabýval v odstavcích 371 a 372 odůvodnění napadeného rozsudku, a ačkoliv lze přisvědčit námitce odvolání státního zástupce, že

odůvodnění nezahrnuje v dostatečné míře všechny zákonem požadované skutečnosti, lze zcela shodně, jako již po zhodnocení napadeného rozsudku v minulém řízení před odvolacím soudem, uvedené závěry nalézacího soudu považovat za odpovídající obsahu provedeného dokazování i příslušným zákonným ustanovením, a nedostatek odůvodnění lze opětovně zhojit v rámci rozhodnutí odvolacího soudu.

136. Jak již bylo konstatováno v předchozím rozhodnutí odvolacího soudu, ačkoliv to soud v rozhodnutí výslovně neuvedl, zjevně vycházel ze zákona zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (ZTOPO), ve znění pozdější právní úpravy účinné od 1. 12. 2016, která oproti původní právní úpravě obsahuje ve prospěch obžalovaných právnických osob i možnost zprostit se trestní odpovědnosti dle § 8 odst. 5 ZTOPO, a takový postup lze považovat za zákonný a správný, neboť pozdější právní úprava je pro obžalované ve smyslu § 2 tr. zákoníku příznivější. Dále je možno konstatovat, že závěr o vině obžalovaných právnických osob nekoliduje s ust. § 7 ZTOPO, neboť trestné činy poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 tr. zákoníku a dotačního podvodu dle § 212 trestního zákoníku, pro které byly uvedené právnické osoby obžalovány, lze podle § 7 ZTOPO považovat za trestné činy. Trestní odpovědnost právnických osob dle § 8 ZTOPO je dána, jestliže šlo o protiprávní čin spáchaný v zájmu právnické osoby nebo v rámci její činnosti osobami, které ve vztahu k právnické osobě vystupovaly v pozicích vymezených v § 8 odst. 1 písm. a) -d) za podmínek uvedených v § 8 odst. 2 písm. a) nebo b). Podle § 8 odst. 5 ZTOPO se právnická osoba trestní odpovědnosti zprostí, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odst. 1 zabránila. V posuzovaném případě byl trestný čin bez pochyb spáchán ve prospěch společnosti HOMA holding, s. r. o., která jako žadatel o dotaci a jako investor měla mít z protiprávního jednání obžalovaných prospěch, a nepochybně byl spáchán obžalovanými [příjmení], [příjmení] a [jméno] v rámci činnosti společnosti CETTUS, a. s., jako technického dozoru investora, při níž se uvedení obžalovaní vědomě podíleli na přípravě falšovaných podkladů, které následně sloužily k podání žádosti o dotaci. Uvedená základní podmínka trestní odpovědnosti obou právnických osob byla tedy splněna. Další podmínkou ust. § 8 ZTOPO bylo, že trestného jednání se musela dopustit za společnost osoba zastávající některé z postavení, která jsou taxativně vyjmenována v § 8 odst. 1 písm. a) -d) ZTOPO. Splnění uvedené podmínky nalézací soud v odůvodnění rozsudku odůvodnil v případě společnosti HOMA holding, s. r. o., odkazem na postavení obžalovaného [jméno] [příjmení], který byl prokuristou společnosti HOMA holding, s. r. o., a podle závěru soudu ve vztahu k dalším společnostem na stavbě vystupoval jako ředitel uvedené společnosti, z čehož nalézací soud správně dovodil, že byl osobou oprávněnou jménem společnosti jednat ve smyslu § 87 odst. 1 písm. a) ZTOPO, a v případě společnosti CETTUS, a. s., odkazem na postavení obžalovaného [titul]. [ulice], který byl místopředsedou představenstva tedy členem statutárního orgánu a tedy osobou dle § 8 odst. 1 písm. a) ZTOPO, a na postavení obžalovaných [příjmení] a [titul]. [jméno], kteří jednali jako zaměstnanci při plnění pracovních úkolů společnosti, tedy jako osoby dle § 8 odst. 1 písm. d) ZTOPO. Spáchání žalovaných trestných činů bylo oběma právnickým osobám důvodně ve smyslu § 8 odst. 2 ZTOPO přičteno, neboť nalézací soud dospěl k závěru, že byly spáchány výše uvedenými obžalovanými jakožto osobami uvedenými v odst. 1 písm. a) ZTOPO (obžalovanými Doubkem a [titul]. [příjmení]), a zaměstnanci uvedenými v odst. 1 písm. d) ZTOPO (obžalovanými Hrbkem a [titul]. [jméno]) na podkladě pokynů osoby uvedené v odst. 1 písm. a) ZTOPO (obž. [titul]. [ulice]). Pokud jde o poslední podmínku trestní odpovědnosti právnických osob ve smyslu § 8 odst. 5 ZTOPO, omezil se soud na konstatování, že nebyly předloženy žádné důkazy, ze kterých by bylo patrné, že společnost CETTUS a. s. vynaložila veškeré úsilí, které je po ní možno požadovat, aby spáchání trestné činnosti obžalovaných zabránila, a ve vztahu ke společnosti HOMA holding, s. r. o., nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že se právnická osoba ve smyslu § 8 odst. 5 ZTOPO zprostila trestní odpovědnosti, a přestože lze do určité míry přisvědčit odvolání státního zástupce i v tom směru, že odůvodnění v napadeném rozsudku nezahrnuje všechny potřebné

úvahy, je možno závěry soudu považovat za odpovídající obsahu provedeného dokazování a nedostatek odůvodnění lze odstranit v rámci rozhodnutí odvolacího soudu.

137. Pokud jde o závěr o případném vyvinění společnosti HOMA holding, s. r. o., který odvolací soud považoval a i nadále považuje za správný, ale který nalézací soud zdůvodnil v odst. 371 jen strohým konstatováním, že žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru o vyvinění, nebyly zjištěny, odvolací soud znovu považuje za potřebné doplnit následující: Z provedených důkazů vyplynulo, že oficiální jednatelka společnosti HOMA holding, s. r. o., svědkyně [příjmení] neměla agendu rekonstrukce hotelu v [obec] včetně dotace na starosti, touto agendou byl majitelem společnosti svědkem [příjmení] pověřen prokurista obžalovaný [příjmení], další osobou, která měla neoficiální pověření majitele společnosti S k tomu, aby případně obžalovanému [příjmení] s uvedenou problematikou pomáhal, byl obžalovaný [příjmení]. Z odposlechů, jejichž obsah byl hodnocen výše, v souvislosti se všemi ostatními důkazy, pak jednoznačně vyplynulo, že majitel Strnad, obžalovaný [příjmení] a [příjmení], kteří jménem společnosti HOMA holding, s. r. o., v případě rekonstrukce hotelu v [obec] vystupovali, nevyvíjeli žádné úsilí, aby spáchání protiprávního činu zabránili, ale naopak byli nanejvýš těmi, kteří protiprávní jednání, které je společnosti a obžalovanému [příjmení] kladeno za vinu, u společnosti M prostřednictvím obžalovaného [příjmení] ze společnosti CETTUS objednali, a obžalovaný [příjmení] se pak na realizaci protiprávního jednání podílel ve spolupráci s ostatními obžalovanými v souladu s uvedeným ze strany majitele Strnada vzneseným předběžným požadavkem. Lze tudíž bez pochybností potvrdit závěr nalézacího soudu, že zákonné podmínky pro to, aby se společnosti HOMA holding, s. r. o., zprostila trestní odpovědnosti, nejsou splněny.

138. Důvodné neshledal odvolací soud námitky odvolání obžalované právnické osoby HOMA holding, s. r. o., které se v podstatě omezily výlučně na námitky proti závěru o vině obžalovaného [příjmení], resp. o jeho zavinění. Jestliže odvolatel uvádí, že žádný svědek neuvedl, že obžalovaný věděl, že je fakturovaná mikropilotáž, žádný důkaz neprokázal, že by se podílel na předstírání jejího provedení, jeho vědomí nebylo prokázáno, a on i § 2 odst. 1 tr. zákoníku ve vztahu k nové úpravě provedené zákonem č. 333/2020 Sb. 1991 proto měli být zproštěni, lze odkázat na výše uvedené důkazy prokazující vědomou aktivní účast obžalovaného [příjmení] na posuzovaném trestném jednání, ať již jde o výpovědi spoluobžalovaných či o listinné důkazy z nichž vyplývá jak jeho aktivní účast na poradách, na nichž se m. j. řešila otázka mikropilotů, tak jeho aktivní vystupování při jednáních s dotačními orgány, a zejména na výše hodnocené odposlechy telefonických hovorů, z nichž vyplynulo přímo vědomí obžalovaného [příjmení] o snaze ostatních obžalovaných získat, úspory“ z dotačních prostředků pro investora m. j. tím, že nebudou provedeny, avšak budou do fakturace a tedy i do žádosti o dotaci zahrnuty mikropiloty.

139. Rovněž pokud jde o případné vyvinění společnosti CETTUS, a. s., dospěl odvolací ke shodným závěrům jako v minulém řízení. Nalézací soud se v odst. 372 rozsudku omezil na konstatování, že v průběhu hlavního líčení nebyly předloženy žádné důkazy, ze kterých by bylo patrné, že společnost CETTUS, a. s., vynaložila veškeré úsilí, které je po ní možno požadovat, aby páčání trestné činnosti obžalovaných zabránila. Přitom nijak nehodnotil, že obžalovaná předložila soudu řadu listin, jimiž dokládala řízení společnosti a způsob, jímž zajišťovala v posuzované době kvalitu práce, zodpovědnost, respektování zákonů, prevenci škod, včetně etického kodexu a prezenční listiny o školeních pracovníků společnosti (listiny předložené dne 31.10.2016 tvořící obsah Přílohy [číslo] spisu).

140. Uvedenou skutečnost namítala společnost CETTUS, a. s. i v podaném odvolání, kde zároveň vznášela námitky spočívající v tom, že všichni pracovníci CETTUS měli čistě technickou roli, nikdy neměli v kompetenci zasahovat do finančních a smluvních záležitostí mezi stavebníkem a dalšími stranami, že společnost CETTUS se na dotaci nijak nepodílela, pracovníkům nebylo známo, jak jsou podklady dále zpracovávány, jejich činnost financoval stavebník, neměli kapacitu prověřovat a zjišťovat okolnosti týkající se dotací, a že nebyl prokázán úmysl použít dotaci na jiný než určený účel.

141. Pokud jde o uvedené námitky směřující fakticky proti závěrům o vině obžalovaných fyzických osob, lze pro stručnost odkázat na tytéž důkazy a z důkazů vyplývající skutečnosti, na něž je poukazováno v souvislosti s odvoláními obžalovaných [titul]. [ulice], [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno], jimiž byla podle odvolacího soudu vina všech těchto obžalovaných, včetně jejich zavinění, bez pochybností prokázána.

142. Jestliže společnost CETTUS, a. s. v odvolání namítá, že v rozsudku absentují tvrzení o přičitatelnosti jednání obžalovaných [příjmení] a [jméno] jako zaměstnanců společnosti CETTUS, a. s., jestliže uvádí, že čin byl v rozporu se zájmy společnosti CETTUS, a. s., a že společnost neměla v předmětu činnosti nic, co by souviselo s dotacemi, pracovníci byli odměňováni v rámci pevné sazby, neměli žádné benefity, jestliže má za to, že nebylo prokázáno, že by k protiprávnímu jednání byli tito obžalovaní úkolováni orgány právnícké osoby, a namítá, že v rozsudku chybí úvahy v tomto směru, odvolací soud již výše konstatoval, že zejména z provedených odposlechů v souvislosti s důkazy listinnými, z nichž je patrna konkrétní účast obžalovaných na vytváření nepravdivých dokladů, a v souvislosti s výpověďmi obžalovaných i svědků, svědčících o kontaktech obžalovaných s dotačními orgány (obžalovaní Nový a [jméno] byli v kontaktech se svědkem [příjmení] i se svědkyní [příjmení]), bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný [titul]. Nový jako člen statutárního orgánu společnosti CETTUS, a. s., vykonávajícího technický dozor investora, se v rámci činnosti této společnosti podílel na organizování podvodného jednání spočívajícího v předstírání provedení mikropilotů za účelem vylákání dotačních prostředků společností HOMA holding, pro kterou technický dozor vykonával, a za tím účelem dával konkrétní pokyny podřízeným zaměstnancům této společnosti, obžalovaným [příjmení] a [jméno], kteří byli do podvodného plánu ostatních obžalovaných zasvěceni, a kteří se vědomě podíleli na přípravě falšovaných podkladů, které následně sloužily k podání žádosti o dotaci. Spáchání žalovaných trestných činů obžalovanými bylo tudíž společností CETTUS, a. s., důvodně ve smyslu § 8 ZTOPO přičteno.

143. K námitce, že společnost CETTUS, a. s., doložila listiny, z nichž vyplývá, že činila veškerá nadstandardní opatření ve vztahu ke školení zaměstnanců, nelze od ní požadovat taková opatření jako u velké společnosti M, a proto lze podle ní konstatovat, že vynaložila veškeré úsilí, aby spáchání činu zaměstnanců zabránila, odvolací soud znovu uvádí následující:

144. [titul]. [jméno] [příjmení], otec obžalovaného [titul]. [jméno] [příjmení], který v hl. líčení čl. 8007 an. vypovídal za obžalovanou společnost jako jeden z členů představenstva, uvedl, že společnost od roku 1991 koná inženýrskou činnost ve stavebnictví a technický dozor investora, za tu dobu se účastnila řady akcí, a to i financovaných z veřejných prostředků či z dotačních titulů EU, probíhají pravidelné kontroly příslušných ministerstev, i NKÚ, nikdy nebyly shledány nedostatky. Společnost má certifikát mezinárodní organizace pro normalizaci jakosti, je každoročně auditována, jde o certifikaci kvality, která je významná pro práci v zahraničí. K posuzované zakázce nemá bližší informace, nic v ní osobně neprováděl. Syn jako člen představenstva vykonával svou činnost, až do 3.4.2013 se podle dokumentů jejich společnost neúčastnila ničeho ve spojitosti s dotačním titulem.

145. V konfrontaci s touto výpovědí, z provedených důkazů, které byly rozvedeny výše, ovšem vyplynulo, že druhý člen představenstva společnosti obžalovaný [titul]. [jméno] [příjmení] byl jedním z organizátorů trestné činnosti, na jejímž plánování se podílel již od podzimu roku 2012, do níž následně zasvětil a v rámci níž dával konkrétní úkoly dvěma zaměstnancům [titul]. [jméno] a [jméno] [příjmení], kteří se na kamufláži údajně prováděné mikropilotáže vědomě podíleli od ledna 2013. Z provedených odposlechů telefonických hovorů navíc vyplynulo, že [titul]. [jméno] [příjmení] byl na podzim 2012 v kontaktu s dalším z obžalovaných v této trestní kauze, s [titul]. [příjmení], a z obsahu telefonátu mezi nimi z 24.10.2012, posuzovaného v kontextu časově předcházejícího telefonátu mezi obžalovaným [titul]. [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] o požadavku investora z projektu něco „vytěžit“, a o obavě z toho, že pokud z projektu nic „nevytěží“, mohl by investor z akce vycouvat, lze podle názoru odvolacího soudu dovodit, že jestliže

[titul]. [jméno] [příjmení] potvrzuje [titul]. [příjmení] že v ten den již mluvil krátce s [jméno], a že by si měli akci pohlídat, že by byla škoda, kdyby o to přišli, hovořil o uvedeném požadavku investora Strnada na „vytěžení“ z projektu, který je předmětem tohoto trestního řízení. Za této situace, kdy jeden ze zástupců statutárního orgánu společnosti CETTUS, a. s., organizoval trestnou činnost, na níž se podle jeho pokynů podíleli dva zaměstnanci téže společnosti, kteří se jeho pokynům podřídili, to vše s vědomím (a tedy přinejmenším s tichým souhlasem) druhého z členů statutárního orgánu společnosti CETTUS, a. s., je zřejmé, že formální opatření v podobě etického kodexu, školení, apod., která společnost v řízení dokládala, se zcela minula účinkem, že v žádném případě nelze dospět k závěru, že by společnost CETTUS, a. s., vynaložila jakékoliv úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu svými zaměstnanci zabránila, a její zproštění trestní odpovědnosti dle § 8 odst. 5 ZTOPO tedy není namístě.

146. Vzhledem k tomu, že odvolací soud shledal důvodné námitky odvolání státního zástupce týkající se nedostatečnosti hodnocení odposlechů telefonických hovorů a některých dalších důkazů, a v důsledku toho i námitky neúplnosti skutkových zjištění ve výroku napadeného rozsudku, sám znovu provedl ve veřejném zasedání dokazování potřebnými důkazy, zejména přehrál některé odposlechy telefonických hovorů, které soud v původním řízení neprovedl a v dalším řízení sice provedl, ale nedostatečně hodnotil, dále zopakoval dokazování některými listinami, především předpisy, jimiž byly v kritické době podmínky předmětné dotace a jejího čerpání stanoveny, a z nichž rovněž vyplývalo, jakým způsobem nakládaly dotační orgány případně s finančními prostředky, které se v průběhu projektů dodatečně uvolnily kupř. v důsledku snížení hodnoty způsobilých výdajů (viz metodický pokyn [číslo] na čl. 3222 an., na důvody jehož provedení k důkazu se dotazovala ve veřejném zasedání obhájyně obž. [titul]. [příjmení]), a také listinami předloženými státním zástupcem po zrušení prvního rozsudku v této trestní věci v hlavním líčení dne 31.10.2008 (Příloha [číslo]) na čl. 9743, mezi nimiž se nachází m. j. i e-mailová komunikace státního zástupce s [příjmení] [jméno], ředitelem Evropské komise, Generálního ředitelství pro regionální a městskou politiku, Ředitelství auditů v Bruselu, vedená v období od června 2018 do srpna 2018, která se týkala postupu orgánů EU v případech podvodného jednání vůči dotačním prostředkům EU, a tyto důkazy pak znovu hodnotil v souvislosti se všemi dalšími důkazy, které byly provedeny soudem prvního stupně v hlavním líčení, a dospěl ke dvěma závěrům:

147. V souvislosti s obsahem pořízených a k důkazu provedených odposlechů nemohou obstát závěry nalézacího soudu o tom, že nebylo prokázáno, že existovala nějaká dohoda obžalovaných odčerpat finance z dotačních prostředků, že nebylo možno prokázat, že by obžalovaní jednali jako organizovaná skupina, ani že nebyl prokázán ziskuchtivý motiv obžalovaných. Tyto závěry nalézací soud bez ohledu na obsah k důkazu provedených odposlechů v podstatě převzal z obhajoby obžalovaných.

148. Závěr nalézacího soudu o neprokázání předběžné dohody obžalovaných je sám o sobě do jisté míry rozporuplný, neboť jestliže v souladu s obsahem provedených důkazů soud správně konstatuje shodný úmysl všech obžalovaných odčerpat neoprávněně finanční prostředky z dotací a správně posuzuje obžalované jako spolupachatele, je zřejmé, že musel dospět k závěru o předběžné, byť zčásti konkludentní dohodě obžalovaných spolupachatelů na odčerpání prostředků z dotací tak, že bude fakturována mikropilotáž, která nebude ve skutečnosti provedena.

149. Lze dále poukázat na obsah telefonických hovorů označených NUK 10 pořízených v době od 19.10. 2012, a zejména hovorů z [číslo] až 31. 10. 2012, z nichž je zřejmé, že investor, zastoupený jednak přímo osobou [jméno] [příjmení], dále obžalovaným [příjmení] a obžalovaným [příjmení], jednal s Metrostavem prostřednictvím [titul]. [příjmení] a s [titul]. Novým (za společnost CETTUS jako TDI) o možnosti z projektu něco „vytěžit“, že se předpokládalo, že bude chtít něco jako „odpuštěk“, a na obžalované [příjmení] a [ulice] činila tato jednání dojem, že pokud investor z projektu nic „nevytěží“, mohl by z akce vycouvat, a spolu s obžalovaným [příjmení] se toho obávají. Obžalovaní [příjmení] s [příjmení] a s [příjmení] se v telefonátech baví o tom, že představu investora, že bude moci veškeré náklady, které nebyly zahrnuty do projektu, které podle jeho

odhadu činí kolem 9 mil. Kč, financovat z,, úspor“ m.j. na dotovaných položkách, o jejíž správnosti [jméno] [příjmení] utvrzoval obžalovaný [příjmení], považují za nereálnou (uvedenou skutečnost nakonec potvrdil v rámci jednoho ze svých výsledků i obžalovaný [příjmení]), nicméně z odposlechů zároveň vyplývá jejich dohoda na tom, že za pomoci pracovníků Metrostavu (lidí od [příjmení]) budou hledat položky, na nichž by bylo možno,, ušetřit“. V návaznosti na to z hovoru z 20.11.2012 v 12,58,01 vyplývá, že obž. [titul]. [příjmení] informoval [titul]. [příjmení] o možnosti,, ušetřit“ tím, že budou zrušeny projektované mikropiloty, ale i o tom, že tato úspora pro investora by mohla znamenat ztrátu zisku pro zhotovitele, takže je třeba probrat s [titul]. Novým, o jak vysoké úspore bude investor informován, aby tak z uvedené,, úspory“ mohl mít zisk i zhotovitel. Z hovorů z poloviny ledna 2013 je zřejmé jednak to, že obžalovaný [příjmení], [příjmení] a Nový se domlouvají na způsobu kamufláže vyhotovení mikropilotů a na tom, že do toho zasvěti obžalovaného [příjmení], že [titul]. Nový byl tím, s kým se konsultovalo,, do jakého rizika“ jít, jak vysoké,, úspory“ bude možno investorovi zatajit tak, aby měl dojem, že,, se to opravdu dělá“, a že obžalovaný [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení] a [titul]. Nový se takto domlouvali nejen se záměrem získat neoprávněně finanční prostředky pro investora, ale část z nich, o níž by se dělili napůl, bez vědomí investora i pro sebe. V hovoru z 15.1.2013 se tak obžalovaný [příjmení] ptá obžalovaného [příjmení], zda [číslo] umějí udělat jako realitu, protože investorovi to nemohou říci, obžalovaný [příjmení] konstatuje že myslel, že s tím z poloviny vyřeší obžalovaného [příjmení], v hovoru z následujícího dne 16.1.2013 mezi obžalovanými [příjmení], Novým a [příjmení] vyplývá, že tito tři obžalovaní se jak bylo domluveno dohadují o rozsahu kamufláže, o fotodokumentaci, kterou bude potřeba pořídit pro případ kontroly, a obdobně z dalších hovorů označených [příjmení] 02, konkrétně z hovoru obžalovaných [příjmení] a Prudila ze dne 4.2.2013, je zřejmé, že obžalovaný [příjmení] vybízí obžalovaného [příjmení], aby pořídil fotodokumentaci (z kontextu dalších hovorů je zřejmé, že jde o Novým požadovanou fotodokumentaci, již by bylo předstíráno zhotovení nevyhotovených mikropilotů) s povzbuzením, že půlka z toho je jejich, tak pro to musí něco udělat. Z hovorů z 6. 2. 2013 je zřejmé, že obžalovaný [příjmení] požadoval po obžalovaných [příjmení] a Prudilovi v duchu předchozích domluv vytvoření fotodokumentace předstíraných pilotů, kterou by bylo možno dodat k fakturaci a poukazoval přitom na,, hrozné riziko“, které to představuje.

150. S ohledem na obsah výše uvedených odposlechů nemůže obstát ani nová obhajoba, s níž přišli někteří obžalovaní po zrušení předchozího rozsudku odvolacího soudu Nejvyšším soudem, spočívající v tom, že domluvy mezi obžalovanými z října 2012 se týkaly úspor pouze ohledně nedotovaných částí projektu, když reálnost úspor na dotované části projektu obžalovaní odmítli, a že návrh na neprovedení mikropilotů neměl s předchozími hovory ohledně zamýšlených,, úspor“ nic společného. Z obsahu uvedených hovorů naopak bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že požadavek investora na,, úspory“ byl vznašen společně s požadavkem,, získat něco navíc“, protože investorovi vznikly další náklady s částí rekonstrukce, která podle jeho mínění nebyla zahrnuta do původního projektu, a investor nechtěl do stavby dát navíc ani korunu (logicky tedy muselo jít o požadavek získat něco navíc z dotačních prostředků), a že ačkoliv obžalovaní ([příjmení], Nový a [příjmení]) hovořili o tom, že budou muset investorovi vysvětlit, že něco do toho bude muset dát, hovořili také o tom, že něco se bude muset provést záměnami, proškrtáním, aby získali co nejnížší cenu, a domlouvali se současně i na tom, že maximální výše dotace musí zůstat zachována, logicky proto, aby část dotačních prostředků mohla být v souladu s požadavkem investora použita k jiným účelům. Jestliže o měsíc později přišel obžalovaný [příjmení] s nápadem na zrušení provedení mikropilotů s tím, že šlo právě o položku, která by měla být placena z dotačních prostředků, nelze přisvědčit obhajobě obžalovaného [příjmení] a některých dalších obžalovaných, že tento nápad s předchozími hovory o,, úsporách“ požadovaných investorem nijak nesouvisel. Na tom nic nemění ani další z odposlechů vyplývající skutečnost, že se obžalovaní domlouvali tuto,, úsporu“ nepřiznat investorovi (v osobě obž. [příjmení]) v plné výši, protože pokud by se mikropiloty realizovaly, měl by z toho zhotovitel (Metrostav) zisk 300 000, o který by v případě nerealizace mikropilotů, resp. v případě použití peněz z dotace k jinému účelu než k zaplacení realizace mikropilot, zhotovitel přišel, Souvislost mezi tímto nápadem [titul]. [příjmení] a prvotním

požadavkem investora, o němž se obžalovaní [titul]. [příjmení], [titul]. Nový a [titul]. [příjmení] domlouvali měsíc předtím, je podle názoru odvolacího soudu mimo jakékoliv pochybnosti.

151. V rozporu s obsahem odposlechnů je závěr nalézacího soudu v odst. 360, že dohodu na odčerpání finančních prostředků dovozuje obžaloba pouze z telefonního hovoru mezi obžalovanými [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení], který měl být zpochybněn znaleckým posudkem z odvětví foniatrie, a že obžalovaní [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] dostatečně přesvědčivě vysvětlili obsah tohoto hovoru, který nalézací soud evidentně přebírá od obhajoby. Obhajoba předložila jednak znalecký posudek PhDr. [jméno] [příjmení] z 19.- 25.3.2016 (čl. 7526 an.), který porovnával obsah telefonického hovoru mezi obžalovaným [titul]. [příjmení] a [titul]. Novým z 24.10.2012 9,41,41 hod. a obsah přepisu tohoto hovoru, a přesto, že znalkyně zaznamenává několik chyb v přepisu, nevznikají o obsahu tohoto hovoru, který odvolací soud k důkazu znovu přehrál, žádné pochybnosti. Další posudek téže znalkyně byl zpracovaný 18.- 19.9.2016 a jeho obsahem je doslovný přepis telefonického hovoru mezi obžalovanými [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] ze dne 25.10.2012 v čase 10,35,38 hod. a rovněž záznam tohoto hovoru odvolací soud k důkazu přehrál a o jeho obsahu nemá pochybnosti. Nelze přisvědčit názoru nalézacího soudu, že by nesprávnost přepisu, kterou znalkyně zjistila, měla jakýkoliv vliv na posouzení podstatného obsahu hovorů, který byly při přehrání odvolacím soudem shledány v souladu se závěry uvedeného posudku, byly v podstatné míře srozumitelné a vyplývaly z nich obdobně jako z dalších souvisejících hovorů výše uvedené skutečnosti. Vysvětlení obžalovaných, že z hovorů vyplývá, že neměli v úmyslu vyhovět požadavku investora, naprosto neodpovídá obsahu těchto hovorů, tak, jak vyplývá z jejich zvukového záznamu, z nichž je v jejich vzájemných souvislostech jednoznačně zřejmé, že obžalovaní sice představu investora, že další náklady, které investor odhadl na 9 mil. Kč, bude možno uhradit z tzv., „úspor“ nalezených v projektu, považovali za nereálnou, a že se bavili o tom, že část z těchto nákladů ve výši přes 3,5 mil. v projektu je zahrnuta, avšak že se domluvili na tom, že přesto budou systematicky hledat v projektu položky, na nichž bude možno, „ušetřit“, a že za takovou, „úsporu“, kterou bude možno využít jak ve prospěch investora, tak ve prospěch vlastní, považovali posléze právě možnost neprovést naprojektované mikropiloty, jejichž proplacení z dotačních prostředků bude následně investor požadovat. Vzhledem k tomu, že jako důkazy soudu posloužily autentické zvukové nahrávky hovorů, považoval odvolací soud zkoumání správnosti písemných přepisů těchto nahrávek v rámci znaleckých posudků za důkazy pro závěry o vině obžalovaných zcela nadbytečné.

152. Z týchž důvodů nelze přisvědčit ani námitkám odvolatelů, kteří dohodu o, „úsporách“ z dotačních prostředků označují za umělou konstrukci státního zástupce, která byla vytvořena na základě nesprávného přepisu telefonického hovoru z 24.10.2012 prokázaného znaleckým posudkem PhDr. [jméno] [příjmení].

153. Na základě vyhodnocení uvedených odposlechnů hovorů, v nichž jsou zaznamenány poznatky o požadavcích investora na to, aby byl poskytnut, odpustek“, aby bylo z projektu něco, vytěženo“, aby byly nalezeny, „úspory“, a navazující dohody obžalovaných na tom, jak požadované, „úspory“ zajistit, nejprve obecné, a následně konkrétní neprovedením mikropilotáže tak, aby část finančních prostředků připadla investorovi, a další, investorovi nepřiznaná část, pracovníkům Metrostavu a [titul]. Novému, nemůže obstát ani další závěr nalézacího soudu o tom, že motivací obžalovaných pro neprovedení mikropilotů byla výlučně snaha zabránit zastavení stavby, nikoliv ziskuchtivost. Z obsahu telefonického hovoru mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení] z 20.11.2012, který je citován ve výroku rozsudku, je zřejmé, že obžalovaný [příjmení] informoval [příjmení] o možnosti, „úspory“ v podobě vypuštění mikropilotáže, zároveň se domlouvají o nutnosti dohody s Novým na tom, jak vysokou, „úsporu“ přiznat investorovi, aby sami nepřišli o zisk.

154. Z odposlechnů hodnocených v souvislosti s dalšími důkazy, kupř. se-mailovou zprávou obžalovaného [příjmení] ze dne 15.1.2013, v níž žádá obžalované [příjmení] a [příjmení] o sdělení, zda budou provedení mikropilotáže předstírat a mikropilotáž fakturovat, či nikoliv, také vyplývá postavení obžalovaných [příjmení] a [příjmení] ve vztahu k ostatním obžalovaným, které, jak

správně namítá ve svém odvolání státní zástupce, nelze posuzovat jako „pouhé“ pomocníky, ale odpovídá postavení organizátorů, tedy osob, které podle zadání investora naplánovaly (zosnovaly) a poté řídily jednání ostatních obžalovaných. Na základě zadání investora zajistit „výtěžek“ či „peníze navíc“, či „úsporu“, které nepovažovali v plné míře za reálné, rozhodovali tito obžalovaní o způsobu, do jaké míry a jak tomuto zadání vyhovět, a v návaznosti na to i jak získat něco i „pro sebe“. Právě obžalovaní [příjmení] a Nový zajišťovali komunikaci s investorem a organizovali další obžalované při realizaci uvedeného záměru. Obžalovaný [příjmení] ze své pracovní pozice nadřízeného při tom dával úkoly v rámci práce společnosti CETTUS, a. s., jako TDI zaměstnancům této společnosti obžalovaným [jméno] a [příjmení], a obžalovaní [příjmení] i Nový zároveň řídili realizaci záměru v rámci zhotovitele zakázky společnosti Metrostav, a. s., prostřednictvím obžalovaného [příjmení] jako vedoucího projektu, který dále předával pokyny obžalovanému [příjmení] v pozici stavbyvedoucího.

155. Právě na vůdčí roli obžalovaného [příjmení] a [příjmení], které respektovali všichni ostatní obžalovaní, lze dokumentovat i srozumění obžalovaných s tím, že jsou součástí organizované skupiny, která se podílí na naplánované trestné činnosti a současně se zcela nekryje s formálním pracovním postavením – obžalovaný [příjmení] se obracel na tyto dva s žádostí o rozhodnutí ohledně toho, zda se mikropilotáž neudělá a bude fakturovat či nikoliv, ačkoliv formálně byl podřízen řediteli divize 9 [titul]. [příjmení] a náměstkovi, nikoliv obžalovanému [příjmení], a obžalovaný [příjmení] zcela mimo svou roli TDI spolupracoval s obžalovanými zaměstnanci zhotovitele stavby mimo jiné na dohodě, jakou část „úspory“ ve vztahu k dotačnímu orgánu přiznají investorovi a jakou nikoliv, aby z nepřiznané části mohli mít on a pracovníci zhotovitele prospěch.

156. Za příléhavé proto odvolací soud nepovažoval ani úvahy nalézacího soudu v odst. [číslo], že nešlo o organizovanou skupinu, protože obžalovaní jednali v rámci svých pracovních pozic. Z charakteristiky organizované skupiny ve smyslu znaku kvalifikovaných skutkových podstat trestných činů vyplývá, že organizovanou skupinou se rozumí sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny jeho škodlivé dopady pro společnost. Skupina nemusí mít trvalejší charakter a tímto způsobem lze spáchat i jen ojedinělý, jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se výslovné přijetí za člena skupiny nebo výslovné přistoupení ke skupině, postačí, že se do ní pachatel včlenil a aktivně se na její činnosti podílel.

157. V daném případě je z popisu skutkového děje ve výroku rozsudku zřejmé, že část obžalovaných (obžalovaní [obec], [příjmení], Nový, [příjmení]) se přinejmenším od října 2012 z podnětu investora předběžně domlouvala na společném jednání spočívajícím v neoprávněném odčerpání finančních prostředků ze schválené dotace, a další část (obžal. [příjmení] jako spolupracovník [příjmení], [příjmení] a [jméno] jako podřízení a spolupracovníci [ulice]) k této jejich dohodě postupně vědomě přistoupila v rámci realizace uvedeného záměru. Mezi obžalovanými v rámci posuzované trestné činnosti přitom existovala dělba úkolů, která, jak již bylo uvedeno, se z části kryla s jejich pracovními pozicemi, zčásti byla založena na jejich aktivitě, neformálním vlivu a na jejich kontaktech. Obžalovaný [příjmení] na základě prokury plní vůli investora [jméno] [příjmení] včetně snahy zajistit jeho nezákonný požadavek na „vytěžení“ peněz navíc, a navenek jedná za společnost HOMA holding, a. s., se zhotovitelem díla a s technickým dozorem investora, a zároveň utvrzuje investora v přesvědčení o možnosti „vytěžit“ z projektu tak, že nebude muset dávat další peníze, obžalovaný [příjmení] jedná zcela mimo svou profesní pozici a v dohodě s obžalovaným [příjmení] za TDI organizuje činnost pracovníků Metrostavu před realizací a při realizaci stavby tak, aby vyšli vstříc nezákonnému požadavku investora a zároveň aby zajistili svůj podíl na nezákonně získaných finančních prostředcích. Obžalovaný [příjmení] v pozici TDI částečně zajišťuje nezákonný požadavek investora, a v době, kdy ještě neměl dodatkem mandátní smlouvy nasmlouvanou pomoc investorovi s dotační administrativou, se účastní jak

jednání se svědkyní [příjmení] z Rozvojové agentury, tak přímo s pracovníky dotačního orgánu (svědkyně Krejčí čl. 8631 an. vypovídala m. j. o jednáních s Novým od roku 2012 i o tom, že zjistila, že Nový s [příjmení] jí začali obcházet a začali jednat přímo s dotačním orgánem), jednak jedná za zády investora v dohodě s obžalovanými [příjmení] a [příjmení], obžalovaní [příjmení] i Prudil respektují m. j. pokyny obžalovaného [příjmení], který jim pracovně není nadřízen, atd.). Všichni obžalovaní si přitom od okamžiku, kdy se do trestného jednání zapojili, byli vědomi nejen společného nezákonného záměru, ale i pozic ostatních spoluobžalovaných. Právě skutečnost, že obžalovaní se na skutku podíleli částečně mimo svou oficiální pracovní pozici, potvrzuje správnost závěru o existenci organizované skupiny, jejímž cílem byla realizace trestné činnosti, a argument obhajoby [titul]. [příjmení], že závěr státního zástupce o existenci organizované skupiny je proto vnitřně rozporný, nemůže obstát. Koordinovanost činnosti obžalovaných v rámci této skupiny je zdokumentována jak obsahem odposlechů, tak dokumentací, na jejímž vypracování se podíleli, odposlechy zaznamenávají rovněž plánovitost jejich činnosti, zejména pokud jde o způsob, jakým byla mezi obžalovanými [příjmení], [příjmení], [příjmení], Prudilem, [jméno] a [příjmení] v rámci jejich postavení ve společnostech technického dozoru investora a zhotovitele díla domluvena a realizována kamufláž neprovedení mikropilotů před tím, než byla obžalovaným [příjmení] za společnost HOMA holding, s. r. o., jakožto investora podána žádost o proplacení dotace. Námitky obžalovaných, kteří polemizují s názorem státního zástupce na nutnost kvalifikovat jednání obžalovaných jako čin členů organizované skupiny, proto považuje odvolací soud za nedůvodné, ačkoliv lze obžalovaným přisvědčit potud, že státní zástupce užívá v odvolání nesprávného označení Organizovaná zločinecká skupina, byť jde o odlišný právní institut.

158. Důvodné nejsou námitky obžalovaných, že provedenými odposlechy se znovu potvrdilo tvrzení obžalovaných, že až do poslední chvíle nebylo jasné, zda piloty budou či nebudou realizovány. Z obsahu odposlechů telefonických hovorů vyplynulo, že úmysl opatřit si nezákonně finanční prostředky tím, že bude předstíráno, fakturováno a z dotačních prostředků financováno zhotovení mikropilotů, které ve skutečnosti nebudou zhotoveny, vznikl již v listopadu 2012. V následujícím období se obžalovaní ujíšťovali o tom, zda bude možno z hlediska bezpečnosti stavby skutečně tento úmysl realizovat. Definitivní rozhodnutí o tom, že se tento úmysl bude realizovat, padlo v polovině ledna 2013, kdy také bylo započato s realizací tohoto záměru, 21. 1. 2013 byla přivezena vrtná soustava a provedeny účelové vrty, v průběhu první poloviny února 2013 obžalovaní domlouvali a pořizovali další dokumentaci k předem dohodnuté kamufláži zejména fotodokumentaci. V období cca od 6. 2. do 8. 2. byl tento jejich záměr ohrožen aktuálními zjištěními ze stavby a obžalovaní řešili otázku, zda nakonec nebudou muset přece jen mikropiloty zhotovit, nicméně na základě dalších zjištění ze stavby se opětovně ujistili, že mikropiloty nebude třeba dělat, a že původní záměr lze realizovat. Tato skutečnost však naprosto nic nemění na tom, že podvodný záměr byl obžalovanými přijat na základě požadavku investora na „vytěžení“ peněz z projektu ještě před započatím stavby na podzim 2012.

159. Za důvodnou nepovažuje odvolací soud ani odvolací námitku, že zájmové odposlechy jsou vytrženy z kontextu odposlechů ostatních, a že jen provedení důkazů všemi pořízenými odposlechy může vést k náležitému a úplnému zjištění skutkového stavu a hodnocení provedených důkazů. Orgány činné v trestním řízení prováděly odposlechy telefonických hovorů několika účastnických stanic kontinuálně od října 2012 do června 2013, přičemž důvodem pro postupné nařizování odposlechů v této trestní věci byly původně předcházející odposlechy telefonických hovorů v jiné trestní věci, v níž vystupovaly m. j. stejné osoby-později obžalovaní [titul]. [jméno] [příjmení] a obž. právnická osoba Metrostav, a s., a v nichž byly zachyceny hovory vzbuzující podezření z další trestné činnosti, která se následně stala předmětem tohoto trestního řízení a byla uvedenými odposlechy monitorována v podstatě v přímém přenosu. Při průběžném monitorování telefonických hovorů několika účastnických stanic došlo pochopitelně k tomu, že orgány činné v trestním řízení pro účely trestního řízení opatřily přepisy těch zaznamenaných hovorů, které pro posouzení předmětu řízení považovaly za relevantní, a soudy provedly k důkazu tu část záznamů,

kteřé se jim jevily pro rozhodování ve věci významné. Vzhledem k rozsahu záznamů, které byly provedeny k důkazu, a to tak, že byly přehrány, nelze mít za to, že obsah hovorů nelze řádně hodnotit, či že jednotlivé hovory jsou vytrženy z kontextu, z jejich obsahu je naopak zřejmé, že hovory na sebe navazují, témata hovorů a jejich kontext jsou dostatečně zřejmé. K ověření správnosti výkladu těchto hovorů měly soudy dále k dispozici další rozsáhlý důkazní materiál, ať již v podobě výsledků celé řady osob, tak zejména v podobě listinných důkazů, a nakonec i v podobě vyjádření obžalovaných k jejich konkrétnímu obsahu.

160. Obstát nemůže ani argumentace některých obžalovaných, že důkazem o tom, že obžalovaní neměli v úmyslu čerpat dotační prostředky neoprávněně, byla vypracovaná poslední projektová dokumentace ze dne 11.2.2013, která odrážela reálný stav a mikropilotáž tedy neobsahovala, na jejímž základě mělo podle obžalovaných dojít po dokončení projektu ke stornování faktury za mikropiloty, přičemž plnění na tuto fakturu mělo být podle nich započteno na případné vícepráce. Je nutno uvést, že taková argumentace je především v rozporu s obsahem uvedených odposlechnů, které jednoznačně svědčí o snaze obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [ulice] získat nezákonně finanční prostředky pro investora i pro sebe. Dále lze poukázat na to, že pokud by obžalovaní měli skutečně v úmyslu nevyhotovení mikropilotů následně oznámit, byla by celá pracně domlouvaná a realizovaná kamufláž zbytečná. Z vyjádření pracovníků RRRS SV svědků [titul]. [příjmení] a [jméno] [příjmení] i z obsahu dotačních dokumentů pak jednoznačně vyplývá, že vypuštění mikropilotů v důsledku nedostatku či vady projektu by vedlo ke zkrácení dotačních prostředků a finanční prostředky takto ušetřené by nemohly být užity k financování víceprací. Tuto skutečnost připustil i kupř. obžalovaný [příjmení], když ve svém odvolání m. j. namítal, že soud pominul, že z výpovědi [titul]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyplynulo, že dotační orgán by případ považoval za porušení rozpočtové kázně a tuto položku by hodnotil jako nezpůsobilý výdaj a jako takovou by ji sankcionoval, či obžalovaný [příjmení] když uvedl, že podle svědka [titul]. [příjmení] šlo pouze o metodické pochybení, jestliže nedošlo k vyplacení peněz, jinak by šlo o porušení rozpočtové kázně. Jestliže obžalovaní [příjmení] a [jméno] ve svých odvoláních naopak tvrdili, že uvedení svědci potvrdili, že by náklady spojené s uvedenou změnou byly označeny za způsobilé, je třeba uvést, že zmínění svědci, jak je patrné z jejich výpovědí, v průběhu řízení vypovídali místy rozporuplně a vyhýbavě, pasáže, na něž odvolatelé poukazují, neobstojí v kontextu všech výpovědí těchto svědků ani v konfrontaci s dotačními předpisy, z nichž, jak bylo uvedeno, vyplývá jednoznačně závěr opačný, což nalézací soud nijak nehodnotil. Z obsahu spisu je dále zřejmé, že uvedená dokumentace nebyla na rozdíl od ostatní dokumentace v rámci přípravného řízení zajištěna, a listina, která jí měla představovat, byla předložena obhajobou až v průběhu řízení před soudem. Z odposlechnů telefonických hovorů (konkrétně kupř. z hovoru mezi Novým a [příjmení] ze dne 6. 2. 2013, 13,52) vyplynulo, že uvedená dokumentace skutečného provedení stavby nebyla v době, kdy již došlo k pořízení falešných dokumentů o údajné realizaci mikropilotáže (fotografií, záznamů ve stavebním deníku) ještě vyhotovena, a že měla následně obdobně jako další zamýšlené doklady, např. smlouva o dílo a dodatek k této smlouvě, na jejichž vyhotovení se obžalovaný [příjmení] domlouval se svědkem [příjmení] (viz hovor mezi [příjmení] a [příjmení] ze 4.2., 14,18) sloužit jako alibi pro případ, že by došlo k odhalení skutečnosti, že mikropiloty nebyly vyhotoveny.

161. Důvodné neshledal odvolací soud ani námitky obžalovaných pokud jde o závěry nalézacího soudu o způsobení škody, podle nichž škoda nemohla být způsobena a nemohlo proto jít o naplnění skutkové podstaty trestného činu, mohlo jít maximálně o účast na porušení rozpočtové kázně, či námitky, že nebyla vzata v potaz subsidiarita trestní represe. Opodstatněné neshledal odvolací soud ani námitky poukazující na to, že podle svědka [příjmení] když nedošlo k vyplacení, mohlo jít maximálně o metodické pochybení, či že podle svědků [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] mělo jít o chybu, kterou šlo dodatečně napravit. Stejně tak neshledal odvolací soud opodstatněné opakované námitky spočívající v tom, že šlo o agregovanou položku, že vynaložené náklady se netýkaly jen

vrtů, ale i dalších prací kolem, a že soud nezohlednil v tomto směru vypracovaný posudek [titul]. [příjmení].

162. K těmto námitkám odvolací soud již v minulém rozhodnutí uváděl, že posouzení, zda žalované jednání naplnilo či nenaplnilo znaky trestných činů, nemohou učinit pracovníci dotačního orgánu. Svědci [příjmení], [příjmení] i Krejčí, jak již bylo uvedeno, vypovídali neurčitě a i poněkud rozporuplně pokud jde o to, jaké důsledky by mělo zjištění, že některé práce, které měly být financovány z dotace, nebyly ve skutečnosti v rozporu se schváleným projektem provedeny, a neměli jednoznačný názor na posouzení nedostatků, které by byly způsobeny úmyslným jednáním obžalovaných. Svědek [příjmení], který byl vyslýchán opakovaně, ve své poslední výpovědi nakonec připustil, že v takovém případě by nezbylo, než volat policii, že by dotace musela být pozastavena, a že by v případě, že by byl zjištěn trestný čin, mohlo dojít k odstoupení od dotační smlouvy. Uvedeným skutečnostem nalézací soud při posuzování obsahu provedeného dokazování nevěnoval dostatečnou pozornost a odvolací soud se jimi proto znovu zabýval poté, kdy doplnil dokazování zejména některými aktuálními dotačními dokumenty a dalšími důkazy a konfrontoval s nimi obsahy výpovědí svědků, jak bude rozvedeno níže. Pokud uvedení svědci odkazovali na pojmy vyplývající z předpisů a dokumentů týkajících se dotací (předpisů a metodických materiálů [příjmení] [jméno], či zákona č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů), jako je např. porušení rozpočtové kázně či metodické pochybení, nelze uzavřít, že by jednání, které by svědci takto posoudili, nemohlo být současně orgány činnými v trestním řízení považováno za trestné činy, a za trestné činy by nepochybně považováno bylo, pokud by zároveň naplnilo zákonné znaky trestných činů dle trestního zákoníku. Po vyhodnocení výpovědí svědků v souvislosti s dalšími zejména listinnými důkazy, které odvolací soud znovu provedl, o nichž bude zmínka v souvislosti s vyčíslením škody, dospěl odvolací soud shodně jako v minulém řízení k závěru, že odstoupení od smlouvy nebylo sice podle svědků příliš často využíváno, ale při závažných či opakovaných problémech s dotací v souladu s příslušnými dokumenty připadalo v úvahu. Pokud jde o skutečnost, že v rámci položky mikropiloty měly být ve skutečnosti některé pomocné či přípravné práce provedeny a podle obžalovaných jim tedy přinejmenším částečné proplacení těchto prací náleželo, bylo již v předchozím rozsudku soudem prvního stupně konstatováno, že takové práce by nemohly být považovány za způsobilý výdaj, a jejich proplacení z dotačních prostředků proto nepřipadalo v úvahu. Odvolací soud ve svém prvním rozhodnutí ve věci v té souvislosti poukázal i na skutečnost, že v případě, že by soud vycházel z verze obžaloby o předběžné dohodě obžalovaných o neprovedení mikropilotáže, mohly by uvedené práce představovat náklady spojené s předstíráním jejího provedení a i v takovém případě by nebylo možno je od způsobené škody odečítat. Tato verze také byla nakonec uvedenými odposlechy prokázána, a odvolací soud po vyhodnocení provedených odposlechů opětovně dospěl i k závěru, že práce, které byly vynaložena v souvislosti s ověřováním, zda bude možno od vyhotovení mikropilotů upustit a získat tak nezákonně finanční prostředky z vylákané dotace, a práce, vynaložené na předstírání toho, že k vyhotovení mikropilotů došlo, představují skutečně pouze náklady na zamýšlenou trestnou činnost a nelze o finanční prostředky takto vynaložené snižovat škodu, která měla být obžalovanými zamýšlena.

163. Stejně tak dospěl odvolací soud ke shodnému závěru, že subsidiarita trestní represe, jíž se někteří obžalovaní dovolávali v podaných odvoláních, u jednání tak společensky škodlivého, jakým je podvodné jednání na základě předchozí dohody organizované skupiny pachatelů o předstírání prací, které nebyly ve skutečnosti vůbec provedeny, a jejichž provedení bylo za pomoci nepravdivé dokumentace předstíráno, za účelem vylákaní dotačních prostředků, ať již na pokrytí položek, které podle dotačních pravidel nemohou být financovány z dotace, nebo jako „odměna“ navíc, nepřipadá v úvahu, neboť proti takovému sofistikovanému trestnému činu není jiná než trestně právní odpovědnost účinná.

164. Za důvodný považoval a považuje odvolací soud proto poukaz státního zástupce na závažnost posuzovaných trestných činů, ohledně nichž bylo především provedenými odposlechy prokázáno,

že šlo o předběžnou dohodu pachatelů o nalezení možností, jak zneužít finanční prostředky z dotace ve prospěch žadatele o dotaci i ve prospěch zhotovitele a technického dozoru v rámci organizované skupiny pachatelů, kteří jednali plánovitě a koordinovaně jak za žadatele o dotaci, tak za technický dozor investora i za zhotovitele zakázky. Z odposlechů vyplynulo, že předběžným úmyslem obžalovaných bylo získat na základě nepravdivých informací poskytnutých dotačním orgánem v rámci skutku finanční prostředky z dotačních prostředků v co nejvyšší možné částce (tedy v podstatě v jakékoliv výši), jednak proto, aby odvrátili riziko, že by investor, který nebyl ochoten stoupající náklady stavby hradit z vlastních zdrojů, od zakázky odstoupil, a dále proto, aby i za situace, kdy v důsledku nekvalitního projektu a požadavků investora vzrůstaly náklady stavby, měli všichni zúčastnění ze skutku finanční prospěch. Tyto skutečnosti také zcela vyvracejí námitky odvolání obžalovaných, že obžalovaní jsou souzeni v podstatě za pouhé formální pochybení.

165. Pokud jde o stanovení výše způsobené škody, Vrchní soud v Praze ve svém prvním rozhodnutí na podkladě v té době neúplného dokazování (kdy m. j. nebyly provedeny odposlechy telefonických hovorů, z nichž obžaloba dovozovala předběžnou podvodnou dohodu pachatelů a jejich jednání v rámci organizované skupiny a neexistoval spolehlivý jednoznačný důkaz o tom, jakou majetkovou újmu by dotační orgány v posuzovaném případě spatřovaly), a ve shodě se závěry nalézacího soudu k odvolacím námitkám státního zástupce předběžně konstatoval, že za škodu, kterou obžalovaní měli zamýšlet způsobit žalovanými trestnými činy, je v tomto případě třeba považovat finanční prostředky, které by odpovídaly proplacení nevykonaných nebo neaprobovaných prací (1 244 000 Kč bez DPH), nikoliv tedy celou v podané žádosti požadovanou částku (přes 12 mil. Kč), která z větší části zahrnovala práce skutečně realizované a k dotaci schválené. Vycházel přitom z jazykového výkladu příslušných zákonných ustanovení § 212 a 260 tr. zákoníku, z přesvědčení, že za škodu je třeba považovat to, o čem by se nesprávně zmenšil majetek poškozené v příčinné souvislosti s v žádosti o poskytnutí dotace či v předložených dokladech uvedenými nepravdivými údaji, a z názoru, že je věcí poskytovatele dotace jakožto osoby, která sama stanoví pravidla, za nichž poskytuje žadateli finanční prostředky k určitému účelu, aby v případě porušení těchto pravidel za obdobných okolností sám rozhodl, do jaké míry považuje zmenšení svého majetku za nesprávné (neoprávněné), a tedy do jaké míry se cítí být poškozen a v jakém rozsahu v této souvislosti požaduje vrácení dotačních prostředků (zejména v případech, kdy účel dotace byl přesto zcela nebo z podstatné části naplněn, apod.). Inspiroval se při tom i obdobným ustanovením § 211 tr. zákoníku, v němž rovněž k naplnění znaků základní skutkové podstaty postačí uvedení nepravdivých či hrubě zkreslených údajů, aniž by bylo nutno zamýšlet a způsobit tím škodu, a při zvažování trestnosti je třeba brát v potaz proporcionalitu uvedených nepravdivých údajů i z hlediska reálně hrozící škody (ÚS 205/2006). Při tom vycházel především z důkazní situace založené v té době na obhajobě obžalovaných, že nevyhotovení mikropilotáže neohlásili pouze proto, aby splnili časový harmonogram stavby, a na hodnocení výpovědí svědků z řad pracovníků poskytovatele dotace, kteří víceméně shodně uváděli, že v případě zjištění nesprávného účtování nevyhotovených mikropilotů by požadovali zpět peníze vyplacené na tuto položku. Judikatura, na kterou v této souvislosti odkazoval v odvolání státní zástupce, uvedeným skutkovým okolnostem neodpovídala, odpovídající tuzemská judikatura, která by otázku konstrukce škody v případě trestných činů dle § 212 a 260 tr. zákoníku za obdobných okolností řešila, neexistovala, judikatura německých a rakouských soudů, kterou předkládala k důkazu obhajoba obž. [titul]. [příjmení], jakkoliv jí nebyl odvolací soud vázán, potvrzovala, že přístup aplikovaný na území EU odpovídá principu proporcionality. Zvažování proporcionality mezi účelem dotace a mírou porušení dotačních podmínek považoval odvolací soud v tomto případě za vhodné i proto, že se nejedná o případ, kdy by bez uvedení nepravdivých skutečností nárok na dotaci vůbec nevznikl. Odvolací soud proto vyslovil uvedené předběžné stanovisko, avšak zároveň konstatoval, že bude nutno doplnit dokazování zejména o neprovedené odposlechy telefonických hovorů, a současně konstatoval, že bude na státním zástupci, aby opatřením dalších důkazů případně konkrétní výši způsobené škody, tak jak ji konstruoval v podané obžalobě, doložil.

166. Státní zástupce, který od počátku zastával názor, že za škodu, kterou měli obžalovaní zamýšlet trestnými činy poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 tr. zákoníku a dotačního podvodu dle § 212 trestního zákoníku způsobit, je třeba považovat celou částku, která byla v posuzovaném případě na základě žádosti o platbu [číslo] požadována k proplacení z finančních prostředků [příjmení] a ze státního rozpočtu, neboť obžalovaní se snažili dotaci vylákat za pomoci zčásti nepravdivých skutečností, a v případě odhalení by podle jeho názoru celá požadovaná částka nebyla proplacena nebo by již proplacená částka musela být celá vrácena, zaměřil svou pozornost na opatření dalších důkazů k prokázání správnosti uvedeného názoru a v novém hlavním líčení dne 31.10.2008 předložil k prokázání výše způsobené škody další listinné důkazy (Příloha [číslo]) na čl. 9743. Nálezací soud však ani po doplnění dokazování zajištěnými odposlechy, z nichž vyplývaly skutečnosti týkající se předběžné dohody obžalovaných, a po doplnění dokazování uvedenými důkazy předloženými státním zástupcem, které měly m. j. dokládat přístup orgánů EU k neoprávněně požadovaným či vyplaceným dotačním prostředkům, obsah těchto podle názoru odvolacího soudu pro posouzení škody významných důkazů nehodnotil, a ohledně způsobené škody setrval na svých původních závěrech.

167. Odvolací soud s ohledem na to považoval za nutné, aby se sám na podkladě opětovného provedení potřebných důkazů uvedenou otázkou znovu zabýval a zaujal k ní stanovisko, které by odpovídalo nové důkazní situaci. S ohledem na to, že v předchozím rozhodnutí dospěl odvolací soud k závěru o výši způsobené škody, který se ve světle důkazů nově provedených před nálezacím soudem jevil jako zpochybněný, a aby předešel možným námitkám obžalovaných, že neměli možnost na případnou změnu právního názoru odvolacího soudu reagovat, a že šlo tedy o tzv. „překvapivé“ rozhodnutí, upozornil odvolací soud v předvolání k veřejnému zasedání obžalované na to, že má v úmyslu provádět dokazování, a na možnost přísnější právní kvalifikace ve smyslu podané obžaloby. Právo obžalovaných na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny práv a svobod bylo tedy podle názoru odvolacího soudu zachováno.

168. Poté, co odvolací soud ve veřejném zasedání znovu provedl dokazování potřebnými důkazy, a to, jak již bylo uvedeno, zejména některými odposlechy telefonických hovorů, které soud v původním řízení neprovedl a v dalším řízení sice provedl, ale nedostatečně hodnotil, dále některými předpisy, jimiž byly v kritické době podmínky předmětné dotace a jejího čerpání stanoveny, a také listinami předloženými státním zástupcem po zrušení prvního rozsudku v této trestní věci v hlavním líčení dne 31.10.2008 (Příloha [číslo]) na čl. 9743, mezi nimiž se nachází m. j. i e-mailová komunikace státního zástupce s [příjmení] [jméno], ředitelem Evropské komise, Generálního ředitelství pro regionální a městskou politiku, Ředitelství auditů v Bruselu, vedená v období od června 2018 do srpna 2018, a tyto důkazy pak znovu hodnotil v souvislosti se všemi dalšími důkazy, které byly provedeny soudem prvního stupně v hlavním líčení, dospěl k odlišným skutkovým závěrům i ohledně výše způsobené škody. Tuto skutečnost odůvodnil odvolací soud v předchozím rozsudku podrobně v odst. [číslo]. [příjmení] závěry odvolacího soudu vycházely z vyhodnocení provedených odposlechů do té doby nehodnocených, z nichž vyplynulo, že obžalovaní se předem domluvili na tom, že se pokusí neoprávněně získat z dotačních prostředků peníze, „navíc“, z výpovědí svědků z řad pracovníků poskytovatele dotace, kteří po opakovaných výsledcích v novém hlavním líčení připustili, že v případě podezření z úmyslného klamavého jednání by bylo pozastaveno vyplácení celé požadované částky a případ by byl řešen s policií, z dokumentace, která se k předmětnému dotačnímu programu vztahovala, z níž vyplynula možnost odstoupení od smlouvy o poskytnutí dotace, a z dokumentů nově doložených státním zástupcem zejména z odpovědí shora uvedeného ředitele Evropské komise na dotazy státního zástupce, objasňujícími obecně přístup Evropské komise ve vztahu k podvodům při čerpání dotací z rozpočtu EU, z nichž vyplynulo, že EK posuzuje každý případ individuálně a přihlíží k celé řadě skutečností, m. j. k proporcionalitě mezi závažností potvrzeného trestného činu a mírou, jakou zasáhl do dotovaného projektu a jeho účelu, tedy tím, zda se týkal celého projektu nebo jen jenom jeho části a jak velké části.

169. Potřeba posouzení proporcionality mezi tím, do jaké míry zasáhlo podvodné jednání pachatelů namířené proti dotačním finančním prostředkům do účelu dotovaného projektu a jaký byl poměr mezi celkovou požadovanou částkou a částkou požadovanou neoprávněně, která by našla odraz ve stanovení výše způsobené škody, se jevila odvolacímu soudu smysluplná, neboť v případech, kdy by došlo ke klamavému jednání ohledně nepodstatné položky, aniž by byl zásadně dotčen účel poskytnuté dotace, jevil by se postup, jímž by se pachatelé k tíži přičítaly veškeré v žádosti požadované finanční prostředky, zásadně převyšující uvedenou jedinou neoprávněně požadovanou položku, jako nepřiměřeně přísný. V praxi se vyskytují případy dotačních podvodů, v jejichž průběhu pachatel kupř. předstírá včasné dodání jednoho dotovaného strojního zařízení z mnoha, aby mohl žádost o čerpání dotačních prostředků podat ve stanovené lhůtě, přičemž k dodání tohoto zařízení dojde ve skutečnosti později, přičemž podaná žádost kromě finančních prostředků odpovídajících hodnotě později dodaného zařízení obsahuje větší množství dalších položek, které svou hodnotou mnohonásobně převyšují hodnotu neoprávněně účtované položky a splňují všechny náležitosti dotační smlouvy. [jméno] porušení dotačních podmínek a zásahu do účelu poskytnutí dotace se v takových případech jeví jako nevýznamná.

170. V posuzovaném případě však zejména vzhledem k prokázané závažnosti jednání obžalovaných, kteří, jak již bylo uvedeno, jednali po předběžné dohodě o nalezení možností, jak zneužít finanční prostředky z dotace ve prospěch žadatele o dotaci i ve prospěch zhotovitele a technického dozoru v rámci organizované skupiny pachatelů, kteří jednali plánovitě a koordinovaně jak za žadatele o dotaci, tak za technický dozor investora i za zhotovitele zakázky, jejichž předběžným úmyslem bylo získat na základě nepravdivých informací poskytnutých dotačnímu orgánu, ať již záměnami materiálů, nebo dokonce předstíráním vykonání prací, které se ve skutečnosti neprovedly, v rámci skutku finanční prostředky z dotačních prostředků v co nejvyšší možné částce (tedy v podstatě v jakékoliv výši), jednak proto, aby odvrátili riziko, že by investor, který nebyl ochoten stoupající náklady stavby hradit z vlastních zdrojů, od zakázky odstoupil, a dále proto, aby i za situace, kdy v důsledku nekvalitního projektu a požadavků investora vzrůstaly náklady stavby, měli všichni zúčastnění ze skutku finanční prospěch, dospěl pak na základě nové důkazní situace odvolací soud k závěru, že v daném případě došlo k natolik závažnému ohrožení dotačních prostředků, spočívajícímu v předem plánovaném zneužití dotací v rozsahu, v jakém to bude možné, ve prospěch žadatele i zhotovitele, že za škodu způsobenou žalovanými trestnými činy je v tomto případě nutno posuzovat celou finanční částku požadovanou ve zjednodušené žádosti o platbu, přestože předložené nepravdivé doklady ve smyslu § 260 a nepravdivé údaje ve smyslu § 212 tr. zákoníku se v tomto případě týkaly pouze menší části požadované dotační částky.

171. K opětovně v doplňcích odvolání vznášeným námitkám je proto třeba zopakovat, že s ohledem na zásadní změnu skutkových zjištění, k níž došlo v souvislosti s doplněným dokazováním, se původní závěr odvolacího soudu jevil jako neaplikovatelný, což odvolací soud ve svém rozhodnutí náležitě odůvodnil. Skutečnost, že odlišný přístup k posouzení rozsahu škody připadá v úvahu, pak nebyla pro obžalované skutečností novou ani nečekanou, neboť škoda byla tímto způsobem stanovena již v podané obžalobě, státní zástupce se uvedeného přístupu domáhal nejen v prvním podaném odvolání, ale nadále i poté, kdy na podkladě původního zrušujícího usnesení Vrchního soudu v Praze dodal nalézacímu soudu v tomto ohledu nové důkazy, když po doplnění dokazování před nalézacím soudem přednášel závěrečnou řeč, a trval na něm i následně ve druhém odvolání, z jehož podnětu [ulice] soud po doplnění dokazování na základě změny důkazní situace svůj původní názor přehodnotil. Dovolací námitky, opakované v doplňcích podaných odvolání, spočívající v tom, že došlo k překvapivému závěru ve smyslu citovaných ústavních rozhodnutí, uplatňované některými obžalovanými, proto odvolací soud nepovažuje za důvodné.

172. Uvedené skutečnosti ovšem v tomto dalším řízení po zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze usnesením Nejvyššího soudu nehrají podstatnou roli s ohledem na právní názor Nejvyššího soudu vyslovený v odst. 81 zrušujícího usnesení ze dne 13.10.2021, podle něhož přístup k výši

škody způsobené kvalifikovanými skutkovými podstatami trestných činů dotačního podvodu dle § 212 odst. 1 tr. zákoníku a poškození finančních zájmů EU dle § 260 odst. 1 tr. zákoníku, resp. k výši škody zamýšlené v rámci pokusu o tyto trestné činy, je zcela nezávislý na případném přístupu dotačního orgánu a za škodu je podle názoru NS nutno považovat veškeré požadované plnění od dotačního orgánu, aniž by bylo nutné podrobněji odlišovat, zda se předložené nepravdivé doklady týkaly veškerého plnění nebo pouze jeho části, tedy i v posuzovaném případě, kdy se nepravdivá fakturace v rámci požadavku na vyplacení částky 12 480 940,21 Kč týkala „pouze“ částky 1.244.628 Kč. Tímto právním názorem je odvolací soud ve smyslu § 265 s odst. 1 tr. řádu v této trestní věci vázán.

173. Vzhledem k uvedeným skutečnostem a ke stanovisku trestního kolegia NS ze dne 26. 4. 2018 sp. zn. Tpnj 300 2017, na které NS ve svém usnesení poukazuje, odvolací soud tedy konstatuje, že za hrozící škodu ve vztahu k pokusu trestného činu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku, je v tomto případě nutno považovat celkovou požadovanou částku 12 480 940,21 Kč, a za škodu hrozící v případě pokusu trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 tr. zákoníku částku 10 608 799,18 Kč, což je částka, která měla být vyplacena z rozpočtu EU.

174. Co se týče dalších částí žalovaného skutku, který nalézací soud z popisu skutku vypustil s odůvodněním, že v jednání obžalovaných nelze spatřovat protiprávní jednání, když na vyzdívky byl použit materiál, který byl v souladu s projektovou dokumentací (odst. 361 týkající se záměny vyzdívacího materiálu zn. YTONG za zn. PORFIX), a když nedošlo k žádné změně proti schválené projektové dokumentaci a nebyl důvod způsob montáže konstrukce projednávat s poskytovatelem dotace, případně vyhotovovat změnový list a žádost o změnu projektu (odst. 363 a 364 týkající se vyhotovení ocelové konstrukce stavby), dospěl odvolací soud již v předchozím rozsudku k závěru, že nalézací soud ani podruhé nehodnotil rozsáhlý důkazní materiál dostatečně a správně, a na tomto závěru neshledal důvodu ničeho měnit. První obecný nedostatek spočívá v tom, že jestliže nalézací soud na základě vyhodnocení důkazů nedospěl k závěru o předběžné dohodě obžalovaných jakkoliv nezákonně, „ušetřit“ finanční prostředky z poskytnuté dotace, nemohl se zabývat ani posouzením toho, zda uvedená jednání nebyla součástí uvedeného předběžného úmyslu obžalovaných.

175. Pokud jde o záměnu vyzdívacího materiálu zn. YTONG za zn. PORFIX, nalézací soud v první řadě nedostatečně hodnotil odposlechy telefonických hovorů, jestliže uvádí, že hovory obžalovaného [příjmení] potvrdily, že při hovorech o změně materiálu měl na mysli problém zaměnit porobetonové tvárnice za jiný zdící materiál, že obžalovaný [příjmení] řešil obecně nekvalitu porobetonu (s čímž lze do značné míry souhlasit), ale jestliže současně konstatoval, že tyto odposlechy nepřinesly žádné nové skutečnosti a zcela přitom pominul, že z některých odposlechů vyplývá, že obžalovaný [příjmení] sice řešil skutečně především kvalitu zdícího materiálu a nemožnost záměny porobetonových tvárnice za odlišný materiál, ale zároveň si byl vědom toho, že zdivo PORFIX, které bylo na stavbu dodáno namísto zdiva YTONG, je levnější, a že z hovoru mezi ním a svědkem [příjmení] je zřejmé, že oba zmiňovali mimo jiné úspory na „stavařině“ provedené společností DOMEK. Soud se dále nezabýval ani vyhodnocením důkazů (výpovědi svědků, materiálů stanovících podmínky dotace) z nichž vyplývalo, že i jakékoliv změny cen měly být hlášeny dotačnímu orgánu, ani otázkou, zda bylo možné účtovat investorovi a následně dotačnímu orgánu dražší materiál, ačkoliv ve skutečnosti byl použit materiál jiný, levnější. Nalézací soud naproti tomu důvodně poukázal na to, že k dispozici nejsou důkazy, z nichž by bylo možno dovodit konkrétní cenu a rozsah použití odlišného stavebního materiálu Metrostavem, (podle zjištění odvolacího soudu jsou k dispozici pouze faktury, za které zdivo nakupoval subdodavatel společnost DOMEK), i na to, že z odposlechů vyplývá, že obžalovaný [příjmení] se použití levnějšího materiálu bránil z obav o jeho kvalitu. Otázkou dále zůstává, zda by vyhodnocení shromážděných důkazů umožnilo závěr, že návoz levnějšího materiálu byl součástí výše uvedené odposlechy hovorů zaznamenané dohody obžalovaných na „úsporách“, kdo v takovém případě

levnější materiál objednal, kdo z obžalovaných o tom věděl, (nelze přisvědčit státnímu zástupci, že někteří obžalovaní vědomí o využití jiného, resp. levnějšího materiálu doznávají) a zda by tedy i pečlivé vyhodnocení všech podstatných důkazů vedlo k závěru o vině, případně u koho z obžalovaných.

176. Ani pokud jde o část skutku týkající se ocelové konstrukce, nelze hodnocení důkazů, které soud provádí v odst. [číslo], považovat za dostatečné ani za správné. Nálezací soud se opět zabývá posouzením, zda se změna musela hlásit stavebnímu úřadu či nikoli, a nezabývá se posouzením, zda bylo či nebylo změnu nutno hlásit dotačnímu úřadu, ať již proto, že šlo o změnu projektu, nebo proto, že šlo o změnu ceny. Soud na jedné straně konstatuje, že nebylo prokázáno, že by šlo o změnu oproti schválené projektové dokumentaci, na druhé straně správně vychází z toho, že reálně byla zhotovena konstrukce montovaná, a současně konstatuje, že projektant, který zpracovával projektovou dokumentaci, uvedl, že navrhl konstrukci jako svařovanou, neboť to pro něj bylo jednodušší. Soud nehodnotí skutečnost, zda by v tomto případě změnu bylo možno považovat za nedostatek projektu, a nehodnotí tedy ani související aspekty ohledně případného zkrácení dotace, zcela soud opět pomíjí i posouzení, jaká byla cena montované konstrukce oproti konstrukci svařované. Je ovšem skutečností, že důkazy, které jsou obsaženy ve spisu, nepůsobí na první pohled jednoznačně, a obdobně nejednoznačná jsou i stanoviska státního zástupce, který v původním závěrečném návrhu tvrdil, že nebylo prokázáno, že by změněná konstrukce byla levnější, zatímco v novém návrhu uvádí, že odposlechem ze [číslo] to mělo být prokázáno („celá ocelovka je úspora“). Důkazní situace je poměrně složitá a vyžadovala by pravděpodobně i další doplnění dokazování a podrobné komplexní vyhodnocení, a to jak pokud jde o cenu realizované konstrukce, tak zejména pokud jde o vědomí obžalovaných, zda je změnu nutno hlásit, a o prokázání úmyslu, neboť na rozdíl od mikropilotů nevyplývá z důkazů, že by docházelo ze strany obžalovaných k zastírání provedené změny, aniž by bylo možno výsledek vyhodnocení důkazů předjímat.

177. Odvolací soud, jak bylo vysvětleno již v předchozím rozsudku, zvažoval další postup ohledně uvedených dvou z obžaloby vypuštěných částí skutku a dospěl v první řadě k závěru, že odstranění nedostatků v hodnocení důkazů by vyžadovalo tak rozsáhlé nové hodnocení celé řady důkazů, že není možné, aby tyto nedostatky odstranil sám v odvolacím řízení. Pokud by pak měla být věc z důvodu zjištěných vad v hodnocení důkazů zrušena a vrácena znovu soudu prvního stupně, dotklo by se zrušení celého výroku o vině napadeného rozsudku a všech obžalovaných, kteří již byli uznáni vinnými, neboť lze souhlasit s tím, že všechna tři žalovaná jednání (nevyhotovení mikropilotů, změna stavebního materiálu a změna ocelové konstrukce) jsou považována za součást jediného skutku, směřujícího k vylákání dotačních prostředků. Zcela shodně jako již při minulém rozhodování, i v současné době lze konstatovat, že takový postup by vedl k dalším průtahům ve věci se zcela nejistým výsledkem, a takové průtahy by s ohledem na dobu, která od spáchání trestných činů uplynula, a vzhledem k dosavadním správným závěrům o vině obžalovaných, které lze již akceptovat, byly zcela neadekvátní a neúčelné. Shodně jako při minulém rozhodování nelze také pominout, že jakékoliv následné závěry týkající se zdiva a ocelové konstrukce by neměly žádný vliv na podstatu skutku, pro který byli obžalovaní napadeným rozsudkem uznáni vinnými, neboť by vzhledem k závěru o způsobu stanovení zamýšlené škody neovlivnily její výši, a neměly by tudíž podstatný vliv ani na závěr o celkové společenské škodlivosti činu a na ukládané tresty. Odvolací soud shodně jako ve zrušeném rozsudku znovu konstatuje, že jde o situaci, která se blíží situaci upravené v ust. § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu, jinak řečeno, pokud by v případě jednání týkajících se zdiva a ocelové konstrukce šlo o samostatné skutky, o nichž by bylo možno rozhodovat odděleně, bylo by možno dospět k závěru, že další trestní stíhání není zapotřebí, neboť trest, k němuž by takové trestní stíhání mohlo vést, by byl zcela bez významu vedle trestu, který byl obviněným pro jiný čin již uložen. Vzhledem k tomu dospěl odvolací soud znovu k závěru, že skutková zjištění soudu v části rozsudku, v níž rozhodoval o vině obžalovaných, lze s výše popsány korekcemi akceptovat, včetně toho, že uvedené dvě části žalovaného jednání byly z

popisu skutku v pochybnostech vypuštěny, neboť se soudu prvního stupně nepodařilo prokázat, že by byly součástí žalovaného trestného činu.

178. Pokud jde o skutková zjištění a o úvahy, které vedly nalézací soud ke zprošťujícímu výroku rozsudku ve vztahu k obžalovaným [jméno] [příjmení] a společnosti Metrostav, a. s., shledal odvolací soud opětovně do značné míry důvodné námitky odvolání státního zástupce.

179. Co se týče závěrů nalézacího soudu ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení], omezil se nalézací soud v odst. 368 na konstatování, že se tento obžalovaný žádným trestně postižitelným způsobem nepodílel na nepravdivé fakturaci o provedení mikropilotáže, ani na vyhotovení a předložení žádosti o platbu dotačnímu úřadu. Dle obžaloby byla jeho vina dovozována ze skutečnosti, že státním zástupcem bylo jednání všech obžalovaných posuzováno jako činnost organizované skupiny. Soud se s tímto názorem státního zástupce neztotožnil a musel v dané věci posuzovat konkrétní jednání každého obžalovaného. Soud dále uvedl, že skutečnost, že se obžalovaný [příjmení] účastnil jednání o provedení mikropilotáže a věděl o konečném rozhodnutí, že tato se provádět nebude, není dle jeho názoru trestně postižitelná, aniž by uvedl, na podkladě jakých důkazů k těmto závěrům dospěl. Zároveň uvedl, že důkazy provedené v novém hlavním líčení žádným podstatným způsobem v případě obžalovaného [příjmení] nezměnily důkazní situaci, a proto neměl důvod měnit své původní rozhodnutí o zproštění obžalovaného [jméno] [příjmení] obžaloby.

180. Uvedené hodnocení důkazů je, jak správně namítá státní zástupce, opět zcela nedostatečné a neodpovídající obsahu provedených důkazů, v první řadě proto, že soud se nijak nevypořádal s obsahem odposlechů telefonických hovorů, které probíhaly již od podzimu 2012, které, ačkoliv přímým účastníkem těchto hovorů je obžalovaný [příjmení] pouze v omezeném množství, vypovídaly o jeho osobní angažovanosti v posuzovaném případě. V důsledku přehlížení obsahu těchto hovorů a v důsledku nesprávné interpretace znaků organizované skupiny soud rovněž vycházel nesprávně ze závěru, že účast obžalovaných v organizované skupině nelze mít za prokázanou, a tento nesprávný závěr se do výše uvedeného nesprávného hodnocení soudu rovněž promítl. Z odposlechů telefonické stanice obžalovaného [titul]. [příjmení] zaznamenaných pod značkou NUK 10 od 19.10.2012 do 24. 1. 2013 vyplývají, jak již bylo řečeno, jednání mezi investorem [jméno] [příjmení], kterého zastupoval vedle obžalovaného [příjmení] právě i obžalovaný [příjmení], [titul]. [příjmení] za Metrostav jako zhotovitele a [titul]. [jméno] [příjmení] za Cettus jako TDI, v nichž uvedené osoby řešily požadavek investora na to, aby se z projektu něco „vytěžilo“, jinak by z toho mohl investor vycouvat, aby se získaly „peníze navíc“, zda „se tam najde nějaký odpustek“. Z hovorů vyplývá, že obžalovaný [příjmení] byl jednou z osob, které uvedené požadavky investora dalším obžalovaným tlumočil, že obžalovaní [titul]. [příjmení] a [titul]. Nový se snažili i za pomoci obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] vysvětlit, že jeho požadavky nejsou reálné, ale na druhé straně také to, že se snažili v rámci možností mu vyhovět, což je vedlo k hledání „úspor“. Skutečnost, že za požadovanou „úsporu“ obžalovaní následně považovali právě neprovedení mikropilotů (ač obžalovaní se při své obhajobě snažili hájit m. j. tím, že dohody o „úsporách“ nijak nesouvisely s rozhodnutím neprovést mikropilotáž), je zřejmé z hovorů od 20.11. 2012, skutečnost, do jaké míry byl této konkrétní aktivity zasvěcen a jak se při ní angažoval obžalovaný [příjmení], lze posoudit kupř. na základě hovoru z 16.1.2013 11,06,31 hod. mezi [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] či z 17.1. 2013 10,27,48 mezi ing. [příjmení] a [titul]. Prudilem. V návaznosti na prvotní hovory o požadovaných úsporách a jejich charakteru a o tom, zda se uvedené hovory týkaly dotovaných položek či nikoliv a kdo se v nich angažoval, lze posoudit kupř. i časově pozdější hovory, kdy pod značkou [příjmení] 4 lze kupř. poukázat na hovor obžalovaného [příjmení] z 13.2.2013 11,03,18. Přisvědčit lze i námitce, že obsah hovorů bylo nutno interpretovat v souvislosti s obsahem dalších důkazů (listin, podle nichž se obžalovaný [příjmení] účastnil jednání o neprovedení mikropilotáže, výpovědi některých obžalovaných- [titul]. [příjmení] k počátečním jednáním s investorem, obžalovaného [příjmení], který uvedl, že za [příjmení] tam jednala řada lidí, [příjmení] byl jedním z nich, [obec] byl prokurista, podepisoval listiny, [příjmení] podle něj

vystupoval v pozici konzultanta investora, a svědkyně [příjmení]), a bylo tedy nutno zcela konkrétně posoudit, zda obhajoba obžalovaného [příjmení], že řešil výlučně věci nespádající pod dotaci, a že ví, že se řešila mikropilotáž, ale jak bylo o ní rozhodnuto, neví, není v rozporu s obsahem výše uvedených důkazů. Bez ohledu na to, že po vyhodnocení uvedených důkazů by bylo nutno posoudit, zda prokázaná míra účasti obžalovaného je takové povahy, aby bylo možno posoudit jej jako spolupachatele či účastníka posuzovaného skutku, a případně v jaké formě, přičemž v úvahu by mohla (na rozdíl od obž. [titul]. [příjmení] a [titul]. [ulice]) připadat m. j. i., pomoc“ ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, nelze závěr nalézacího soudu o tom, že míra účasti obžalovaného [příjmení] nenaplnila znaky trestného činu v žádné formě, neboť o neprovedené mikropilotáži sice věděl, ale sám se ve věci nijak neangažoval, bez zcela konkrétního vypořádání se s výše uvedenými z důkazů vyplývajícími skutečnostmi, akceptovat.

181. Co se týče závěru nalézacího soudu ve vztahu k obžalované společnosti Metrostav, a. s., odůvodněného v odst. [číslo] rozsudku, v odst. 369 soud konstatuje, že jednání [titul]. [příjmení] i [titul]. [příjmení] posuzuje jako jednání osob ve vedoucím postavení vykonávajících řídicí činnost a považuje proto jejich jednání za jednání právnické osobě Metrostav započitatelné. K této otázce se odvolací soud vyjadřoval již ve svém minulém rozhodnutí, v němž poukázal na to, že [titul]. [příjmení] byl v pozici vedoucího projektu, což je ve smyslu organizačního řádu divize 9 účinného od 1. 1. 2012 na čl. 8235 osoba vykonávající řídicí činnost na úrovni III. stupně řízení ve vztahu k realizačnímu týmu projektu v takovém rozsahu, že je podle názoru odvolacího soudu možno považovat ji za osobu ve vedoucím postavení vykonávající řídicí činnost ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) ZTOPO. Uvedené ustanovení nelze podle názoru odvolacího soudu aplikovat pouze na osoby ve vrcholném managementu, ale podle okolností i na osoby v nižším stupni řízení, rozhodující bude přitom konkrétní povaha řídicí činnosti. V daném případě je rozhodné, že společnost M má složitou vícestupňovou organizační soustavu, přičemž vrcholný management se zabývá řízením společnosti pouze v obecné či koncepční rovině, řízení konkrétních činností společnosti, které naplňují předmět činnosti této společnosti, přísluší vedoucím na nižších stupních řízení. V tomto případě vedoucí projektu byl řídicí osobou, zodpovědnou za realizaci celého projektu v rozsahu, který nalézací soud správně charakterizoval, přičemž realizace stavebních projektů patřila k hlavní náplni činnosti společnosti M, a podle názoru odvolacího soudu s ohledem na rozsah jeho řídicích pravomocí je možno považovat jej za osobu ve vedoucím postavení společnosti vykonávající řídicí činnost ve smyslu citovaného ustanovení ZTOPO. Pokud jde o postavení obžalovaného [titul]. [příjmení], odvolací soud poukázal na to, že pozice oblastního ředitele, kterou tento obžalovaný zastával, byla pozicí ve vedení divize, konkrétně na úrovni II. stupně řízení vedení divize (viz organizační řád divize 9 účinný od 1. 1. 2012 čl. 8235), a osobu, která se v takové pozici nachází, lze proto podle názoru odvolacího soudu považovat za osobu ve vedoucím postavení vykonávající řídicí činnost ve smyslu § 8 odst. 1 písm. b) ZTOPO. Skutečnost, že z uvedené pracovní pozice nepříslušela obžalovanému [titul]. [příjmení] činnost přímo související s realizací stavby, není sama o sobě překážkou pro posouzení trestní odpovědnosti právnické osoby. S uvedenými závěry se nalézací soud ztotožnil a odvolací soud je považuje i nadále za opodstatněné a správné. Lze dodat, že obžalovaný [titul]. [příjmení] navíc podle obsahu provedených důkazů disponoval autoritou, která byla v rámci trestné činnosti respektována jako nejvyšší byt' neoficiální autorita za společnost Metrostav, a. s. Pokud jde o úvahu, zda lze protiprávní jednání uvedených obžalovaných fyzických osob považovat za trestný čin spáchaný právnickou osobou, konstatoval nalézací soud dále, že [titul]. [příjmení] a [titul]. [příjmení] se jednání dopustili minimálně v rámci činnosti právnické osoby METROSTAV, a. s., a rovněž tyto závěry nalézacího soudu považuje odvolací soud za správné. S ohledem na to považuje za nedůvodné veškeré námitky odvolání obžalovaných, které proti těmto závěrům směřují.

182. Hodnocení důkazů v odst. 370 rozsudku, v němž soud řešil otázku, zda společnost vynaložila veškeré úsilí, které je na ní možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, které vedlo soud k závěru o tom, že se společnost ve smyslu

§ 8 odst. 5 ZTOPO zprostita své trestní odpovědnosti, však podle zjištění odvolacího soudu obsahu provedeného dokazování zcela neodpovídá.

183. Lze souhlasit se závěry soudu, že společnost METROSTAV, a.s., v průběhu původního i nového hlavního líčení doložila, že má interní předpisy včetně morálního kodexu a teoreticky vybudovaný systém školení pracovníků, aby předcházela protiprávnímu jednání svých zaměstnanců. Nálezací soud však v odůvodnění dále poukázal na výpověď svědka [titul]. [příjmení], který uvedl, že v rámci vytýkáčického řízení, které mělo proběhnout v březnu 2013, by byla zjištěna neoprávněná fakturace mikropilotáže, a z toho dovodil, že společnost prostřednictvím zvláštního účtu stavby byla schopna kontrolovat, zda a které práce byly provedeny, zda a jakým způsobem byly fakturovány a uhrazeny. Nálezací soud současně na základě výpovědi svědka považoval za prokázané, že vzhledem k personální situaci svědkem popsané vytýkáčické řízení v březnu 2013 neproběhlo, ale proběhlo později, byla přitom zjištěna neoprávněná fakturace, a proto byla uvedená faktura stornována. Podle nálezacího soudu nebylo jednoznačně prokázáno, že by ke stornování faktury došlo v důsledku zásahu policejních orgánů. Toto hodnocení v podstatě jediného důkazu, na jehož základě soud učinil závěr o vyvinění společnosti Metrostav, a. s., však nelze považovat za správné, neboť nebere v potaz přesný obsah výpovědi uvedeného svědka, a nehodnotí jej v souvislosti s dalšími důkazy, které byly k posouzení otázky, zda společnost vynaložila veškeré úsilí, které je na ní možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, k dispozici.

184. [titul]. [příjmení], ředitel divize [číslo] při výslechu (čl. 9834 an.) potvrdil, že stavbyvedoucí v pozici vedoucího projektu je přímo podřízen řediteli resp. výrobnímu náměstkovi, a uvedl, že v průběhu té zakázky s ním [příjmení] otázku mikropilotů neřešil. Dále uvedl, že počátkem roku 2013 měli v divizi problém, protože končil ekonomický náměstek [titul]. Dědeček a na jeho místo nastupovala [titul]. [příjmení]. Systém vytýkáčického řízení nabíhá podle svědka tak do tří měsíců od zahájení stavby, pak probíhají kontroly plánu nákladů standardně měsíčně. V tomto případě stavba začínala v lednu 2013, oni v té době řešili na divizi složité věci, jednak předání funkce ekonomického náměstka, a jednak problémy na dalších stavbách, a proto vytýkáčické řízení neproběhlo, počítalo se s tím, že další by proběhlo někdy v červnu. Koncem května došlo k zásahu policie na stavbě, stavba byla přerušena, svědek nechal proto provést kontrolu a zjistil, že jsou vyfakturovány mikropiloty a není proti tomu náklad. Zavolał si obžalovaného [příjmení], ten řekl, že tam proběhly změny, že projektová dokumentace s tím v té době počítala, fakturace probíhala podle investorského rozpočtu, reagoval na to tak, že rozhodl o vystavení dobropisu. K dotazu na to, zda se zajímal, jestli došlo ke změně projektu z rozhodnutí stavbyvedoucího bez jeho vědomí či bez vědomí výrobního náměstka divize, svědek uvedl, že přiznává, že v té době nezjišťoval dál, jak to s tou změnou bylo, kdo tu změnu inicioval, potvrdil však, že obžalovaný [příjmení] sám o takové změně rozhodnout nemohl.

185. JUDr. [příjmení] ve výpovědi dne 8.11.2016 jako zástupce obžalované právnické osoby m. j. uvedl že v letech 2012 2013 byla v provozu anonymní linka volejte řediteli, kde mohl kdokoli zanechat jakýkoli vzkaz v případě, kdyby byl svědkem neetického jednání, to se za celou dobu nestalo. V kontrastu s tím z odposlechů telefonických hovorů vyplývá, že o posuzovaném jednání nevěděli jen obžalovaní, ale i další zaměstnanci Metrostavu. JUDr. [příjmení] na čl. 8541 připustil, že pokud jde o neprovedení mikropilotáže, šlo o velmi diskrétní jednání, které v té době nebylo odhaleno. Na čl. 8542 uvedl, že projekt byl v přímé gesci výrobního ředitele nebo jeho zástupce, výrobního náměstka ředitele divize 9, neví, kdo tam v té době ve funkci byl, v jeho gesci bylo přímé řízení a kontrola té stavby. Na čl. 8552 svědek uvedl, že jednou za kvartál probíhaly tzv. vytýkačky, u projektu v [obec] k tomu nedošlo, protože se projekt skončil dřív, než byly první vytýkačky. K opětovnému dotazu uvedl, že kontrola neproběhla, protože se nedostala do nějakého systému, ale že by se chyby nakonec zjistily, na čl. 8553 připustil, že u té mikropilotáže, kde část byla provedena, a část nikoliv, ale vyfakturované to bylo celé, by se to možná nakonec nezjistilo. K dotazu, zda zjištěné vystavení faktury za práce, které nebyly fakticky provedeny, je v souladu s etickým

kodexem a pracovním řádem společnosti, svědek připustil, že nikoliv, šlo podle něj o jednání podřízené přání zákazníka. Z etického kodexu čl. 8322-23 přitom vyplývá, že náznak porušování kodexu mělo by následovat upozornění pracovníků na nepřijatelnost jeho chování. K dotazu obhájkyň, zda věděl, že v únoru 2013 byla vypracována nová projektová dokumentace bez mikropilotů, uvedl, že se to dozvěděl až v průběhu trestního řízení čl. 8555. Při svém druhém výsledku na návrh obhajoby na čl. 8921 an. JUDr. [příjmení] podrobně vysvětloval kontrolní systém Metrostavu, zopakoval, že vytýkáci řízení probíhá jednou za kvartál, a uvedl, že v této zakázce by standardní vytýkáci řízení proběhlo v průběhu července nebo srpna 2013, kdy by bylo zjištěno, že Metrostav vyfakturoval mikropiloty, aniž by byla doložena smlouva se subdodavatelem, tedy aniž byl prokázán nějaký náklad. Tato věc by byla odhalena, pokud by v květnu neproběhl zásah policie. Na základě toho zásahu proběhla revize, při níž bylo zjištěno, že mikropiloty nebyly zesmluvněny, nebyla uzavřena smlouva s Jihlavskou vrtnou, které bylo zapláceno 61000 Kč jen na základě objednávky. V novém hl. líčení znovu JUDr. [příjmení] čl. 9772 an. mimo jiné vypověděl, že projekty vyhodnocuje vedení divize měsíčně, kontroluje se účet stavby, jsou tam i subdodávky, proti výnosu (účtovanému investorovi) musí být náklady zhotovitele, zde to chybělo, ekonom na první pohled zjistí nesoulad, neví o co jde, bude se ptát. Zároveň uvedl, že vytýkačka v únoru a březnu žádný problém nezjistila, neproběhla v dubnu a v květnu proto, že v březnu nečekaně skončil ekonomický ředitel a přišla nová ekonomická ředitelka po mateřské. Po zásahu policie proběhla mimořádná kontrola a ta zjistila jediný nesoulad, fakturované neprovedené mikropiloty, oni nevěděli co je důvodem nesouladu, z opatrnosti fakturu stornovali, aniž by znali důvod, bylo to 14 dní po prohlídce policie. Na dotazy soudu, zda se neinformovali u stavbyvedoucího či jeho nadřízeného, v čem byl problém, nedokázal svědek odpovědět a poukázal jen na to, že trestní stíhání fyzických osob bylo zahájeno až v červenci 2014, do té doby nemohli vědět, že by vyfakturované mikropiloty byly nějakou kritickou věcí. Na čl. 9785 JUDr. [příjmení] k dotazu, kdo za Metrostav měl v kompetenci rozhodnout, že se bude měnit projekt tak, že se nebude dělat mikropilotáž, uvedl, že to rozhodně nebylo v kompetenci vedoucího projektu, museli to projednávat jeho nadřízení, vedení divize, případně centrály, na čl. 9786 potvrzuje, že změnu projektu by musel schválit ředitel divize cestou výrobního náměstka.

186. Jak vyplývá z uvedeného, závěr soudu, že nebylo jednoznačně prokázáno, že by ke stornování faktury došlo v důsledku zásahu policejních orgánů, je v souvislosti s tím, co vyplynulo ze shora citovaných výpovědí, nejasný, neboť jak [titul]. [příjmení] tak JUDr. [příjmení] uvedli, že k mimořádné kontrole došlo v důsledku zásahu policie, a že v důsledku zjištění z této mimořádné kontroly došlo ke stornování faktury.

187. Poukázat lze rovněž na skutečnost, že z výpovědi přímého nadřízeného obžalovaného [titul]. [příjmení], [titul]. [příjmení], a obdobně i z výpovědi JUDr. [příjmení], dále vyplynulo, že ačkoliv ředitel [titul]. [příjmení] zjistil, že na stavbě zasahovala policie, a že Metrostav fakturoval za neprovedené mikropiloty, a ačkoliv se od obžalovaného [příjmení] dozvěděl, že došlo ke změně projektu, o níž sám nic nevěděl, i když by měl být tím, kdo by o ní vědět měl, o konkrétní důvody se v dané situaci podle vlastní výpovědi v té době nezajímal. Z těchto výpovědí vyplynulo, že společnost M se zjišťováním podrobností, které vedly k neoprávněné fakturaci, která byla zjištěna až v důsledku zásahu policie, a která byla přinejmenším v rozporu s etickým kodexem a pracovním řádem společnosti, dále podrobněji nezabývala, a z uvedených výpovědí nevyplývalo ani to, že by ji řešila v souladu s vlastním etickým kodexem.

188. Přisvědčit je možno dále námitkám odvolání státního zástupce, že soud se nijak nezabýval obsahem odposlechů z toho pohledu, zda z nich nevyplývá, že o posuzovaném jednání obžalovaných či obecně o praxi fakturovat nerealizované položky či nechat proplácet dotační prostředky na nerealizované položky v kritické době věděli i další zaměstnanci Metrostavu, konkrétně přinejmenším [titul]. Zadák (viz kupř. hovory z 31.1.2013 17,54,18, 8.2.2013, 15,50,26, z 13.2.2013, 18,42,25, z 15.2.2013 15,56,57, z 18.2.2013 18,03,39., z 14.3.2013 18,47,36, z 5.4.2013, 16,43,59) či [titul]. [příjmení] (kupř. hovory z 6.2.2013 17,15,29, z 26.2.2013 19,05,18, 3.3.2013

11,23,06, SMS ze 7.3.2013), nikdo však, na jednání, které bylo evidentně v rozporu minimálně s etickými interními předpisy společnosti Metrostav, a. s., neupozornil, a to navzdory tomu, že, jak uvedl [titul]. [jméno] [příjmení] vypovídající za společnosti Metrostav, a. s. na čl. 8022, obecně hlásají nulovou toleranci k neetickému jednání, a že, jak uvedl JUDr. [příjmení], existovala možnost hlásit takové jednání anonymně řediteli. Jestliže nalézací soud dále uvádí, že bylo v průběhu hlavního líčení doloženo, že na zjištěné nedostatky v činnosti obžalovaných [titul]. [příjmení], [titul]. Prudila a [titul]. [příjmení] bylo ze strany společnosti METROSTAV, a.s., reagováno jejich přerážením na jiné pracovní pozice, což mělo pro jmenované i finanční dopad, kdy došlo ke snížení jejich příjmů, jak bylo doloženo u nového hlavního líčení, je třeba uvést tento závěr na pravou míru, neboť z výpovědi Ign. [příjmení] m. j. vyplynulo, že obžalovaný [příjmení] byl v srpnu 2013 z pozice ředitele oblasti převeden na méně honorovanou pozici specialisty nikoliv kvůli neprovedené mikropilotáži, se kterou podle svého pracovního zařazení neměl mít nic společného, ale zřejmě v důsledku jiného podezření, zatímco ze Závěrečné zprávy o výsledcích mimořádného interního auditu na čl. 8308 an. vyplývá, že Mimořádný interní audit byl nařízen až 29. 8. 2014, více než rok poté, kdy byla dobropisována uvedená faktura (19.7.2013 viz čl. 8436), měsíc poté, kdy bylo 28.7.2014 zahájeno trestní stíhání obviněných fyzických osob, a kromě jiného z ní vyplynulo, že navzdory policejnímu zásahu v květnu 2013 a zjištění o neoprávněné fakturaci figuroval obžalovaný [příjmení] jako vedoucí projektu v roce 2014 ještě v dalších dvou projektech.

189. Jestliže pak navíc ze shora uvedených výpovědí JUDr. [příjmení] i [titul]. [příjmení] vyplynulo, že ač podle kontrolního systému, který společnost měla nastavený, a na který soud v souladu s výpověďmi JUDr. [příjmení] i [titul]. [příjmení] poukazoval, by měsíčně měla probíhat vytýkácí řízení, která by měla být schopna uvedenou nesprávnost fakturace odhalit, taková kontrola přinejmenším od března do května 2013 neproběhla, údajně v důsledku toho, že společnost od počátku roku 2013 řešila několik problémových zakázek a protože došlo k výměně ekonomického náměstka, a kontrolu realizovala až v důsledku zásahu policie na stavbě, zásadní pochybnost vyvolává závěr soudu, že společnost vynaložila veškeré úsilí, které je na ní možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila.

190. V důsledku všech uvedených nedostatků a skutečností zrušil odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek v celém rozsahu, tedy jak v odsuzující části, tak v části prošťující.

191. Pokud jde o obžalované [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení], obžalovanou právnickou osobu HOMA holding s.r.o., a obžalovanou právnickou osobu CETTUS a.s., na podkladě skutkového stavu, k němuž dospěl správně nalézací soud, modifikovaného na základě doplnění dokazování a zhodnocení všech provedených důkazů odvolacím soudem, poté odvolací soud rozhodl znovu o vině těchto obžalovaných s tím, že skutková zjištění obsažená ve výroku napadeného rozsudku převzal a rozšířil jednak o popis dohody o odčerpání peněz z dotací tj. o., úspore“, resp., vytěžení“ u spolupachatelů, blíže popsal jednání obžalovaných [titul]. [příjmení] a [titul]. [ulice] jako osob, které vedly zásadní jednání o požadavku investora na, vytěžení“ (odčerpání) finančních prostředků z dotace, a které rozhodly spolu s investorem o konkrétní realizaci tohoto požadavku, a upravil skutková zjištění ve výroku rozsudku ohledně zamýšlené škody, kdy za podklad pro stanovení její minimální výše považoval částku požadovanou ve zjednodušené žádosti o platbu tedy částku 12 480 940,21 Kč. Na podkladě obsahu odposlechů také na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl k závěru, že motivací obžalovaných ke spáchání žalovaného skutku byla snaha získat neoprávněně dotační prostředky jak pro investora, tak pro některé z obžalovaných.

192. Pokud jde o právní kvalifikaci, odvolací soud shodně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že obžalovaní naplnili posuzovaným skutkem zákonné znaky dvou trestných činů ve stádiu pokusu, a to pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 tr. zákoníku, a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

k § 212 tr. zákoníku, a z důvodů, které objasnil výše, dospěl na rozdíl od nalézacího soudu také k závěru, že obžalovaní se těchto zločinů dopustili jako členové organizované skupiny, a obžalovaní [titul]. [příjmení] a [titul]. Nový jako organizátoři uvedených trestných činů. Při posouzení kvalifikovaných skutkových podstat uvedených trestných činů vycházel odvolací soud ze závěru, že se obžalovaní pokusili způsobit žalovaným skutkem škodu ve výši částku 12 480 940,21 Kč, z toho rozpočtu Evropské unie zastoupenému Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod hrozila škoda ve výši 10.608.799,18 Kč odpovídající 51% čerpané částky, a rozpočtu ČR zastoupenému rovněž Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod škoda ve výši 1.872.141,03 Kč odpovídající 9% čerpané částky, a v souladu s respektovanou judikaturou dospěl k závěru, že škodou ve smyslu § 212 tr. zákoníku je za takové situace škoda ve výši představující součet škod jdoucích na účet státu a na účet Evropské unie, tedy ve výši celkově žádaných 12 480 940,21 Kč, a škodou ve smyslu § 260 tr. zákoníku je škoda ve výši majetkové újmy způsobené Evropské unií, tedy ve výši 10.608.799,18 Kč. V důsledku toho považoval odvolací soud za naplněné kvalifikační znaky zvláště závažného zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, a současně zvláště závažného zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku.

193. Odvolací soud se dále zabýval posouzením, zda v daném případě ob stojí právní kvalifikace žalovaného skutku jako zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1 tr. zákoníku, a současně jako zločinu dotačního podvodu dle § 212 odst. 2 tr. zákoníku, kterou použil soud prvního stupně v souladu s podanou obžalobou. Podle názoru odvolacího soudu je otázka posouzení právní kvalifikace v případě skutkových podstat § 212 odst. 1 a odst. 2 problematická s ohledem na to, že skutková podstata § 212, ač na jedné straně vykazuje podobnou konstrukci jako skutková podstata úvěrového podvodu dle § 211 tr. zákoníku, a ač je blízká i skutkové podstatě zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 tr. zákoníku, je formulována nejasně. Ve všech třech zmíněných případech (§ 211, § 212 a § 260 tr. zákoníku) první odstavce postihují uvádění nepravdivých či hrubě zkreslených údajů (při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru, v žádosti o poskytnutí dotace, v dokladech či údaje vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu EU nebo rozpočtů spravovaných EU, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků), zatímco druhé odstavce postihují použití finančních prostředků v rozporu s určeným účelem. Přesto ustanovení § 212 odst. 1 na rozdíl od prvních odstavců ostatních citovaných ustanovení výslovně zmiňuje pouze uvádění nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů v žádosti o poskytnutí dotace, nikoliv v žádosti o čerpání dotace, zatímco § 211 odst. 1 výslovně zahrnuje jak uvádění takových údajů při sjednávání úvěrové smlouvy tak při čerpání úvěru, a rovněž § 260 odst. 1 je formulován tak, že předložení nesprávných údajů v žádosti o proplacení dotace jednoznačně zahrnuje. Podle názoru odvolacího soudu je nedostatečně formulovaný první odstavec § 212 nutno aplikovat tak, aby nevznikaly pokud možno disproporce mezi ním a dalšími ustanoveními trestního zákoníku, zejména připadá-li v úvahu aplikace více ustanovení v rámci jednočinného souběhu, jako je tomu v tomto případě, a z toho důvodu se přiklonil k názoru, že za žádost o dotaci v případě aplikace ustanovení § 212 odst. 1 je třeba považovat i žádost o čerpání dotace, obdobně jako je tomu u § 211, zatímco druhý odstavec § 212 se aplikuje jen když jsou účelově poskytnuté prostředky (tedy prostředky, který již byly poskytnuty a jsou tedy v moci žadatele) v nikoli malém rozsahu použity pro jiný než určený účel. Tímto způsobem bylo uvedené ustanovení aplikováno již kupř. v rozhodnutí VS v [obec] z 4 To 3/2016. Skutek kladený obžalovaným za vinu proto posoudil na rozdíl od napadeného rozsudku jako jednočinný souběh ust. § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 tr. zákoníku, a ust. § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku.

194. Odvolací soud dále zvažoval právní posouzení obžalovaných, kteří se žalovaného skutku dopustili tím, že se úmyslně podíleli na vytváření nepravdivých podkladů pro neoprávněnou žádost o dotaci a přímo či prostřednictvím dalších osob vstupovali v rámci toho i v kontakt s poskytovateli dotace, byť sami nebyli v pozici žadatele o dotaci, či o její čerpání, tj. zda je možno tyto obžalované

považovat za spolupachatele či za pomocníky, a dospěl k závěru, že opět obdobně jako v případě ust. § 260, v němž se za pachatele nepovažuje pouze ten, kdo nepravdivé doklady předloží, ale také ten, kdo je vyhotoví, či v případě úvěrového podvodu dle § 211 tr. zákoníku, v jehož rámci se za pachatele považuje i osoba, která se podílela na jednání vůči poskytovateli úvěru tím, že mu v rámci sjednávání úvěrové smlouvy či v rámci žádosti o čerpání úvěru poskytovala určité podklady či stanoviska, je třeba i tyto obžalované považovat za spolupachatele, nikoliv, „pouze“ za pomocníky. Podle názoru odvolacího soudu tomuto posouzení odpovídá i míra společenské škodlivosti jednání obžalovaných v posuzovaném případě.

195. Z uvedených důvodů posoudil odvolací soud skutek ve vztahu k obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [jméno], [titul]. [jméno] [příjmení], [titul]. [jméno] [příjmení] společnosti HOMA holding s.r.o. a společnosti CETTUS a.s., jako pokus zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a), 5 tr. zákoníku, a jako pokus zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, a ve vztahu k obžalovaným [titul]. [jméno] [příjmení] a [titul]. [jméno] [příjmení] jako organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pokusu zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 260 odst. 1, 4 písm. a) 5 tr. zákoníku, a pokusu zločinu dotačního podvodu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 212 odst. 1), 5 písm. a), 6 písm. a) tr. zákoníku.

196. Na rozdíl od situace, v níž rozhodoval v minulém veřejném zasedání, dospěl odvolací soud po zvážení všech okolností a souvislostí k závěru, že pro obžalované bude příznivější vycházet z právní úpravy trestního zákoníku účinné poté, kdy byla přijata novela trestního zákona a trestního řádu zák. č. 333/2020 Sb., tedy od 1. 10. 2020, neboť touto novelou došlo m. j. k podstatné změně v hranici škod u majetkových trestných činů, v důsledku které se celková škoda v částce 12 480 940,21 Kč jeví jako škoda jen mírně převyšující dolní hranici škody velkého rozsahu, již je ve smyslu § 138 odst. 1 písm. e) částka 10 mil. Kč, a škoda způsobená trestným činem dle § 260 1., 4 písm. a), 5 tr. zákoníku v částce 10 608 799,18 Kč lze považovat za škodu hraniční, zatímco při posuzování podle všech dřívějších právních úprav šlo o škodu dvojnásobně vyšší než byla škoda hraniční. Tato okolnost měla vliv na úvahy o trestech ukládaných obžalovaným, neboť umožňovala posuzovat okolnosti případu jako významně méně závažné. Současně mohla být v souladu s názorem vyjádřeným ve zrušujícím usnesení NS považována za jednu z podstatných okolností, která mohla vést odvolací soud k závěru o možnosti využít zákonného ust. § 58 tr. zákoníku a k závěru o možnosti ukládat obžalovaným mírnější tresty výchovného charakteru, tedy tresty, které by nebyly spojeny s bezprostředním odnětím svobody.

197. V případě obžalovaných právnických osob soud dále vycházel ze zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim ve znění účinném od 1.12.2016, neboť novela zákona zák. č. 418/2011 Sb. zákonem č. 183/2016 Sb., účinným od 1. 12. 2016, zavedla v ust. § 8 odst. 5 tohoto zákona možnost zproštění se trestní odpovědnosti právnické osoby, což je pro obžalované právnické osoby příznivější.

198. Pokud jde o tresty, posuzoval odvolací soud zákonné podmínky především na základě vlastního hodnocení důkazů, neboť v důsledku úprav skutkových zjištění dospěl k závěru o vině obžalovaných závažnějšími trestnými činy, než soud prvního stupně, a v důsledku toho připadaly v úvahu tresty ukládané v přísnější trestní sazbě, než v jaké je ukládal soud prvního stupně, konkrétně v sazbě od pěti do deseti let.

199. Povaha a závažnost trestných činů, kladených obžalovaným za vinu, byla určována v první řadě významem trestním zákonem chráněného zájmu na tom, aby žadatelé o dotace, ať již ze státního rozpočtu, nebo z rozpočtu Evropské unie, tyto dotace, které mají v podstatě charakter darů, na které není nárok, a měly by sloužit k podpoře veřejných zájmů, nezneužívali k jinému účelu. V posuzovaném případě byla závažnost činu zvýšena tím, že se jej dopustili pachatelé jako členové organizované skupiny, tedy plánovitě a koordinovaně, a poměrně sofistikovaně.

Obžalovaní posuzovaným skutkem po formální stránce naplnili zákonné znaky dvou trestných činů. Tato skutečnost však s ohledem na obdobnost zájmů chráněných oběma skutkovými podstatami trestných činů dle § 212 a § 260 tr. zákoníku není podle názoru odvolacího soudu přítěžující v té míře, jak by tomu bylo v případě dvou trestných činů se zcela rozdílným objektem.

200. Na druhé straně odvolací soud zjistil ve vztahu k posuzovanému skutku a k osobám obžalovaných celou řadu okolností polehčujících, z nichž některé považoval za mimořádné, které ve svém souhrnu umožnily dospět k závěru, že lze ve vztahu ke všem obžalovaným fyzickým osobám, které před spácháním činu i po něm žily a žijí řádným životem, využít ust. § 58 o mimořádném snížení trestu odnětí svobody pod zákonnou spodní hranici, neboť uvedené okolnosti jsou takové povahy, že by použití zákonné trestní sazby bylo pro obžalované jakožto pachatele posuzované trestné činnosti nepřiměřeně přísné, a nápravy obžalovaných lze, a to jak s ohledem na jejich dosavadní bezúhonnost, tak s ohledem na mimořádné okolnosti, za nichž se trestné činnosti dopustili, dosáhnout i tresty odnětí svobody kratšího trvání, jejichž výkon bude podmíněně odložen, v případě některých obžalovaných kombinovaných s dalšími tresty, které nejsou spojeny s bezprostředním odnětím svobody. Tuto možnost ostatně připustil i Nejvyšší soud ve svém zrušujícím usnesení. Odvolací soud přitom dospěl k závěru, že v posuzovaném případě jsou splněny jak podmínky ust. § 58 odst. 1, tak podmínky § 58 odst. 6 tr. zákoníku ve znění zák. č. 333/2020 Sb.

201. Okolností, kterou odvolací soud považoval již při svém minulém zvažování závažnosti skutku za velmi významnou a mimořádnou, je to, že obžalovaní, kteří byli až do doby spáchání posuzovaného skutku osobami netrestanými a žili řádným životem, dospěli k rozhodnutí o své účasti na spáchání posuzovaného skutku výhradně v důsledku požadavku investora, který byl žadatelem o dotaci, kterému se obžalovaní v rámci svého pracovního postavení snažili vyhovět, neboť nabyli dojmu, že v opačném případě by investor mohl zakázku, jíž se měly společnosti, v nichž byli obžalovaní zaměstnanci, účastnit, zrušit. Pokud by obžalovaní požadavku investora (někteří požadavku svého nadřízeného z popudu požadavku investora) nevyhověli, o uvedenou zakázku by přišli, připravili by o ní svého zaměstnavatele, případně by mohli být pracovně postiženi za to, že svému zaměstnavateli zakázku zmařili, či že nevyhověli požadavku nadřízeného. S ohledem na skutečnosti, které vyplynuly zejména z pořízených odposlechů, dospěl odvolací soud k závěru, že nebýt nezákonného požadavku investora, pravděpodobně by ke spáchání posuzovaných trestných činů nedošlo.

202. Významnou polehčující okolností, na kterou rovněž poukázal Nejvyšší soud ve svém zrušujícím usnesení, bylo to, že ačkoliv žádost o dotaci se týkala celkové částky přesahující 12 mil. Kč, a v tomto rozsahu je obžalovaným přičítán k tíži pokus o způsobení škody, nepravdivé informace prokazatelně dokládáné v žádosti se vztahovaly pouze k položce mikropilotů, jejichž cena činila jen o málo více než desetinu požadované částky, konkrétně částku 1,5 mil. Kč.

203. Další významnou polehčující okolností, k níž je možno přihlížet, a to zejména i v kontextu s výše uvedenou konstrukcí škody jako celkově požadované částky, ačkoliv nepravdivými skutečnostmi byla dokládána pouze její menší část, na kterou rovněž poukázal Nejvyšší soud, je ta, že škoda, která je obžalovaným přičítána k tíži, je z pohledu novely trestního zákoníku účinného od 1. 10. 2020, podle které odvolací soud posuzoval skutek vzhledem k tomu, že jde o právní úpravu pro obžalované příznivější, v případě trestného činu dle § 212 škodou blížící se spodní zákonné hranici škody velkého rozsahu a v případě skutkové podstaty trestného činu dle § 260 přímo škodou na samé spodní hranici zákonné sazby.

204. Podstatnou okolností, ze které vycházel odvolací soud již při minulém posuzování, a jejíž význam rovněž zdůraznil i Nejvyšší soud ve svém zrušujícím usnesení, je dále doba devíti let, která uplynula od spáchání posuzované trestné činnosti, na níž měly významný podíl průtahy v trestním řízení zaviněné zčásti jednak rozporuplnou judikaturou, a jednak organizačními problémy soudů.

Průtahy v trvání dvou let byly způsobené tím, že soud prvního stupně, nepochybně v důsledku v té době nejednotné judikatury soudů vyšších stupňů, při prvním rozhodování ve věci k důkazu neprovedl pro posouzení věci podstatné odposlechy telefonických hovorů. V důsledku toho muselo být původní rozhodnutí ve věci zrušeno, věc byla nalézacímu soudu vrácena k doplnění dokazování a novému vyhodnocení důkazů. K dalším průtahům o další dva roky pak vedlo rozhodnutí Nejvyššího soudu, který z podnětu podaných dovolání původní pravomocný rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 2. 2020 zrušil z důvodu neexistence transparentních pravidel pro obsazování senátů konkrétními soudci u Vrchního soudu v Praze, čímž došlo podle názoru Nejvyššího soudu v řízení k porušení práva obviněných na zákonného soudce. V důsledku těchto problémů soudů dochází k dalšímu pravomocnému rozhodnutí ve věci fakticky o 4 roky později (první rozhodnutí odvolacího soudu, kdy mohla věc poprvé teoreticky nabýt právní moci, bylo vyhlášeno 15.3. 2018).

205. K této okolnosti pak přistupuje další okolnost spočívající v tom, že dosud netrestaní obžalovaní, na které bylo působeno trestním řízením probíhajícím bezmála 8 let, žili celou dobu 9 let od spáchání posuzované trestné činnosti opět řádným životem.

206. Další polehčující okolností, kterou odvolací soud bral v úvahu opět v souladu s názorem Nejvyššího soudu, je skutečnost, že k dokonání činu nedošlo a skončil ve stádiu pokusu, tedy škoda nebyla způsobena, ve vztahu k níž lze sice přisvědčit argumentu státního zástupce, že na tom neměli obžalovaní žádnou zásluhu, avšak mimořádná povaha a závažnost pokusu je v tomto případě dána právě souhrnem výše uvedených polehčujících a v některých případech mimořádných okolností.

207. Další významnou skutečností, která měla vliv na mírnější posouzení jednání některých obžalovaných, byla ta, že obžalovaní [titul]. Prudil, [titul]. [jméno] a [příjmení], ale do určité míry i obžalovaný [titul]. [příjmení], se do pozic spolupachatelů posuzovaných trestných činů a členů organizované skupiny dostali v souvislosti se svým pracovním postavením, v němž se do trestné činnosti zapojili na základě jednoznačných pokynů svých nadřízených či spolupracovníků, [titul]. Prudil, [titul]. [jméno] a [příjmení] nevyvíjeli žádnou samostatnou aktivitu, a jejich zavinění je dáno, „jen“ tím, že neodmítli nezákonné pokyny jim nadřízených osob, či svých spolupracovníků.

208. Vzhledem k uvedeným polehčujícím okolnostem, část z nichž odvolací soud nepovažoval za standardní (obžalovaní se k trestné činnosti odhodlali na žádost a pod tlakem jiné osoby, a to žadatele o dotaci, na níž byli závislí jako zaměstnanci společností, které od žadatele o dotaci získali zakázku na dotačním projektu, v důsledku čehož primárním motivem obžalovaných ke spáchání činu byla obava, aby nepřišli o zakázku či o práci, jako osoby bezúhonné byli vystaveni dlouho trvajícímu trestnímu řízení, v němž došlo k průtahům bez jejich zavinění, konstrukce způsobené škody vychází ze škody mnohonásobně vyšší než byl rozsah nepravdivě předstíraných skutečností), dospěl obdobně jako při minulém rozhodování odvolací soud k závěru, že jsou splněny kumulativní podmínky pro postup dle § 58 tr. zákoníku, když shledal jak výše uvedené mimořádné okolnosti případu, tak skutečnost, že použití zákonné sazby od pěti do deseti let by pro obžalované, kteří se na trestné činnosti podíleli v rámci svého pracovního postavení ze shora uvedeného důvodu, a jinak byli osobami před tím i po tom zcela bezúhonnými, bylo nepřiměřeně přísné.

209. S ohledem na to, že se jedná o osoby, které nikdy předtím ani po tom neprojevíly žádné sklony k porušování zákona, a k trestné činnosti se odhodlaly výhradně pod vlivem tlaku, který na ně byl vyvinut v rámci jejich pracovního postavení, které by v případě, že by se mu nepodřídily, mohlo být ohroženo, bylo podle názoru odvolacího soudu možno dospět k závěru, že už dosavadní dlouhotrvající trestní řízení mělo výchovný vliv na obžalované, stejně tak jako na ně budou mít mírnější tresty, tentokrát již uložené nejen pod spodní hranicí trestní sazby zákonného rozpětí od 5 do 10 let, ale zároveň u všech obžalovaných podmíněně odložené na zkušební dobu, neboť vzhledem k osobám obžalovaných, s přihlédnutím k jejich dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žijí a pracují, i k výše

rozvedeným okolnostem případu a k době, po kterou byli obžalovaní vystaveni trestnímu řízení, není podle názoru odvolacího soudu v současné době třeba bezprostředního odnětí svobody, a i tresty podmíněně odložené budou mít citelný vliv a dopad na doposud bezúhonný život obžalovaných, a budou s ohledem na dosavadní dlouhodobé působení průběhem trestního řízení podle názoru odvolacího soudu způsobit zajistit, že se obžalovaní v budoucnu další trestné činnosti nedopustí.

210. Při novém rozhodování o trestech vzal odvolací soud dále v potaz stanovisko Nejvyššího soudu, že za daných okolností a vzhledem k tomu, že se obžalovaní se dopustili zločinů, které nebyly dokonány, by bylo vhodnější užití § 58 odst. 5 tr. zákoníku, resp. odst. 6 tr. zákoníku ve znění novely zák. [číslo] 2020 Sb., a výše popsané polehčující a mimořádné okolnosti vzal proto v úvahu ve vztahu k závěru o menší závažnosti pokusu, jehož se obžalovaní dopustili, a jímž nedošlo ke způsobení škody, v čemž shledal splnění podmínek pro uvedený postup dle § 58 odst. 6 tr. zákoníku ve znění novely zák. č. 333/2020 Sb.

211. V případě obžalovaných [titul]. [příjmení], [titul]. [ulice] a [příjmení] vycházel odvolací soud, shodně jako při minulém rozhodování dále z názoru, že pokud jde o porovnání míry zavinění těchto obžalovaných, lze přes rozdílnou roli každého z nich míru jejich zavinění považovat za přiměřeně srovnatelnou, neboť všichni měli v rámci posuzovaného skutku a organizované skupiny svou nezastupitelnou roli, v jejímž rámci nejen jednali sami, ale navzájem nutně spolupracovali, všichni vystupovali ve vztahu k dosažení nezákonného cíle aktivně, a obžalovaní [titul]. [příjmení] a [titul]. Nový jako organizátoři také úkolovali další spoluobžalované. Obžalovaný [titul]. [příjmení], který jednal jako v podstatě začínající pracovník Metrostavu v pozici manažera projektu, se nepochybně cítil být povinen vyhovět požadavku obž. [titul]. [příjmení], který byl služebně starší a měl ve společnosti vyšší postavení, byť nebyl formálně jeho nadřízeným. Zároveň úkoloval obžalovaného [titul]. Prudila v postavení stavbyvedoucího. Z uvedené skutečnosti vyplynula potřeba uložení v zásadě srovnatelných a zároveň nejprísnejších trestů [titul]. [příjmení], [titul]. Novému i obž. [příjmení]. U obž. [příjmení] soud považoval za odpovídající jeho postavení neformálně podléhajícímu [titul]. [příjmení], ale zároveň úkolujícímu [titul]. Prudila, tresty poněkud mírnější. U všech těchto obžalovaných považoval odvolací soud vzhledem k jejich aktivní roli za významné uložení více různých druhů trestů. Nejmnějši tresty ukládal odvolací soud obžalovaným [titul]. Prudilovi, [titul]. [jméno] a [příjmení], neboť tyto obžalovaní jako zaměstnanci plnili pouze pokyny svých nadřízených. [jméno] zavinění těchto tří obžalovaných považoval odvolací soud s ohledem na jejich pracovní postavení i osobní podíl na posuzovaném skutku za srovnatelnou.

212. Pokud jde o aktivně vystupující obžalované [titul]. [příjmení], [titul]. [ulice], [příjmení] a [titul]. [příjmení], považoval odvolací soud s ohledem na výše uvedené mimořádné okolnosti za vhodné uložit každému z nich podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku za užití ust. § 58 odst. 6 tr. zákoníku úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody na tři léta, který je nejprísnejším trestem odnětí svobody, jehož výkon lze ještě podmíněně odložit. Výkon tohoto trestu [titul]. [příjmení], [titul]. Novému a obž. [příjmení] soud podmíněně odložil podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku na maximální možnou zkušební dobu, tedy na dobu pěti let, neboť závažnost jejich jednání byla oproti ostatním spoluobžalovaným nejvyšší, všichni tři přistoupili k páčání trestné činnosti na základě požadavku investora dobrovolně z vlastního rozhodnutí, obž. [příjmení] investorem vznesený požadavek na zneužití dotace za investora osobně realizoval, [titul]. [příjmení] (za zhotovitele) a [titul]. Nový (za TDI) průběh trestného jednání na základě požadavku investora organizovali a řídili. Obžalovanému [titul]. [příjmení] odložil odvolací soud výkon trestu na o rok kratší zkušební dobu, neboť vzhledem k tomu, že tento obžalovaný, se na rozdíl od ostatních výše uvedených dostal do pozice pachatele výlučně s ohledem na své tehdejší pracovního postavení, a jako osoba relativně nezkušená, podléhající vlivu svého služebně výše postaveného a

zkušenějšího kolegy [titul]. [příjmení], a lze mít za to, že poněkud kratší působení hrozbou trestu odnětí svobody na něj postačí.

213. Vzhledem k tomu, že v případě těchto aktivně vystupujících obžalovaných, za které považuje [titul]. [příjmení], [titul]. [ulice], [příjmení] a [titul]. [příjmení], považoval soud za nezbytné i uložení peněžitých trestů, neboť tito obžalovaní jednali do značné míry i ze ziskuchtivosti, zabýval se, shodně jako při minulém rozhodování, i posouzením majetkových poměrů těchto obžalovaných, přičemž obdobně jako již dříve dospěl k závěru, že majetková a finanční situace těchto obžalovaných je z pohledu v úvahu připadající výše peněžitého trestu v podstatě srovnatelná, jejich měsíční příjem se pohybuje okolo průměrného příjmu, jejich majetkové poměry nejsou ani tíživé, ani nadprůměrné, každý z nich disponuje maximálně nemovitostmi, které osobně užívá, a peněžitě tresty, které lze vedle uložení dalších trestů považovat za tresty výchovného charakteru, není třeba vzhledem k uvedené srovnatelné míře zavinění a srovnatelné majetkové situaci rozlišovat, ale je naopak s ohledem na výchovný účel trestů na místě uložit tresty ve shodné výši, aniž by to znamenalo nedostatek individualizace trestů, o němž se zmiňuje ve svém usnesení Nejvyšší soud. Vzhledem k tomu, že odvolací soud oproti předchozímu rozhodování ukládal tresty podle novely trestního zákoníku zák. č. 333/2020 Sb., vzhledem k současnému ukládání mírnějších trestů odnětí svobody, jejichž výkon byl podmíněně odložen, ale na druhé straně s přihlédnutím k době, která uplynula, považoval odvolací soud v zájmu zachování proporcionality všech ukládaných trestů za odpovídající výměru peněžitého trestu 140 denních sazeb po 1500 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 210.000 Kč každému z uvedených obžalovaných.

214. Za významné považoval odvolací soud v případě nejpřísněji posuzovaných obžalovaných i současné uložení trestů zákazu činnosti, v souvislosti s nímž se trestné činnosti dopustili. Obžalovanému [příjmení] proto dále uložil podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti prokuristy na dobu čtyř let a obžalovanému [titul]. [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu činnosti statutárního orgánu právnické osoby na dobu čtyř let, protože se trestných činů dopustili při výkonu uvedené činnosti.

215. K uložení obdobného trestu v případě obžalovaného [titul]. [příjmení] soud nepřistoupil vzhledem k tomu, že obžalovaný se trestné činnosti sice dopustil v postavení vedoucího pracovníka, avšak nikoliv přímo v souvislosti s výkonem tohoto svého postavení, a v současné době je starobním důchodcem.

216. Obžalovanému [titul]. [příjmení] soud trest zákazu činnosti neukládal proto, že se trestné činnosti sice dopustil v souvislosti se svým postavením vedoucího projektu, avšak nešlo z jeho strany o primární zneužití uvedené pozice, ale o to, že byl v této pozici [titul]. [příjmení] jakožto osobou ve vyšším postavení ve společnosti M o součinnost na trestném jednání požádán.

217. Obdobně i při ukládání trestů obžalovaným [titul]. Prudilovi, [titul]. [jméno] a [příjmení] považoval odvolací soud míru jejich zavinění s přihlédnutím k jejich spolupráci vzájemné i s ostatními členy organizované skupiny bez ohledu na jejich zapojení v rozdílných pozicích za srovnatelnou. Pokud jde o okolnosti posuzovaných trestných činů, vzal odvolací soud vedle všech výše uvedených okolností případu v úvahu dále skutečnost, že tito obžalovaní sami ve vztahu k posuzované trestné činnosti nevyvíjeli žádnou vlastní iniciativu, a jejich zavinění je založeno na tom, že neodmítli spolupráci na nezákonné činnosti, kterou jim v rámci jejich pracovního zařazení uložili jejich kolegové, resp. nadřízení. Vzhledem k tomu a s přihlédnutím k tomu, že jde o bezúhonné osoby, které se před spácháním trestné činnosti před sedmi lety ani po ní nedopustili jiného trestného jednání, dospěl odvolací soud k závěru, že odpovídající je samostatně uložený úhrnný trest vyměřený podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 6 tr. zákoníku na dvě léta, každému z obžalovaných, a z těchto důvodů vzhledem k osobám obžalovaných a k uvedeným okolnostem případu dospěl dále k závěru, že k působení na tyto obžalované není třeba přímého výkonu trestu. Proto jim výkon trestu odnětí svobody podle § 81

odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil, na zkušební dobu v trvání tří let. Uvedené tresty považoval odvolací soud s ohledem na nižší míru zavinění a jejich dosavadní bezúhonnost za tresty dostatečné.

218. Pokud jde o tresty uložené obžalovaným právníckým osobám, vycházel odvolací soud obdobně jako v minulém řízení oproti soudu prvního stupně ze skutečnosti, že obžalované právnícké osoby byly uznány vinnými závažnějšími trestnými činy, než pro které je odsoudil nalézací soud. Přihlížel však současně k povaze a závažnosti trestných činů, tak jak vyplynula ze skutečností rozebíraných ve vztahu k obžalovaným fyzickým osobám, a tedy k okolnostem, které závažnost trestné činnosti v současné době významně snižují, ať již jde o hraniční výši způsobené škody či o dobu, která od spáchání trestné činnosti v současné době uplynula a o dobu, po kterou byly obžalované právnícké osoby pod tlakem probíhajícího trestního řízení. Současně bral v případě společnosti HOMA holding s.r.o. v úvahu skutečnost, že tuto společnost v současné době vlastní a provozují fyzické osoby, které s posuzovanou trestnou činností nemají podle obsahu provedeného dokazování nic společného, na druhé straně bral v potaz preventivní funkci trestu, která je v případě posuzované trestné činnosti trestných činů poškození finančních zájmů EU dle § 260 tr. zákoníku a dotačního podvodu dle § 212 tr. zákoníku velmi významná. V případě společnosti CETTUS a.s. pak soud považoval na potřebné brát v potaz velikost společnosti a fakt, že jde o společnost rodinnou, na kterou má zásadní dopad skutečnost, že trestán, a to i trestem peněžitým, je v tomto řízení i někdejší místopředseda představenstva této společnosti I. [jméno] [příjmení].

219. Ačkoliv postavení obou společností v posuzované trestné činnosti bylo rozdílné, HOMA holding s.r.o. byla iniciátorem a měla být hlavním beneficentem trestné činnosti, a bez aktivní součinnosti společnosti CETTUS, a. s. v pozici technického dozoru investora by spáchání trestné činnosti nebylo reálné, a i s přihlédnutím k výše popsané aktuální situaci každé z těchto společností považoval odvolací soud za spravedlivé, aby byly oběma obžalovaným právníckým osobám uloženy shodné peněžitě tresty, přičemž za přiměřené všem okolnostem považoval odvolací soud peněžitý trest uložený podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim a § 68 odst. 1 tr. zákoníku ve výši 140 denních sazeb po 4200 Kč, tedy v celkové výši 588.000 Kč. Tato částka nebude podle názoru odvolacího soudu nepřiměřená ani pro společnost CETTUS, a. s., která sice na svou obhajobu uvedla, že jakýkoliv peněžitý trest považuje za stávající situace pro sebe za nepřiměřený, avšak z mandátní smlouvy, která byla ke spáchání trestné činnosti touto společností zneužita, je zřejmé, že uvedená částka zhruba odpovídá ceně zakázky, v jejímž rámci společnost trestné činy spáchala.

220. Vedle toho považoval odvolací soud za potřebné uložit, opět především z preventivních důvodů, společnosti HOMA holding s.r.o. podle § 22 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim, trest zákazu přijímání dotací a subvencí spočívající v zákazu ucházet se o veškeré dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory podle jiných právních předpisů, jakož i takové dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvky nebo jakékoliv jiné veřejné podpory přijímat na dobu 4 let, neboť obžalovaná právnícká osoba se trestné činnosti dopustila v souvislosti s žádostí o dotaci. K uložení tohoto trestu bez bližšího vymezení zakázaného druhu dotací či jiných veřejných podpor soud přistoupil proto, že v posuzovaném případě nesouvisela trestná činnost právnícké osoby s konkrétním druhem dotace, ale s obecnou snahou zneužít veřejné finanční prostředky neoprávněně ve prospěch podnikání právnícké osoby a jakékoliv takové omezení by podle názoru odvolacího soudu vedlo k tomu, že by tento trest v dostatečné míře neplnil svou funkci. O dva roky kratší doba uložení trestu než v minulém rozsudku tohoto soudu odpovídá mírnějšímu posouzení okolností spáchání činu včetně další doby, která uplynula od posledního rozhodnutí o vině a trestu obžalované právnícké osoby v tomto trestním řízení.

221. Obžalované společnosti CETTUS a.s. pak uložil odvolací soud vedle peněžitého trestu podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim

trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu investorsko-inženýrské činnosti-technického dozoru investora v rámci zakázek financovaných byť částečně na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, a v zákazu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory na dobu 4 let, přičemž vyšel z vymezení činnosti této společnosti mandátní smlouvou uzavřenou mezi společnostmi CETTUS a.s. a HOMA holding s.r.o., na jejímž podkladě společnost CETTUS a.s. uvedenou činnost zneužila ke spáchání předmětné trestné činnosti. I v tomto případě byl s ohledem na mírněji posuzovanou trestnost činu (hraniční škoda, doba, která uplynula) uložen tento trest na dobu o dva roky kratší, než na jakou byl uložen v předchozím pravomocném rozsudku odvolacího soudu.

222. Důvodnou neshledal v této souvislosti odvolací soud námitku obžalované společnosti CETTUS, a. s., proti uložení trestu zákazu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory, jakožto trestu údajně nezákonnému s tím, že tuto činnost byla obžalovaná společnost oprávněna vykonávat až po uzavření dodatku [číslo] k původní mandátní smlouvě. Z provedeného dokazování totiž bez pochybností vyplynulo, že obžalovaní zaměstnanci společnosti CETTUS již od roku 2012 velmi úzce spolupracovali s dalšími obžalovanými m. j. na dojednávání podmínek ve vztahu k orgánům dotace, docházeli na jednání s pracovníky dotačního orgánu a osobně fakticky spolupracovali i na vytvoření administrativních podkladů, jejichž předložením se následně realizoval jejich společný pokus vylákat neoprávněně dotační prostředky. K formalizaci této činnosti dodatkem [číslo] pokud byl, jak se hájí obžalovaný [titul]. Nový, uzavřen 3. 4. 2013, pak došlo až poté, kdy se její převážná část fakticky realizovala, ale dříve, než byla spoluobžalovaným [příjmení] dne 15.4.2013 předložena zjednodušená žádost o platbu společně s podklady včetně nepravdivých podkladů ohledně předstíraných mikropilotů, čímž byl posuzovaný skutek ukončen. Zahrnutí této činnosti do uloženého zákazu trestu tak odpovídá zákonnému požadavku vymezení trestu zákazu činnosti v § 73 odst. 1 tr. zákoníku jako činnosti, v souvislosti s níž se pachatel dopustil trestného činu.

223. Pokud jde o obžalované [příjmení] a obžalovanou společnost Metrostav, a. s., ohledně nichž odvolací soud zrušil v napadeném rozsudku zprošťující výroky, vrátil odvolací soud věc nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

224. V souvislosti s postavením obžalované společnosti Metrostav, a. s., řešil odvolací soud v rámci nového odvolacího řízení i otázku, zda s ohledem na skutečnosti, presentované před nařízením veřejného zasedání státním zástupcem, spočívající v převodu části organizačního útvaru společnosti Metrostav, a. s., nazývaného, „Divize 4“ na nově založenou společnost Metrostav Infrastructure, a. s., dříve společnost MVE Štětí, a.s., došlo rovněž k přechodu trestní odpovědnosti Metrostavu, a. s. ve smyslu § 10 odst 1 TOPOZ na Metrostav Infrastructure, a. s. Vycházel přitom zejména z listinných podkladů, doložených na jedné straně státním zástupcem, na druhé straně z písemných vyjádření a listinných podkladů obžalované společnosti Metrostav, a. s., a dotčené společnosti Metrostav Infrastructure, a. s., které vyhodnotil v souvislosti s některými dalšími listinami a skutečnostmi.

225. Co se týče námítka společnosti Metrostav Infrastructure, a. s., vůči předvolání k Vrchnímu soudu v Praze a připojenému poučení za situace, kdy vůči této právnické osobě nebylo zahájeno trestní stíhání, nebyla podána obžaloba, ani vyhlášen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 7 T 11/2015, což uvedená společnost považuje za nezákonný, ba dokonce protiústavní procesní postup a domáhá se toho, aby Vrchní soud v Praze nečinil dále v této trestní věci žádné další procesní kroky, tedy zejména aby odročil nařízené veřejné zasedání o odvolání, případně aby společnost Metrostav Infrastructure, a.s., a zcela logicky taktéž i společnost Metrostav, a.s., vyloučil

k samostatnému projednání, a to až do rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti v obdobné věci, vyšel odvolací soud v první řadě ze zjištěné skutečnosti, že v jiném obdobně vedeném trestním řízení již Ústavní soud rozhodnutím 1 ÚS 118/2022 odmítl obdobně podanou ústavní stížnost zástupce MI, a. s., proti předvolání společnosti MI, a. s., Vrchním soudem v Praze k veřejnému zasedání o odvolání, primárně s poukazem na to, že s namítanými procesními argumenty se musí v první řadě vypořádat obecné soudy (konkrétně [ulice] soud).

226. Odvolací soud proto v průběhu veřejného zasedání posoudil předložené dokumenty, důkazy, které měl v tomto trestním řízení k dispozici, i argumenty všech stran, a po jejich vyhodnocení se ztotožnil s výše rozvedenými názory a argumenty státního zástupce, které mají oporu v jím citovaných komentářích k zákonu i v dalších jím zmiňovaných normách (směrnice EU 2016 [číslo]), spočívajících v tom, že k procesnímu nástupnictví ve smyslu § 10 odst. 1 TOPOZ dochází automaticky s přechodem trestní odpovědnosti, a to v kterékoliv fázi trestního řízení, aniž by tím mohlo dojít k porušení práv právního nástupce, jestliže práva právního předchůdce byla do té doby zachována. To lze vztáhnout m. j. i k zachování práva na dvojinstančnost řízení, jehož údajné porušení namítá společnost MI, a. s. S podrobnou argumentací odvolací soud odkazuje na velmi podrobné odůvodnění stanoviska státního zástupce, s nímž se zcela ztotožňuje.

227. Co se týče otázky, zda v daném případě došlo či nedošlo k přechodu trestní odpovědnosti ve smyslu § 10 odst. 1, zabýval se odvolací soud předloženou argumentací ze strany dotčené MI, a. s. a obžalované Metrostav, a. s., a to i s přihlédnutím k obsahu jimi i státním zástupcem zmiňovaného rozhodnutí Ústavního soudu, v kontextu listinných podkladů předložených stranami a důkazů shromážděných ve spisu a dospěl k závěru, že MI a. s. je třeba považovat za právního nástupce Metrostav, a. s., na kterého přešla trestní odpovědnost obžalované Metrostav, a. s. Citované rozhodnutí Ústavního soudu konstatuje, že ne všechny případy singulární sukcese lze považovat za právní nástupnictví, které má ust. § 10 odst. 1 TOPOZ na mysli, avšak nelze mít za to, že by k přechodu trestní odpovědnosti nedošlo kupř. v případě převedení podniku (závodu) na nově vzniklou či existující obchodní společnost, neboť takový přístup by mohl vést k faktické beztrestnosti původní trestně odpovědné společnosti. Zde vyslovený závěr Ústavního soudu však podle názoru odvolacího soudu bez dalšího neznámá, že k přechodu trestní odpovědnosti může dojít pouze v případě převedení celého podniku či celé bonitní části podniku, jak se snaží dovozovat obžalovaná [příjmení] a MI, a. s. Státní zástupce opodstatněně poukazuje na postupně se vyvíjející komentářovou literaturu, z níž vyplývá, že k přechodu trestní odpovědnosti může dojít i při převezech obchodních závodů či jejich částí, které jsou relativně samostatnými obchodními jednotkami, a to především s ohledem na smysl a účel ustanovení § 10 odst. 1 TOPOZ, jímž je zamezit tomu, aby se trestně odpovědná právnická osoba mohla vyhýbat důsledkům své trestné činnosti. Z uvedeného lze podle názoru odvolacího soudu dovodit, že i převod části organizačního útvaru společnosti M nazývaného „Divize 4“ lze považovat za převod relativně samostatné obchodní jednotky, který může vést k přechodu trestní odpovědnosti původně obžalované společnosti Metrostav, a. s., na tuto jednotku, a to (s přihlédnutím k argumentaci Ústavního soudu ve shora uvedeném rozhodnutí) za předpokladu, že by to mohlo vést k tomu, že by se trestně odpovědná obžalovaná spol. Metrostav, a. s., mohla takovým způsobem vyhnout své trestní odpovědnosti, případně uloženému trestu. Úkolem odvolacího soudu v této situaci bylo tedy přezkoumat, zda tento převod by mohl vést k případnému zmaření či ztížení výkonu trestu obžalované Metrostav, a. s., v případě, že by byla znovu uznána vinnou a potrestána, a i v tomto případě dospěl k pozitivnímu závěru.

V této souvislosti je nutno zdůraznit, že obžalovaná Metrostav, a. s., byla v době před vyhlášením usnesení NS v této trestní věci rozsudkem KS v [obec] ze dne 11.8.2020 nepravomocně uznána vinnou a byl jí uložen jednak peněžitý trest, a jednak trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu stavební činnosti v rámci zakázek financovaných byť částečně, na základě dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a v zákazu činnosti spočívající v přípravě a vyhotovování dokumentů pro poskytovatele dotace, subvence,

návratné finanční výpomoci, příspěvku nebo jakékoliv jiné veřejné podpory a v přípravě a vyřizování administrativy pro účely dotace, subvence, návratné finanční výpomoci, příspěvku, nebo jakékoliv jiné veřejné podpory na dobu 6 let. Společnost MI, a. s., na níž byla Divize [číslo] převedena bezprostředně po uložení uvedeného trestu, a získala oprávnění k provozování stavebních a dalších činností, vykonávaných do té doby v rámci společnosti Metrostav, a. s., mohla okamžitě pokračovat v těchto činnostech, které doposud prováděla obžalovaná Metrostav, a. s., včetně těch, na které by se uvedený uložený trest zákazu činnosti vztahoval, a trest, uložený obžalované společnosti Metrostav, a. s., tak mohl být obcházen. Přestože odsuzující rozsudek vůči obžalované společnosti Metrostav, a. s., byl usnesením Nejvyššího soudu zrušen, stejná situace by nastala v budoucnu v případě, že by v dalším řízení došlo k opětovnému obdobnému odsouzení společnosti Metrostav, a. s.

228. Bez ohledu na vysvětlení důvodu pro vyčlenění části činnosti dosavadní Divize 4 Metrostavu pod nový subjekt MI, a. s., obchodně-strategickými zájmy obžalované Metrostav, a. s., nelze odhlédnout ani od toho, že k přípravě tohoto aktu došlo v době, kdy trestní řízení v této věci šlo k odsuzujícímu rozsudku vůči obžalované Metrostav, a. s., a k vlastnímu převodu došlo v krátké době po vyhlášení prvního odsuzujícího rozsudku. Ten byl vyhlášen dne 11.8.2020, a dne 25. 8. 2020 došlo k uzavření smlouvy o prodeji části závodu, k převodu vlastnického práva na základě vložení dokumentu do sbírky listin rejstříkového soudu dne 1.9.2020.

229. Na uvedených skutečnostech, které podle názoru odvolacího soudu svědčí o tom, že převod divize 4 na MI, a. s., by mohl vést k tomu, že by trest zákazu činnosti, uložený případně obžalované Metrostav, a. s., mohl být v rámci činnosti MI, a. s., obcházen, nemůže nic změnit ani oběma společnostmi dokládána skutečnost, že se v rámci MI, a. s., v současné době jedná jen o podstatně menší objem činnosti, kterou doposud vykonávala, a i nadále vykonává obžalovaná společnost Metrostav, a. s.

230. Tato skutečnost nemá podle názoru odvolacího soudu vliv na závěr o možnosti společnosti Metrostav, a. s., obcházet případně uložený trest zákazu činnosti v rámci činnosti společnosti Metrostav Infrastructure, a. s., a tudíž na závěr o tom, zda došlo či nedošlo k přechodu trestní odpovědnosti obžalované Metrostav, a. s. na Metrostav Infrastructure, a. s. podle § 10 odst. 1 TOPOZ, ale mohla by mít význam v případě opětovného odsouzení společnosti Metrostav, a. s., a MI, a. s., a to při ukládání trestů ve smyslu § 10 odst. 2 TOPOZ.

231. Vzhledem k uvedeným skutečnostem a s ohledem na okolnosti a na časovou souvislost, za nichž došlo k převodu Divize 4 obžalovanou Metrostav, a. s., na Metrostav Infrastructure, a. s., dospěl odvolací soud k závěru, že došlo ve smyslu § 10 odst. 1 TOPOZ k přechodu trestní odpovědnosti obžalované Metrostav, a. s., i na společnost Metrostav Infrastructure, a. s., a rozhodl z toho důvodu pod bodem III. tak, že se věc vrací soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí nejen ohledně obžalované společnosti Metrostav, a. s., ale i ohledně společnosti Metrostav Infrastructure, a. s.

232. V dalším řízení je proto nutno i ke společnosti Metrostav Infrastructure, a. s., přistupovat jako k obžalované právnické osobě, a v případě závěru o vině obžalované Metrostav, a. s., je nutno při rozhodování o druhu a výměře trestu vůči oběma právnickým osobám postupovat v souladu s ust. § 10 odst. 2 TOPOZ.

233. Pod bodem IV. rozsudku pak odvolací soud zamítl odvolání obžalovaných jako nedůvodná, a to z důvodů, které jsou rozvedeny výše.

234. Pokud jde o obžalovaného [příjmení], bude se nalézací soud opětovně zabývat obsahem provedených důkazů, na které byl v tomto rozhodnutí odvolacího soudu upozorněn, vypořádá se především s konkrétním obsahem odposlechů, z nichž je patrné přímé zapojení tohoto obžalovaného do posuzované zakázky, zejména pokud jde o zprostředkování požadavku investora na nezákonné, „vytěžení“ peněz, a o jeho vědomí o tom, že tento požadavek bude realizován

fakturací neprovedených mikropilotů, a o jeho spolupráci s ostatními obžalovanými na přijetí dohody o způsobu, jakým bude požadavek realizován, a to v kontextu ostatních důkazů, které nasvědčují tomu, jakou neformální pozici tento obžalovaný zastával ve vztahu k této zakázce, a teprve na základě toho posoudí, zda se tento obžalovaný na posuzovaném skutku, jehož se dopustili spoluobžalovaní v rámci organizované skupiny pachatelů aktivně nepodílel či naopak, a zda tedy lze dospět k závěru, že se nedopustil trestného činu, či zda je možno jeho jednání posoudit jako pachatelství nebo některou formu trestné součinnosti, a své závěry odůvodní tak aby bylo zřejmé, jak se konkrétně vypořádal s výše uvedenými důkazy.

235. Pokud jde závěry o vině či nevině společnosti Metrostav, a. s., resp. MI, a. s., nalézací soud se bude znovu zabývat konkrétním obsahem výpovědí, stejně jako dalšími důkazy, na které byl odvolacím soudem výslovně upozorněn, a po jejich konkrétním zvážení si položí otázku, zda v situaci, kdy obžalovaná právnická osoba Metrostav, a. s., neprovedla standardní kontrolu v rámci svých zavedených kontrolních mechanismů proto, že proběhla výměna ekonomického náměstka divize, nebo proto, že byla zaměstnána řešením problémů s dalšími zakázkami, ani v březnu 2013, ale ani v bezprostředně následující době dubna a května 2013, může obstát závěr, že v posuzované situaci skutečně vynaložila veškeré úsilí, které bylo na ní možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, či nikoliv.

236. Soud se zamyslí i nad tím, zda o vynaložení veškerého úsilí a o tom, že preventivní opatření proti neetickému jednání ve společnosti fungovala, svědčí z důkazů vyplývající skutečnosti, že o posuzovaném jednání obžalovaných věděli i další zaměstnanci společnosti, aniž by na ně upozornili kohokoliv z vedení, či skutečnost, a že poté, kdy došlo k zásahu policie na pracovišti, a kdy v důsledku tohoto zásahu policie společnost sama odhalila nevysvětlenou nesrovnalost svědčící minimálně o neetickém jednání jejích zaměstnanců, společnost neprovedla ihned podrobné šetření ke zjištění, co bylo příčinou zjištěného neetického jednání, kdo je za ni odpovědný, kdo z pracovníků o uvedeném přinejmenším neetickém jednání věděl a neupozornil na ně, apod., a jestliže mimořádný audit následoval až více než rok poté v reakci na to, že bylo zahájeno trestní stíhání některých jejích zaměstnanců.

237. V případě, že dospěje k závěru o vině obžalované právnické osoby Metrostav, a. s., a tedy i MI, a. s., bude ve vztahu k této společnosti i ke společnosti M Infrastructure zvažovat druh a výměru zvolených trestů ve smyslu § 10 odst. 2 TOPOZ.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný. S výjimkou výroku pod bodem III. lze proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozsudku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání vymezuje ust. § 265f tr. řádu.

Praha 24. března 2022

JUDr. Lenka Konopová
předsedkyně senátu